2007. évi CXXVII. törvény

az általános forgalmi adóról[1]

Az Országgyűlés
- figyelemmel az államháztartás feladatainak ellátásához szükséges állandó, nem konjunktúraérzékeny és értékálló bevétel biztosítására,
- figyelemmel az árutermelő piacgazdaság igényeit kielégítő versenysemleges adórendszer működtetésének követelményeire,
- figyelemmel Magyarországnak az Európai Unióban tagállamként való részvételére, különös tekintettel az ebből fakadó, az általános forgalmi adózás területén jelentkező jogharmonizációs kötelezettségekre, valamint
- tekintetbe véve az általános forgalmi adózás 1988-as bevezetése óta szerzett tapasztalatokat is,
az általános forgalmi adózás szabályairól a következő törvényt alkotja:[2]

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. Fejezet

ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK

Bevezető rendelkezés

1. § Az e törvény alapján megfizetett általános forgalmi adó (a továbbiakban: adó) az államháztartás központi kormányzata költségvetésének bevétele.

Alkalmazási hatály

2. § E törvény alapján adót kell fizetni:
a) adóalany által - ilyen minőségében - belföldön és ellenérték fejében teljesített termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása,
b) terméknek az Európai Közösségen (a továbbiakban: Közösség) belüli egyes, belföldön és ellenérték fejében teljesített beszerzése és
c) termék importja
után.
3. § E törvény rendelkezéseit
a) az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény (a továbbiakban: Eva.) hatálya alá tartozó személyekre, szervezetekre, valamint
b)[3] a jövedéki adóról szóló törvény (a továbbiakban: Jöt.) hatálya alá tartozó, zárjeggyel ellátott dohánygyártmányokra

---

1 Kihirdetve: 2007. XI. 16. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 70/2020. (III. 26.) Korm. rendelet 5/A. § (5), 267/2022. (VII. 29.) Korm. rendelet 1-2. §, 30/2023. (II. 3.) Korm. rendelet 1. §.
2 Módosította: 2011. évi CCI. törvény 318. §.
3 Megállapította: 2016. évi LXVIII. törvény 158. §. Hatályos: 2017. VII. 1-től.

abban az esetben kell alkalmazni, ha arról az *a)* pontban említett esetben az Eva., a *b)* pontban említett esetben pedig a Jöt. kifejezetten rendelkezik.

4. § (1)[1] Belföld alatt Magyarország területe értendő.

(2) Közösség és tagállamai, valamint azok területe alatt az *1. számú mellékletben* meghatározottak értendők.

(3) Harmadik állam és annak területe alatt az értendő, amely nem tartozik a (2) bekezdés hatálya alá.

Adóalany

5. § (1) Adóalany: az a jogképes személy vagy szervezet, aki (amely) saját neve alatt gazdasági tevékenységet folytat, tekintet nélkül annak helyére, céljára és eredményére. Az érintett személy vagy szervezet jog- és cselekvőképességére személyes joga az irányadó, ha azonban személyes joga alapján nem lenne jog- és cselekvőképes, de a magyar jog alapján igen, akkor jog- és cselekvőképességét a magyar jog alapján kell elbírálni.

(2) Abban az esetben, ha a gazdasági tevékenység közvetlenül közös tulajdonban és közös használatban levő ingóra vagy ingatlanra, mint ellenérték fejében hasznosítandó dologra irányul, adóalany a tulajdonostársak közössége. Az adóalanyisághoz fűződő jogokat és kötelezettségeket a tulajdonostársak közössége az általa kijelölt képviselő útján gyakorolja. Kijelölés hiányában képviselő a legnagyobb tulajdoni hányaddal rendelkező tulajdonostárs, egyenlő tulajdoni hányad esetében pedig az adóhatóság által kijelölt tulajdonostárs.

Gazdasági tevékenység

6. § (1) Gazdasági tevékenység: valamely tevékenység üzletszerű, illetőleg tartós vagy rendszeres jelleggel történő folytatása, amennyiben az ellenérték elérésére irányul, vagy azt eredményezi, és annak végzése független formában történik.

(2) Gazdasági tevékenység körébe tartozik különösen a termelésre, forgalmazásra irányuló ipari, mezőgazdasági és kereskedelmi tevékenység, valamint az egyéb szolgáltatói tevékenység, ideértve a szellemi szabadfoglalkozásként folytatott tevékenységeket is.

(3) Gazdasági tevékenység az is, ha az adóalany az egyébként a vállalkozásának részét képező, illetőleg a vállalkozása folytatásának eredményeként keletkező vagyont (vagyonrészt) és vagyoni értékű jogot ellenérték fejében hasznosítja.

(4) Szintén gazdasági tevékenység és adóalanyiságot eredményez az is, ha

a) egyébként nem adóalanyi minőségben eljáró, az 5. § (1) bekezdése értelmében jogképes személy vagy szervezet (a továbbiakban együtt: személy, szervezet) belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott új közlekedési eszközt értékesít belföldön kívülre, de - a beszerző nevére szóló rendeltetéssel - a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy - bármelyikük javára - más végzi;

b)[2] egyébként nem adóalanyi minőségben eljáró személy, szervezet beépített ingatlant (ingatlanrészt), és ehhez tartozó földrészletet sorozat jelleggel értékesít, feltéve, hogy

ba) annak első rendeltetésszerű használatbavétele még nem történt meg, vagy

1 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 1.

2 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 90. §. Hatályos: 2013. XI. 30-tól.

bb)[1] első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de az arra jogosító hatósági engedély véglegessé válása, vagy használatbavétel-tudomásulvételi eljárás esetén a használatbavétel hallgatással történő tudomásulvétele és az értékesítés között még nem telt el 2 év, vagy beépítése az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentés alapján valósult meg, és a beépítés tényét igazoló hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év

[a *ba)* és *bb)* alpont a továbbiakban együtt: beépítés alatt álló vagy beépített új ingatlan];

c) egyébként nem adóalanyi minőségben eljáró személy, szervezet sorozat jelleggel építési telket (telekrészt) értékesít.

(5) Nem minősül az (1) bekezdésben említett független formában végzett gazdasági tevékenységnek az a tevékenység, amelyet munkaviszony, munkaviszony jellegű jogviszony vagy olyan munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében végeznek, amelyben a jogosult irányítása és felelőssége mellett a kötelezett alárendelt helyzetben van a tevékenység végzése eredményének, díjazásának, valamint egyéb feltételeinek és körülményeinek meghatározásában.

7. § (1)[2] Nem gazdasági tevékenység és nem eredményez adóalanyiságot a Magyarország Alaptörvénye által, illetőleg az annak felhatalmazása alapján megalkotott jogszabály alapján közhatalom gyakorlására jogosított személy, szervezet által ellátott közhatalmi tevékenység.

(2)[3] Közhatalmi tevékenység különösen a jogszabály-alkotási, az igazságszolgáltatási, az ügyészi, a védelmi, a rendvédelmi, a külügyi és igazságügyi igazgatási, a közigazgatási jogalkalmazói, a hatósági ellenőrzési és pénzügyi ellenőrzési, a törvényességi felügyeleti és ellenőrzési, az államháztartási, európai uniós és egyéb nemzetközi támogatás elosztásáról való döntési tevékenység.

(3) A (2) bekezdéstől függetlenül a tulajdon kisajátítása, valamint a *2. számú mellékletben* felsorolt tevékenységek nem minősülhetnek közhatalmi tevékenységnek.

(4)[4] A (2) bekezdés sérelme nélkül közhatalmi tevékenységnek minősül továbbá a jogszabály által kijelölt közreműködő szervezeteknek az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjét, a Svájci-Magyar Együttműködési Program, valamint az EGT Finanszírozási Mechanizmus és a Norvég Finanszírozási Mechanizmus végrehajtását meghatározó jogszabályok hatálya alá tartozó uniós és egyéb nemzetközi források felhasználásának lebonyolításával kapcsolatos tevékenysége.

(5)[5] A (4) bekezdés vonatkozásában közreműködő szervezet:

a) az európai uniós források tekintetében az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1083/2006/EK tanácsi rendelet) 2. cikk 6. pontja szerint bármely közjogi vagy magánjogi intézmény, amely egy irányító vagy az igazoló hatóság illetékessége alatt jár el, vagy ilyen hatóság nevében hajt végre feladatokat a műveleteket végrehajtó kedvezményezettek tekintetében,

---

1 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 63. §. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 1.
2 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 112. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
3 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 112. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2011. évi LVII. törvény 9. §. Hatályos: 2011. VI. 10-től.
5 Beiktatta: 2011. évi LVII. törvény 9. §. Hatályos: 2011. VI. 10-től.

b) a 348/2007. (XII. 20.) Korm. rendelettel kihirdetett, a kibővült Európai Unió gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségei csökkentését célzó, a Svájci Szövetségi Tanács és a Magyar Kormány között létrejött Svájci-Magyar Együttműködési Program végrehajtásáról szóló Keretmegállapodás alapján a Svájci-Magyar Együttműködési Program tekintetében a Projektek végrehajtását végző Projekt Végrehajtók tekintetében bármely, a Nemzeti Koordinációs Egység felelőssége alatt vagy a Nemzeti Koordinációs Egység nevében eljáró köz- vagy magánszférába tartozó jogi személy vagy szervezet,

c) a 201/2005. (IX. 27.) Korm. rendelettel kihirdetett, a Norvég Királyság Kormánya és a Magyar Köztársaság Kormánya között 2005. június 10-én létrejött, a Norvég Finanszírozási Mechanizmus 2004–2009 közötti végrehajtásáról szóló együttműködési megállapodás, valamint egyrészről az Izlandi Köztársaság Kormánya, a Liechtensteini Nagyhercegség Kormánya, a Norvég Királyság Kormánya, másrészről a Magyar Köztársaság Kormánya között 2005. július 7-én létrejött, az EGT Finanszírozási Mechanizmus 2004–2009 közötti végrehajtásáról szóló együttműködési megállapodás alapján az EGT Finanszírozási Mechanizmus és a Norvég Finanszírozási Mechanizmus tekintetében az a támogatásközvetítő szervezet, amely a pályázati alap projektgazdája, a pályázati alapot kezelő, az annak keretében rendelkezésre álló támogatást további pályáztatással szétosztó szervezet.

Csoportos adóalanyiság

8. § (1) Azok az adóalanyok, [1]

a) akiknek (amelyeknek) gazdasági célú letelepedési helyük belföldön van, gazdasági célú letelepedési hely hiányában pedig lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van belföldön, és

b) akik (amelyek) együttesen kapcsolt vállalkozások,

csoportos adóalanyiságot hozhatnak létre.

(2) A csoportos adóalanyiság értelmében:

a) az (1) bekezdésben meghatározott adóalanyok (e § alkalmazásában a továbbiakban: tag vagy tagok) belső, egymás közötti kapcsolataiban a tevékenység gazdasági tevékenységként megszűnik, és tagok önálló adóalanyisága - a (6) bekezdésben említett kivétellel - szintén megszűnik, valamint

b) a tagok külső, harmadik féllel szembeni kapcsolataiban a gazdasági tevékenység folytatása olyan adóalanyiságot eredményez, amelyben az ehhez fűződő jogok és kötelezettségek a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagnak együttesen tudhatók be.

(3) [2] A csoportos adóalanyiság az állami adóhatóság engedélyével jön létre, valamennyi leendő tag erre irányuló közös, kifejezett és egybehangzó írásos kérelmére. Nem kérelmezheti a csoportos adóalanyiságot az az adóalany, aki (amely) valamely más csoportos adóalanyiságban már tagként részt vesz, vagy valamely más csoportos adóalanyiság létrehozatalára irányuló kérelmét már benyújtotta és annak elbírálása véglegessé vált döntéssel még nem zárult le. Abban az esetben, ha van olyan adóalany, akire (amelyre) teljesülnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek, de nem kíván a csoportos adóalanyiságban tagként részt venni (e § alkalmazásában a továbbiakban: kívül maradó adóalany), a kérelemnek tartalmaznia kell még a kívül maradó adóalany hozzájáruló nyilatkozatát a csoportos adóalanyiság létrehozatalára. A kérelemnek, illetőleg kívül maradó adóalany esetében a hozzájáruló nyilatkozatnak tartalmaznia kell továbbá:

a) a tagok által kijelölt képviselőt és a képviselő feltétlen beleegyező nyilatkozatát a képviselet vállalására; továbbá

b) tagonként külön-külön:

ba) a tag nevét, címét és adószámát;

---

1 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 30/2023. (II. 3.) Korm. rendelet 2. §.

2 Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 2.

bb) az (1) bekezdésben említett jogállás fennállásának igazolását;

bc) a nyilvántartási rendszer bemutatását, amely alkalmas a (2) bekezdésben említett belső és külső kapcsolatok egyértelmű, megbízható és maradéktalan elkülönítésére;

bd) kötelezettségvállalást a (6) bekezdés teljesítésére;

c) kívül maradó adóalany esetében:

ca) az adóalany nevét, címét és adószámát;

cb) az (1) bekezdésben említett jogállás fennállásának igazolását;

cc) kötelezettségvállalást a (7) bekezdés teljesítésére.

(4)[1] A csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tag a csoportos adóalanyiság időszakában együttesen minősül – ha törvény másként nem rendelkezik – egy adóalanynak. Az adóalanyisághoz fűződő jogok és kötelezettségek gyakorlásával összefüggő bírósági és más hatósági eljárásjogi cselekmények alanya a csoportos adóalanyiságban részt vevő tagok által kijelölt képviselő.

(5)[2] Az a tag, aki (amely) a csoportos adóalanyiságot megelőzően belföldön nyilvántartásba vett adóalanyként működött, a (3) bekezdésben említett állami adóhatósági engedély véglegessé válásának napját megelőző nappal, mint fordulónappal köteles úgy eleget tenni az e törvény szerinti kötelezettségének, mintha jogutódlással szűnne meg.

(6) A csoportos adóalanyiságban részt vevő bármely tag - mind a csoportos adóalanyiság időszakában, mind azt követően - egyetemlegesen felelős a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi többi taggal együtt a csoportos adóalanyiságban részt vevő tagnak

a) a csoportos adóalanyiság időszakát megelőzően keletkezett, az (5) és (9) bekezdésben meghatározott kötelezettsége teljesítéséért, és

b) a csoportos adóalanyiság időszakában, e törvény alapján keletkező kötelezettsége teljesítéséért.

(7) A kívül maradó adóalany - mind a csoportos adóalanyiság időszakában, mind azt követően - egyetemlegesen felelős a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi taggal együtt a csoportos adóalanyiságban részt vevő tagnak

a) a csoportos adóalanyiság időszakát megelőzően keletkezett, az (5) és (9) bekezdésben meghatározott kötelezettség teljesítéséért;

b) a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagnak a csoportos adóalanyiság időszakában, e törvény alapján keletkező kötelezettség teljesítéséért.

(8) A kívül maradó adóalany, illetőleg a csoportos adóalanyiság időszakában létrejövő olyan adóalany, akire (amelyre) az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek (e § alkalmazásában a továbbiakban: csatlakozó új adóalany) dönthet úgy is, hogy tagként csatlakozni szándékozik a csoportos adóalanyisághoz. A csoportos adóalanyisághoz történő csatlakozás az állami adóhatóság engedélyével jön létre, a kívül maradó, illetőleg a csatlakozó új adóalany erre irányuló kifejezett írásos kérelmére. A kérelemnek tartalmaznia kell még a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagnak a közös, kifejezett és egybehangzó beleegyező nyilatkozatát a kívül maradó, illetőleg a csatlakozó új adóalany csatlakozásáról. A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá:

a) a kívül maradó adóalany esetében a (3) bekezdés *bc)* és *bd)* alpontjában,

b) a csatlakozó új adóalany esetében pedig a (3) bekezdés *b)* pontjában

meghatározott feltételek teljesítését.

(9)[3] Az a kívül maradó, illetőleg az a csatlakozó új adóalany, aki (amely) tagként csatlakozik a csoportos adóalanyisághoz, a (8) bekezdésben említett állami adóhatósági engedély véglegessé válásának napját megelőző nappal, mint fordulónappal köteles úgy eleget tenni az e törvény szerinti kötelezettségének, mintha jogutódlással szűnne meg.

---

1 Az első mondat szövegét módosította: 2009. évi CX. törvény 62. § (1) a).
2 Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 3.
3 Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 3.

(10)[1] A csoportos adóalanyiságban részt vevő tag dönthet úgy is, hogy a csoportos adóalanyiságból kiválni szándékozik. A csoportos adóalanyiságból történő kiválás az állami adóhatóság engedélyével jön létre, a kiválni szándékozó tag erre irányuló kifejezett írásos kérelmére. A kérelemnek tartalmaznia kell még a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi többi tagnak a közös, kifejezett és egybehangzó beleegyező nyilatkozatát a tag kiválásáról. A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá a kiválni szándékozó tag kötelezettségvállalását arra, hogy a kiválás véglegessé válásának napjától kívül maradó adóalanyként teljesíti a (3) bekezdés *cc)* alpontjában meghatározott feltételt.

(11) A csoportos adóalanyiság az állami adóhatósági engedély visszavonásával szűnik meg. Az engedélyt az állami adóhatóság visszavonja, ha

a) azt a csoportos adóalanyiságban részt vevő bármely tag - ide nem értve a (10) bekezdésben meghatározott kiválási kérelmet - kéri;

b) a képviselő a képviseletet a továbbiakban nem vállalja, és új képviselő haladéktalan kijelölése és bejelentése a (3) bekezdés *a)* pontja szerint nem történik meg;

c) a csoportos adóalanyiságban részt vevő bármely tagra az (1) bekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek;

d) a (3) bekezdés *bc)* és *bd)* alpontjában meghatározott feltételek bármelyike a csoportos adóalanyiság időszakában nem teljesül;

e) a (3) bekezdés *cc)* alpontjában meghatározott feltétel a csoportos adóalanyiság időszakában nem teljesül;

f) a csoportos adóalanyiság időszakában olyan adóalany jön létre, akire (amelyre) az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, és a csoportos adóalanyisághoz

fa) nem csatlakozik, de kívül maradó adóalanyként nem teljesíti a (3) bekezdés *c)* pontjában meghatározott kötelezettségeket; vagy

fb) csatlakozni kíván csatlakozó új tagként, de azt az állami adóhatóság a (8) bekezdés értelmében nem engedélyezi;

g) a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tag jogutód nélkül megszűnik.

(12)[2] A (11) bekezdésben említett állami adóhatósági engedély visszavonásának véglegessé válásának napjával, mint fordulónappal a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tag együttesen köteles úgy eleget tenni az e törvény szerinti kötelezettségének, mintha jogutódlással szűnne meg, kivéve azt az esetet, ha a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tag jogutód nélkül szűnik meg.

8/A. §[3] (1) A 8. § alkalmazásában nem kell együttesen kapcsolt vállalkozásoknak tekinteni azokat az adóalanyokat, akik (amelyek) kizárólag azért minősülnek kapcsolt vállalkozásnak, mert a Magyar Állam vagy helyi önkormányzat a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény (a továbbiakban: Ptk.) megfelelő alkalmazásával harmadik személyként közvetlenül vagy közvetve többségi befolyással rendelkezik bennük.

(2) A 8. § alkalmazásában nem lehet együttesen kapcsolt vállalkozásnak tekinteni a helyi önkormányzatot és azt a vállalkozást, amelyben a helyi önkormányzat a Ptk. megfelelő alkalmazásával közvetlenül vagy közvetve többségi befolyással rendelkezik.

Termék értékesítése

9. § (1) Termék értékesítése: birtokba vehető dolog átengedése, amely az átvevőt tulajdonosként való rendelkezésre jogosítja, vagy bármely más, a birtokba vehető dolog szerzése szempontjából ilyen joghatást eredményező ügylet.

(2) Az (1) bekezdésben említett birtokba vehető dolog:

---

1 Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 3.
2 Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 3.
3 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 123. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.

a) magában foglalja a dolog módjára hasznosítható természeti erőket is, valamint az értékpapírok közül azt, amelynek megszerzése egyúttal az abban megjelölt termék tulajdonjogának megszerzését is jelenti;

b) nem foglalja magában a pénzt, a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, a pénzhelyettesítő eszközt, valamint - az *a)* pontban említett kivétellel - az értékpapírt.

10. § Termék értékesítésének minősül továbbá:

a) a termék birtokbaadása olyan ügylet alapján, amely a termék határozott időre szóló bérbeadásáról vagy részletvételéről azzal a kikötéssel rendelkezik, hogy a jogosult a tulajdonjogot legkésőbb a határozott idő lejártával, illetőleg az ellenérték maradéktalan megtérítésével megszerzi;

b) a megbízó és bizományos között a termék feletti tulajdonosként való rendelkezési jog átszállása, feltéve, hogy a bizományos és a vele jogviszonyban álló harmadik fél között - a 9. § (1) bekezdése értelmében - termék értékesítése teljesül;

c) az adós és hitelező között a termék feletti tulajdonosként való rendelkezési jog átszállása, feltéve, hogy a hitelező a dologi biztosítékul szolgáló terméket lejárt követelésének érvényesítésére - a 9. § (1) bekezdése értelmében - értékesíti, és az abból származó ellenérték közvetlenül őt illeti meg;

d)[1] az építési-szerelési munkával létrehozott, az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzendő ingatlan átadása a jogosultnak, még abban az esetben is, ha a teljesítéshez szükséges anyagokat és egyéb termékeket a jogosult bocsátotta rendelkezésre.

11. § (1) Ellenérték fejében teljesített termékértékesítés [2. § *a)* pontja] az is, ha az adóalany a terméket vállalkozásából véglegesen kivonva, azt saját vagy alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére ingyenesen felhasználja, illetőleg azt más tulajdonába ingyenesen átengedi, feltéve, hogy a termék vagy annak alkotórészeinek szerzéséhez kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

(2) Szintén ellenérték fejében teljesített termékértékesítés:

a) az adóalany vállalkozásán belül végzett saját beruházása, ha ennek eredményeként tárgyi eszközt állít elő;

b) az adóalany

ba) vállalkozásában kitermelt, előállított, összeállított, átalakított, megmunkált, illetőleg

bb) vállalkozásához vásárolt vagy importált

termék felhasználása gazdasági tevékenységének folytatásához, feltéve, hogy ha a terméket ilyen állapotában másik adóalanytól szerezte volna be, adólevonási jog nem illetné meg;

c) tárgyi eszköznek nem minősülő termék felhasználása adólevonásra nem jogosító tevékenység folytatásához, feltéve, hogy a termék beszerzéséhez vagy *b)* pont szerinti felhasználásához kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg;

d) az adóalany megszűnése, ha az adóalany a megszűnés időpontjában olyan terméket tart tulajdonában, amelynek beszerzéséhez vagy *b)* pont szerinti felhasználásához kapcsolódóan egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

(3)[2] Nem minősül ellenérték fejében teljesített termékértékesítésnek

a) a közcélú adomány,

b) ha az adóalany – vállalkozásának céljára tekintettel – más tulajdonába ingyenesen enged át árumintát és kis értékű terméket.

---

1 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 1. §. Hatályos: 2008. V. 1-től. Lásd még: 2008. évi VII. törvény 26. § (1).

2 Megállapította: 2010. évi LIII. törvény 1. §. Hatályos: 2010. VI. 17-től.

12. § (1) Ellenérték fejében teljesített termékértékesítés továbbá, ha az adóalany a vállalkozása tulajdonában tartott termékét továbbítja, vagy bizományba átvett terméket továbbít belföldről a Közösség más tagállamába vállalkozása szükségleteire. A továbbítás minden olyan módozatot magában foglal, függetlenül attól, hogy azt az adóalany maga vagy - javára - más végzi, amelynek eredményeként a termék a küldeménykénti feladás vagy a fuvarozás megkezdéséhez képest a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor a Közösség más tagállamában van.

(2) Az (1) bekezdéshez fűződő joghatás nem áll be, ha

a) a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, a termék értékesítésére a 29. §-ban említett feltételek teljesülnek;

b) a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, a termék értékesítésére a 32. §-ban említett feltételek teljesülnek;

c) a termék vasúti-, vízi- vagy légiközlekedési eszközön történő értékesítésére a 33. §-ban említett feltételek teljesülnek;

d)[1] a gáz Közösség területén levő földgázrendszeren vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózaton keresztüli, a hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli, valamint a villamos energia értékesítésére a 34. vagy 35. § alkalmazandó;

e) a termék értékesítése a 89., 98-104. és 107-109. §-ok szerint történik;

f)[2] a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, az (1) bekezdésben említett adóalany – mint a szolgáltatás igénybevevője – termékén szakértői értékelést vagy munkát végeznek, majd annak befejezését követően a terméket – az (1) bekezdésben említett adóalany nevére szóló rendeltetéssel – belföldre továbbítják;

g) a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, az (1) bekezdésben említett adóalany a terméket szolgáltatás nyújtása érdekében ideiglenesen használja;

h) az (1) bekezdésben említett adóalany termékét 24 hónapot meg nem haladó ideiglenes használat céljából a Közösség más tagállamába továbbítja, ahol ha ugyanezt a terméket importálták volna, az importált termék ideiglenes behozatal jogcímén teljes adó- és vámmentességben részesülne;

i)[3]

(3) Ha a (2) bekezdésben felsorolt esetekben az ott meghatározott feltételek bármelyike nem teljesül, a feltétel nem teljesülésekor az (1) bekezdéshez fűződő joghatás haladéktalanul beáll.

12/A. §[4] (1) A 12. § (1) bekezdéséhez fűződő joghatás nem áll be, ha a 12. § (1) bekezdésében említett adóalany a terméket a Közösség más tagállamában fenntartott vevői készlete céljára továbbítja.

(2) A termék Közösség más tagállamában fenntartott vevői készlet céljára történő továbbítása valósul meg a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

a) a terméknek a Közösség más tagállamába történő továbbítása abból a célból történik, hogy azt megérkezése után egy későbbi időpontban egy olyan másik adóalany részére értékesítsék, aki (amely) a 12. § (1) bekezdésében említett adóalannyal fennálló megállapodás alapján jogosult megszerezni e termék tulajdonjogát,

b) a 12. § (1) bekezdésében említett adóalany nem rendelkezik gazdasági célú letelepedéssel abban a tagállamban, amelybe a terméket feladják vagy elfuvarozzák,

---

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 47. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 111. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi LXXII. törvény 46. § 1. Hatálytalan: 2020. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 13. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

c) az az adóalany, akinek (amelynek) a részére a terméket értékesíteni szándékozzák, adószámmal rendelkezik abban a tagállamban, amelybe a terméket feladják vagy elfuvarozzák, és a *b)* pontban említett adóalany a feladás vagy az elfuvarozás megkezdésének időpontjában ismeri ezen adóalanyt és az említett tagállam által ezen adóalany részére megállapított adószámot,

d) a 12. § (1) bekezdésében említett adóalany rögzíti a termék továbbítását a 182. § szerinti nyilvántartásában, valamint a 4/A. számú melléklet I. pontja szerinti összesítő nyilatkozatában feltünteti a *c)* pont szerinti adóalanyt és a számára azon tagállam által megállapított adószámot, amelybe a terméket feladták vagy elfuvarozták.

(3) Ha a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek, a termék feletti tulajdonosként való rendelkezési jognak a (2) bekezdés *c)* pontjában említett adóalany részére történő átengedését annak időpontjában úgy kell tekinteni, hogy a 12. § (1) bekezdésében említett adóalany a 89. § (1) bekezdése szerinti termékértékesítést teljesít, feltéve, hogy e jogot a (4) bekezdésben említett határidőn belül engedte át.

(4) Ha a terméknek a Közösség azon más tagállamába történő megérkezését követő 12 hónapon belül, amelybe a terméket feladták vagy elfuvarozták, a terméket nem értékesítették a (2) bekezdés *c)* pontjában vagy a (6) bekezdésben említett azon adóalanynak, akinek (amelynek) azt szándékozták, és nem merült fel a (7) bekezdésben meghatározott egyik eset sem, úgy kell tekinteni, hogy a 12 hónap leteltét követő napon beáll a 12. § (1) bekezdése szerinti joghatás.

(5) Nem áll be a 12. § (1) bekezdése szerinti joghatás a következő feltételek teljesülése esetén:

a) a termék feletti tulajdonosként való rendelkezési jogot nem engedték át és a terméket a (4) bekezdésben meghatározott határidőn belül belföldre továbbítják, és

b) a 12. § (1) bekezdésében említett adóalany rögzíti a termék belföldre történő továbbítását a 182. § szerinti nyilvántartásában.

(6) Nem áll be a 12. § (1) bekezdése szerinti joghatás abban az esetben sem, ha a (4) bekezdésben meghatározott időtartamon belül a (2) bekezdés *c)* pontjában említett adóalany helyébe másik adóalany lép, feltéve, hogy:

a) teljesül a (2) bekezdésben szereplő valamennyi egyéb feltétel, és

b) a (2) bekezdés *b)* pontjában említett adóalany ezt a tényt rögzíti a 182. § szerinti nyilvántartásban.

(7) A (4) bekezdésben meghatározott határidőn belül

a) ha a vevői készletben lévő terméket a (2) bekezdés *c)* pontjában vagy a (6) bekezdésben említett adóalanytól eltérő személy részére értékesítik, úgy kell tekinteni, hogy a (2) és (6) bekezdésben foglalt feltételek ezt az értékesítést közvetlenül megelőzően már nem teljesülnek;

b) ha a vevői készletben lévő terméket egy belföldtől eltérő országba adják fel vagy fuvarozzák el, úgy kell tekinteni, hogy a (2) és a (6) bekezdésben foglalt feltételek az említett feladás vagy elfuvarozás kezdetét közvetlenül megelőzően már nem teljesülnek;

c) a vevői készletben lévő termék megsemmisülése, elvesztése vagy ellopása esetén úgy kell tekinteni, hogy a (2) és a (6) bekezdésben foglalt feltételek abban az időpontban már nem teljesülnek, amikor a termék ténylegesen eltűnt vagy megsemmisült, vagy ha lehetetlen meghatározni ezt az időpontot, abban az időpontban, amikor kiderült, hogy a termék megsemmisült vagy hiányzik;

d) az *a)*–*c)* pontban nem említett esetben, ha a (2) és a (6) bekezdésben foglalt feltételek bármelyike már nem teljesül, úgy kell tekinteni, hogy a 12. § (1) bekezdése szerinti joghatás a feltétel nem teljesülésekor haladéktalanul beáll.

Szolgáltatás nyújtása[1]

13. § (1) Szolgáltatás nyújtása: bármely olyan ügylet, amely e törvény értelmében nem termék értékesítése.

1 Lásd: 2009. évi CX. törvény 68. §.

(2) Az (1) bekezdésben említett ügylet magában foglalja az alábbiakat is:

a) vagyoni értékű jogok időleges vagy végleges átengedését;

b) kötelezettségvállalást valamely tevékenység egészbeni vagy részbeni abbahagyására, vagy annak végzésétől való tartózkodásra, illetőleg valamely helyzet tűrésére.

(3)[1] Nem minősül szolgáltatás nyújtásának, ha a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója

a) részére az ellenértéket akár a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője, akár harmadik fél megtéríti, vagy

b) a teljesítésével keletkezett, követelésként fennálló ellenértéket harmadik félre engedményezi,

feltéve, hogy az *a)* pontban említett esetben az ellenérték megtérítése, a *b)* pontban említett esetben pedig a követelésként fennálló ellenérték megvásárlása pénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel történik.

(4)[2]

14. § (1) Ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás [2. § *a)* pontja] az is, ha az adóalany a terméket vállalkozásából időlegesen kivonva, azt saját vagy alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére ingyenesen használja, illetőleg azt másnak ingyenesen használatba adja, feltéve, hogy a termék vagy annak alkotórészeinek szerzéséhez kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

(2)[3] Szintén ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás, ha az adóalany saját vagy alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére másnak ingyenesen nyújt szolgáltatást, feltéve, hogy a szolgáltatáshoz kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.[4]

(3)[5] Nem minősül ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak a közcélú adomány nyújtása.

15. § Ha az adóalany valamely szolgáltatás nyújtásában a saját nevében, de más javára jár el, úgy kell tekinteni, mint aki (amely) ennek a szolgáltatásnak igénybevevője és nyújtója is.

Termék értékesítésére és szolgáltatás nyújtására vonatkozó közös szabályok

16. § A termék értékesítésére, szolgáltatás nyújtására nincs befolyással, ha az szerződéskötés, jogszabályi rendelkezés, bírósági és más hatósági határozat (végzés) alapján, illetőleg árverés útján történik.

17. § (1) Nem áll be a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához fűződő joghatás, ha az adóalany a terméket, vagyoni értékű jogot nem pénzbeni betétként, hozzájárulásként (a továbbiakban együtt: apport) bocsátja rendelkezésre, feltéve, hogy az a 18. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek szerint történik.[6]

(2) Szintén nem áll be a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához fűződő joghatás, ha az adóalany jogutódlással szűnik meg, feltéve, hogy az a 18. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek szerint történik.

(3) A (2) bekezdésben említett jogutódlással történő megszűnésnek kell tekinteni e törvény alkalmazásában:[7]

---

1 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 1. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).
2 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CX. törvény 64. § (1) a). Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
3 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) a).
4 Lásd: 2008. évi VII. törvény 33. § (2)-(3).
5 Beiktatta: 2010. évi LIII. törvény 2. §. Módosította: 2013. évi CXXXIII. törvény 111. § a).
6 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 129/2023. (IV. 17.) Korm. rendelet 16. §.
7 Megállapította: 2011. évi XCVI. törvény 6. §. Hatályos: 2011. VII. 15-től.

a)[1] jogi személynek a Ptk. jogi személyekre vonatkozó rendelkezései szerinti átalakulását, egyesülését és szétválását;

b)[2]

c)[3] szövetkezet gazdasági társasággá való átalakulása vagy jogutód nélküli megszűnése esetében a közösségi alap Ptk. szerinti átadását az alapszabály rendelkezése szerinti szervezet részére;

d)[4] az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény (a továbbiakban: Evectv.) szerinti egyéni vállalkozói tevékenység folytatására való jogosultság – egyéni cég vagy korlátolt felelősségű társaság alapítására tekintettel történő – megszűnését, valamint egyéni cégnek az Evectv. szerinti átalakulását a jogutódlással érintett vagyonelemek tekintetében;

e) egyéni vállalkozó, mezőgazdasági termelő halálát, vagy cselekvőképességének elvesztését, feltéve, hogy az egyéni vállalkozói, őstermelői tevékenységet

ea) elhalálozás esetében az özvegy vagy örökös folytatja; illetőleg

eb) cselekvőképesség elvesztése esetében az egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő nevében és javára a törvényes képviselője folytatja;

f) a 8. § (5), (9) és (12) bekezdéseiben említett eseteket;

g)[5] a mezőgazdasági tevékenységét megszüntető természetes személy adóalanynak a mezőgazdasági tevékenységet tovább folytató, a Ptk. szerinti közeli hozzátartozónak minősülő természetes személy részére történő gazdaságátadását, feltéve, hogy a gazdaságátadás az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott támogatással történik;

h)[6] költségvetési szerv államháztartásról szóló törvény szerinti átalakítását, vagy irányító (felügyeleti) szervének megváltozását;

i)[7] a köztestületek jogszabályon alapuló átalakulását, ha az tartalmában jogutódlásnak tekintendő;

j)[8] egyházi jogi személynek a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló törvény szerinti átalakulását, jogutódlással történő megszűnését vagy fenntartójának megváltozását.

(4)[9] Szintén nem áll be a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához fűződő joghatás az adóalany általi üzletág-átruházás esetében, feltéve, hogy az a 18. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott feltételek szerint történik, és a szerző az üzletágat a további működtetés céljából szerzi meg.

(5)[10] Szintén nem áll be a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához fűződő joghatás a Ptk. szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződés alapján

a) a kezelt vagyon bizalmi vagyonkezelő részére történő átadásakor, valamint

b) a kezelt vagyon vagy annak haszna egészének vagy egy részének a vagyonrendelővel megegyező kedvezményezett részére történő kiadásakor,

feltéve, hogy az a 18. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételek szerint történik [az *a)* és *b)* pontban foglaltak a továbbiakban együtt: bizalmi vagyonkezelés].

18. § (1)[11] Az apport [17. § (1) bekezdés], a jogutódlás [17. § (2) bekezdés], az üzletág-átruházás [17. § (4) bekezdés], továbbá a bizalmi vagyonkezelés [17. § (5) bekezdés] útján szerzett vagyon (vagyonrész) és vagyoni értékű jog (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: vagyon) tekintetében a szerzőnek a következő feltételeknek kell egyidejűleg megfelelnie:

---

1 Megállapította: 2013. évi CCLII. törvény 163. § (1). Módosította: 2015. évi CLXXXVII. törvény 128. § a).
2 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CCLII. törvény 163. § (4). Hatálytalan: 2014. III. 15-től.
3 Megállapította: 2013. évi CCLII. törvény 163. § (2). Hatályos: 2014. III. 15-től.
4 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 47. § (1). Hatályos: 2019. VII. 24-től.
5 Beiktatta: 2011. évi XCVI. törvény 8. §. Módosította: 2013. évi CCLII. törvény 163. § (3).
6 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 113. §. Hatályos: 2011. XI. 30-tól.
7 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 112. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 47. § (2). Hatályos: 2019. VII. 24-től.
9 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 113. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
10 Beiktatta: 2014. évi XV. törvény 65. § (1). Hatályos: 2014. III. 15-től.
11 Megállapította: 2014. évi XV. törvény 65. § (2). Hatályos: 2014. III. 15-től.

a) a szerzéskor vagy annak közvetlen következményeként belföldön nyilvántartásba vett adóalany legyen;

b) kötelezettséget vállal arra, hogy a szerzéshez és a szerzett vagyonhoz fűződő, az e törvényben szabályozott jogok és kötelezettségek – a (2) bekezdésben említett eltéréssel – a szerzéstől kezdődően jogutódként őt illetik és terhelik;

c) sem a szerzéskor, sem azt követően nincs olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amely természeténél fogva összeegyeztethetetlen lenne a *b)* pontban említett kötelezettségek teljesítésével, vagy annak csorbítására lenne alkalmas.

(1a)[1] Üzletág-átruházás esetében a 17. § (4) bekezdése alkalmazásának további feltétele, hogy

a) az üzletág keretében folytatott gazdasági tevékenység kizárólag adólevonásra jogosító termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, és

b) ha a szerzett vagyon olyan ingatlant (ingatlanrészt) tartalmaz

ba) amelyre vonatkozóan az üzletágat átruházó adóalany élt a 88. §-ban említett választási jogával, vagy

bb) amelynek értékesítése az üzletág-átruházás időpontjában a 86. § (1) bekezdés *j)* pont *ja)* vagy *jb)* alpontja hatálya alá tartozna,

az üzletágat megszerző adóalany a 88. § szerinti adófizetési kötelezettséget válasszon. Az üzletágat megszerző adóalanynak ezen választásáról legkésőbb azon a napon kell bejelentést tennie az állami adóhatóságnak, amelyen a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához fűződő joghatás beállna, ha a 17. § (4) bekezdése nem lenne alkalmazható.

(2)[2] Az elévülési időn belül a szerzővel együtt egyetemleges felelősség terheli

a) az apportálót,

b) a jogelődöt a jogutódlással történő megszűnés azon esetében, amelyben a jogelőd nem szűnik meg,

c)[3] azt a volt egyéni vállalkozót, akinek egyéni vállalkozói tevékenység folytatására vonatkozó jogosultsága egyéni cég vagy korlátolt felelősségű társaság alapítására tekintettel megszűnt,

d) az egyéni cég tagját az egyéni cég gazdasági társasággá történő átalakulása esetén,

e)[4] azt a 17. § (3) bekezdés *g)* pontja szerinti, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból támogatásban részesülő természetes személyt, aki (amely) gazdaságát a mezőgazdasági tevékenységet tovább folytató, a Ptk. szerinti közeli hozzátartozónak minősülő természetes személy részére átadja, valamint

f) az üzletágat átruházó adóalanyt,

g)[5] a 17. § (5) bekezdés *a)* pontja esetén a vagyonrendelőt, *b)* pontja esetén pedig a bizalmi vagyonkezelőt,

azon e törvényben szabályozott kötelezettségek teljesítéséért, amelyek az (1) bekezdés *b)* pontjában említett vagyonhoz fűződően a szerzésig bezárólag keletkeztek.

(3)[6] Ha az (1)–(2) bekezdésben meghatározott, az azok közül értelemszerűen alkalmazandó feltételek bármelyike nem teljesül, az apportra, a jogutódlásra, az üzletág-átruházásra, valamint a bizalmi vagyonkezelésre vonatkozóan a feltétel nem teljesülésekor a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához fűződő joghatás haladéktalanul beáll.

Az utalványok átruházására vonatkozó szabályok[7]

1 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 114. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 114. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Megállapította: 2019. évi LXXIII. törvény 48. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
4 Módosította: 2013. évi CCLII. törvény 163. § (3).
5 Beiktatta: 2014. évi XV. törvény 65. § (3). Hatályos: 2014. III. 15-től.
6 Megállapította: 2014. évi XV. törvény 65. § (4). Hatályos: 2014. III. 15-től.
7 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 52. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

18/A. §[1] (1) Az egycélú utalvány saját név alatti minden egyes ellenérték fejében történő átruházását, átengedését (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: átruházás) az utalvány tárgyát képező termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának kell tekinteni. Az egycélú utalvány más nevében történő átruházása esetében az utalvány tárgyát képező termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást az teljesíti, akinek (amelynek) a neve alatt az utalványt átruházzák.

(2) Amennyiben a beváltó az egycélú utalványt kibocsátó adóalany, a beváltáskor az utalvány ellenében teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás nem minősül adóztatandó ügyletnek.

(3) Amennyiben a beváltó az egycélú utalvány kibocsátójától eltérő adóalany, a beváltáskor az utalvány ellenében teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás nem minősül adóztatandó ügyletnek, azonban úgy kell tekinteni, hogy a beváltó – olyan érték fejében, amelyen az utalványt ellenértékként vagy részellenértékként elfogadja – az utalvány tárgyát képező termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesít az utalványt kibocsátónak.

(4) Ellenérték fejében történő átruházás az is, ha az adóalany az egycélú utalványt más tulajdonába ingyenesen átruházza – ide nem értve az utalványt kibocsátó adóalany általi ingyenes átruházást –, feltéve, hogy az utalvány szerzéséhez kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

18/B. §[2] (1) Többcélú utalvány ellenérték fejében történő átruházása, átengedése (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: átruházás) nem minősül termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának. Többcélú utalvány beváltása esetén a beváltó termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesít.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a többcélú utalványt átruházó adóalany által nyújtott valamennyi azonosítható szolgáltatás, így különösen a forgalmazás, illetve vásárlásösztönzés, szolgáltatásnyújtásnak minősül.

Termék Közösségen belüli beszerzése

19. § A 2. § *b)* pontja a következő eseteket foglalja magában:

a) terméknek adóalany vagy nem adóalany jogi személy általi beszerzése, feltéve, hogy az értékesítő olyan adóalanyként jár el, aki (amely) a Közösség azon tagállamában, ahol adóalanyként nyilvántartásba vették, nem részesül e tagállam azon joga szerinti adómentességben, amely tartalmában a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: Héa-irányelv) 282-292. cikkeinek felel meg, és akinek (amelynek) ez a termékértékesítése nem tartozik a 29. és 32. § alkalmazása alá;

b) új közlekedési eszköz beszerzése;

c) jövedéki terméknek adóalany vagy nem adóalany jogi személy általi beszerzése, feltéve, hogy a beszerzés után jövedékiadó-fizetési kötelezettség keletkezik

[*a)*-*c)* pontok a továbbiakban együtt: termék Közösségen belüli beszerzése].

20. § (1) A 19. § *a)* pontjától eltérően nem kell adót fizetni:

a) olyan termék Közösségen belüli beszerzése esetében, amely ha belföldön teljesített termékértékesítés lenne, a 103., 104. és 107. §-ok szerint mentes lenne az adó alól;

b) használt ingóság [213. § (1) bekezdésének *a)* pontja], műalkotás [213. § (1) bekezdésének *b)* pontja], gyűjteménydarab [213. § (1) bekezdésének *c)* pontja] vagy régiség [213. § (1) bekezdésének *d)* pontja] Közösségen belüli beszerzése esetében, feltéve, hogy az értékesítő viszonteladóként [213. § (1) bekezdésének *e)* pontja] jár el, aki (amely) egyúttal igazolja, hogy a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt, a terméket e tagállam azon joga szerint úgy adóztatták meg, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 312-325. cikkeinek;

---

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 52. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

2 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 52. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

c) használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség Közösségen belüli beszerzése esetében, feltéve, hogy az értékesítő nyilvános árverés szervezőjeként [213. § (1) bekezdésének *f)* pontja] jár el, aki (amely) egyúttal igazolja, hogy a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt, a terméket e tagállam azon joga szerint úgy adóztatták meg, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 333-341. cikkeinek;

d) olyan termék Közösségen belüli beszerzése esetében - ide nem értve az *a)-c)* pontokban említett eseteket, valamint a 19. § *b)* és *c)* pontjában említett termékek Közösségen belüli beszerzését -, amelynek beszerzője

da) ilyen minőségében mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalanyként [197. § (1) bekezdése] jár el; vagy

db) olyan adóalany, aki (amely) kizárólag olyan termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást teljesít, amelyhez kapcsolódóan adólevonási jog nem illeti meg, ideértve azt is, aki (amely) alanyi adómentességben részesül; vagy

dc) nem adóalany jogi személy.

(2) Az (1) bekezdés *d)* pontja abban az esetben alkalmazható, ha

a) az adott naptári évben a *d)* pontban említett termékek Közösségen belüli beszerzése ellenértékének - adó nélkül számított és éves szinten göngyölített - összege nem haladja meg a 10 000 eurónak megfelelő pénzösszeget, és

b) az *a)* pontban említett feltétel az adott naptári évet megelőző naptári évre is teljesült, feltéve, hogy ilyen beszerzések ténylegesen történtek.

(3) A (2) bekezdés *a)* pontjában említett felső értékhatárba a Közösség azon tagállamaiban megtérített vagy megtérítendő ellenérték számít, amelyekben a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt.

(4) Az (1) bekezdés *d)* pontjának alkalmazhatósága megszűnik, és nem alkalmazható az olyan termék Közösségen belüli beszerzésére sem, amelynek - adó nélkül számított - ellenértékével a beszerző először meghaladja a (2) bekezdés *a)* pontjában említett felső értékhatárt.

(5) Az (1) bekezdés *d)* pontjában említett beszerző az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy nem az (1) bekezdést, hanem a 19. § *a)* pontját - az ott meghatározottak szerint - alkalmazza. [1]

(6) Az a beszerző, aki (amely) élt az (5) bekezdésben említett választási jogával, attól a választása évét követő második naptári év végéig nem térhet el.

(7) [2] Azt a közösségi adószámmal egyébként rendelkező beszerzőt, aki (amely) nem élt ugyan az (5) bekezdésben említett választási jogával, de a termék Közösségen belüli beszerzése kapcsán közösségi adószámát megadta a termék értékesítőjének, és az annak figyelembevételével járt el, úgy kell tekinteni, mint aki (amely) erre az ügyletre, valamint az ezt követő összes olyan termék Közösségen belüli beszerzésére, amelyet részére az előzőekben említett ügylet teljesítésének évét követő második naptári év végéig teljesítenek, nem az (1) bekezdést, hanem a 19. § *a)* pontját – az ott meghatározottak szerint – alkalmazza.

21. § (1) Termék Közösségen belüli beszerzése a termék felett a tulajdonosként való rendelkezés olyan megszerzése, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy - bármelyikük javára - más végzi, amelyben a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor a Közösség más tagállamában van, mint ahol az a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt.

(2) Abban az esetben, ha a terméknek adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személy általi beszerzése úgy történik, hogy ez a személy a terméket a Közösség területén kívül adja fel küldeményként vagy fuvarozza el, és a termék küldeménykénti megérkezése vagy a fuvarozás befejezése a Közösség más tagállamában van, mint ahol a termék importjának teljesítési helye, ez utóbbi tagállamot úgy kell tekinteni, mint ahol a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt.

---

1 Lásd: 2007. évi CXXVII. törvény 261. § (3).

2 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 2. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).

(3) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés szerint a termék importjának teljesítési helye belföld, az importáló jogosult az általa ilyen jogcímen megfizetett adó visszatérítésére, amennyiben igazolja, hogy a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor volt, megfizette az adót a termék Közösségen belüli beszerzése után e tagállam joga szerint.

22. § (1) Termék Közösségen belüli ellenérték fejében teljesített beszerzése [2. § *b)* pontja] az is, ha az adóalany a vállalkozása tulajdonában tartott termékét továbbítja, vagy bizományba átvett terméket továbbít belföldre vállalkozásának szükségleteire, amelyet a Közösség más tagállamában termel ki, állít elő, munkál meg, vásárol, illetőleg szerez be - a 19. § értelmében - ott, vagy importál oda, és a terméket ebből a tagállamból maga vagy - javára - más adja fel küldeményként vagy fuvarozza el.

(2) Az (1) bekezdéshez fűződő joghatás nem áll be, ha a továbbításra fordított esetben, mint 12. § (1) bekezdése szerinti termékértékesítésre a 12. § (2) bekezdése lenne alkalmazandó az ott meghatározott feltételek szerint.

(3)[1] Ha a (2) bekezdésben hivatkozottak szerint az ott meghatározott feltételek bármelyike nem teljesül, a feltétel nem teljesülésekor az (1) bekezdéshez fűződő joghatás haladéktalanul beáll.

(4)[2] Az (1) bekezdéshez fűződő joghatás nem áll be, ha a továbbításra fordított esetben, mint a 12. § (1) bekezdése szerinti termékértékesítésre a 12/A. § (1)–(2), (5)–(6) bekezdése lenne alkalmazandó az ott meghatározott feltételek szerint.

(5)[3] A 12/A. § (3) bekezdése szerinti termékértékesítés esetén úgy kell tekinteni, hogy az az adóalany, akinek (amelynek) a részére a terméket értékesítik, termék Közösségen belüli beszerzését teljesíti.

(6)[4] Ha a továbbításra fordított esetben, mint a 12. § (1) bekezdése szerinti termékértékesítésre a 12/A. § (4) és (7) bekezdése lenne alkalmazandó, a 12. § (1) bekezdéséhez fűződő joghatás beálltakor az (1) bekezdéshez fűződő joghatás is beáll.

23. §[5] Szintén termék Közösségen belüli ellenérték fejében teljesített beszerzése, ha Magyarország Észak-atlanti Szerződésbeli tagságával összefüggésben terméket továbbítanak belföldre, amelyet a honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztérium, a Magyar Honvédség, és ezek polgári állománya részére a Közösség más tagállamában - nem az ott érvényes általános adózási szabályok szerint - szereznek be, feltéve, hogy a termékre - annak importja esetében - nem vonatkozna a 93. § (1) bekezdésének *h)* pontja szerinti adómentesség.

Termék importja

24. § (1) Termék importja: olyan terméknek a Közösség területére történő behozatala vagy egyéb módon való bejuttatása, amely - az Európai Közösséget létrehozó Szerződés (a továbbiakban: Szerződés) 24. cikkének értelmében - nincs szabad forgalomban.

(2) Termék importja az is, ha a szabad forgalomban levő terméket a Közösség vámterületének azon területrészéről hozzák be, vagy egyéb módon juttatják be a Közösség más területére, amely területrész e törvény alkalmazásában harmadik állam területével esik egy tekintet alá.

II. Fejezet

TELJESÍTÉS HELYE

1 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 14. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 14. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 14. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 14. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
5 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 3.

1. alfejezet

Teljesítés helye termék értékesítése esetében

Általános szabály

25. § Abban az esetben, ha a terméket küldeményként nem adják fel vagy nem fuvarozzák el, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a termék az értékesítés teljesítésekor ténylegesen van.

Különös szabályok

26. § Abban az esetben, ha a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy - bármelyikük javára - más végzi, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a termék - a beszerző nevére szóló rendeltetéssel - a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor van.

27. § (1) Abban az esetben, ha a terméket többször értékesítik oly módon, hogy azt közvetlenül a sorban első értékesítőtől a sorban utolsó beszerző nevére szóló rendeltetéssel adják fel küldeményként vagy fuvarozzák el, a 26. § kizárólag egy termékértékesítésre alkalmazható.

(2)[1] Ha az (1) bekezdésben említett esetben van a sorban olyan beszerző, aki (amely) egyúttal értékesítőként a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását maga vagy – javára – más végzi, úgy kell tekinteni, mint aki (amely) a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását beszerzőként végzi, illetve arra másnak, beszerzőként adott megrendelést, kivéve, ha közölte a részére terméket értékesítővel a számára az által a tagállam által megállapított adószámot, amelyből a terméket feladják vagy elfuvarozzák.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott termékértékesítések közül azokra, amelyek

a) megelőzik azt a termékértékesítést, amelynek teljesítési helye megállapítására a 26. § alkalmazandó, a teljesítési helye az a hely, ahol a termék - a beszerző nevére szóló rendeltetéssel - a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor van;

b) követik azt a termékértékesítést, amelynek teljesítési helye megállapítására a 26. § alkalmazandó, a teljesítési helye az a hely, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van.

28. § A 26. §-tól eltérően, ha a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor a Közösség területén kívül van, az importáló általi termékértékesítés teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol a termék importja teljesül.

29. § (1) Abban az esetben, ha a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását az értékesítő maga, illetőleg - javára - más végzi, és az értékesítés eredményeként a termék a Közösség más tagállamában van, mint ahol az a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt, a 26. és 28. §-tól eltérően a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a termék - a beszerző nevére szóló rendeltetéssel - a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, feltéve, hogy

a) a termék értékesítése

aa) olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére történik, akinek (amelynek) e beszerzése, mint termék Közösségen belüli beszerzése után a 20. § (1) bekezdésének *a)* és *d)* pontja értelmében nem kell adót fizetnie; vagy

ab) nem adóalany személy, szervezet részére történik; továbbá

b) az értékesített termék:

1 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 15. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

ba) nem új közlekedési eszköz; illetőleg

bb) nem szolgál fel- vagy összeszerelés tárgyául, függetlenül attól, hogy azt kíséri-e próbaüzem, vagy nem.

(2) Ha a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor a Közösség területén kívül volt, és a termék küldeménykénti megérkezése vagy a fuvarozás befejezése a Közösség más tagállamában van, mint ahol a termék importjának teljesítési helye, az (1) bekezdés alkalmazásában ez utóbbi tagállamot úgy kell tekinteni, mint ahol a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt.

30. § (1) A 29. §-t nem kell alkalmazni azokra a termékértékesítésekre, amelyek esetében a terméket a Közösség ugyanazon más tagállamába szóló rendeltetéssel adják fel küldeményként vagy fuvarozzák el, és ez a tagállam megegyezik a Közösség azon tagállamával, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, feltéve, hogy a következő feltételek együttesen teljesülnek:

a) az értékesített termék nem jövedéki termék,

b) az adott naptári évben az *a)* pontban említett termékek 29. § szerinti értékesítéséből származó ellenérték - adó nélkül számított és göngyölített összege - nem haladja meg a Közösség e tagállamában megállapított felső értékhatárt,

c) a *b)* pontban említett feltétel az adott naptári évet megelőző naptári évre is teljesült, amennyiben ilyen értékesítések ténylegesen történtek.

(2)[1] Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett felső értékhatár Magyarország esetében 35 000 eurónak megfelelő pénzösszeg.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazhatósága megszűnik, és nem alkalmazható arra a termékértékesítésre sem, amelynek - adó nélkül számított - ellenértékével az adóalany először meghaladja az (1) bekezdés *b)* pontjában említett felső értékhatárt.

(4) Az adóalany az (1) bekezdésben említett esetben arra a termékértékesítésére, amelynél a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor belföldön van, az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy nem az (1) bekezdést, hanem a 29. §-t - az ott meghatározottak szerint - alkalmazza.[2]

(5) Az az adóalany, aki (amely) élt a (4) bekezdésben említett választási jogával, attól a választása évét követő második naptári év végéig nem térhet el.

31. § A 29. és 30. § nem alkalmazható a használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab és régiség értékesítésére, feltéve, hogy azokra e törvény rendelkezéseit a XVI. fejezetben meghatározott eltérésekkel alkalmazzák.

32. § Abban az esetben, ha a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy - bármelyikük javára - más végzi, és az értékesített termék olyan fel- vagy összeszerelés tárgyául szolgál, amelyet az értékesítő maga vagy - javára - más végez, függetlenül attól, hogy azt kíséri-e próbaüzem vagy nem, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a termék fel- vagy összeszerelése, illetőleg annak üzembe helyezése történik.

33. § (1) Abban az esetben, ha a termék értékesítése vasúti, vízi vagy légi közlekedési eszközön történik, és az a Közösség területén végzett személyszállítás tartama alatt teljesül, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a személyszállítás indulási helye van.

(2)[3] E § és a 45. § (2) bekezdésének alkalmazásában

a) Közösség területén végzett személyszállítás: az a személyszállítás, amelynél az indulási és az érkezési hely egyaránt a Közösség területén van, és ez idő alatt a Közösség területén kívül nincs megállási hely;

b) személy szállításának indulási helye: az első beszállási pont a Közösség területén, függetlenül attól, hogy azt megelőzően a Közösség területén kívül volt-e megállási hely vagy nem;

---

1 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 4.
2 Lásd: 2007. évi CXXVII. törvény 261. § (3).
3 Módosította: 2009. évi CX. törvény 62. § (1) b).

c) személy szállításának érkezési helye: az utolsó kiszállási pont a Közösség területén, függetlenül attól, hogy azt követően a Közösség területén kívül van-e megállási hely vagy nem.

(3) Menettérti személyszállítás esetében az oda- és visszautazás külön-külön, önálló személyszállításnak tekintendő.

34. §[1] (1) Ha adóalany-kereskedő részére

a) gáz Közösség területén levő földgázrendszeren vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózaton keresztüli,

b) hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli, valamint

c) villamos energia

értékesítése történik, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol az adóalanykereskedő gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

(2) Adóalany-kereskedő az, aki (amely) gáz, hő- vagy hűtési energia, valamint villamos energia továbbértékesítésével főtevékenységként foglalkozik, és akinek (amelynek) saját felhasználása (fogyasztása) e termékekből elhanyagolható mértékű.

35. §[2] (1) Ha a 34. § (1) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározott termékértékesítések közül bármely nem adóalany-kereskedő részére történik, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a beszerző azt ténylegesen felhasználja (elfogyasztja).

(2) Ha a beszerző a gázt, a hő- vagy hűtési energiát, valamint a villamos energiát egészben vagy részben nem használja fel (nem fogyasztja el), az (1) bekezdés alkalmazásában a fel nem használt (el nem fogyasztott) gáz, hő- vagy hűtési energia, valamint villamos energia tényleges felhasználási (elfogyasztási) helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a beszerző gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig azt a helyet, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

2. alfejezet

Teljesítés helye szolgáltatás nyújtása esetében

Különös értelmezési alapelvek[3]

36. §[4] (1) Ezen alfejezet alkalmazásában

a) az egyébként nem adóalanyi minőségében eljáró adóalanyt a részére nyújtott valamennyi szolgáltatás viszonylatában is adóalanynak kell tekinteni, kivéve azt az esetet, ha a nyújtott szolgáltatást közvetlenül saját vagy alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére veszi igénybe, amely esetben az érintett személyt, szervezetet nem adóalanynak kell tekinteni;

b) a nem adóalany jogi személyt az *a)* pont értelmében adóalanynak kell tekinteni, feltéve, hogy

ba) közösségi adószámmal [258. § (3) bekezdésének *a)* pontja] rendelkezik, vagy rendelkeznie kellene, ha ilyen személyként belföldön,

bb) adószámmal [258. § (3) bekezdésének *b)* pontja] rendelkezik, vagy rendelkeznie kellene, ha ilyen személyként a Közösség más tagállamában

vették nyilvántartásba.

---

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 48. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 48. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 3. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.
4 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 3. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontjától eltérően, ezen alfejezet alkalmazásában azt a személyt, szervezetet, akinek (amelynek) adóalanyisága a 6. § (4) bekezdésén alapul, a részére nyújtott olyan szolgáltatás viszonylatában, amelynek igénybevétele során egyébként nem adóalanyi minőségében jár el, nem adóalanynak kell tekinteni.

Általános szabályok [1]

37. § [2] (1) Adóalany részére nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatás igénybevevője gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

(2) Nem adóalany részére nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatás nyújtója gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

Különös szabályok [3]

38. § [4] A más nevében és javára eljáró közvetítő nem adóalany részére nyújtott közvetítői szolgáltatása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a közvetített ügylet teljesítési helye van.

39. § [5] (1) Ingatlanhoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol az ingatlan van.

(2) Az (1) bekezdésben említett ingatlanhoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások körébe különösen beletartoznak: az ingatlanközvetítői és -szakértői szolgáltatások, a kereskedelmi szálláshely-szolgáltatások, az ingatlanhasználatra vonatkozó jogok átengedése, valamint az építési munkák végzésének előkészítésére és összehangolására irányuló szolgáltatások.

40. § [6] Személy szállítása esetében a teljesítés helye az az útvonal, amelyet a szolgáltatás nyújtása során ténylegesen megtesznek.

41. § [7] (1) Nem adóalany részére nyújtott, a termék Közösségen belüli fuvarozásától eltérő termékfuvarozás esetében a teljesítés helye az az útvonal, amelyet a szolgáltatás nyújtása során ténylegesen megtesznek.

(2) Nem adóalany részére nyújtott termék Közösségen belüli fuvarozása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a termék fuvarozásának indulási helye van.

(3) A termék Közösségen belüli fuvarozása a fuvarozás minden olyan formáját és módját felöleli, amelyben az indulási hely és az érkezési hely a Közösség egymástól eltérő tagállamában van.

(4) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában a termék fuvarozásának

a) indulási helye: az a hely, ahol a termék fuvarozása ténylegesen megkezdődik, ide nem értve azt az útszakaszt, amely a fuvarozandó termék berakodásának helyéig tart;

b) érkezési helye: az a hely, ahol a termék fuvarozása ténylegesen befejeződik.

---

1 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 4. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.
2 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 4. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3), 68. §.
3 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 5. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.
4 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 5. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).
5 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 6. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).
6 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 7. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).
7 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 8. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).

42. §[1] Adóalany részére nyújtott olyan szolgáltatások esetében, amelyek kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási, sport- vagy más hasonló eseményekre, rendezvényekre (így különösen: kiállítások, vásárok és bemutatók) való belépést biztosítják, ideértve az előbbiekhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásokat is, a teljesítés helye az a hely, ahol az eseményt, rendezvényt ténylegesen megrendezik.

43. §[2] (1) A következő, nem adóalany részére nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítik:

a) személy szállításához, termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások;

b) szakértői értékelés, amely közvetlenül termékre – ide nem értve az ingatlant – irányul;

c) terméken – ide nem értve az ingatlant – végzett munka;

d)[3] kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási és sportszolgáltatások, továbbá más, ezekhez hasonló szolgáltatások (így különösen: kiállítások, vásárok és bemutatók rendezése), ideértve ezek szervezését is, valamint az előbbiekhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásokat is.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontjában említett személy szállításához, termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások körébe tartozik a be-, ki- és átrakodás is.

44. §[4] (1) Közlekedési eszközök rövid időtartamú bérbeadása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a közlekedési eszközt ténylegesen a bérbevevő birtokába adják.

(2)[5] Közlekedési eszközök nem adóalany részére történő bérbeadása esetében – a rövid időtartamú bérbeadás kivételével – a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatás igénybevevője letelepedett, ennek hiányában ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

(3)[6] A (2) bekezdéstől eltérően a kedvtelési célú hajók nem adóalany részére történő bérbeadása esetében – a rövid időtartamú bérbeadás kivételével – a teljesítés helye az a hely, ahol a kedvtelési célú hajót ténylegesen a bérbevevő birtokába adják, feltéve, hogy a szolgáltatást az adóalany ezen a helyen található székhelyéről vagy állandó telephelyéről nyújtja.

(4)[7] E § alkalmazásában a rövid időtartam a közlekedési eszköz folyamatos,

a) víziközlekedési eszközök esetében 90,

b) egyéb, az *a)* pontban nem említett közlekedési eszközök esetében pedig 30

napot meg nem haladó használatát jelenti.

45. §[8] (1) Éttermi és egyéb vendéglátó-ipari szolgáltatások nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az éttermi és egyéb vendéglátó-ipari szolgáltatások nyújtása vasúti, vízi vagy légi közlekedési eszközön történik, és az a Közösség területén végzett személyszállítás tartama alatt teljesül, a szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye az a hely, ahol a személyszállítás indulási helye van. Menettérti személyszállítás esetében az oda- és visszautazás külön-külön, önálló személyszállításnak tekintendő.

---

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 49. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 10. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).
3 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 50. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
4 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 11. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).
5 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 115. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 115. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 115. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.
8 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 12. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).

45/A. §[1] (1) A következő, nem adóalany részére nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítés helye az a hely, ahol ezzel összefüggésben a szolgáltatást igénybevevő nem adóalany letelepedett, letelepedés hiányában pedig, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

a) telekommunikációs szolgáltatások;

b) rádiós és audiovizuális médiaszolgáltatások;

c) elektronikus úton nyújtott szolgáltatások.

(2) E § alkalmazásában elektronikus úton nyújtott szolgáltatás különösen:

a) elektronikus tárhely rendelkezésre bocsátása, honlap tárolása és üzemeltetése, valamint számítástechnikai eszköz és program távkarbantartása,

b) szoftver rendelkezésre bocsátása és frissítése,

c) kép, szöveg és egyéb információ rendelkezésre bocsátása, valamint adatbázis elérhetővé tétele,

d) zene, film és játék – ideértve a szerencsejátékot is – rendelkezésre bocsátása, valamint politikai, kulturális, művészeti, tudományos, sport- és szórakoztatási célú médiaszolgáltatás, illetőleg ilyen célú események közvetítése, sugárzása,

e) távoktatás,

feltéve, hogy a szolgáltatás nyújtása és igénybevétele globális információs hálózaton keresztül történik. A szolgáltatás nyújtója és igénybevevője közötti, ilyen hálózaton keresztüli kapcsolat felvétele és tartása – ideértve az ajánlat tételét és elfogadását is – azonban önmagában még nem elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.

(3)[2] Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

a) a szolgáltatást nyújtó adóalany kizárólag a Közösség egy tagállamában telepedett le gazdasági céllal, gazdasági célú letelepedés hiányában kizárólag a Közösség egy tagállamában van lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye,

b) a szolgáltatásokat olyan nem adóalany részére nyújtja, aki (amely) a Közösségnek az *a)* pontban meghatározottaktól eltérő tagállamában telepedett le gazdasági céllal, gazdasági célú letelepedés hiányában rendelkezik ott lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel,

c) az adott naptári évben, valamint – feltéve, hogy ilyen szolgáltatást nyújtott – az adott naptári évet megelőző naptári évben a *b)* pontban meghatározott szolgáltatások ellenértékének – adó nélkül számított és éves szinten göngyölített – összege nem haladja meg a 10 000 eurónak megfelelő pénzösszeget.

(4)[3] A (3) bekezdés alkalmazhatósága megszűnik és nem alkalmazható az olyan szolgáltatásnyújtásra sem, amelynek – adó nélkül számított ellenértékével – a szolgáltatást nyújtó először meghaladja a (3) bekezdés *c)* pontjában említett felső értékhatárt.

(5)[4] A (3) bekezdésben említett feltételeknek megfelelő azon adóalany, aki (amely) belföldön telepedett le gazdasági céllal, gazdasági célú letelepedés hiányában belföldön van lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye, az állami adó- és vámhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy nem a (3) bekezdést, hanem az (1) bekezdést alkalmazza.

(6)[5] Az az adóalany, aki (amely) élt az (5) bekezdésben említett választási jogával, attól a választása évét követő második naptári év végéig nem térhet el.

46. § (1)[6] Az e §-ban meghatározott szolgáltatások nyújtásánál a teljesítés helye az a hely, ahol ezzel összefüggésben a szolgáltatást igénybevevő nem adóalany letelepedett, letelepedés hiányában pedig, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van, feltéve, hogy ez a Közösség területén kívül van.

(2) Az e § alkalmazása alá tartozó szolgáltatások a következők:

---

1 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 9. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 58. §. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 58. §. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
4 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 58. §. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
5 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 58. §. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
6 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 13. § (1). Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).

a) szellemi alkotásokhoz fűződő jogok, továbbá más, ezekhez hasonló jogok időleges vagy végleges átengedése;

b) reklámszolgáltatások;

c) tanácsadási, ügyvédi, számviteli, adóügyi, számítástechnikai, fordítói és tolmácsolási szolgáltatások, továbbá más, ezekhez hasonló szolgáltatások, ideértve - a (4) bekezdésben meghatározott feltétellel - a mérnöki szolgáltatást is;

d) adatok feldolgozása és információk közlése;

e) banki, biztosítási, viszontbiztosítási és egyéb pénzügyi szolgáltatások, kivéve a széfügyletet;

f) munkaerő kölcsönzése, kirendelése, illetőleg személyzet rendelkezésre bocsátása;

g) termék - ide nem értve az ingatlant és a közlekedési eszközök bármely fajtáját - bérbeadása;

h)[1] a Közösség területén levő földgázrendszerhez vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózathoz, hő- vagy hűtési hálózathoz, villamosenergia-rendszerhez való csatlakozás, egyéb hozzáférés biztosítása, valamint ilyen rendszeren, hálózaton keresztül földgáz, hő- vagy hűtési energia, valamint villamos energia szállítása (átvitele), elosztása, továbbá más, ezekhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások;

i)–k)[2]

(3)[3] E § alkalmazandó abban az esetben is, ha kötelezettségvállalás történik valamely üzleti vagy hivatásszerűen folytatott tevékenység egészbeni vagy részbeni abbahagyására, illetőleg valamely (2) bekezdés alá tartozó jog gyakorlásától való időleges vagy végleges tartózkodásra.

(4)[4] E § a mérnöki szolgáltatásokra abban az esetben alkalmazható, ha azok jellegadó tartalmuk alapján nem tartoznak a 39. és 42. §, valamint a 43. § (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontja alá.

(5)[5]

47–48. §[6]

49. §[7] A 37. és 44. §-tól eltérően közlekedési eszközök – ideértve a vasúti kocsikat is – bérbeadása esetében a teljesítés helye

a) belföld, feltéve, hogy a 37. és 44. § alkalmazásával a teljesítés helye a Közösség területén kívüli területre esne, de a tényleges igénybevétel vagy egyébként a vagyoni előny szerzése belföldön van;

b) a Közösség területén kívüli terület, feltéve, hogy a 37. és 44. § alkalmazásával a teljesítés helye belföldre esne, de a tényleges igénybevétel vagy egyébként a vagyoni előny szerzése a Közösség területén kívüli területen van.

3. alfejezet

Teljesítés helye termék Közösségen belüli beszerzése esetében

Általános szabály

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 51. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi XXXIII. törvény 19. § a). Hatálytalan: 2015. I. 1-től.
3 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 13. § (2). Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).
4 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 13. § (2). Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).
5 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi XXXIII. törvény 19. § b). Hatálytalan: 2015. I. 1-től.
6 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi XXXIII. törvény 19. § c). Hatálytalan: 2015. I. 1-től.
7 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 14. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).

50. § Termék Közösségen belüli beszerzése esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a termék - a beszerző nevére szóló rendeltetéssel - a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van.

Különös szabályok

51. § (1) Az 50. § sérelme nélkül a 19. § *a)* pontjában említett esetben a teljesítés helye a Közösség azon tagállama, amely a beszerzőnek adószámot adott, és a beszerző a termék Közösségen belüli beszerzésekor ezt az adószámot használta, amennyiben a beszerző nem igazolja, hogy ilyen személyként a Közösség azon másik tagállamában, ahol a termék Közösségen belüli beszerzése az 50. § szerint teljesült, az adót - az utóbb említett tagállam joga szerint - megfizette.

(2) Ha a beszerző a Közösség azon másik tagállamában, ahol a termék Közösségen belüli beszerzése az 50. § szerint teljesült, köteles adót fizetni az adott tagállam joga szerint, és az (1) bekezdés értelmében belföldön is fizetett adót a termék Közösségen belüli beszerzése után, az adó alapját a 79. § (2) bekezdése szerint csökkentheti.

52. § Az 51. § (1) bekezdése nem alkalmazható arra a termék Közösségen belüli beszerzésére, amelynek a teljesítési helye az 50. § szerint belföld, feltéve, hogy

a) a beszerzett termék a beszerző olyan további, belföldön teljesített termékértékesítéséhez szükséges, amelynél a címzett a 141. § szerint adófizetésre kötelezett, valamint

b)[1] a beszerző a Közösség azon tagállamában, ahol ezzel összefüggésben adószámmal rendelkezik, eleget tett összesítőnyilatkozat-tételi kötelezettségének e tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 265. cikkének.

4. alfejezet

Teljesítés helye termék importja esetében

Általános szabály

53. § Termék importja esetében a teljesítés helye a Közösség azon tagállama, ahol a termék a Közösség területére történő behozatalakor vagy egyéb módon való bejuttatásakor van.

Különös szabályok

54. § (1) Az 53. §-tól eltérően, ha a termék a 24. § (1) bekezdése értelmében nincs szabad forgalomban, és

a)[2] vámjogi helyzete a 111. § (1) bekezdésének *a)* pontja szerint alakul, vagy

b)[3] a 111. § (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontjában említett eljárások hatálya alatt áll, vagy

c) teljes vámmentességgel járó ideiglenes behozatali eljárás hatálya alatt áll, vagy

d)[4] külső árutovábbítási eljárás hatálya alatt áll, a termék importjának teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol a termék *a)* pontban említett vámjogi helyzete megszűnik, a *b)-d)* pontokban említett esetekben pedig, ahol a termék az ott meghatározott eljárások hatálya alól kikerül.

---

1 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 15. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).
2 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 1.
3 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 2.
4 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 3.

(2) Az (1) bekezdés megfelelően alkalmazandó abban az esetben is, ha a 24. § (2) bekezdése szerint importált termék belső közösségi árutovábbítási eljárás hatálya alatt áll.

III. Fejezet

ADÓFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG KELETKEZÉSE, FIZETENDŐ ADÓ MEGÁLLAPÍTÁSA

Általános szabályok

55. § (1) Az adófizetési kötelezettséget annak a ténynek a bekövetkezése keletkezteti, amellyel az adóztatandó ügylet tényállásszerűen megvalósul (a továbbiakban: teljesítés).

(2)[1] Az (1) bekezdéshez fűződő joghatás beáll abban az esetben is, ha teljesítés hiánya ellenére számlakibocsátás történik. A joghatás a számlán a termék értékesítőjeként, szolgáltatás nyújtójaként szereplő személyre, szervezetre áll be, kivéve, ha kétséget kizáróan bizonyítja, hogy

a) a számlakibocsátás ellenére teljesítés nem történt, vagy

b) teljesítés történt ugyan, de azt más teljesítette,

és ezzel egyidejűleg a kibocsátott számla érvénytelenítéséről is haladéktalanul gondoskodik, illetőleg - nevében, de más által kiállított számla esetében - az *a)* vagy *b)* pontban meghatározottak fennállásáról haladéktalanul értesíti a számlán a termék beszerzőjeként, szolgáltatás igénybevevőjeként szereplő személyt, szervezetet.

56. § A fizetendő adót - ha e törvény másként nem rendelkezik - a teljesítéskor kell megállapítani.

Termék értékesítésére és szolgáltatás nyújtására vonatkozó különös szabályok

57. § (1)[2] Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha az ügylet tárgya természetben osztható és a részteljesítésnek egyéb akadálya nincs, a részteljesítés is teljesítés.

(2)[3] Bírósági vagy más hatósági eljárás keretében bíróságnak vagy más hatóságnak nyújtott szolgáltatás esetében, ha az ennek fejében járó ellenértéket a bíróság vagy más hatóság határozattal (végzéssel) állapítja meg, teljesítés az ellenértéket megállapító jogerős határozatnak (végzésnek) vagy véglegessé vált döntésnek a szolgáltatás nyújtójával történő közlése.

58. § (1)[4] Amennyiben a felek a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás során időszakonkénti elszámolásban vagy fizetésben állapodnak meg, vagy a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékét meghatározott időszakra állapítják meg, teljesítés az elszámolással vagy fizetéssel érintett időszak utolsó napja.

(1a)[5] Az (1) bekezdéstől eltérően teljesítés

a) a számla vagy a nyugta kibocsátásának időpontja, amennyiben az elszámolással vagy fizetéssel érintett időszakra vonatkozó ellenérték megtérítésének esedékessége és a számla vagy a nyugta kibocsátása az elszámolással vagy fizetéssel érintett időszak utolsó napját megelőzi,

---

1 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 17. §. Hatályos: 2009. II. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.
2 Számozását módosította: 2008. évi VII. törvény 2. §.
3 Beiktatta: 2008. évi VII. törvény 2. §. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 4.
4 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 110. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
5 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 110. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.

b) az elszámolással vagy fizetéssel érintett időszakra vonatkozó ellenérték megtérítésének esedékessége, de legfeljebb az elszámolással vagy fizetéssel érintett időszak utolsó napját követő hatvanadik nap, amennyiben az ellenérték megtérítésének esedékessége az elszámolással vagy fizetéssel érintett időszak utolsó napját követő időpontra esik.

(2)[1] Abban az esetben, ha az az időszak, amelyre az adott részlet vagy elszámolás vonatkozik, tartamában meghaladja az egy naptári hónapot, az (1) bekezdéstől függetlenül – időarányos részteljesítésként – teljesítés történik a naptári hónap utolsó napján is, feltéve, hogy a termékértékesítésre a 89. § alkalmazandó.

(3)[2] Abban az esetben, ha az az időszak, amelyre az adott részlet vagy elszámolás vonatkozik, tartamában meghaladja a 12 hónapot, az (1) és (1a) bekezdéstől függetlenül – időarányos részteljesítésként

– teljesítés történik

a) a naptári év utolsó napján is, feltéve, hogy az adót a 140. § *a)* pontja szerint a szolgáltatás igénybevevője fizeti, vagy

b) egyéb, a (2) bekezdés és az *a)* pont alá nem tartozó esetekben pedig a tizenkettedik hónap utolsó napján is.

(4)[3] E § nem alkalmazható a termék 10. § *a)* pontja szerinti értékesítésére.

(5)[4] Ha e § szerinti teljesítést megelőzően a terméket értékesítő vagy szolgáltatást nyújtó adóalany jogutód nélkül szűnik meg, az (1) és (1a) bekezdéstől eltérően teljesítés a jogutód nélküli megszűnést megelőző nap.

58/A. §[5]

59. § (1)[6] Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha a teljesítést megelőzően ellenértékbe beszámítható vagyoni előnyt juttatnak (a továbbiakban: előleg), a fizetendő adót pénz vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz formájában juttatott előleg esetében annak jóváírásakor, kézhezvételekor, egyéb esetben annak megszerzésekor kell megállapítani.

(2)[7] A jóváírt, kézhez vett, megszerzett előleget úgy kell tekinteni, mint amely a fizetendő adó arányos összegét is tartalmazza.

(3)[8] E §-t alkalmazni kell az olyan szolgáltatás igénybevételéhez fizetett előleg esetében is, amelynél az adófizetésre a 140. § *a)* pontja alapján az igénybevevő kötelezett, azzal az eltéréssel, hogy ebben az esetben az előleget nem lehet úgy tekinteni, mint amely a fizetendő adó arányos összegét is tartalmazza.

(4)[9] E § nem alkalmazható a 89. §-ban meghatározott feltételekkel adómentes termékértékesítésre.

60. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha adófizetésre a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő adóalany kötelezett, a fizetendő adót

a)[10] az ügylet teljesítését tanúsító számla vagy egyéb okirat kézhezvételekor, vagy

b) az ellenérték megtérítésekor, vagy

c) a teljesítést követő hónap tizenötödik napján

kell megállapítani.

(2) Az (1) bekezdésben felsoroltak közül az alkalmazandó, amely a leghamarabb következik be.

(3) Az (1) bekezdésben említett adófizetésre kötelezettől, ha a teljesítés és a fizetendő adó - (2) bekezdés szerinti - megállapítása között

---

1 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 116. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 116. § (1). Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 136. § 2.
3 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 116. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 59. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi LXXIV. törvény 137. § 1. Hatálytalan: 2016. I. 1-től.
6 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 112. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
7 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 112. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 115. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
9 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 117. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
10 Módosította: 2009. évi CX. törvény 62. § (1) c).

a) az e törvényben szabályozott jogállásában olyan változás történik, amelynek eredményeként tőle adófizetés nem lenne követelhető, vagy

b) tartozását ellenérték fejében átvállalják,

a fizetendő adót - a (2) bekezdéstől eltérően - az *a)* pontban említett esetben a jogállás-változást megelőző napon, a *b)* pontban említett esetben pedig a tartozás átvállalásakor kell megállapítani.

(4) E § egyéb rendelkezéseitől függetlenül a fizetendő adót az (1) bekezdés *c)* pontja szerint kell megállapítani arra a termékértékesítésre is, amely a 89. §-ban meghatározott feltételekkel mentes az adó alól azzal az eltéréssel, hogy ha az ügylet teljesítését tanúsító számla kibocsátása a teljesítést követő hónap tizenötödik napjához képest hamarabb történik, a fizetendő adót az ügylet teljesítését tanúsító számla kibocsátásakor kell megállapítani.

(5)[1] E § nem alkalmazható arra a szolgáltatásnyújtásra, amely esetében az adót a 140. § *a)* pontja szerint a szolgáltatás igénybevevője fizeti.

61. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha az ellenérték megtérítése pénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel történik, a teljesítésre kötelezett adóalany, aki (amely)

a) nyilvántartását az egyszeres könyvvezetés szabályai szerint vezeti, vagy csak a bevételeiről köteles nyilvántartást vezetni, vagy

b)[2] nyilvántartási kötelezettségének az államháztartás számviteléről szóló jogszabály szerint tesz eleget,

a fizetendő adót legkésőbb az ellenérték megfizetésekor állapíthatja meg.

(2) Ha az ellenérték megfizetése részletekben történik, a fizetendő adót a részlet megfizetésekor, legalább a megfizetett részlet erejéig kell megállapítani.

(3) Ha az ellenértéket a teljesítéstől számított negyvenötödik napig egészben vagy részben nem fizették meg, az (1) és (2) bekezdéstől eltérően a fizetendő adót az előzőekben említett határidő lejártát követő napon, a meg nem fizetett ellenértékre is meg kell állapítani.

(4) Az (1) bekezdésben említett adóalanytól, ha a teljesítés és a fizetendő adó - (1)-(3) bekezdések szerinti - megállapítása között

a) az e törvényben szabályozott jogállásában olyan változás történik, amelynek eredményeként tőle adófizetés nem lenne követelhető, vagy

b) követelését ellenérték fejében engedményezi, vagy

c) a kettős könyvvezetés szabályaira tér át,

a fizetendő adót - az (1)-(3) bekezdésektől eltérően - az *a)* pontban említett esetben a jogállásváltozást megelőző napon, a *b)* pontban említett esetben a követelés engedményezésekor, a *c)* pontban említett esetben pedig a nyitómérleg fordulónapján kell megállapítani.

(5) Annak a teljesítésre kötelezett adóalanynak, aki (amely) a kettős könyvvezetés szabályairól tér át az (1) bekezdésben említett nyilvántartási módok valamelyikére, azon termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása esetében, amelynél a teljesítés megelőzi a mérleg fordulónapját, fizetendő adót újólag nem kell megállapítania, még abban az esetben sem, ha az ellenértéket egészben vagy részben a mérleg fordulónapján vagy azt követően fizették meg.

Termék Közösségen belüli beszerzésére vonatkozó különös szabályok

62. § Termék Közösségen belüli beszerzése esetében a teljesítés megállapítására e törvény azon rendelkezéseit kell alkalmazni, amelyek az ahhoz hasonló termékértékesítésre lennének alkalmazandók.

63. § (1) Termék Közösségen belüli beszerzése esetében a fizetendő adót az ügylet teljesítését tanúsító számla kibocsátásakor, de legkésőbb a teljesítést követő hónap tizenötödik napján kell megállapítani.

---

1 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 17. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).

2 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 113. §. Hatályos: 2014. XI. 27-től.

(2) Termék Közösségen belüli beszerzése esetében az adófizetésre kötelezettől, ha a teljesítés és a fizetendő adó - (1) bekezdés szerinti - megállapítása között

a) az e törvényben szabályozott jogállásában olyan változás következik be, amelynek eredményeként tőle adófizetés nem lenne követelhető, vagy

b) tartozását ellenérték fejében átvállalják,

a fizetendő adót - az (1) bekezdéstől eltérően - az *a)* pontban említett esetben a jogállás-változást megelőző napon, a *b)* pontban említett esetben pedig a tartozás átvállalásakor kell megállapítani.

Termék importjára vonatkozó különös szabályok

64. § (1) Az 54. §-ban említett esetekben teljesítés a termék ott meghatározott vámjogi helyzetének [54. § (1) bekezdésének *a)* pontja] megszűnése, illetőleg a termék ott meghatározott eljárások [54. § (1) bekezdésének *b)-d)* pontjai] hatálya alóli kikerülése.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az importált termék vámköteles, illetőleg mezőgazdasági lefölözés vagy más, a közösségi politika keretében meghatározott kötelező jellegű befizetés hatálya alá tartozik, a teljesítésre és a fizetendő adó megállapítására az előzőekben említett kötelező jellegű befizetésekre e vonatkozásban meghatározott jogi rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3)[1] Abban az esetben, ha az importált termék a (2) bekezdésben említett kötelező jellegű befizetések egyikének hatálya alá sem tartozik, a teljesítésre és a fizetendő adó megállapítására a vámra e vonatkozásban meghatározott jogi rendelkezéseket kell alkalmazni.

IV. Fejezet

ADÓALAPJA

Adó alapja termék értékesítése és szolgáltatás nyújtása esetében

65. § Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapja - ha e törvény másként nem rendelkezik - a pénzben kifejezett ellenérték, amelyet a jogosult kap vagy kapnia kell akár a termék beszerzőjétől, szolgáltatás igénybevevőjétől, akár harmadik féltől, ideértve a támogatások bármely olyan formáját is, amely a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának árát (díját) közvetlenül befolyásolja.

66. § (1)[2] Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha az ellenérték nem pénzben kifejezett, és megtérítése sem pénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel, többcélú utalvánnyal vagy pénzhelyettesítő eszközzel történik, hanem termék értékesítésével, szolgáltatás nyújtásával, mindkét ügyletet önállóan kell figyelembe venni azzal, hogy az egyik a másiknak az ellenértéke.

(2) Az adó alapját pénzben kifejezve, a termék, szolgáltatás szokásos piaci árán kell megállapítani.

66/A. §[3] (1) A 65. § sérelme nélkül, többcélú utalvány ellenében teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapja az utalványért fizetett ellenérték, csökkentve az értékesített terméket vagy nyújtott szolgáltatást terhelő adó összegével.

(2) Az utalványért fizetett ellenérték ismeretének hiányában adóalapnak a többcélú utalványon vagy a kapcsolódó dokumentációban feltüntetett pénzbeli értéket kell tekinteni, csökkentve az értékesített terméket vagy nyújtott szolgáltatást terhelő adó összegével.

---

1 Módosította: 2008. évi VII. törvény 31. § a).
2 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 16. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 60. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

67. § (1) Az ellenérték helyett a szokásos piaci ár az adó alapja abban az esetben, ha a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása nem független felek között történik, feltéve, hogy

a) az ellenérték aránytalanul magas a termék, szolgáltatás szokásos piaci árához képest, és a termék értékesítőjét, szolgáltatás nyújtóját egyébként az adólevonási jog nem egészben illeti meg;

b) az ellenérték aránytalanul alacsony a termék, szolgáltatás szokásos piaci árához képest, és a termék beszerzőjét, szolgáltatás igénybevevőjét az adólevonási jog nem egészben illeti meg;

c) az ellenérték aránytalanul alacsony a termék, szolgáltatás szokásos piaci árához képest, és a termék értékesítőjét, szolgáltatás nyújtóját az adólevonási jog nem egészben illeti meg, valamint a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása a 85. § (1) bekezdése, 86. § (1) bekezdése és 87. §-a szerint mentes az adó alól.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha az ellenértéket kötelező erővel jogszabály határozza meg, vagy ha az ellenérték megállapítása jogszabályi rendelkezések kötelező erejű alapulvételével történik.

68. §[1] A 11. és 12. §-ban említett esetekben az adó alapja a termék vagy az ahhoz hasonló termék teljesítéskor megállapított beszerzési ára, ilyen ár hiányában pedig a teljesítéskor megállapított előállítási értéke.

69. § A 14. §-ban említett esetekben az adó alapja az a pénzben kifejezett összeg, amely a szolgáltatás nyújtójánál a teljesítés érdekében kiadásként felmerül.

69/A. §[2] A 18/A. § (4) bekezdésében meghatározott esetben az adó alapja az utalvány adó nélkül számított beszerzési ára.

70. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapjába beletartoznak:

a) az adók, vámok, illetékek, járulékok, hozzájárulások, lefölözések és más, kötelező jellegű befizetések, kivéve magát az e törvényben szabályozott adót;

b) a felmerült járulékos költségek, amelyeket a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója hárít át a termék beszerzőjére, szolgáltatás igénybevevőjére, így különösen: a bizománnyal, egyéb közvetítéssel, csomagolással, fuvarozással és biztosítással összefüggő díjak és költségek.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja alkalmazandó abban az esetben is, ha a járulékos díj és költség áthárítása külön megállapodáson alapul.

71. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapjába nem tartozik bele:

a) az olyan ár- és díjengedmény vagy ár- és díjvisszatérítés (a továbbiakban együtt: árengedmény), amelyet az eredeti esedékességhez képest az ellenérték előrehozott megtérítésére tekintettel a teljesítésig adnak; illetőleg

b) a korábban beszerzett termék, igénybe vett szolgáltatás mennyiségére tekintettel a teljesítésig adott árengedmény vagy más, szintén a teljesítésig adott üzletpolitikai célú árengedmény;

c) az a pénzösszeg, amelyet az adóalany a termék beszerzőjétől, szolgáltatás igénybevevőjétől - mint az áthárított költség igazolt végső viselőjétől - kap, feltéve, hogy az így kapott összeget az adóalany saját nyilvántartásában elszámolási kötelezettségként tartja nyilván.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett árengedmény abban az esetben üzletpolitikai célú, ha

a) az árengedmény nyújtójától független féllel kötött és más független fél számára is - azonos feltételek mellett -ésszerűen elérhető, vagy

b) az árengedmény nyújtójától független féllel is - azonos feltételek mellett - köthető és számára ésszerűen elérhető

---

1 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) b).

2 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 53. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

megállapodásban előre rögzített, vagy az annak alapján számított árengedmény pénzben kifejezett - adó nélkül számított - összesített összege kisebb, mint az árengedmény igénybevételére jogosító termékértékesítések, szolgáltatásnyújtások pénzben kifejezett - adó nélkül számított - összesített ellenértéke.

(3) A termék beszerzőjével, szolgáltatás igénybevevőjével kötött előzetes megállapodás alapján az árengedmény nyújtója dönthet úgy is, hogy az általa az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott feltételek szerint nyújtott árengedmény pénzben kifejezett összege a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása adóalapjába mégis beletartozik, illetőleg azzal az adó alapja utólag sem csökken [77. § (3) bekezdése], feltéve, hogy a nyújtott árengedmény pénzben kifejezett összegének, mint vagyoni előnynek terhére akár az árengedmény nyújtója, akár - az árengedmény nyújtójával kötött előzetes megállapodás alapján - más értékesít terméket, nyújt szolgáltatást. Ilyen esetben az utóbb említett ügylet - a nyújtott árengedmény pénzben kifejezett összegének, mint vagyoni előnynek erejéig - ellenérték fejében teljesített termékértékesítésnek, szolgáltatásnyújtásnak minősül.

(4) Az (1) bekezdés *c)* pontja alkalmazásának további feltétele, hogy az adóalany a kapott összeget saját nyilvántartásában elkülönítetten és tételesen mutassa ki, továbbá ehhez kapcsolódóan adólevonási jogot ne gyakoroljon.

Adó alapja termék Közösségen belüli beszerzése esetében

72. § Termék Közösségen belüli beszerzése esetében az adó alapjának megállapítására a 65-67., 70. és 71. §-ok rendelkezéseit kell alkalmazni, amelyek az ahhoz hasonló termékértékesítésre lennének alkalmazandók.

73. § A 22. és 23. §-ban említett esetekben az adó alapja a termék, vagy az ahhoz hasonló termék beszerzési ára, ilyen ár hiányában pedig a teljesítéskor megállapított előállítási értéke.

Adó alapja termék importja esetében

74. § (1) Termék importja esetében az adó alapja az importált terméknek a teljesítéskor hatályos vámjogi rendelkezések szerint megállapított vámértéke.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a Közösség területéről korábban munkavégzés céljára ideiglenesen kivitt terméket importál a munkavégzési szolgáltatás igénybevevője, mint importáló, anélkül, hogy termékét az importot megelőzően értékesítené, az adó alapja

a) a munkavégzési szolgáltatás nyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenérték, illetőleg

b) az importált terméknek a végzett munka folytán bekövetkezett, pénzben kifejezett értéknövekedése, ha legkésőbb az import teljesítéséig nem állapítható meg az *a)* pont szerinti ellenérték, vagy ha annak pénzben kifejezett értéke kisebb, mint a terméken végzett munka folytán bekövetkezett értéknövekedés.

75. § (1) Termék importja esetében az importált termék adóalapjába beletartoznak a következők, feltéve, hogy azokat a 74. § szerint megállapított érték egyébként nem tartalmazza:

a) az adók, vámok, illetékek, járulékok, hozzájárulások, lefölözések és más, kötelező jellegű befizetések, amelyek egyrészt az importáló közösségi tagállamon kívül merülnek fel, másrészt, amelyeket a termék importjához kapcsolódóan vetnek ki, kivéve magát az e törvényben szabályozott adót;

b) a járulékos költségek, amelyek az importáló közösségi tagállamon belül az első rendeltetési helyig merülnek fel, így különösen: a bizományi vagy egyéb közvetítői költségek, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek.

(2) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés *b)* pontjában említett első rendeltetési helyen kívül a teljesítéskor ismert olyan további rendeltetési hely is, amely a Közösség területén van, az adó alapját növelik azok a járulékos költségek is, amelyek az utóbb említett rendeltetési helyig merülnek fel.

(3) E § alkalmazásában az első rendeltetési hely az a hely, amely a fuvarlevélen vagy az importált terméket kísérő egyéb okiraton ilyen értelemben szerepel. Ilyen értelmű jelzés hiányában vagy ha az egyértelműen nem állapítható meg, első rendeltetési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol az első le- vagy átrakás történik az importáló közösségi tagállamban.

76. § Termék importja esetében az adó alapjába nem tartozik bele:

a) az olyan árengedmény, amelyet az eredeti esedékesség lejáratához képest az ellenérték előrehozott megtérítésére tekintettel a teljesítésig adnak; illetőleg

b) a korábban beszerzett termék mennyiségére tekintettel a teljesítésig adott árengedmény.

Adó alapjának utólagos csökkenése

77. §[1] (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása, termék Közösségen belüli beszerzése esetén az adó alapja utólag csökken a szerződés módosulása, valamint megszűnése – ideértve a szerződés érvénytelenségének és létre nem jöttének eseteit is – miatt egészben vagy részben visszatérített, visszatérítendő előleg vagy ellenérték összegével.

(2) Az adó alapja utólag csökken abban az esetben is, ha

a) a termék 10. § *a)* pontja szerinti értékesítése, a bérbeadás vagy a vagyoni értékű jog időleges használatának átengedése meghiúsul, és a felek az ügylet kötése előtti helyzetet állítják helyre, vagy ha ez nem lehetséges, az ügyletet a meghiúsulás bekövetkezéséig terjedő időre hatályosként elismerik;

b) betétdíjas termék visszaváltásakor a betétdíjat visszatérítik;

c) az 58. § szerinti termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás esetében visszatérítik azt az összeget, amellyel az elszámolási időszak egésze tekintetében megfizetett vagy megfizetendő összeg meghaladja az erre az elszámolási időszakra vonatkozó ellenértéket.

(3) Az adó alapja utólag csökkenthető, ha a teljesítést követően adnak a szerződés módosulása vagy megszűnése nélkül a 71. § (1) bekezdés *a)* vagy *b)* pontja szerinti árengedményt.

(4) Ha a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítését követően az adóalany az üzletpolitikájában részletesen rögzített feltételek szerint vásárlásösztönzési célból pénzt térít vissza olyan adóalany vagy nem adóalany részére, aki (amely) azt a terméket, szolgáltatást, amelynek beszerzése, igénybevétele pénzvisszatérítésre jogosít, nem közvetlenül tőle szerezte be, vette igénybe, a pénzt visszatérítő adóalany utólag csökkentheti azon termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása adóalapját, amelyre vonatkozóan a pénzt visszatéríti (adóalap csökkentésre jogosító ügylet) feltéve, hogy

a) az a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, amelyet közvetlenül a pénzvisszatérítésre jogosult részére teljesítettek (pénzvisszatérítésre jogosító ügylet), belföldön teljesített adóköteles ügylet, és

b) a visszatérítendő összeg kisebb, mint a pénzvisszatérítésre jogosító ügylet mennyiségi adatának és az adott vásárlásösztönzési program keretében, bármely adóalap csökkentésre jogosító ügylet vonatkozásában az értékesített termék, nyújtott szolgáltatás legalacsonyabb, adóval növelt egységárának szorzataként adódó összeg.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában a visszatérített összeget úgy kell tekinteni, mint amely az adó összegét is tartalmazza.

(6)[2] A (4) bekezdés nem alkalmazható, ha az adóalap-csökkentésre jogosító ügylet és a pénzvisszatérítésre jogosító ügylet esetében az adót a 142. § alapján a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője fizeti.

---

1 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 92. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.

2 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 61. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

(7)[1] Különös tekintettel a rendeltetésszerű joggyakorlás elvére, az adó alapja utólag csökkenthető a behajthatatlan követelésként elszámolt ellenérték egészének vagy részének adót nem tartalmazó összegével a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

a) az adóalany és a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője független felek,

b) az adóalany a termék beszerzőjét, szolgáltatás igénybevevőjét a (8) bekezdésben meghatározottak szerint előzetesen írásban értesíti, kivéve, ha a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője jogutód nélkül megszűnt,

c) az adóalany nem áll csőd-, felszámolási, vagy kényszertörlési eljárás hatálya alatt a behajthatatlan követeléssel érintett bevallás benyújtásának időpontjában,

d) a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője nem áll csőd-, felszámolási, vagy kényszertörlési eljárás hatálya alatt a behajthatatlan követelésként történő elszámolás alapjául szolgáló termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítésének időpontjában,

e) a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője nem szerepel a nagy összegű adóhiánnyal vagy a nagy összegű adótartozással rendelkezők adóhatóság holnapjáról lekérdezhető adatbázisában a behajthatatlan követelésként történő elszámolás alapjául szolgáló termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítésének időpontjában és az azt megelőző egy évben,

f) a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének adószáma a behajthatatlan követelésként történő elszámolás alapjául szolgáló termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítésének időpontjában nincs törölve,

g) az állami adó- és vámhatóság a behajthatatlan követelésként történő elszámolás alapjául szolgáló termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítésének időpontjáig nem adott tájékoztatást az adóalany részére a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő adókötelezettsége teljesítésének megkerüléséről,

h) a behajthatatlan követelésként történő elszámolás alapjául szolgáló termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértéke megtérítésének esedékessége óta legalább egy év eltelt, és

i) a behajthatatlan követelésként történő elszámolás alapjául szolgáló termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértéke más módon nem térült vagy térül meg.

(8)[2] Az előzetes írásbeli értesítésnek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a behajthatatlan követelésként történő elszámolás oka,

b) azon számla sorszáma, amely az adóalap-csökkentéssel érintett termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást tartalmazza,

c) a behajthatatlan követelés összege (ellenérték vagy részellenérték, valamint az arra jutó adó összege szerinti bontásban), és

d) nyilatkozat arról, hogy a *c)* pont szerint megjelölt ellenérték adót nem tartalmazó összegével az adóalany az adó alapját utólag csökkenti.

(9)[3] Az adóalany köteles a bevallással egyidejűleg az erre a célra rendszeresített nyomtatványon az adóhatóság részére nyilatkozni a behajthatatlan követelésként történő elszámolás okáról, azon számla sorszámáról, amely az adóalap-csökkentéssel érintett termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást tartalmazza, az adóalap-csökkentés összegéről, a termékbeszerző, szolgáltatás igénybevevő nevéről, adószámáról, valamint a (7) bekezdés *i)* pontjában foglalt feltétel teljesüléséről.

1 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 17. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 17. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 17. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

(10)[1] Amennyiben az adóalap (7) bekezdés szerinti csökkentését követően a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója részére a behajthatatlan követelésként elszámolt ellenérték egészét vagy annak egy részét megtérítik, a megtérített ellenérték vagy részellenérték adóval csökkentett összegének erejéig az adóalap utólagos csökkentése nem alkalmazható. Az adóalany köteles a bevallással egyidejűleg az erre a célra rendszeresített nyomtatványon az adóhatóság részére nyilatkozni a megtérített ellenérték vagy részellenérték adóval csökkentett összegéről és a termékbeszerző, szolgáltatás igénybevevő nevéről, adószámáról.

78. §[2] (1) A 77. § (1)–(3) bekezdése alkalmazásának feltétele, hogy a kötelezett az ügylet teljesítését tanúsító számla

a) érvénytelenítéséről gondoskodjon azokban az esetekben, amikor az előleg vagy az ellenérték teljes összegét visszatérítik;

b) adattartalmának módosításáról gondoskodjon az *a)* pont alá nem tartozó esetekben.

(2) Abban az esetben, ha az ügylet teljesítését számla azért nem tanúsítja, mert e törvény szerint számla kibocsátásáról nem kellett a kötelezettnek gondoskodnia, a 77. § (1) és (2) bekezdése szerinti esetben az adó alapja utólagos csökkenésének nem akadálya az (1) bekezdés nem teljesülése.

(3) A 77. § (4) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy a pénzt visszatérítő adóalany az alábbiakkal rendelkezzen:

a)[3] a pénzvisszatérítésre jogosult nevére szóló, a pénzvisszatérítésre jogosító ügylet teljesítését tanúsító számla másolati példánya, amely egyértelműen igazolja, hogy az adott ügylet belföldön teljesített adóköteles ügylet és

b) a pénz átutalásáról vagy a készpénz kifizetéséről szóló bizonylat, amely egyértelműen igazolja, hogy a pénzt visszatérítő adóalany a pénzvisszatérítés jogosultja részére az üzletpolitikájában rögzített összeget megtérítette.

(4) A (3) bekezdés *b)* pontja szerinti bizonylatnak a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a pénzvisszatérítésre jogosult neve, lakcíme és – adóalany esetén – adószáma,

b) a pénzvisszatérítésre jogosult nyilatkozata alapján az adólevonási jogára vonatkozó tájékoztatás az adott ügylet vonatkozásában.

79. § (1) Termék Közösségen belüli beszerzése esetében, ha a beszerző a Közösség más tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt, jövedékiadó-visszatérítésben részesült, az adó alapját csökkentheti a visszatérített jövedéki adó igazolt összegével, feltéve, hogy a termék belföldön is jövedéki termék.

(2) Az 51. § (2) bekezdésben említett esetben a termék Közösségen belüli beszerzésének adóalapja csökkenthető azzal az igazolt pénzösszeggel, amely az adó alapjául szolgált a Közösség azon másik tagállamában, ahol a termék Közösségen belüli beszerzése az 50. § szerint teljesült.

Adó alapjának forintban történő megállapítása

80. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása, valamint termék Közösségen belüli beszerzése esetében, ha az adó alapja külföldi pénznemben kifejezett, a forintra történő átszámításhoz azt a (2) bekezdésben meghatározott árfolyamot kell alkalmazni, amely

a) termék Közösségen belüli beszerzése, illetőleg előleg fizetése esetében, valamint a 60. §-ban említett esetekben a fizetendő adó megállapításakor,

b) az 58. §-ban említett esetben a számla kibocsátásakor,

c) egyéb esetekben pedig a teljesítéskor

érvényes.

---

1 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 17. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 93. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
3 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 84. § 2.

(2) Az alkalmazandó árfolyam az az utolsó, az (1) bekezdésben meghatározott időpontban érvényes, az adott külföldi pénznem valamely egységének forintban kifejezett ára, amelyet

a) belföldön pénzváltási engedéllyel rendelkező hitelintézet devizában eladási árként jegyez; vagy

b) a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) hivatalosan közzé tesz, feltéve, hogy a forintra történő átszámításra kötelezett (e § alkalmazásában a továbbiakban: kötelezett) így dönt, és erről a döntéséről az állami adóhatóságnak előzetes bejelentést tesz. [1]

(3) A (2) bekezdés *b)* pontja szerinti választási jog úgy gyakorolható, hogy az valamennyi olyan termékértékesítésre, szolgáltatásnyújtásra és termék Közösségen belüli beszerzésre kiterjed, amely esetében az adó alapja külföldi pénznemben kifejezett.

(4) Az a kötelezett, aki (amely) élt a (2) bekezdés *b)* pontjában említett választási jogával, attól a választása évét követő naptári év végéig nem térhet el.

(5) [2] Abban az esetben, ha az adott külföldi pénznemnek nincs – a (2) bekezdés *a)* pontja szerint – jegyzése, a forintra történő átszámításhoz a külföldi pénznem valamely egységének euróban kifejezett értékét kell alapul venni, amelyet az MNB vagy az Európai Központi Bank (a továbbiakban: EKB) az (1) bekezdésben meghatározott időpontot megelőző naptári negyedévre vonatkozóan tesz közzé.

80/A. § [3] (1) A 80. § (2) bekezdésétől eltérően az adó alapjának forintra történő átszámításához választható az EKB által a 80. § (1) bekezdésében meghatározott időpontban hivatalosan közzétett legutolsó árfolyam is.

(2) Az eurótól eltérő fizetőeszközök közötti átváltást az egyes fizetőeszközök euróhoz viszonyított árfolyamának alkalmazásával kell végezni.

(3) Az EKB által közzétett árfolyam választására az MNB által közzétett árfolyam választására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

81. § Termék importja esetében, ha az adó alapja külföldi pénznemben kifejezett, a forintra történő átszámításhoz azt az árfolyamot kell alkalmazni, amelyet a vámérték - ideértve a 74. § (2) bekezdésében említett esetet is - megállapításánál kell alkalmazni.

V. Fejezet

ADÓ MÉRTÉKE

82. § (1) [4] Az adó mértéke az adó alapjának 27 százaléka. [5]

(2) [6] A *3. számú mellékletben* felsorolt termékek, szolgáltatások esetében az adó mértéke az adó alapjának 5 százaléka. [7]

(3) [8] A *3/A. számú mellékletben* felsorolt termékek, szolgáltatások esetében az adó mértéke az adó alapjának 18 százaléka.

83. § Ha a juttatott vagyoni előny pénzben kifejezett összegét úgy kell tekinteni, mint amely fizetendő adót is tartalmaz, annak megállapításához

a) [9] a 82. § (1) bekezdésében említett adómérték esetében 21,26 százalékot,

b) a 82. § (2) bekezdésében említett adómérték esetében 4,76 százalékot,

---

1 Lásd: 2007. évi CXXVII. törvény 261. § (3).
2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 118. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 119. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
4 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 118. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
5 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 165/2023. (V. 8.) Korm. rendelet 2. §.
6 Megállapította: 2009. évi CIX. törvény 42. § (1). Hatályos: 2010. I. 15-től. Lásd: 1/2010. (I. 15) PM határozat.
7 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 2021. évi XCIX. törvény 145. § (1), 267/2022. (VII. 29.) Korm. rendelet 2. §, 20/2024. (II. 8.) Korm. rendelet 1. § a).
8 Beiktatta: 2009. évi XXXV. törvény 1. § (2). Hatályos: 2009. VII. 1-től. Lásd még: 2009. évi XXXV. törvény 56–59. §.
9 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 119. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

c) [1] a 82. § (3) bekezdésében említett adómérték esetében 15,25 százalékot kell alkalmazni.

84. § (1) A fizetendő adó megállapítására a teljesítéskor érvényes adómértéket kell alkalmazni. [2]

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően:

a) termék Közösségen belüli beszerzése esetében,

b) előleg fizetése esetében,

c) a 60. §-ban említett esetekben, valamint

d) a 64. § (2) és (3) bekezdésében említett esetekben

a fizetendő adó megállapításakor érvényes adómértéket kell alkalmazni.

VI. Fejezet

ADÓ ALÓLI MENTESSÉG

Adó alóli mentesség a tevékenység közérdekű jellegére tekintettel

85. § (1) Mentes az adó alól:

a) az egyetemes postai szolgáltatás nyújtása;

b) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó sérült- vagy betegápolás és sérült- vagy betegszállítás, valamint az azokhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet humán-egészségügyi ellátás keretében közszolgáltató - ilyen minőségében - teljesít;

c) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó sérült- vagy betegápolás, amelyet humán-egészségügyi - ideértve természetgyógyászatot is - tevékenységet végző - ilyen minőségében - teljesít;

d) [3] az emberi szövet, vér (ideértve a külön jogszabályban meghatározott labilis vérkészítményeket is), anyatej értékesítése, valamint az előzőekben felsorolt termékértékesítésekhez és az emberi szerv adományozásához szorosan kapcsolódó szolgáltatásnyújtás;

e) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet humán fogorvosi, fogtechnikusi tevékenységet végző - ilyen minőségében - teljesít;

f) [4] az a szolgáltatásnyújtás - az étkeztetés kivételével, ha az ennek fejében járó ellenérték külön térítendő meg - és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet szociális ellátás keretében közszolgáltató - ilyen minőségében - teljesít;

g) [5] az a szolgáltatásnyújtás – az étkeztetés kivételével, ha az ennek fejében járó ellenérték külön térítendő meg – és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet gyermek- és ifjúságvédelem keretében közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít;

h) [6] az a szolgáltatásnyújtás - az étkeztetés kivételével, ha az ennek fejében járó ellenérték külön térítendő meg - és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet bölcsődei ellátás keretében közszolgáltató - ilyen minőségében - teljesít;

---

1 Beiktatta: 2009. évi XXXV. törvény 2. § (2). Hatályos: 2009. VII. 1-től. Lásd még: 2009. évi XXXV. törvény 56–59. §.

2 Lásd: 2009. évi CIX. törvény 55. § (28).

3 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 84. § 3.

4 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 3. § (1). Hatályos: 2008. V. 1-től. Lásd még: 2008. évi VII. törvény 33. § (1)-(2).

5 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 120. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.

6 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 3. § (2). Hatályos: 2008. V. 1-től. Lásd még: 2008. évi VII. törvény 33. § (1)-(2).

i)[1] az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó óvodai, diákotthoni és kollégiumi ellátás - az étkeztetés kivételével, ha az ennek fejében járó ellenérték külön térítendő meg -, valamint az azokhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet a köznevelés, a szakképzés, illetve a felsőoktatás, továbbá a (2) bekezdésben meghatározott egyéb oktatás vagy képzés keretében a közszolgáltató, a köznevelési intézmény, a szakképző intézmény, a felsőoktatási intézmény, a felnőttképző vagy - nemzetközi szerződés alapján - belföldön működő külföldi kulturális intézet - ilyen minőségében - teljesít;

j)[2] az a szolgáltatásnyújtás, amelyet óvodai, tanári, oktatói, nevelői tevékenységet végző - ilyen minőségében - teljesít a köznevelés, a szakképzés, illetve a felsőoktatás, továbbá a (2) bekezdésben meghatározott egyéb oktatás vagy képzés keretében, ideértve az előzőekben felsoroltakhoz kapcsolódó, óvodai, tanári, oktatói, nevelői tevékenységet végző által szervezett magánóraadást is;

k) a bírósági vagy más hatósági nyilvántartásba bejegyzett, vallás vagy más lelkiismereti meggyőződés kinyilvánítására, gyakorlására létrehozott jogi személy által személyzet rendelkezésre bocsátása a *b), f), g), h)* és *i)* pontokban említett tevékenységek ellátása, illetőleg lelki segély, gondozás céljából;

l)[3] a bírósági vagy más hatósági nyilvántartásba bejegyzett, alapszabállyal (alapító okirattal) és tagsággal rendelkező, alapszabálya (alapító okirata) szerint és ténylegesen is nyereségszerzésre nem törekvő személy, szervezet által a tagjainak teljesített olyan szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés

la) amelynek kizárólagos vagyoni fedezete az alapszabállyal összhangban meghatározott, minden tagra kötelező tagsági díj, egyéb hozzájárulás, a kapott államháztartási támogatás és egyéb adomány, valamint a saját tevékenységből származó nyereség, amely a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint az adózás előtti eredményt csökkenti, és

lb) amely a közös érdekeknek megfelelően társadalmi, politikai, munkavállalói vagy munkáltatói, illetőleg egyéb, szakmai érdekeket képviselő vagy azt védő, vallási vagy más lelkiismereti, hazafias, humanitárius, karitatív és hagyományőrző célokat szolgál;

m)[4] az a sportolással, testedzéssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás, amelyet közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít

ma) természetes személynek, aki azt sportolása, testedzése érdekében veszi igénybe, vagy

mb) olyan egyéb személy, szervezet részére, amely azt természetes személy javára történő közvetlen biztosítása érdekében veszi igénybe,

kivéve az uszoda- és strandfürdő-szolgáltatást, a sportesemény megtekintését, valamint a sportolást, testedzést szolgáló ingatlan (ingatlanrész) bérbeadását;

n)[5] a népművészeti, népi iparművészeti és iparművészeti termékek kiállításának, vásárának és bemutatójának szervezése, rendezése és az ahhoz szorosan kapcsolódó, jogszabály által meghatározott minősítés szerint zsűriszámmal ellátott, egyedi vagy meghatározott példányszámban, nem ipari gyártástechnológiával előállított népművészeti, népi iparművészeti és iparművészeti termék értékesítése, amelyet közszolgáltató vagy népi iparművész minősítéssel rendelkező személy, szervezet - ilyen minőségében - teljesít;

o)[6] a közszolgálati rádiós és audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtása, ide nem értve az annak keretében nyújtott kereskedelmi jellegű szolgáltatásokat;

---

1 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 3. § (2). Módosította: 2019. évi CXII. törvény 59. § 1.
2 Módosította: 2019. évi CXII. törvény 59. § 2.
3 Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 215. § (2) a).
4 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 20. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).
5 Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 215. § (2) b).
6 Módosította: 2010. évi CLXXXV. törvény 226. § (2) 1.

p)[1] a közös cél elérése érdekében együttműködő közösség (a továbbiakban: együttműködő közösség) által a közös cél elérésére nyújtott szolgáltatás az együttműködő közösség tagjának, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

pa) az együttműködő közösség tagja nem adóalany, vagy a szolgáltatás igénybevétele során nem adóalanyi minőségében jár el, vagy

pb) a szolgáltatás igénybevétele az együttműködő közösség adóalany tagjának kizárólag olyan, az *a)–o)* pont vagy a 86. § (1) bekezdése szerint mentes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében történik, amelyhez kapcsolódóan az együttműködő közösség adóalany tagját adólevonási jog egészben vagy részben nem illeti meg, továbbá

pc) az ellenérték, amelyet az együttműködő közösség kap vagy kapnia kell, nem több annál, mint a nála ezzel összefüggésben felmerült igazolt költség, valamint

pd) az ellenérték göngyölített összege nem haladja meg azt a vagyoni hozzájárulást, amelyet az együttműködő közösség tagjának kell a közös cél elérése érdekében az együttműködő közösségnek rendelkezésre bocsátania.

(2)[2] Egyéb oktatás vagy képzés

a) a szakképzésről szóló törvény alapján szervezett szakmai oktatás és szakmai képzés, továbbá az ehhez kapcsolódóan szervezett szakmai vizsga és képesítő vizsga,

b) a felnőttképzésről szóló törvényben meghatározott

ba) bejelentés birtokában és jogszabály alapján vagy

bb) engedély birtokában

szervezett oktatás vagy képzés, továbbá az ehhez kapcsolódóan szervezett vizsga,

c) a nyelvi képzés és az államilag, illetve nemzetközileg elismert nyelvvizsga-bizonyítvány kiadásának alapjául szolgáló vizsga, valamint

d) a tanulmányi és tehetséggondozó verseny szervezése és lebonyolítása.

(3) Abban az esetben, ha az (1) és (2) bekezdésben meghatározott valamely tevékenység

a) gyakorlását jogszabály - ide nem értve az önkormányzati rendeletet - hatósági engedélyhez (a tevékenységi kör gyakorlásához szükséges engedélyhez) köti, a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás adómentességének feltétele, hogy az érintett személy, szervezet az engedély birtokában és annak alapján végezze tevékenységét;

b) képesítéshez kötött, és jogszabály - ide nem értve az önkormányzati rendeletet - kivételt nem tesz, a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás adómentességének feltétele, hogy az érintett személy, szervezet javára tevékenykedők között legalább 1 olyan természetes személy legyen, aki a jogszabályokban foglalt képesítési követelményeknek igazolt módon megfelel.

(4) E § alkalmazásában közszolgáltató:

a)[3] a költségvetési szerv az alapító okiratban megjelölt tevékenysége tekintetében, ideértve az önkormányzatot és a társulást is az általa ellátott tevékenység tekintetében;

b)[4] az egyesület, a szövetség, a civil társaság, a köztestület, az országos sportági szakszövetség az alapszabályban (alapító okiratban, társasági szerződésben) megjelölt tevékenységük tekintetében, továbbá az általuk működtetett (fenntartott) intézmény az alapszabályban (alapító okiratban, társasági szerződésben) megjelölt tevékenysége tekintetében;

c)[5] az egyházi jogi személy a létesítő okiratában, vagy a nyilvántartásba vett egyház, a bejegyzett egyház és a bevett egyház a belső szabályában megjelölt tevékenysége tekintetében;

d) az alapítvány és a közalapítvány az alapító okiratban megjelölt tevékenységük tekintetében, továbbá az általuk működtetett (fenntartott) intézmény az alapszabályban (alapító okiratban) megjelölt tevékenysége tekintetében;

---

1 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 54. § (1). Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Megállapította: 2019. évi CXII. törvény 58. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 114. §. Hatályos: 2014. XI. 27-től.
4 Módosította: 2011. évi CLXXV. törvény 175. § a).
5 Megállapította: 2019. évi XXXVI. törvény 34. §. Hatályos: 2019. IV. 15-től.

e) a közhasznú társaság és a nonprofit gazdasági társaság az alapszabályban (alapító okiratban) megjelölt tevékenységük tekintetében;

f)[1] az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény szerint közhasznú szervezetként nyilvántartásba vett civil szervezet az alapszabályban (alapító okiratban) megjelölt közhasznú tevékenysége tekintetében;

g) minden olyan személy, szervezet - az *a)-f)* pontoktól függetlenül -, aki (amely) biztosított vagy más kedvezményezett részére társadalombiztosítási vagy egyéb - jogszabály alapján - kötelező biztosítási jogviszony keretében végzi tevékenységét;

h) minden olyan személy, szervezet - az *a)-g)* pontoktól függetlenül -, akire (amelyre) a következő feltételek együttesen teljesülnek:

ha) alapszabálya (alapító okirata) szerint és ténylegesen is rendszeres nyereségszerzésre nem törekszik, nyereség esetleges elérése esetében azt az (1) és (2) bekezdésben meghatározott bármely tevékenysége fenntartására, javítására vagy bővítésére használja fel,

hb) vezető tisztségviselői e feladatukat önkéntesen látják el, saját személyes, illetőleg közvetítő személyeken keresztüli anyagi vagy egyéb érdekeltségük sem közvetlenül, sem közvetve nem függ a végzett tevékenység eredményétől,

hc) az (1) és (2) bekezdésben meghatározott bármely tevékenysége keretében teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás során alkalmazott ár (díj), ha az az árak megállapításáról szóló törvény (a továbbiakban: Ártv.) hatálya alá tartozik, megfelel az Ártv. rendelkezéseinek, egyéb esetekben pedig alacsonyabb a termék, szolgáltatás szokásos piaci áránál.

(5) A (4) bekezdés *h)* pontjában felsorolt feltételek teljesülésétől függetlenül, az a személy, szervezet, akit (amelyet) a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpvt.) rendelkezései alapján, az (1) és (2) bekezdésben meghatározott bármely tevékenységét érintően bírósági vagy más hatósági határozat

a)[2] megállapította a magatartás törvénybe ütközését, elrendelte a megtévesztésre alkalmas tájékoztatással kapcsolatban helyreigazító nyilatkozat közzétételét [Tpvt. 76. § (1) bekezdés *f)* és *j)* pontjai, illetőleg 86. §-a (2) bekezdésének *a)* és *c)* pontja], a határozat jogerőre emelkedésétől vagy véglegessé válásától az azt követő naptári év végéig,

b)[3] elrendelte a törvénybe ütköző állapot megszüntetését, megtiltotta a törvénybe ütköző magatartás további folytatását, a törvénybe ütközés megállapítása esetén kötelezettséget írt elő [Tpvt. 76. § (1) bekezdés *f)–i)* pontjai, illetőleg 86. §-a (2) bekezdésének *b)* és *d)* pontja], a határozat jogerőre emelkedésétől vagy véglegessé válásától az azt követő második naptári év végéig,

c)[4] a fogyasztók széles körét érintő vagy jelentős nagyságú hátrányt okozó törvénybe ütköző tevékenysége miatt, kötelezett az ár leszállítására, az áru kijavítására vagy kicserélésére, illetőleg az ár visszafizetésére [Tpvt. 85/A. §], a határozat jogerőre emelkedésétől vagy véglegessé válásától az azt követő harmadik naptári év végéig

nem minősül közszolgáltatónak.

(6)[5] E § és a 85/A. § alkalmazásában

a) együttműködő közösség:

aa) az együttműködő közösség leendő tagjai által a közös cél elérésére, a Ptk. rendelkezései szerint létrehozott polgári jogi társaság, amelynek kizárólag e cél elérésére szolgáló adóalanyisága – e törvény egyéb rendelkezéseitől függetlenül – valamennyi szerződő fél közös, kifejezett és egybehangzó írásos kérelmére az állami adóhatóság engedélyével, annak véglegessé válásának napjával jön létre, vagy

---

1 Módosította: 2011. évi CLXXV. törvény 175. § b).
2 Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 5., 2018. évi XLI. törvény 84. § 4.
3 Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 5., 2018. évi XLI. törvény 84. § 5.
4 Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 5., 2018. évi XLI. törvény 84. § 6.
5 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 54. § (2). Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 3.

ab) az a személy, szervezet, aki (amely) egyébként adóalany;

b) együttműködő közösség tagja: az a személy, szervezet, aki (amely) az *a)* pont

ba) aa) alpontja szerinti együttműködő közösséget létrehozó polgári jogi társaság tagja,

bb) ab) alpontja szerinti együttműködő közösséggel névre szóló tulajdonosi (tagsági) jogviszonyban áll.

85/A. §[1] (1) Az együttműködő közösség tagjai számának folyamatosan el kell érnie legalább a kettőt. Az együttműködő közösség tagja csoportos adóalanyiság esetében csak a csoportos adóalanyiságban részt vevő tagok által kijelölt képviselő [8. § (3) bekezdés *a)* pontja] lehet, aki (amely) az együttműködő közösség tagjaként a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagnak együttesen betudhatóan szerezhet jogokat, vállalhat kötelezettségeket.

(2) Az együttműködő közösséget ilyen minőségében úgy kell tekinteni, mint akinek (amelynek) gazdasági célú letelepedési helye belföldön van, gazdasági célú letelepedési hely hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön.

(3) Az együttműködő közösségnek és tagjainak folyamatosan olyan nyilvántartást kell vezetniük, amely alkalmas a 85. § (1) bekezdés *p)* pontjában meghatározott szolgáltatás nyújtásának, igénybevételének az egyéb tevékenységektől való egyértelmű, megbízható és maradéktalan elkülönítésére.

(4) Az együttműködő közösség tagjai egyetemlegesen felelősek az együttműködő közösséggel együtt a 85. § (1) bekezdés *p)* pontja alapján keletkező kötelezettségek teljesítéséért.

(5) A 85. § (6) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjában említett kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a közös célt, amelynek elérésére a polgári jogi társaság tagjai az együttműködő közösséget létrehozni kívánják,

b) a tagok által kijelölt képviselőt, aki (amely) az adóalanyisághoz fűződő jogokat és kötelezettségeket – mint a bírósági és más hatósági eljárásjogi cselekmények alanya – gyakorolja, és a képviselő feltétlen beleegyező nyilatkozatát a képviselet vállalására, továbbá

c) tagonként külön-külön:

ca) a tag nevét, címét és adószámát, adószám hiányában pedig egyedi azonosításra szolgáló jelét,

cb) a nyilvántartási rendszer bemutatását, amely eleget tesz a (3) bekezdésnek és

cc) kötelezettségvállalást a (4) bekezdés teljesítésére.

(6) A 85. § (6) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjában említett kérelem benyújtásával egyidejűleg, annak mellékleteként csatolni kell a polgári jogi társaság létesítéséről szóló szerződés hiteles másolati példányát.

(7) A 85. § (6) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja szerinti együttműködő közösség adóalanyisága az állami adóhatósági engedély visszavonásával szűnik meg. Az engedélyt az állami adóhatóság visszavonja, ha

a) azt az együttműködő közösség bármely tagja kéri;

b) a képviselő a képviseletet a továbbiakban nem vállalja, és új képviselő haladéktalan kijelölése és bejelentése az (5) bekezdés *b)* pontja szerint nem történik meg;

c) az (1) bekezdés az együttműködő közösség adóalanyiságának időszakában nem teljesül;

d) az (5) bekezdés *c)* pont *cb)* és *cc)* alpontjában meghatározott feltételek bármelyike az együttműködő közösség adóalanyiságának időszakában nem teljesül;

e) a közös cél, amelynek elérésére az együttműködő közösség létre jött, megvalósult, vagy annak megvalósítása többé nem lehetséges;

f) az együttműködő közösség tagjai által létrehozott polgári jogi társaság megszűnik.

1 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 55. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

(8) A 85. § (6) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja szerinti együttműködő közösség esetében az ott említett adóalany köteles az együttműködő közösség létrehozásával egyidejűleg az állami adóhatóságnak írásban

a) bejelenteni

aa) a közös célt, amelynek elérésére az együttműködő közösséget létrehozták, és

ab) az együttműködő közösség tagjainak nevét, címét és adószámát, adószám hiányában pedig egyedi azonosításra szolgáló jelét; továbbá

b) bemutatni azt a nyilvántartási rendszert, amely mind a maga, mind az együttműködő közösség tagjai részéről eleget tesz a (3) bekezdésnek; valamint

c) nyilatkozni mind a maga nevében, mind az együttműködő közösség tagjai nevében és képviseletében arról, hogy teljesítik az együttműködő közösség időszakában az (1), (3) és (4) bekezdést.

(9)[1] A (8) bekezdésben meghatározott kötelezettségek teljesítésére – ideértve az együttműködő közösség megszüntetését is – az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendelet (a továbbiakban: Adóig. vhr.) változásbejelentésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

Adó alóli mentesség a tevékenység egyéb sajátos jellegére tekintettel

86. § (1) Mentes az adó alól:

a) a biztosítási, viszontbiztosítási szolgáltatás nyújtása, ideértve a biztosítási alkusz és közvetítő által - ilyen minőségében - teljesített szolgáltatásnyújtást is, továbbá az életbiztosítási és a nem életbiztosítási ág elkülönült művelésére tevékenységi engedéllyel rendelkező, ugyanazon személyek, szervezetek többségi tulajdonában álló felek egymás közötti olyan szolgáltatás nyújtása, amely közvetlenül szükséges az egyik fél biztosítási, viszontbiztosítási szolgáltatásának nyújtásához, és az ellenérték, amelyet a másik fél kap vagy kapnia kell, nem több annál, mint a nála ezzel összefüggésben igazoltan felmerült költség;

b) a hitel-, pénzkölcsön és egyéb, ilyen jogviszonyt megtestesítő szolgáltatás (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: hitel) nyújtása és közvetítése, valamint ezek hitelező általi kezelése;

c) a hitel nyújtásához kapcsolódó vagy egyéb biztosítéki célú kötelezettség vállalása és közvetítése, valamint ezek hitelező általi kezelése;

d) a folyó-, betét- és ügyfélszámlával, fizetéssel, átutalással, csekk-, egyéb pénzköveteléssel és pénzügyi eszközzel kapcsolatos szolgáltatás nyújtása, ideértve ezek közvetítését is, kivéve magát a követelés (kinnlevőség) behajtását;

e) a magyar és külföldi törvényes fizetőeszközzel kapcsolatos szolgáltatás nyújtása, ideértve ezek közvetítését is, de ide nem értve az aranyból, ezüstből vagy más fémből készített érmekollekciót és a bankjegykollekciót, illetőleg ezek darabját, amelyeket szokásosan törvényes fizetőeszközként nem használnak, vagy amelyeknek egyébként numizmatikai értéke van;

f) a jogi személyben, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetben tulajdonosi (tagsági) jogviszonyt, valamint a hitelezési jogviszonyt megtestesítő vagyoni értékű jog átengedése és az ezekkel kapcsolatos szolgáltatás nyújtása, ideértve ezek közvetítését is, de ide nem értve az ilyen jogviszonyt megtestesítő, materializált értékpapír kezelését és őrzését;

g)[2] a befektetési alap és a kockázati tőkealap kezelése, a biztosítástechnikai tartalékok fedezetét képező eszközök portfólió-kezelése, valamint a magánnyugdíjpénztár, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár és a foglalkoztatói nyugdíj szolgáltató intézmény részére végzett portfólió-kezelés;

---

1 Módosítva: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 5. alapján. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 153. § 1.

2 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 115. § (1). Hatályos: 2015. I. 1-től.

h) a postai bélyeg névértéken történő értékesítése, amely belföldön postai szolgáltatás bérmentesítésére alkalmas, valamint az illetékbélyeg és más, fizetési kötelezettség teljesítésére, hatóság által kibocsátott bélyeg, jegy névértéken történő értékesítése;

i)[1] a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény hatálya alá tartozó szerencsejáték-szolgáltatás nyújtása, ideértve ezek közvetítését is, valamint a szerencsejáték szervezésére vonatkozó tevékenység gyakorlása jogának az állam által koncessziós szerződéssel történő átengedése;

j) a beépített ingatlan (ingatlanrész) és az ehhez tartozó földrészlet értékesítése, kivéve annak a beépített ingatlannak (ingatlanrésznek) és az ehhez tartozó földrészletnek az értékesítését, amelynek[2]

ja) első rendeltetésszerű használatbavétele még nem történt meg; vagy

jb)[3] első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de az arra jogosító hatósági engedély véglegessé válása, vagy használatbavétel-tudomásulvételi eljárás esetén a használatbavétel hallgatással történő tudomásulvétele és az értékesítés között még nem telt el 2 év, vagy beépítése az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentés alapján valósult meg, és a beépítés tényét igazoló hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év;

k) a beépítetlen ingatlan (ingatlanrész) értékesítése, kivéve az építési telek (telekrész) értékesítését;[4]

l) az ingatlan (ingatlanrész) bérbeadása, haszonbérbeadása;[5]

m)[6] a védelem terén alapvető biztonsági érdeket érintő, kifejezetten katonai, rendvédelmi, rendészeti célokra szánt termék vagy szolgáltatás központi költségvetési szerv részére nemzetközi megállapodáson alapuló értékesítése, és a magyar állam vagy a képviseletében eljáró központi költségvetési szerv részére nemzetközi megállapodáson alapuló térítésmentes átadása.

(2) Az (1) bekezdés *l)* pontja nem alkalmazható:

a)[7] az olyan bérbeadásra, amely tartalma alapján kereskedelmi szálláshely-szolgáltatás nyújtásának minősül;

b) a közlekedési eszköz elhelyezésének, parkolásának biztosítását szolgáló bérbeadásra;

c) az ingatlannal tartósan összekötött gép, egyéb berendezés bérbeadására;

d) a széf bérbeadására.

(3)[8] Az (1) bekezdés *d)* és *f)* pontja nem alkalmazható a portfólió-kezelésre.

87. § Mentes az adó alól a termék értékesítése abban az esetben, ha

a) az értékesítést megelőzően a terméket kizárólag a 85. § (1) bekezdése vagy a 86. § (1) bekezdése szerint adómentes termékértékesítéshez és szolgáltatásnyújtáshoz használták, egyéb módon hasznosították, és a termékhez adólevonási jog nem kapcsolódott;

b) az értékesítést megelőzően a termékhez kapcsolódó előzetesen felszámított adó a 124. és 125. § szerint nem vonható le;

c)[9] az értékesítést megelőzően a termékhez előzetesen felszámított adó kapcsolódott volna, az a 124. § (1) bekezdés *d)* pontja szerint nem lenne levonható.

Adókötelessé tétel

1 Megállapította: 2014. évi XXXIII. törvény 10. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Lásd: 2009. évi CX. törvény 67. §.
3 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 64. §. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 1.
4 Lásd: 2009. évi CX. törvény 67. §.
5 Lásd: 2008. évi VII. törvény 32. §.
6 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 115. § (2). Hatályos: 2015. I. 1-től.
7 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 121. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 115. § (3). Hatályos: 2015. I. 1-től.
9 Beiktatta: 2013. évi XXXVII. törvény 55. § (3). Hatályos: 2013. IV. 21-től.

88. § (1)[1] A 86. § (1) bekezdésétől eltérően a belföldön nyilvántartásba vett adóalany az állami adó- és vámhatóságnak tett bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy

a) a 86. § (1) bekezdésének *j)* és *k)* pontjában említett termékértékesítését, illetőleg[2]

b) a 86. § (1) bekezdésének *l)* pontjában említett szolgáltatásnyújtását

adókötelessé teszi.[3]

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben az adó alapjára a 82. § (1) bekezdésében említett adómérték alkalmazandó.

(3)[4] Az (1) bekezdésben említett választási jog külön-külön vagy együttesen gyakorolható oly módon, hogy az adókötelessé tétel - a (4) bekezdésben meghatározott eltéréssel - az (1) bekezdés *a),* illetőleg *b)* pontja alá tartozó valamennyi termékértékesítésre, szolgáltatásnyújtásra kiterjed.

(4)[5] A belföldön nyilvántartásba vett adóalany dönthet úgy is, hogy választási jogát az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja tekintetében külön-külön vagy együttesen csak a lakóingatlannak nem minősülő ingatlanokra kiterjedően gyakorolja.

(5)[6] Az az adóalany, aki (amely) élt az (1) bekezdésben említett választási jogával, attól a választása évét követő ötödik naptári év végéig nem térhet el.

(6)[7] Az adóalany döntését a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig jelenti be. Amennyiben az adóalany az (1) bekezdés *a)*, illetve *b)* pontja alá tartozó tevékenységet a tárgyévben kezdi meg, döntését tevékenysége megkezdését megelőzően jelenti be.

Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli értékesítése esetében

89. § (1)[8] Mentes az adó alól – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi, feltéve, hogy:

a) az egy másik, adóalanyi minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában eljáró adóalanynak vagy a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek történik, és

b) az az adóalany vagy adófizetésre kötelezett nem adóalany jogi személy, akinek (amelynek) részére az értékesítés történik, adószámmal rendelkezik a Közösség más tagállamában és ezt az adószámot közölte az értékesítővel.

(1a)[9] Az (1) bekezdésben meghatározott adómentesség nem alkalmazandó, ha a teljesítésre kötelezett adóalany a 4/A. számú melléklet I. pontja szerinti összesítő nyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, vagy ezt hibásan vagy hiányosan teljesítette, kivéve, ha igazolja, hogy a mulasztás, hiba vagy hiányosság a jóhiszemű eljárása mellett következett be, és ezzel egyidejűleg az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére bocsátja az összesítő nyilatkozat teljes körű és helyes tartalmának megállapításához szükséges adatokat.

---

1 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 153. § 2.
2 Lásd: 2009. évi CX. törvény 67. §.
3 Lásd: 2007. évi CXXVII. törvény 261. § (3).
4 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 4. § (1). Hatályos: 2008. III. 18-tól.
5 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 21. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1), 67. §.
6 Számozását módosította: 2008. évi VII. törvény 4. § (2).
7 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 136. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
8 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 18. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
9 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 19. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

(2) Mentes az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott új közlekedési eszköz értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de - a beszerző nevére szóló rendeltetéssel - a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy - bármelyikük javára - más végzi,

a) egy olyan másik adóalanynak, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek, akiknek (amelyeknek) az utóbb említett tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, a termékek Közösségen belüli beszerzése után egyébként nem kell adót fizetniük; vagy

b) bármely más, az *a)* pont alá nem tartozó nem adóalany személynek, szervezetnek.

(3) Mentes az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott jövedéki termék értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de - a beszerző nevére szóló rendeltetéssel - a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy - bármelyikük javára - más végzi, egy olyan másik adóalanynak, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek, akiknek (amelyeknek) az utóbb említett tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel

a) a Héa-irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, a termékek Közösségen belüli beszerzése után egyébként nem kell adót fizetniük; és

b)[1] a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/118/EK tanácsi irányelvnek (a továbbiakban: Jövedékiadó-irányelv), a jövedéki termék beszerzése után jövedékiadó-fizetési kötelezettsége keletkezik.

(4) Mentes az adó alól továbbá a termék 12. § (1) bekezdése szerinti értékesítése, feltéve, hogy az az (1)-(3) bekezdések bármelyike szerint adómentesség alá tartozna, ha a termék beszerzője egy másik adóalany lenne.

89/A. §[2] (1) Abban az esetben, ha a 113. § (1) bekezdésében említett eljárás hatálya alatt álló terméket a 89. § (1) bekezdése szerint értékesítik, az adófizetésre kötelezett adóalany írásos meghatalmazása alapján azon adóraktár üzemeltetője is eljárhat a 89. § (1) bekezdése szerinti adómentesség érvényesítése érdekében, aki (amely) által üzemeltetett adóraktárból a terméket a Közösség másik tagállamába történő feladás, elfuvarozás előtt kiraktározták. A meghatalmazás érvényességéhez szükséges az is, hogy

1. az adófizetésre kötelezett adóalany belföldön nyilvántartásba nem vett és arra nem is kötelezett adóalany legyen, és

2. az adóraktár üzemeltetője közösségi adószámmal rendelkező adóalany legyen.

(2) Az (1) bekezdésben említett meghatalmazást a termék kiraktározásának indítványozásakor a kiraktározási okmánnyal együtt kell az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervhez benyújtani.

(3) Érvényes meghatalmazás alapján a 89. § (1) bekezdés szerinti adómentesség érvényesítéséhez fűződő feltételeket az adóraktár üzemeltetője teljesíti azzal, hogy az e törvényben és az adózás rendjéről szóló törvényben (a továbbiakban: Art.) meghatározott kötelezettségnek saját nevében úgy tesz eleget, hogy[3]

1. az ügylet teljesítését tanúsító számlát, mint az adófizetésre kötelezett meghatalmazottja bocsátja ki;

2. arról adófizetésre kötelezett adóalanyonként, ezen belül meghatalmazásonként egymástól elkülönített nyilvántartást vezet;

---

1 Módosította: 2009. évi CXIII. törvény 65. § (1).
2 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 116. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 153. § 3.

3.[1] bevallásában és a 4/A. számú melléklet I. pontja szerinti összesítő nyilatkozatában az ügyletre vonatkozó adatokat a saját adataihoz képest elkülönítetten közli.

(4) Az adófizetésre kötelezett adóalany és az adóraktár üzemeltetője közötti meghatalmazás visszavonása nem érinti az adóraktár üzemeltetőjének a 4. számú melléklet 19. pontja szerinti adóbiztosíték-nyújtási kötelezettségét, ha a megszűnés azt követően következik be, hogy a meghatalmazást a (2) bekezdés szerint az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervhez benyújtották.

(5)[2] Az adóraktár üzemeltetője az (1) bekezdés szerinti tevékenységét annak megkezdésével egyidejűleg jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak.

90. § (1) A 89. § (1) bekezdése nem alkalmazható abban az esetben, ha a terméket

a) értékesítő adóalany alanyi adómentességben részesül; vagy

b) beszerző adóalanynak, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett egyébként adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek e beszerzésük után az utóbb említett tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, nem kell adót fizetniük.

(2) A 89. § (3) bekezdése nem alkalmazható abban az esetben, ha a termék értékesítője alanyi adómentességben részesül.

(3) A 89. § (1) bekezdése, valamint (3) és (4) bekezdése nem alkalmazható a használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab és régiség értékesítésére, feltéve, hogy azokra e törvény rendelkezéseit a XVI. fejezetben meghatározott eltérésekkel alkalmazzák.

Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli beszerzése esetében

91. § (1) Mentes az adó alól a termék Közösségen belüli beszerzése, ha a termék

a) 2. § *a)* pontja szerinti értékesítése szintén mentes az adó alól;

b) 2. § *c)* pontja szerinti importja szintén a 93. § (1) bekezdése, a 94. § (1) bekezdése, valamint a 97. § szerint mentes az adó alól;

c) 2. § *b)* pontja szerinti Közösségen belüli beszerzéséhez kapcsolódó előzetesen felszámított adó visszatérítésére a beszerző a XVIII. fejezet rendelkezései szerint jogosult lenne.

(2) Mentes az adó alól a termék Közösségen belüli beszerzése a következő feltételek együttes teljesülésének esetében is:

a) a termék beszerzője belföldön gazdasági céllal nem telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön, de őt a Közösség valamely más tagállamában adóalanyként nyilvántartásba vették;

b) a termék beszerzése az *a)* pontban említett adóalany belföldön teljesítendő további termékértékesítéséhez szükséges;

c) a termék küldeménykénti feladása vagy fuvarozása megkezdésének helye - a *b)* pontban említett termékértékesítés címzettjének nevére szóló rendeltetéssel - a Közösség valamely másik olyan tagállama, amely eltér a Közösség azon tagállamától, ahol a termék beszerzőjét az *a)* pont szerint adóalanyként nyilvántartásba vették;

d) a *b)* pontban említett termékértékesítés címzettje olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akit (amelyet) mint adófizetésre kötelezettet, az állami adóhatóság nyilvántartásba vett.

Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli fuvarozása esetében

92. § Mentes az adó alól a termék Közösségen belüli fuvarozása abban az esetben, ha

---

1 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 4.

2 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 137. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

a) a termék fuvarozásának indulási vagy érkezési helye az Azori-szigeteken vagy Madeira autonóm terület részét képező szigeteken van;
b) a termék fuvarozása az *a)* pontban említett szigetek között történik.

Adó alóli mentesség termék importja esetében

93. § (1) Mentes az adó alól:
a) a termék importja abban az esetben, ha a termék 2. § *a)* pontja szerinti értékesítése szintén mentes az adó alól;
b)[1] a termék 24. § (1) bekezdése szerinti importja abban az esetben, ha az a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 1186/2009/EK tanácsi rendeletben (a továbbiakban: Vámmentességi-rendelet) szabályozott vámmentességi jogcímek valamelyikének alkalmazása alá tartozik az abban, valamint az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvényben (a továbbiakban: Vám tv.) meghatározottak szerint, feltéve, hogy e törvény másként nem rendelkezik;
c) a termék 24. § (2) bekezdése szerinti importja, feltéve, hogy arra a *b)* pont szerinti adómentesség vonatkozna akkor, ha a termék importja a 24. § (1) bekezdése szerint teljesülne;
d) a korábban a Közösség területén kívülre értékesített termék [98. § (1) bekezdése] változatlan állapotban történő importja abban az esetben, ha az vámmentesség alá tartozik, és a korábbi értékesítő, valamint az importáló személye megegyezik egymással;
e) a korábban a Közösség területéről ideiglenes jelleggel kivitt termék változatlan állapotban - ideértve a garanciális kötelezettségvállalás teljesítése keretében kijavított vagy kicserélt terméket is - történő importja abban az esetben, ha az vámmentesség alá tartozik, és az ideiglenes kivitelt kérő, valamint az importáló adóalany személye megegyezik egymással;
f) a termék diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében történő importja abban az esetben, ha az vámmentesség alá tartozik;
g)[2] a termék importja
ga)[3] az Európai Közösség, az Európai Atomenergia-közösség, az EKB, az Európai Beruházási Bank, valamint olyan szervezet által, amelyet az Európai Közösségek hozott létre, és amelyre vonatkozik az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8. napján kelt jegyzőkönyv, az e jegyzőkönyvben és a végrehajtásáról vagy a szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint;
gb)[4] egyéb, a *ga)* alpont alá nem tartozó, Magyarország által nemzetközi szervezetként elismert szervezet vagy annak képviselete, illetve annak tisztviselője által a nemzetközi szervezetet létrehozó vagy a nemzetközi szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint, feltéve, hogy az előzőekben említett nemzetközi szerződés a vám és/vagy a termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók elengedéséről vagy visszatérítéséről rendelkezik;
h) a termék importja az Észak-atlanti Szerződés tagállamának fegyveres ereje által - ide nem értve a Magyar Honvédséget -, feltéve, hogy az a közös védelmi erőfeszítés keretében a fegyveres erő, illetőleg az azt kísérő polgári állomány használatára, vagy éttermük, kantinjuk ellátására szolgál;

1 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) c), 2016. évi XIII. törvény 130. § (4) a).
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 56. § (1). Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § a).
4 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 6.

i) a termék importja a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (a továbbiakban: Egyesült Királyság) fegyveres ereje által, feltéve, hogy az a Ciprusi Köztársaság megalakulásáról, 1960. augusztus 16. napján kelt nemzetközi szerződés értelmében az Egyesült Királyság Ciprus szigetén állomásozó fegyveres erejének, illetőleg az azt kísérő polgári állomány használatára, vagy éttermük, kantinjuk ellátásra szolgál;

j) a tengerből kifogott hal, egyéb halászati termék kikötőbe irányuló importja tengeri halászati vállalkozás által, abban az esetben, ha az nyers állapotban van, illetőleg olyan feldolgozáson ment keresztül, amelynek egyedüli célja az értékesítés előtti tartósítás;

k) az arany importja bármely állam központi bankja által;

l)[1] a gáz

la) földgázrendszeren vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózaton keresztüli vagy

lb)[2] gázszállító tartályhajóból földgázrendszerbe vagy upstream csővezeték-hálózatba [a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/73/EK parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikk 2. pontja] betáplált
importja;

m) a villamos energia importja;

n)[3] a hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli importja.

(2) Mentes az adó alól a szolgáltatás nyújtása abban az esetben, ha annak ellenértéke az importált termék adóalapjába a 74. §, illetőleg a 75. § (1) bekezdésének *b)* pontja és (2) bekezdése szerint beépül.

(3)[4] A (2) bekezdés szerinti mentesség alkalmazásának feltétele, hogy a szolgáltatást közvetlenül az importáló részére nyújtsák.

94. § (1) Mentes az adó alól a 93. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett feltételekre is figyelemmel:

a)[5] a Vámmentességi-rendelet II. címének VI. fejezete alatt meghatározott egyéb feltételek szerint, az ott felsorolt termékeken túl 500 gramm kávé vagy 200 gramm kávékivonat és -eszencia, valamint 100 gramm tea vagy 40 gramm teakivonat és -eszencia importja is;

b)[6] a Vámmentességi-rendelet II. címének VIII. fejezete alatt szabályozott termék importján túl a legfeljebb 6 hónapos korú telivér ló importja is, ha az olyan anyaállattól született, amelyet belföldön termékenyítettek meg, majd azt követően ellés céljából a Közösség területén kívülre adtak fel küldeményként vagy fuvaroztak el ideiglenes jelleggel;

c)[7] a Vámmentességi-rendelet II. címének V. fejezete alatt szabályozott termék (termékek) importja is, ha annak (azok) összértéke nem haladja meg a 22 eurónak megfelelő pénzösszeget;

d)[8] a Vámmentességi-rendelet II. cím XI. fejezetének 42. és 43. cikkében meghatározott termék importja, ha az ellenérték nélküli, vagy ha ellenérték fejében történik, de a terméket értékesítő nem adóalany személy, szervezet.

(2) A 93. § (1) bekezdésének *b)* pontjától eltérően nem mentes az adó alól:

a)[9] a Vámmentességi-rendelet II. címének III. fejezete alatt szabályozott termék importja, ha az üzemanyag;

---

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 56. § (2). Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (2).
3 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 56. § (3). Hatályos: 2011. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 20. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) d).
6 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) e).
7 Megállapította: 2008. évi LXVIII. törvény 14. § (1). Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) f).
8 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) g).
9 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) h).

b)[1]

c)[2] a Vámmentességi-rendelet II. címének IV. fejezete alatt szabályozott termék importja, ha az számítógép, illetőleg annak rendeltetésszerű használatához szükséges tartozék;

d)[3] a Vámmentességi-rendelet II. címének VII. fejezete alatt szabályozott termék importja, ha az importáló adóalanyt a termék beszerzése esetében az adólevonási jog egészben vagy részben nem illetné meg;

e)[4]

f)[5] az (1) bekezdés *d)* pontjában említett eltéréssel a Vámmentességi-rendelet II. címének XI. fejezete alatt szabályozott termék importja;

g)[6] a Vámmentességi-rendelet II. címének XII. fejezete alatt szabályozott termék importja, ha a laboratóriumi célra előkészített állat importja ellenérték fejében történik;

h)[7] a Vámmentességi-rendelet II. címének XIV. fejezete alatt szabályozott termék importja;

i)[8] a Vámmentességi-rendelet II. cím XVII. fejezete 61. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában szabályozott termék importja, ha az ellenérték fejében történik;

j)[9] a Vámmentességi-rendelet II. cím XVII. fejezetének 66–68., valamint 70–73. cikkeiben szabályozott termék importja, ha az importáló maga a fogyatékos személy;

k)[10] a Vámmentességi-rendelet II. címének XXVI. fejezetében szabályozott termék importja, ha annak ellenértékét járulékos költségként a 74. §, illetőleg a 75. § (1) bekezdésének *b)* pontja és (2) bekezdése szerint megállapított adóalap nem tartalmazza.

95. §[11] (1) Mentes az adó alól a termék importja a következő feltételek együttes teljesülése esetében:

a) az importáló a terméket a 89. § szerint adómentesen értékesíti;

b)[12] az *a)* pont szerint értékesített termék küldeménykénti feladása belföldön vagy elfuvarozása belföldről legkésőbb azon időponttól, amelytől kezdve a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátottnak tekintendő, a (3) bekezdésben meghatározott határidőig megtörténik;

c) az importáló - a (4) bekezdésben meghatározott eltéréssel - a termékre a Vám tv. rendelkezéseinek megfelelően adóbiztosítékot nyújt;

d) a terméket belföldön rendeltetésszerűen nem használják, egyéb módon nem hasznosítják;

e) a terméket a vámhatóság felhívására bemutatják.

(2)[13] A termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló árunyilatkozat megtétele során az importálónak meg kell adnia közösségi adószámát, valamint megfelelő okirat (így különösen: szerződés, egyéb kereskedelmi okmány) bemutatásával valószínűsítenie kell az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott feltétel teljesülését úgy, hogy abból kitűnjön a Közösség valamely más tagállamában adófizetésre kötelezettként nyilvántartásba vett beszerző neve, címe és az az adószáma, amely alatt e beszerzése után adót kell fizetnie e tagállam joga szerint.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2008. évi LXVIII. törvény 19. § (1) b). Hatálytalan: 2008. XII. 1-től.
2 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) i).
3 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) j).
4 Hatályon kívül helyezte: 2008. évi LXVIII. törvény 19. § (1) b). Hatálytalan: 2008. XII. 1-től.
5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) k).
6 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) l).
7 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) m).
8 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) n).
9 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) o).
10 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) p).
11 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 5. § (1). Hatályos: 2008. V. 1-től. Azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló eljárás 2008. május 1. napján vagy azt követően kezdődik. Lásd: 2008. évi VII. törvény 26. § (2).
12 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 21. § (1). Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
13 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 57. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett határidő 30 nap, amelyet az importáló indokolt kérelmére a vámhatóság legfeljebb egyszer, további 30 nappal meghosszabbíthat.

(4) Abban az esetben, ha az importáló képviseletére pénzügyi képviselőt bíz meg, az importáló helyett a termékre a pénzügyi képviselő is nyújthatja saját nevében - a Vám tv. rendelkezéseinek megfelelően - az adóbiztosítékot.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott adómentesség érvényesítése során a vámhatóság a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló eljárásban megállapítja az adót, egyúttal azonban az adó megfizetésének felfüggesztéséről rendelkezik.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérően az adómentesség nem érvényesül, és a vámhatóság a megállapított adó megfizetéséről is rendelkezik, ha az (1) bekezdés *c)-e)* pontjaiban, valamint a (2) bekezdésben meghatározott feltételek bármelyike már a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátásakor nem teljesül.

(7) Az adó megfizetésének felfüggesztése megszűnik, ha az (1) és (9) bekezdésben meghatározott feltételek

a) maradéktalan teljesítésével az adómentesség érvényesül;

b) bármelyikének nem teljesítésével az adómentesség nem érvényesül.

(8)[1] Abban az esetben, ha az adó megfizetésének felfüggesztése a (7) bekezdés *a)* pontja szerint szűnik meg, a vámhatóság az importálót véglegesen mentesíti a megállapított adó megfizetése alól.

(9)[2] A (8) bekezdésben említett határozat meghozatalának feltétele az is, hogy az importáló, vagy pénzügyi képviselője a (3) bekezdésben meghatározott határidő lejártát követő 15 napon belül

a) igazolja, hogy az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott feltétel teljesült, és

b) eleget tesz az (1) bekezdés *a)* pontjához fűződő,

ba)[3] a 4/A. számú melléklet I. pont szerinti összesítőnyilatkozat-tételi kötelezettségnek, vagy

bb) bevallási kötelezettségnek [184. §], ha a *ba)* alpontban említett kötelezettség a (3) bekezdésben meghatározott határidő lejártát követő 15. naphoz képest később válik esedékessé, vagy

bc) fizetendőadó-megállapítási kötelezettségnek [60. § (4) bekezdése] az ügylet teljesítését tanúsító számla vagy – számla hiányában – a kötelezettség teljesítését igazoló egyéb okirat bemutatásával, ha a *bb)* alpontban említett kötelezettség a (3) bekezdésben meghatározott határidő lejártát követő 15. naphoz képest később válik esedékessé.

(10)[4] Abban az esetben, ha az adó megfizetésének felfüggesztése a (7) bekezdés *b)* pontja szerint szűnik meg, a vámhatóság kötelezi az importálót a megállapított adó megfizetésére úgy, hogy a megfizetéshez fűződő egyéb jogkövetkezményekről arra az időpontra visszamenőleg rendelkezik, amelytől kezdve a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátottnak tekintendő.

(11) A vámhatóság az (1) bekezdés *c)* pontja szerint nyújtott adóbiztosítékot felszabadítja

a) a (8) bekezdésben említett határozat meghozatalával egyidejűleg; vagy

b) a (10) bekezdésben említett határozat alapján, ha az importáló az adót megfizette.

---

1 Módosította: 2009. évi CX. törvény 64. § (1) b).
2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 122. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 153. § 4.
4 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 21. § (2). Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.

96. §[1] (1) Abban az esetben, ha a termék importja során a vámeljárásban az importáló helyett annak közvetett vámjogi képviselője jár el, az importáló írásos meghatalmazása alapján a közvetett vámjogi képviselő a 95. § szerinti adómentesség érvényesítése érdekében is eljárhat az importáló helyett. A meghatalmazás érvényességéhez szükséges az is, hogy

a) az importáló belföldön nyilvántartásba nem vett és arra nem is kötelezett adóalany vagy olyan adóalany legyen, aki (amely) kizárólag a 95. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett eset miatt lenne belföldi nyilvántartásba vételre kötelezett, és

b) a közvetett vámjogi képviselő belföldön nyilvántartásba vett és közösségi adószámmal rendelkező adóalany legyen, akinek (amelynek) nincs olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amelynek alapján tőle adó fizetése ne lenne követelhető.

(2) Az (1) bekezdésben említett meghatalmazást a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló árunyilatkozattal együtt kell a vámhatóságnak benyújtani.

(3) Érvényes meghatalmazás alapján a 95. § szerinti adómentesség érvényesítéséhez fűződő feltételeket a közvetett vámjogi képviselő teljesíti azzal, hogy a 95. § (1) bekezdésének *a)* pontja szerinti termékértékesítéssel összefüggő, e törvényben és az Art.-ben meghatározott kötelezettségnek saját nevében úgy tesz eleget, hogy

a) az ügylet teljesítését tanúsító számlát mint az importáló meghatalmazottja bocsátja ki;

b) arról importálónként, ezen belül megbízásonként egymástól elkülönített nyilvántartást vezet;

c)[2] bevallásában és a 4/A. számú melléklet I. pontja szerinti összesítő nyilatkozatában az ügyletre vonatkozó adatokat a saját adataihoz képest elkülönítetten közli.

(4) A 95. § (6) és (10) bekezdésében említett esetekben a közvetett vámjogi képviselő az importálóval együtt egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért.

(5) Az importáló és közvetett vámjogi képviselője közötti megbízási szerződés megszűnése vagy a meghatalmazás visszavonása nem érinti a közvetett vámjogi képviselő (4) bekezdés szerinti felelősségét az adó megfizetéséért, ha a megszűnés azt követően következik be, miután a meghatalmazást a (2) bekezdés szerint a vámhatóságnak benyújtották.

(6)[3] A közvetett vámjogi képviselő az (1) bekezdés szerinti tevékenységét annak megkezdésével egyidejűleg jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak.

97. § A 93-95. §-októl függetlenül mentes az adó alól a termék importja akkor is, ha az jogszabályban kihirdetett nemzetközi szerződésben szabályozott kötelező vámmentességen alapul, kivéve az oktatási, a tudományos és a kulturális jellegű tárgyak behozataláról szóló nemzetközi szerződést kihirdető jogszabályban szabályozott vámmentességet.

Adó alóli mentesség termék Közösség területén kívülre történő értékesítéséhez kapcsolódóan

98. § (1) Mentes az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése a Közösség területén kívülre, feltéve, hogy a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását

a) az értékesítő maga vagy - javára - más végzi;

b) a (3) és (4) bekezdésben, illetőleg a 99. és 100. §-ban meghatározott további feltételek szerint a beszerző maga vagy - javára - más végzi.

---

1 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 5. § (2). Hatályos: 2008. V. 1-től. Azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló eljárás 2008. május 1. napján vagy azt követően kezdődik. Lásd: 2008. évi VII. törvény 26. § (2).

2 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 5.

3 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 138. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy

a)[1] a termék Közösség területéről való elhagyásának tényét, amelynek az értékesítés teljesítésekor, de legfeljebb a teljesítés napját követő 90 napon belül kell megtörténnie, a terméket a Közösség területéről kiléptető hatóság, vagy az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet 334. cikk (1) bekezdés *c)* pontja alapján a kiviteli hatóság igazolja, valamint

b) az *a)* pontban említett határidőn belül az értékesített terméket rendeltetésszerűen ne használják, egyéb módon ne hasznosítsák, ide nem értve a kipróbálást és a próbagyártást.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontja - a 99. és 100. §-ban meghatározott eltéréssel - abban az esetben alkalmazható, ha ezzel összefüggésben a beszerző nem telepedett le belföldön, letelepedés hiányában pedig, ha lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön.

(4) A (3) bekezdéstől függetlenül nem alkalmazható az (1) bekezdés szerinti adómentesség abban az esetben, ha a beszerző kiránduló hajó, turista repülőgép vagy magánhasználatra szolgáló közlekedési eszköz felszerelését (tartozékát), valamint az üzemeltetéshez, ellátáshoz szükséges terméket maga fuvarozza el.

(5)[2] Amennyiben a termék értékesítése során az adó alóli mentesség kizárólag a (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott feltétel teljesítése hiányában nem alkalmazható, azonban a termék az értékesítés teljesítését követő 360 napon belül elhagyja a Közösség területét, és ezt a tényt a (2) bekezdés *a)* pontja szerinti hatóság igazolja, az adóalany jogosult az ezen termékértékesítését terhelő fizetendő adóval megegyező összegben csökkenteni a fizetendő adóját. A fizetendő adó csökkentésének feltétele az ügylet teljesítését tanúsító számla megfelelő módosítása.

99. § (1) Abban az esetben, ha a beszerző külföldi utas, és az értékesített termék vagy termékek (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: termék) a külföldi utas személyi vagy útipoggyászának részét képezik, a 98. § (1) bekezdése szerinti adómentesség alkalmazásához szükséges az is, hogy

a) a termékértékesítés - adóval számított - összellenértéke meghaladja a 175 eurónak megfelelő pénzösszeget,

b)[3] a külföldi utas érvényes úti okmányával vagy személye azonosítására szolgáló egyéb, Magyarország által elismert érvényes közokirattal (a továbbiakban együtt: úti okmány) igazolja jogállását,

c) a termék Közösség területéről való elhagyásának tényét az állami adóhatóság által erre a célra rendszeresített nyomtatvány vagy más, az állami adóhatóság által engedélyezett, a (10) bekezdésben meghatározott adattartalmú nyomtatvány (a továbbiakban együtt: adó-visszaigénylő lap) záradékolásával és lebélyegzésével a terméket a Közösség területéről kiléptető hatóság - az értékesített termék és a termékértékesítés teljesítését tanúsító számla eredeti példányának egyidejű bemutatása mellett - igazolja.

(2) Az adómentesség érvényesítése érdekében a termék értékesítőjének a számlakibocsátás mellett - a külföldi utas kérelmére - az adó-visszaigénylő lap kitöltéséről is gondoskodnia kell. A számlának és az adó-visszaigénylő lapnak a külföldi utas azonosítására vonatkozó adatai nem térhetnek el az úti okmányában szereplő adatoktól. A külföldi utas köteles úti okmányát a termék értékesítőjének bemutatni. Az adó-visszaigénylő lap csak 1 darab számlának a termékértékesítésre vonatkozó adatait tartalmazhatja úgy, hogy azok nem térhetnek el a számla adataitól. Az adó-visszaigénylő lapot a termék értékesítője 3 példányban állítja ki, amelyből az első 2 példányt a külföldi utasnak adja át, a harmadik példányt pedig saját nyilvántartásában őrzi meg.

---

1 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 22. § (1). Hatályos: 2019. VII. 24-től.
2 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 22. § (2). Hatályos: 2019. VII. 24-től.
3 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 8.

(3) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés *c)* pontjában említett kiléptetést a vámhatóság igazolja, az adó-visszaigénylő lap záradékolt és lebélyegzett második példányát a külföldi utastól bevonja.

(4) Az adómentesség érvényesítésének feltétele, hogy

a) a termék értékesítője birtokolja az adó-visszaigénylő lap (1) bekezdés *c)* pontja szerint záradékolt és lebélyegzett első példányát, továbbá

b) ha a termékértékesítés teljesítésekor adó felszámítása történt, a felszámított adót a termék értékesítője - az (5)-(8) bekezdések szerint - a külföldi utas részére visszatérítse.

(5) Az adó visszatéríttetését a termék értékesítőjénél személyesen a külföldi utas, illetőleg a nevében és képviseletében eljáró meghatalmazottja indítványozhatja. Abban az esetben, ha a külföldi utas

a) személyesen jár el, köteles úti okmányát bemutatni;

b) nem személyesen jár el, a nevében és képviseletében eljárónak csatolnia kell a nevére szóló írásos meghatalmazást.

(6) Az adó visszatéríttetése érdekében a külföldi utas, illetőleg meghatalmazottja a termék értékesítőjének

a) átadja az adó-visszaigénylő lap (1) bekezdés *c)* pontja szerint záradékolt és lebélyegzett első példányát, továbbá

b) bemutatja a termékértékesítés teljesítését tanúsító számla eredeti példányát.

(7) A visszatérített adó forintban illeti meg a külföldi utast, amelyet készpénzben kell kifizetni. A termék értékesítője és a külföldi utas azonban ettől eltérő pénznemben és fizetési módban is megállapodhat.

(8) A termék értékesítője köteles egyúttal gondoskodni arról is, hogy a termékértékesítés teljesítését tanúsító számla ismételt adó-visszatéríttetésre ne jogosítson. Ennek érdekében a visszaszolgáltatást megelőzően a számla eredeti példányán az "áfa elszámolva" jelölést kötelezően fel kell tüntetni, és az így megjelölt számláról a termék értékesítőjének fotómásolatot kell készítenie, amelyet köteles nyilvántartásában megőrizni.

(9)[1] Abban az esetben, ha a (4) bekezdés *b)* pontja szerint adó felszámítása történt, és azt a termék értékesítője korábban fizetendő adóként megállapította és bevallotta, jogosult arra, hogy legkorábban abban az adómegállapítási időszakban, amelyben a külföldi utas részére az adó visszatérítése megtörtént, csökkentse a 153/A. § (1) bekezdése szerint megállapított fizetendő adót a visszatérített adó összegével, feltéve, hogy ezt az összeget nyilvántartásában elkülönítetten mutatja ki.

(10) Az adó-visszaigénylő lap kötelező adattartalma a következő:

a) a termék értékesítőjének neve, címe és adószáma;

b) a külföldi utas neve, címe és úti okmányának száma;

c) a termékértékesítés teljesítését tanúsító számla sorszáma;

d) a termékértékesítés - adóval együtt számított - összellenértéke;

e) a terméket a Közösség területéről kiléptető hatóság záradékának és bélyegzőjének helye annak igazolására, hogy a termék a Közösség területét elhagyta.

(11)[2] Az adó-visszaigénylő lap rovatait legalább magyar, angol, német, francia és orosz nyelveken kell feltüntetni, és azokat magyar, angol, német vagy francia nyelven kell kitölteni.

100. § (1) Abban az esetben, ha a beszerző közhasznú tevékenységet folytató személy, szervezet, a 98. § (1) bekezdése szerinti adómentesség alkalmazásához szükséges az is, hogy a közhasznú tevékenységet folytató személy, szervezet a részére értékesített terméket igazoltan kizárólag a Közösség területén kívül végzett humanitárius, karitatív vagy oktatási tevékenységéhez használja, egyéb módon hasznosítsa.

---

1 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § b).

2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 123. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.

(2) Abban az esetben, ha a közhasznú tevékenységet folytató személy, szervezet a részére értékesített terméket maga vagy - javára - más az értékesítéssel egyidejűleg nem adja fel küldeményként vagy nem fuvarozza el a Közösség területén kívülre, a 98. § (1) bekezdése szerinti adómentesség az adó utólagos visszatéríttetése iránti jog formájában illeti meg a közhasznú tevékenységet folytató személyt, szervezetet.

(3) Az adó-visszatérítttetési jog gyakorlásához fűződő, a közhasznú tevékenységet folytató személyt, szervezetet terhelő igazolási kötelezettséget, az adó-visszatérítttetése iránti kérelem kötelező adattartalmát, valamint az adó-visszatérítttetésével kapcsolatos egyéb eljárási rendelkezéseket külön jogszabály határozza meg.

101. § (1) Mentes az adó alól az olyan terméken - ide nem értve az ingatlant - belföldön végzett munka, amely terméket ilyen célból szereztek be vagy importáltak, majd a munka befejezését követően a terméket küldeményként feladják vagy elfuvarozzák - a (2) bekezdésben meghatározott feltételek szerint - a Közösség területén kívülre, feltéve, hogy a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását

a) a szolgáltatás nyújtója maga vagy - javára - más végzi;

b) a (3) bekezdésben meghatározott további feltételek szerint a szolgáltatás igénybevevője maga vagy - javára - más végzi.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy

a)[1] a termék Közösség területéről való elhagyásának tényét, amelynek a szolgáltatásnyújtás teljesítésekor, de legfeljebb a teljesítés napját követő 90 napon belül kell megtörténnie, a 98. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti hatóság igazolja, valamint

b) az *a)* pontban említett határidőn belül a terméket rendeltetésszerűen ne használják, egyéb módon ne hasznosítsák, ide nem értve a kipróbálást és a próbagyártást.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontja abban az esetben alkalmazható, ha ezzel összefüggésben a szolgáltatás igénybevevője nem telepedett le belföldön, letelepedés hiányában pedig, ha lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön.

102. § (1) Mentes az adó alól a szolgáltatás nyújtása - a 85. § (1) bekezdése és a 86. § (1) bekezdése szerint adómentes szolgáltatásnyújtások kivételével - abban az esetben, ha az olyan termékhez kapcsolódik közvetlenül,

a) amely az 54. § alkalmazása alá tartozik;

b)[2] amely kiviteli eljárás hatálya alá vonva elhagyja a Közösség területét, és a Közösség területéről való kiléptetés tényét a 98. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti hatóság igazolja;

c) amelyen a 101. § (1) bekezdése szerint adómentesen végeznek munkát.

(2) Az (1) bekezdés különösen alkalmazandó a termék fuvarozására és a termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtására.

(3)[3] Az (1) bekezdés szerinti mentesség alkalmazásának feltétele, hogy a szolgáltatást közvetlenül azon személy, szervezet részére nyújtsák, aki (amely) a termékkel az ott leírt tényállást megvalósítja.

Adó alóli mentesség nemzetközi közlekedéshez kapcsolódóan

103. § (1) Mentes az adó alól a vízi közlekedési eszköz üzemeltetését, fedélzeti ellátását szolgáló termék értékesítése abban az esetben, ha a vízi közlekedési eszköz

a) kizárólag vagy túlnyomó részben nyílt tengeren közlekedik, és kereskedelmi célú személyszállítási, illetőleg ipari, kereskedelmi vagy halászati tevékenységet végez;

b) segély- vagy mentőtevékenységet, illetőleg part menti halászati tevékenységet - a fedélzeti ellátás kivételével - végez;

---

1 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 23. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
2 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 24. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 62. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

c)[1] 8906 10 00 vámtarifaszám (a továbbiakban: vtsz.) alá sorolt hadihajó, feltéve, hogy a hadihajó rendeltetési kikötő- vagy horgonyzóhelye nem belföldön van.

(2) Mentes az adó alól továbbá:

a) az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett víziközlekedési eszköz - ideértve annak felszerelését és tartozékát is - értékesítése, bérbeadása, karbantartása, javítása, felújítása vagy átalakítása;

b) az *a)* pontban nem említett egyéb szolgáltatás nyújtása abban az esetben, ha az az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett víziközlekedési eszköz - ideértve annak rakományát is - rendeltetésszerű működéséhez, használatához közvetlenül szükséges.

104. § (1) Mentes az adó alól a kizárólag vagy túlnyomó részben a nemzetközi légikereskedelmi forgalomban részt vevő vállalkozás által használt légiközlekedési eszköz üzemeltetését, fedélzeti ellátását szolgáló termék értékesítése.

(2) Mentes az adó alól továbbá:

a) az (1) bekezdésben említett légiközlekedési eszköz - ideértve annak felszerelését és tartozékát is - értékesítése, bérbeadása, karbantartása, javítása, felújítása vagy átalakítása;

b) az *a)* pontban nem említett egyéb szolgáltatás nyújtása abban az esetben, ha az az (1) bekezdésben említett légiközlekedési eszköz - ideértve annak rakományát is - rendeltetésszerű működéséhez, használatához közvetlenül szükséges.

105. § Mentes az adó alól a személy szállítása abban az esetben, ha akár az indulási hely vagy az érkezési hely, akár mindkettő nem belföldön van.

106. § Mentes az adó alól a termék értékesítése abban az esetben, ha az vasúti-, vízi- vagy légiközlekedési eszközön történik, és az a Közösség területén végzett személyszállítás részeként teljesül, feltéve, hogy az értékesített termék a közlekedési eszköz fedélzetén történő helybeni fogyasztás célját szolgálja.

Adó alóli mentesség termék Közösség területén kívülre történő értékesítésével azonos megítélés alá tartozó ügyletek esetében

107. § (1) Mentes az adó alól a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása abban az esetben, ha az

a) hivatalos célra a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet, személyes célra pedig a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet tagja részére történik, feltéve, hogy viszonosság áll fenn;

b)[2] az alábbiaknak megfelelően

ba)[3] az Európai Közösség, az Európai Atomenergia-közösség, az EKB, az Európai Beruházási Bank, valamint olyan szervezet részére történik, amelyet az Európai Közösségek hozott létre, és amelyre vonatkozik az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8. napján kelt jegyzőkönyv, az e jegyzőkönyvben és a végrehajtásáról vagy a szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint;

bb)[4] egyéb, a *ba)* alpont alá nem tartozó, Magyarország által nemzetközi szervezetként elismert szervezet vagy képviselete hivatalos céljára, személyes célra pedig a nemzetközi szervezet vagy képviselete tisztviselőjének részére történik a nemzetközi szervezetet létrehozó vagy a nemzetközi szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint, feltéve, hogy az előzőekben említett nemzetközi szerződés a termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók elengedéséről vagy visszatérítéséről rendelkezik;

---

1 Megállapította: 2008. évi LXVIII. törvény 14. § (2). Módosította: 2018. évi XLI. törvény 84. § 7.
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 58. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § a).
4 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 9.

c) az Észak-atlanti Szerződés tagállamának belföldön állomásozó fegyveres ereje - ide nem értve a Magyar Honvédséget - részére történik, feltéve, hogy az a közös védelmi erőfeszítés keretében a fegyveres erő, illetőleg az azt kísérő polgári állomány használatára, vagy éttermük, kantinjuk ellátására szolgál;

d) belföldön kívül az Észak-atlanti Szerződés valamely más tagállamában állomásozó fegyveres erő részére történik, ideértve az ott állomásozó összes fegyveres erőt, de ide nem értve e tagállam saját fegyveres erejét, feltéve, hogy az a közös védelmi erőfeszítés keretében a fegyveres erő, illetőleg az azt kísérő polgári állomány használatára, vagy éttermük, kantinjuk ellátására szolgál;

e) az Egyesült Királyság fegyveres ereje részére történik, feltéve, hogy az a Ciprusi Köztársaság megalakulásáról, 1960. augusztus 16. napján kelt nemzetközi szerződés értelmében az Egyesült Királyság Ciprus szigetén állomásozó fegyveres erejének, illetőleg az azt kísérő polgári állomány használatára vagy éttermük, kantinjuk ellátására szolgál.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adómentes termékértékesítés alkalmazásának további feltétele, hogy az értékesített terméket - az (1) bekezdésben említett beszerző nevére szóló rendeltetéssel - küldeményként belföldön feladják vagy belföldről elfuvarozzák, és a termék belföldről való elhagyásának tényét, amelynek a termékértékesítés teljesítésekor, de legfeljebb a teljesítés napját követő 90 napon belül kell megtörténnie, anélkül, hogy ezen határidőn belül az értékesített terméket rendeltetésszerűen használnák, egyéb módon hasznosítanák, ide nem értve a kipróbálást és a próbagyártást, fuvarlevél vagy az értékesített terméket kísérő egyéb okirat igazolja, kivéve:

a) az (1) bekezdés *b)* pontját abban az esetben, ha az ott említett nemzetközi szerződés az adómentes termékértékesítésről és annak alkalmazása feltételeiről kifejezetten másként rendelkezik;

b) az (1) bekezdés *c)* pontját.

(3) Az (1) bekezdés szerinti adómentesség az adó utólagos visszatérítésére iránti jog formájában illeti meg a termék beszerzőjét, szolgáltatás igénybevevőjét

a) az (1) bekezdésben meghatározott szolgáltatások igénybevétele után, kivéve:

aa) az (1) bekezdés *b)* pontját abban az esetben, ha az ott említett nemzetközi szerződés az adómentes szolgáltatásnyújtásról és annak alkalmazása feltételeiről kifejezetten másként rendelkezik, valamint

ab) az (1) bekezdés *c)* pontját;

b) abban az esetben, ha a termék a (2) bekezdés értelmében nem hagyja el belföldet.

(4) Az (1) bekezdés *a)* pontjában említett viszonosság kérdésében a külpolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó.

(5)[1] Abban az esetben, ha a 2003. évi uniós csatlakozási szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napját megelőzően kötött és törvényben vagy kormányrendeletben kihirdetett nemzetközi szerződés kifejezetten a termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók alóli mentességéről vagy azok elengedéséről, visszatérítéséről rendelkezik, az előzőekben említett nemzetközi szerződésben meghatározott jogosultat megilleti az (1) bekezdés szerinti adómentesség úgy, hogy annak alkalmazásában a jogosultat

a) nemzetközi szervezet tisztviselőjének [(1) bekezdés *b)* pontja] kell tekinteni, ha az illető természetes személy;

b) nemzetközi szervezetnek kell tekinteni, ha az az *a)* pont alá nem tartozó személy, szervezet.

108. § (1) A 107. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában említett hivatalos cél körébe az a termékbeszerzés, szolgáltatás-igénybevétel tartozik - feltéve, hogy a 107. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett nemzetközi szerződés kifejezetten másként nem rendelkezik -, amelyet a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet, valamint a nemzetközi szervezet a számviteli nyilvántartásában, a rendeltetésszerű működéshez szükséges pénzügyi kiadások között mutatnak ki.

1 Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 215. § (1) b), 2011. évi CLVI. törvény 131. § 10.

(2) Vendéglátó-ipari szolgáltatás igénybevétele esetében a hivatalos cél elismeréséhez szükséges az is, hogy a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet, valamint a nemzetközi szervezet által rendezett fogadáson - a képviselet, szervezet vezetőjének írásos nyilatkozata alapján - legalább 10 meghívott személy vegyen részt.

(3) A 107. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában említett személyes célra biztosított adómentesség naptári évente a viszonosságnak megfelelően, de legfeljebb 300 000 forintnak megfelelő pénzösszegű értékkeret erejéig illeti meg a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet tagját, valamint a nemzetközi szervezet tisztviselőjét, feltéve, hogy a 107. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett nemzetközi szerződés kifejezetten másként nem rendelkezik.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott értékkeretbe:

a) beleszámít a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet tagját, valamint a nemzetközi szervezet tisztviselőjét a Jöt. szerint megillető jövedékiadó-visszatérítés is;

b) nem számítandó be az az adómentesség, amely a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet tagját, valamint a nemzetközi szervezet tisztviselőjét - értékkorlátozás nélkül - abban az esetben illeti meg, ha biztosítási szerződés alapján a termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele igazoltan azért történik, hogy az a biztosított vagyonban keletkezett kárt pótolja.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott értékkeret családonként - a közös háztartásban élő jogosultakra vonatkozóan - összevonható.

(6) A 107. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjának alkalmazásában - feltéve, hogy a 107. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett nemzetközi szerződés kifejezetten másként nem rendelkezik -

a) diplomáciai képviselet tagja:

aa) a diplomáciai kapcsolatokról szóló, 1961. április 28. napján aláírt bécsi egyezmény 1. cikkének *e) és f)* pontja alá tartozó természetes személy, feltéve, hogy a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri, és

ab) az *aa)* alpontban meghatározottal közös háztartásban élő családtag, feltéve, hogy a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri;

b) a hivatásos konzuli képviselet tagja:

ba) a konzuli kapcsolatokról szóló, 1963. április 24. napján aláírt bécsi egyezmény 1. cikkének *c)-e)* pontjai alá tartozó természetes személy, feltéve, hogy a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri, és

bb) a *ba)* alpontban meghatározottal közös háztartásban élő családtag, feltéve, hogy a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri;

c) nemzetközi szervezet tisztviselője:

ca) az a természetes személy, akit a 107. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett nemzetközi szerződésben meghatározottak termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók alóli mentesség személyében megilleti, feltéve, hogy a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri, és

cb) a *ca)* alpontban meghatározottal közös háztartásban élő családtag, feltéve, hogy az illetőt a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri.

(7) A (6) bekezdéstől függetlenül nem jogosult adómentességre az a természetes személy, aki magyar állampolgár vagy állandó belföldi tartózkodásra jogosult személy.

(8)[1] A 107. § szerinti adómentesség jogosulatlan igénybevétele esetében a termék beszerzője, szolgáltatás igénybe vevője köteles a rá át nem hárított adót megfizetni, vagy ha az adómentesség az adó utólagos visszatérítettése formájában illeti meg, köteles a jogosulatlanul visszatérített adót visszafizetni.

109. § Mentes az adó alól az arany értékesítése abban az esetben, ha az bármely állam központi bankja részére történik.

Adó alóli mentesség közvetítői tevékenység esetében

1 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 6. §. Hatályos: 2008. III. 18-tól.

110. § (1) Mentes az adó alól a más nevében és javára eljáró közvetítő közvetítői szolgáltatásának nyújtása abban az esetben, ha az általa közvetített ügylet

a) a 98-109. §-ok bármelyike szerint mentes az adó alól;

b) teljesítési helye a Közösség területén kívül van.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható az utas [206. § (1) bekezdésének *c)* pontja] nevében és javára eljáró közvetítő közvetítői szolgáltatásának nyújtására abban az esetben, ha olyan szolgáltatást közvetít, amely a Közösség valamely más tagállamában teljesül.

Adó alóli mentesség a termék nemzetközi forgalmához kapcsolódó egyes tevékenységek esetében

111. §[1] (1) Mentes az adó alól annak a terméknek az értékesítése, Közösségen belüli beszerzése, amely egyúttal

a) vám elé állítást követően átmeneti megőrzés alatt áll;

b) vámszabadterületi eljárás vagy vámszabadraktári eljárás hatálya alá vonandó, vagy

c) vámraktározási vagy aktív feldolgozási eljárás hatálya alá vonandó.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adómentesség alkalmazandó arra a további értékesítésre is, amely

a) a termék (1) bekezdés *a)* pontjában említett vámjogi helyzetére, vagy

b) a terméknek az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában említett eljárások hatálya alatti állására

nincs befolyással.

(3) Mentes az adó alól továbbá az (1) és (2) bekezdés alkalmazása alá tartozó termékhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatás nyújtása, feltéve, hogy a szolgáltatást közvetlenül azon személy, szervezet részére nyújtják, aki (amely) a terméket értékesíti vagy beszerzi.

112. § (1) Mentes az adó alól:

a)[2] a 24. § (1) bekezdése szerint importált termék értékesítése abban az esetben, ha az a termék teljes vámmentességgel járó ideiglenes behozatali vagy külső árutovábbítási eljárás, vagy

b) a 24. § (2) bekezdése szerint importált termék értékesítése abban az esetben, ha az a termék belső közösségi árutovábbítási eljárás

hatálya alatti állására nincs befolyással.

(2)[3] Mentes az adó alól továbbá az (1) bekezdés alá tartozó termékhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatás nyújtása, feltéve, hogy a szolgáltatást közvetlenül azon személy, szervezet részére nyújtják, aki (amely) a terméket értékesíti vagy beszerzi.

113. § (1) Mentes az adó alól annak a terméknek az értékesítése, Közösségen belüli beszerzése, amely egyúttal adóraktározási eljárás hatálya alá vonandó.

(2) Adóraktározási eljárás hatálya alá nem vonható az a termék,

a)[4] amely az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) 5. cikk 23. pontja értelmében nem minősül uniós árunak, illetve

b) amelyet közvetlenül kiskereskedelmi forgalomba helyezés céljára szánnak.

(3) Az adóraktározási eljárásra vonatkozó szabályokat a *4. számú melléklet* tartalmazza.

---

1 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 26. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
2 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 6.
3 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 27. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
4 Megállapította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (1). Hatályos: 2016. V. 1-től. Lásd: 2016. évi XIII. törvény 121. § (1)–(2).

114. § A 113. § (2) bekezdésének *b)* pontjától eltérően adóraktározási eljárás hatálya alá vonható a termék abban az esetben, ha annak értékesítése, Közösségen belüli beszerzése olyan adóalany részére történik, aki (amely) a terméket igazoltan abból a célból szerzi be, hogy az a Közösség területén kívüli területre történő repülés során a légi közlekedési eszköz fedélzetén tartózkodó utas ellátását szolgálja.

115. § A 113. § (1) bekezdése szerinti adómentesség alkalmazandó arra a további értékesítésre is, amely a termék adóraktározási eljárás hatálya alatti állására nincs befolyással.

116. § Mentes az adó alól az adóraktározási eljárás hatálya alá vonandó vagy vont termékhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatás nyújtása.

117. § Abban az esetben, ha

a)[1] a termék a 111. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett vámjogi helyzetének megszűnésével, illetőleg

b)[2] a terméknek a 111. § (1) bekezdésének *b)* vagy *c)* pontjában, a 112. § (1) bekezdésében említett eljárások hatálya alóli kikerülésével

annak importja történik az 54. § értelmében, és egyúttal annak értékesítése, illetőleg Közösségen belüli beszerzése is történik, a termék értékesítése, illetőleg Közösségen belüli beszerzése mentes az adó alól.

118. §[3] E cím alkalmazásában a 111. § (3) bekezdésében, a 112. § (2) bekezdésében és a 116. §-ban említett termékhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatás különösen a termék fuvarozása, a termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások, valamint a terméken végzett munka vagy közvetlenül a termékre irányuló szakértői értékelés.

VII. Fejezet

ADÓ LEVONÁSA

Adólevonási jog keletkezése és terjedelme

119. § (1)[4] Az adólevonási jog akkor keletkezik – ha e törvény másként nem rendelkezik –, amikor az előzetesen felszámított adónak [120. §] megfelelő fizetendő adót meg kell állapítani, ideértve azt az esetet is, amikor a fizetendő adó megállapítása a 196/B. § (2) bekezdés *a)* pontjában foglaltak szerint történik.

(2) Abban az esetben, ha az adó áthárítására jogalapot teremtő ügyletben a termék értékesítőjére, szolgáltatás nyújtójára a 61. § alkalmazandó, az adólevonási jog - ha e törvény másként nem rendelkezik - az adó áthárítására jogalapot teremtő ügylet teljesítésekor keletkezik.

120. § Abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet

a) termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany - ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is - rá áthárított;

b)[5] termék beszerzéséhez – ideértve a termék Közösségen belüli beszerzését is –, szolgáltatás igénybevételéhez – ideértve az előleget is, ha az adót a 140. § *a)* pontja szerint a szolgáltatás igénybevevője fizeti – kapcsolódóan fizetendő adóként megállapított;

c) termék importjához kapcsolódóan

---

1 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 7.
2 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 8.
3 Módosította: 2009. évi CX. törvény 62. § (1) e).
4 Megállapította: 2012. évi CXLVI. törvény 12. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.
5 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 120. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

ca) maga vagy közvetett vámjogi képviselője megfizetett, illetőleg
cb) maga vagy közvetett vámjogi képviselője fizetendő adóként megállapított;
d) előleg részeként megfizetett;
e) a 11. § (2) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában említett termékértékesítéséhez kapcsolódóan fizetendő adóként megállapított
[*a)-e)* pontok a továbbiakban együtt: előzetesen felszámított adó].

121. § Az előzetesen felszámított adó levonásának joga megilleti az adóalanyt akkor is, ha a terméket, szolgáltatást
a)[1] olyan termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, amelynek teljesítési helye külföld, de amelyet, ha belföldön teljesítene, adólevonásra jogosító termékértékesítésének, szolgáltatásnyújtásának minősülne;
b) a 89. és 92. §, a 93. § (2) bekezdése, valamint a 98-117. §-ok szerint adómentes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja;
c) a 86. § (1) bekezdésének *a)-f)* pontjai szerint adómentes szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, feltéve, hogy
ca) a szolgáltatás igénybevevője gazdasági céllal a Közösség területén kívül telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van a Közösség területén kívül; vagy
cb) az a 98. § (1) bekezdése szerint adómentesen értékesített termékhez, vagy olyan termékhez kapcsolódik közvetlenül, amelyen a 101. § (1) bekezdése szerint adómentesen végeztek munkát.

122. § (1) Annak a személynek, szervezetnek, akinek (amelynek) adóalanyisága kizárólag a 6. § (4) bekezdésén alapul, adólevonási joga az ott meghatározott feltételek teljesülésekor keletkezik.
(2) Az előzetesen felszámított adóként figyelembe vehető összeg
a) a 6. § (4) bekezdésének *a)* pontjában említett esetben nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet az adóalanynak fizetendő adóként kellene megállapítania akkor, ha a termék értékesítése adóköteles lenne;
b) a 6. § (4) bekezdésének *b)* és *c)* pontjában említett esetben nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet a termék értékesítése után fizetendő adóként megállapított.

Előzetesen felszámított adó megosztása

123. § (1) Abban az esetben, ha az adóalany egyaránt teljesít a 120. és 121. § szerint adólevonásra jogosító termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást (a továbbiakban: adólevonásra jogosító termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) és arra nem jogosító termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, az előzetesen felszámított adó kizárólag az adólevonásra jogosító termékértékesítésének, szolgáltatásnyújtásának betudható részében vonható le.
(2) Az előzetesen felszámított adó levonható és le nem vonható részének megállapításához az adóalany köteles olyan megfelelően részletezett nyilvántartást alkalmazni, amely az adólevonási jog keletkezésétől kezdődően alkalmas annak egyértelmű, megbízható és folyamatos követésére, hogy a termék, szolgáltatás használata, egyéb módon történő hasznosítása adólevonásra jogosító termékértékesítését, szolgáltatásnyújtását vagy arra nem jogosító termékértékesítését, szolgáltatásnyújtását szolgálja (tételes elkülönítés).
(3) Abban az esetben, ha a termék, szolgáltatás természete, illetőleg a használat, egyéb módon történő hasznosítás jellege folytán az előzetesen felszámított adó megosztása a tételes elkülönítés szabályai szerint nem végezhető el, az adóalany a megosztást más, az (1) bekezdésben említett követelményt kielégítő szabályok szerint is elvégezheti. Ennek hiányában a tételes elkülönítés szabályai szerint meg nem osztható előzetesen felszámított adót az *5. számú mellékletben* meghatározott számítási módszer alkalmazásával kell arányosan megosztani.

1 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 124. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.

Adólevonási jog korlátozása

124. § (1) A 120. és 121. §-tól függetlenül nem vonható le:

a)[1] a motorbenzint (vtsz. 2710 12 41, 27 10 12 45, 2710 12 49, 2710 12 59; 2710 20 90-ből) terhelő előzetesen felszámított adó;

b) az *a)* pontban nem említett egyéb üzemanyagot terhelő előzetesen felszámított adó, feltéve, hogy az személygépkocsi (vtsz. 8703) üzemeltetéséhez szükséges;

c) az *a)* és *b)* pontban nem említett egyéb terméket terhelő előzetesen felszámított adó, feltéve, hogy az személygépkocsi üzemeltetéséhez, fenntartásához szükséges;

d)[2] a személygépkocsit (ide nem értve a halottszállító személygépkocsit) terhelő előzetesen felszámított adó;

e) a 125 cm^3-nél nagyobb hengerűrtartalmú motorkerékpárt (vtsz. 8711-ből) terhelő előzetesen felszámított adó;

f) a jachtot (vtsz. 8903) terhelő előzetesen felszámított adó;

g) az *f)* pontban nem említett egyéb víziközlekedési eszközt (vtsz. 8903) terhelő előzetesen felszámított adó, feltéve, hogy az sport- vagy szórakozási cél elérésére alkalmas;

h) a lakóingatlant terhelő előzetesen felszámított adó;

i) a lakóingatlan építéséhez, felújításához szükséges terméket terhelő előzetesen felszámított adó;

j) az élelmiszert terhelő előzetesen felszámított adó;

k) az italt terhelő előzetesen felszámított adó.

(2) A 120. és 121. §-tól függetlenül nem vonható le továbbá:

a)[3]

b)[4]

c) a lakóingatlan építéséhez, felújításához szükséges szolgáltatást,

d)[5] a taxiszolgáltatást (a Központi Statisztikai Hivatal Termékek és Szolgáltatások Osztályozási Rendszere, TESZOR’15 – a továbbiakban: TESZOR’15 – 49.32.11),

e) a parkolási szolgáltatást,

f) az úthasználati szolgáltatást,

g) a vendéglátó-ipari szolgáltatást,

h)[6] a szórakoztatási célú szolgáltatást (TESZOR’15 56.30, 90.01, 90.02, 93.21, 93.29)

terhelő előzetesen felszámított adó.

(3)[7] A 120. és 121. §-tól függetlenül szintén nem vonható le:

a) a vezetékes telefonszolgáltatást (TESZOR’15 61.10.11, 61.10.12),

b) a vezeték nélküli telefonszolgáltatást (TESZOR’15 61.20.12, 61.20.13, 61.20.14-ből),

c) az internetprotokollt alkalmazó, beszédcélú szolgáltatást (TESZOR’15 61.10.49-ből, 61.20.49-ből, 61.90.10-ből)

terhelő előzetesen felszámított adó összegének 30 százaléka.

(4)[8] A 120. és 121. §-tól függetlenül szintén nem vonható le a személygépkocsi

a) üzemeltetéséhez, fenntartásához szükséges szolgáltatást,

b) bérbevételét

terhelő előzetesen felszámított adó összegének 50 százaléka.

---

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 84. § 8.
2 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 95. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CLVI. törvény 132. §. Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CLXXVIII. törvény 154. §. Hatálytalan: 2013. I. 1-től.
5 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 84. § 9.
6 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 84. § 10.
7 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 63. §. Hatályos: 2019. VII. 1-től.
8 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 54. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

Adólevonási jog korlátozása alóli kivételek

125. § (1) A 124. §-tól eltérően az előzetesen felszámított adó levonható, ha

a) a 124. § (1) bekezdésének *a)-g)* és *i)-k)* pontjaiban említett esetekben a termék igazoltan továbbértékesítési célt szolgál;

b)[1] a 124. § (1) bekezdésének *h)* pontjában említett esetben a lakóingatlan igazoltan továbbértékesítési célt szolgál, azzal, hogy ha a lakóingatlan a 86. § (1) bekezdésének *j)* pontja alá tartozik, az értékesítő adóalanynak előzetesen élnie kell a 88. § szerinti választási jogával;

c) a 124. § (1) bekezdésének *d)-h)* pontjaiban említett esetekben a terméket igazoltan a 6. § (4) bekezdésének *a)* vagy *b)* pontja szerint értékesítik;

d) a 124. § (2) bekezdésében felsorolt esetekben a szolgáltatást igazoltan a 15. § szerinti szolgáltatásnyújtás teljesítése érdekében veszik igénybe;

e) a 124. § (3) bekezdésében felsorolt esetekben a szolgáltatás igénybevétele fejében járó ellenérték legalább 30 százalékára igazoltan teljesül, hogy az a 15. § szerinti szolgáltatásnyújtás adóalapjába épül be;

f)[2] a 124. § (4) bekezdésében felsorolt esetben a szolgáltatás igénybevétele fejében járó ellenérték legalább 50 százalékára igazoltan teljesül, hogy az a 15. § szerinti szolgáltatásnyújtás adóalapjába épül be.

(2)[3] A 124. §-tól eltérően az előzetesen felszámított adó levonható abban az esetben is, ha az adóalany a terméket, szolgáltatást vállalkozásán belül

a) a 124. § (1) bekezdésének *d)* pontjában említett esetben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben taxiszolgáltatás nyújtása érdekében használja;

b) a 124. § (1) bekezdésének *d)-g)* pontjaiban említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy hasznosítja, hogy azt bérbe adja;

c)[4] a 124. § (1) bekezdésének *c)* pontjában és (4) bekezdésében említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű ráfordításként a *b)* pontban említett szolgáltatásnyújtás adóalapjába épül be;

d)[5] a 124. § (1) bekezdésének *h)* pontjában említett esetben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy hasznosítja, hogy azt bérbe adja, azzal, hogy ha a lakóingatlan a 86. § (1) bekezdés *l)* pontja alá tartozik, a 88. § szerinti választási jogával úgy élt, hogy a bérbeadást adókötelessé tette;

e)[6] a 124. § (1) bekezdésének *i)* pontjában és (2) bekezdésének *c)* pontjában említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű vagy értékcsökkenési leírás alapjánál figyelembe vehető ráfordításként a *d)* pontban említett adóköteles szolgáltatásnyújtás adóalapjába épül be;

f)[7] a 124. § (1) bekezdésének *i)* pontjában és (2) bekezdésének *c)* pontjában említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű vagy értékcsökkenési leírás alapjánál figyelembe vehető ráfordításként a lakóingatlan-értékesítés adóalapjába épül be azzal, hogy ha a lakóingatlan a 86. § (1) bekezdésének *j)* pontja alá tartozik, az értékesítő adóalanynak előzetesen élnie kell a 88. § szerinti választási jogával;

---

1 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 7. § (1). Hatályos: 2008. III. 18-tól. Rendelkezéseit azokban az esetekben is alkalmazni lehet, amelyekben az adólevonási jog 2008. január 1. napján vagy azt követően keletkezik. Lásd: 2008. évi VII. törvény 27. § (2).

2 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 126. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.

3 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 7. § (2). Hatályos: 2008. III. 18-tól. Rendelkezéseit azokban az esetekben is alkalmazni lehet, amelyekben az adólevonási jog 2008. január 1. napján vagy azt követően keletkezik. Lásd: 2008. évi VII. törvény 27. § (2).

4 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 126. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.

5 Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 136. § 3.

6 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) q).

7 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) q).

g) a 124. § (1) bekezdésének *j)* és *k)* pontjában említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű ráfordításként más termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás adóalapjába épül be;

h) a 124. § (2) bekezdésének *e)* és *f)* pontjában említett esetekben igazoltan az általa üzemben tartott, 3,5 tonnát meghaladó legnagyobb össztömegű szárazföldi közlekedési eszköz üzemeltetése érdekében hasznosítja;

i)[1] a 124. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett esetben kísérleti fejlesztés keretében igazoltan a környezetet jobban kímélő motorokkal kapcsolatos technológiai fejlesztéshez használja fel;

j)[2] a 124. § (1) bekezdés *a)* pontjában említett esetben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű ráfordításként más termékértékesítés adóalapjába épül be.

125/A. §[3] Az adóalany dönthet úgy is, hogy a 124. § (4) bekezdés *b)* pontja helyett a 120. és 121. §-t alkalmazza.

126. § (1) A 125. §-ban említett igazolási kötelezettség különösen olyan elkülönített nyilvántartás alkalmazását igényli az adóalanytól, amely alkalmas az adólevonási jog korlátozása alóli mentesülés - ott meghatározott - feltételeinek egyértelmű, megbízható és folyamatos követésére.

(2) A 125. § alkalmazásában túlnyomó rész alatt az adólevonási jog korlátozása alóli mentesülés feltételeinek - egy ésszerűen megállapított időtartam átlagában - legalább 90 százalékos teljesülése értendő.

(3) A (2) bekezdésben említett követelmény teljesülésének mérése olyan számszerű formában kifejezett mutató alkalmazását igényli az adóalanytól, amely a termék, szolgáltatás természetére, illetőleg a használat, egyéb módon történő hasznosítás jellegére tekintettel a leginkább tárgyilagos eredményt adja.

Adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltételei

127. § (1) Az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon

a) a 120. § *a)* pontjában említett esetben a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla;

b)[4] a 120. § *b)* pontjában említett esetek közül:

ba) termék Közösségen belüli beszerzése esetében a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla, illetőleg

bb) egyéb, a *ba)* alpont alá nem tartozó esetekben pedig szintén a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla, illetőleg – ha a fizetendő adó megállapításakor számla nem áll az adóalany személyes rendelkezésére – mindazon okiratok, amelyek a fizetendő adó összegszerű megállapításához szükségesek;

c)[5] a 120. § *c)* pontjában említett esetben az áru átengedéséről szóló vámhatóság általi értesítés, ha jogszabály alapján az értesítési kötelezettség fennáll, valamint

ca) a 120. § *c)* pont *ca)* alpontjában említett esetben a nevére szóló, a termék szabad forgalomba bocsátása során az adófizetési kötelezettséget megállapító határozat, valamint a nevére szóló, az adó megfizetését igazoló okirat, vagy ha az adót közvetett vámjogi képviselője fizette meg, a közvetett vámjogi képviselőnek az adóalany nevére szóló nyilatkozata az adó megfizetéséről,

---

1 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 59. §. Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 136. § 4.
2 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 117. §. Hatályos: 2014. XI. 27-től.
3 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 55. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 23. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (6).
5 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 28. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.

cb) a 120. § *c)* pont *cb)* alpontjában említett esetben mindazon okiratok, amelyek a fizetendő adó összegszerű megállapításához szükségesek, vagy ha a fizetendő adót közvetett vámjogi képviselője állapította meg, a közvetett vámjogi képviselőnek az adóalany nevére szóló nyilatkozata az adó fizetendő adóként történt megállapításáról és bevallásáról;

d) a 120. § *d)* pontjában említett esetben a nevére szóló, az előleg megfizetését tanúsító számla;

e) a 120. § *e)* pontjában említett esetben mindazon okiratok, amelyek a fizetendő adó összegszerű megállapításához szükségesek.

(2) Abban az esetben, ha az adólevonási jog tényleges gyakorlását megelőzően az adóalany megszűnik, de van az e törvényben szabályozott jogok és kötelezettségek tekintetében jogutód adóalany, az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül az adólevonási jogot a jogutód adóalany abban az esetben is gyakorolhatja, ha az (1) bekezdésben említett okiratok jogelődjének nevére szólnak.

(3) Az a személy, szervezet, akinek (amelynek) adóalanyisága kizárólag a 6. § (4) bekezdésén alapul, az adólevonási jogot - az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül - olyan, az (1) bekezdésben említett okiratok tekintetében is gyakorolhatja, amelyek az adóalannyá válását megelőzően keletkeztek, de azok, mint a 6. § (4) bekezdésében említett termék igazolt tulajdonosa nevére vagy igazolt jogelődjének nevére szólnak.

(4) A levonható előzetesen felszámított adó összegében nem haladhatja meg az (1) bekezdésben említett okiratban adóként szereplő, illetőleg az abból adóként kiszámítható összeget.

(5) A (4) bekezdés sérelme nélkül a levonható előzetesen felszámított adó összegében nem haladhatja meg azt az adóösszeget sem, amelyet a termék, szolgáltatás szokásos piaci árának alapulvételével kell megállapítani abban az esetben, ha az adó alapjának megállapítására egyébként a 67. § (1) bekezdését kell alkalmazni.

(6) Abban az esetben, ha az (1) bekezdésben említett okirat nem magyar nyelvű, az adóigazgatási eljárás keretében lefolytatott ellenőrzés során az adólevonási jogot gyakorló adóalanytól megkövetelhető, hogy saját költségére gondoskodjon a hiteles magyar nyelvű fordításról, feltéve, hogy a tényállás tisztázása másként nem lehetséges.

128. § A 127. § értelemszerűen alkalmazandó abban az esetben is, ha az adólevonási jog a 121. §-on alapul.

Adólevonási jog engedményezése

129. § (1) Az importáló helyett annak közvetett vámjogi képviselője gyakorolhatja a termék importjához kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonását, ha

a) az importálót az adólevonási jog keletkezésekor és azt követően az adólevonási jog egyébként korlátozás nélkül megilleti, valamint

b) az *a)* pontban említett feltétel teljesüléséről az importáló nyilatkozik vámjogi képviselőjének.

(2) A közvetett vámjogi képviselő az (1) bekezdés szerint megszerzett adólevonási jogot - az adólevonási jog gyakorlásának egyéb feltételeitől függetlenül - abban az esetben gyakorolhatja, ha

a) személyes rendelkezésére áll az (1) bekezdés *b)* pontjában említett, nevére szóló nyilatkozat, valamint

b) belföldön nyilvántartásba vett adóalanyként nincs olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amely adólevonási jogát egyébként korlátozza.

(3) Abban az esetben, ha a közvetett vámjogi képviselő gyakorolja az (1) bekezdés szerint megszerzett adólevonási jogot, az importálónak a termék importjához kapcsolódó adólevonási joga elenyészik.

130. § (1) A 127. § (1) bekezdésének *ca)* és *cb)* alpontjában, valamint a 129. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett nyilatkozatnak - az ott meghatározottakon túl - tartalmaznia kell még:

a) a nyilatkozat tevőjének és címzettjének nevét, címét és adószámát;

b) a termék importjának kétséget kizáró azonosításához szükséges adatokat.

(2) A nyilatkozatot írásba kell foglalni.

131–133. §[1]

Tárgyi eszközre vonatkozó különös szabályok

134. § (1) A 11. § (2) bekezdésének *a)* pontjában említett esetben az adóalanyt megilleti a tárgyi eszköz előállításához felhasznált terméket, igénybe vett szolgáltatást terhelő előzetesen felszámított adó levonásának joga akkor is, ha az egyébként egészben vagy részben nem illetné meg.

(2) Az adólevonási jog gyakorlásának egyéb feltételeinek sérelme nélkül, az (1) bekezdés szerinti adólevonási jog legkorábban a vállalkozásán belül végzett saját beruházás eredményeként előállított tárgyi eszköz rendeltetésszerű használatbavételekor keletkezik.

135. § (1) Abban az esetben, ha az adóalany terméket tárgyi eszközként használ vállalkozásán belül, a tárgyi eszköz rendeltetésszerű használatbavételének hónapjától kezdődően

a) ingó tárgyi eszköz esetében 60 hónapig,

b) ingatlan tárgyi eszköz esetében pedig 240 hónapig

terjedő tartamban az adóalany adólevonási jogát - az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül - az e § és a 136. § rendelkezéseinek figyelembevételével gyakorolhatja.

(2)[2] Az (1) bekezdésben meghatározott időtartam figyelembevételével, annak a naptári évnek az utolsó adómegállapítási időszakában, amely naptári év teljes időtartamában a tárgyi eszköz az adóalany rendeltetésszerű használatában van, az adóalany köteles a tárgyi eszközre jutó előzetesen felszámított adó összegének

a) ingó esetében 1/5 részére,

b) ingatlan esetében pedig 1/20 részére

vonatkozóan utólagos kiigazítást elvégezni, feltéve, hogy a levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben a tárgyi eszköz beszerzésének évéhez vagy a 11. § (2) bekezdés *a)* pontjában említett esetben a rendeltetésszerű használatba vételének időpontjához képest változás következik be, és a számítás eredményeként adódó különbözet összege abszolút értékben kifejezve eléri vagy meghaladja a 10 000 forintnak megfelelő pénzösszeget.

(3)[3] A (2) bekezdés szerinti különbözetre a 153/C. § (1)–(2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

(4)[4] Abban az esetben, ha a tárgyi eszközt a 17. § szerinti apport, jogutódlás vagy üzletág-átruházás keretében naptári év közben szerzi meg az apportot fogadó, a jogutód vagy az üzletágat megszerző adóalany oly módon, hogy a terméket változatlanul tárgyi eszközként használja, a (2) bekezdés alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy a tárgyi eszközt a szerzés évében mind az apportáló, a jogelőd vagy az üzletágat átruházó adóalany, mind az apportot fogadó, a jogutód vagy az üzletágat megszerző adóalany a naptári év teljes időtartamában használta azzal, hogy a számítást időarányosan kell elvégezni.

---

1 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2013. évi CC. törvény 109. §. Hatálytalan: 2014. I. 1-től.

2 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 122. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

3 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § c).

4 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 96. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.

(5)[1] Abban az esetben, ha az adóalany olyan vagyoni értékű jogot hasznosít vállalkozásán belül, amely rendeltetésszerű használatot feltételezve legalább 1 évet meghaladó időtartamban szolgálja a gazdasági tevékenység folytatását,

a) az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jog esetén az ingatlan tárgyi eszközre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, azzal, hogy az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott időt a vagyoni értékű jog szerzésének hónapjától kezdődően kell számítani;

b) az *a)* pont alá nem tartozó vagyoni értékű jog esetében az ingó tárgyi eszközre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, azzal, hogy az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott időt a vagyoni értékű jog szerzésének hónapjától kezdődően kell számítani.

136. § (1) Abban az esetben, ha az adóalany a tárgyi eszközt vagy a 135. § szerinti vagyoni értékű jogot a 135. § (1) bekezdésében meghatározott időtartamon belül értékesíti, a teljesítés hónapjára és a hátralevő hónapokra együttesen időarányosan jutó előzetesen felszámított adó összegét[2]

a)[3] véglegesen levonhatja, ha a tárgyi eszköz vagy a 135. § szerinti vagyoni értékű jog értékesítése adólevonásra egyébként jogosítaná;

b)[4] véglegesen nem vonhatja le, ha a tárgyi eszköz vagy a 135. § szerinti vagyoni értékű jog értékesítése adólevonásra egyébként nem jogosítaná.

(2)[5] Ha az (1) bekezdés szerint az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegéhez képest különbözet keletkezik, és annak összege abszolút értékben kifejezve eléri vagy meghaladja az 1000 forintnak megfelelő pénzösszeget, a különbözetre a 153/C. § (1)–(2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

Adólevonási jog elenyészése[6]

137. §[7] Ha az állami adó- és vámhatóság az adóalany adószámát törli, az adóalany adólevonási joga az adószám törlését elrendelő határozat véglegessé válásának napjával elenyészik.

VIII. Fejezet

ADÓFIZETÉSRE KÖTELEZETT

137/A. §[8] Az az adóalany, akinek (amelynek) belföldön állandó telephelye van, és úgy értékesít terméket, nyújt szolgáltatást, hogy belföldi állandó telephelye az előzőekben említett ügylet teljesülésében nem érintett, e fejezet alkalmazásában nem minősül belföldön gazdasági céllal letelepedettnek.

Adófizetésre kötelezett termék értékesítése és szolgáltatás nyújtása esetében

138. § Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adót - ha e törvény másként nem rendelkezik - az az adóalany fizeti, aki (amely) az ügyletet saját nevében teljesíti.

---

1 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 96. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
2 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § d).
3 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § d).
4 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § d).
5 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § e).
6 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 139. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
7 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 139. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 24. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).

139. §[1] Abban az esetben, ha a termék értékesítésére a 10. § *d)* pont, 32., 34. és 35. §-ok bármelyikét kell alkalmazni, az adót a terméket beszerző belföldön nyilvántartásba vett adóalany fizeti, feltéve, hogy a terméket értékesítő adóalany belföldön gazdasági céllal nem telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön.

140. §[2] Abban az esetben, ha a szolgáltatás nyújtása teljesítési helyének megállapítására

a) a 37. § (1) bekezdését kell alkalmazni, az adót a szolgáltatást igénybevevő – a 36. § értelmében vett – adóalany,

b) a 39. és 40. §, a 42. §, valamint a 44. és 45. § bármelyikét kell alkalmazni, az adót a szolgáltatást igénybe vevő belföldön nyilvántartásba vett adóalany

fizeti, feltéve, hogy a szolgáltatást nyújtó adóalany belföldön gazdasági céllal nem telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön.

141. § A 91. § (2) bekezdésének *b)* pontjában említett termékértékesítés esetében az adót a terméket beszerző belföldön nyilvántartásba vett címzett [91. § (2) bekezdésének *d)* pontja] fizeti, ha

a) a termék értékesítése a 91. § (2) bekezdésében említett feltételek szerint történik, valamint

b)[3] a termék értékesítője nevében [91. § (2) bekezdésének *a)* pontja] a belföldön nyilvántartásba vett címzett nevére történő számlakibocsátás tartalmában megfelel a Közösség azon tagállama jogának - összhangban a Héa-irányelv 3. fejezet 3–5. szakaszában foglaltakkal -, amelyben a termék értékesítőjét adóalanyként nyilvántartásba vették.

142. § (1) Az adót a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője fizeti:

a) a 10. § *d)* pontja szerinti termékértékesítés esetében;

b)[4] a szolgáltatás nyújtásának minősülő olyan építési-szerelési és egyéb szerelési munka esetében, amely ingatlan létrehozatalára, bővítésére, átalakítására vagy egyéb megváltoztatására - ideértve az ingatlan bontással történő megszüntetését is - irányul, feltéve, hogy az ingatlan létrehozatala, bővítése, átalakítása, egyéb megváltoztatása építési hatósági engedély-köteles, építési hatósági tudomásulvételi eljáráshoz vagy egyszerű bejelentéshez kötött, amelyről a szolgáltatás igénybevevője előzetesen és írásban köteles nyilatkozni a szolgáltatás nyújtójának;

c)[5] a termékértékesítéshez és szolgáltatásnyújtáshoz – ideértve azt is, ha az nem kötött építési hatósági engedélyhez vagy építési hatósági tudomásulvételi eljáráshoz – munkaerő kölcsönzése, kirendelése, személyzet rendelkezésre bocsátása, illetve iskolaszövetkezet, közérdekű nyugdíjas szövetkezet szolgáltatásának igénybevétele esetében;

d) a *6. számú mellékletben* felsorolt termékek értékesítése esetében;

e) a 86. § (1) bekezdésének *j)* és *k)* pontja alá tartozó termékértékesítés esetében, ha az értékesítő adóalany élt a 88. §-ban említett választási jogával;

f)[6] az adós és a hitelező, valamint az adós és a hitelező által kijelölt harmadik személy viszonylatában olyan termék értékesítése esetében, amely dologi biztosítékként lejárt követelés kielégítésének érvényesítésére irányul;

---

1 Módosította: 2014. évi LXXIV. törvény 136. § 5.
2 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 25. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).
3 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § b).
4 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 8. §. Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § f), 2016. évi LXVI. törvény 76. § 1.
5 Megállapította: 2017. évi LXXXIX. törvény 12. § (1). Hatályos: 2018. I. 1-től.
6 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 128. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.

g)[1] a vállalkozásban tárgyi eszközként használt termék értékesítése, valamint egyéb, a teljesítésekor a szokásos piaci árat tekintve 100 000 forintnak megfelelő pénzösszeget meghaladó termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás esetében, ha a teljesítésre kötelezett adóalany felszámolási vagy bármely más, fizetésképtelenségét jogerősen vagy véglegessé vált döntéssel megállapító eljárás hatálya alatt áll;

h)[2] üvegházhatású gáz kibocsátására jogosító forgalomképes vagyoni értékű jog (kibocsátási egység) átruházása esetében;[3]

i)[4] a 6/A. számú mellékletben felsorolt termékek értékesítése esetében;[5]

j)[6] a 6/B. számú mellékletben felsorolt termék értékesítése esetén, amennyiben az nem tartozik a XVI. Fejezet szerinti különös rendelkezések hatálya alá.[7]

(2) Az (1) bekezdés *f)* és *g)* pontja szerinti ingatlanértékesítésre az (1) bekezdés *e)* pontjában meghatározottaknak is teljesülniük kell.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy az ügylet teljesítésében érintett felek

a) mindegyike belföldön nyilvántartásba vett adóalany legyen, valamint

b) egyikének se legyen olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amelynek alapján tőle adó fizetése ne lenne követelhető.

(4) A (3) bekezdés *a)* pontjának alkalmazásában - akár termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója vagy termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője minőségében, akár mindkét minőségben egyaránt - belföldön nyilvántartásba vett adóalany az Eva. hatálya alá tartozó személy, szervezet is.

(5)[8] Az érintettség valószínűsítése mellett az ügylet teljesítésében érintett bármelyik fél kérheti

a) a többi érintett féltől, hogy nyilatkozzon,

b) az állami adóhatóságtól pedig, hogy tájékoztassa

a (3) bekezdésben említett feltételek teljesüléséről, illetőleg arról is, hogy az (1) bekezdés *e)* pontjában meghatározott esetben az értékesítő adóalany élt-e, és ha igen, milyen terjedelemben élt ott említett választási jogával.

(6)[9] Az állami adóhatóság (5) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségének köteles haladéktalanul eleget tenni. Az írásos megkeresésre adott adóhatósági választ az ellenkező bizonyításáig valósnak kell tekinteni. Az (1) bekezdés *e)* pontjában meghatározott esetben az adóhatóság tájékoztatási kötelezettségének a honlapján történő közzététellel tesz eleget.

(7) Az (1) bekezdés alkalmazása esetében a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója olyan számla kibocsátásáról gondoskodik, amelyben áthárított adó, illetőleg a 83. §-ban meghatározott százalékérték nem szerepel.

(8)[10] Az (1) bekezdés *i)* pontja nem alkalmazható a XIV. Fejezetben szabályozott jogállású, mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalanynak e tevékenysége körébe tartozó termékértékesítésére és termékbeszerzésére.[11]

---

1 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 60. §. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 6.
2 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 60. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 613/2021. (XI. 8.) Korm. rendelet 5. §.
4 Beiktatta: 2012. évi XLIX. törvény 1. § (1). Hatályos: 2012. VII. 1-től.
5 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 613/2021. (XI. 8.) Korm. rendelet 5. §.
6 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 11. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
7 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 613/2021. (XI. 8.) Korm. rendelet 5. §.
8 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 26. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).
9 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 123. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
10 Beiktatta: 2012. évi XLIX. törvény 1. § (2). Hatályos: 2012. VII. 1-től.
11 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 613/2021. (XI. 8.) Korm. rendelet 5. §.

(9)[1] Az adóalany az (1) bekezdés *i)* és *j)* pontja alá tartozó termékértékesítéséről, illetve az (1) bekezdés *i)* és *j)* pontja alá tartozó termékértékesítésnek megfelelő termékbeszerzéséről a 6/C. számú melléklet szerinti nyilatkozattételre kötelezett.[2]

Adófizetésre kötelezett termék Közösségen belüli beszerzése esetében

143. § (1) Termék Közösségen belüli beszerzése esetében az adót - a (2) bekezdésben és a 144. §-ban meghatározott eltéréssel - a terméket beszerző

a) adóalany,

b) nem adóalany jogi személy

fizeti.

(2) Új közlekedési eszköz Közösségen belüli beszerzése esetében az adót az új közlekedési eszközt beszerző, az a nem-adóalany személy, szervezet is fizeti, aki (amely) nem jogi személy.

144. §[3]

Adófizetésre kötelezett termék importja esetében

145. § (1) Termék importja esetében az adót az importáló fizeti. Importáló az, aki (amely) a vámjogi rendelkezések értelmében adósként - ide nem értve a közvetett vámjogi képviselőt - behozatali vámtartozás megfizetésére kötelezett, vagy kötelezett lenne abban az esetben, ha a termék importja vámköteles lenne.

(2) Abban az esetben, ha a termék importja során a vámeljárásban az importáló helyett annak közvetett vámjogi képviselője jár el, az adót a közvetett vámjogi képviselő fizeti.

(3) A 129. § megsértésével jogosulatlanul levont előzetesen felszámított adó megfizetéséért az importálóval együtt annak közvetett vámjogi képviselője egyetemlegesen felelős.

Adófizetésre kötelezett a termék nemzetközi forgalmához kapcsolódó egyes tevékenységek esetében

146. § (1)[4] Abban az esetben, ha a termék

a)[5] a 111. § (1) bekezdés *a)* pontjában említett vámjogi helyzete megszűnik, az adót az fizeti, aki (amely) azt az adóztatandó ügyletet teljesíti a 2. § értelmében, amelynek betudhatóan a termék vámjogi helyzete megszűnik,

b)[6] a 111. § (1) bekezdés *b)* vagy *c)* pontjában és a 112. § (1) bekezdésében említett eljárások hatálya alól kikerül, az adót az fizeti, aki (amely) azt az adóztatandó ügyletet teljesíti a 2. § értelmében, amelynek betudhatóan a termék a felsorolt eljárások hatálya alól kikerül,

c) a 113. § (1) bekezdésben említett eljárás hatálya alól kikerül, az adót az fizeti, aki (amely) cselekményének betudhatóan a termék ezen eljárás hatálya alól kikerül.

(2)[7] A 4. számú melléklet 34. pontjában meghatározott esetben az adóraktár üzemeltetője az (1) bekezdésben meghatározott adófizetésre kötelezettel együtt egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 140. §. Módosította: 2018. évi XLI. törvény 84. § 11.
2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 613/2021. (XI. 8.) Korm. rendelet 5. §.
3 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi LXXII. törvény 46. § 2. Hatálytalan: 2020. I. 1-től.
4 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 124. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
5 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 9.
6 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 10.
7 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § g).

(3)[1] A 4. számú melléklet 38. pontjában meghatározott esetben az adóraktár üzemeltetője az (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott adófizetésre kötelezettel együtt egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért, feltéve, hogy a 89/A. § szerinti meghatalmazottként jár el.

Számla kibocsátójának adófizetési kötelezettsége

147. § (1) E törvény egyéb rendelkezéseitől függetlenül adófizetésre kötelezett az, aki (amely) számlán áthárított adót, illetőleg a 83. §-ban meghatározott százalékértéket tüntet fel.

(2) Az adót a számlán a termék értékesítőjeként, szolgáltatás nyújtójaként szereplő személy, szervezet fizeti, kivéve, ha kétséget kizáróan bizonyítja, hogy a számlán más tüntette fel jogosulatlanul az (1) bekezdésben említett adatokat.

Pénzügyi képviselő

148. § (1) Az az adóalany, aki (amely) adófizetésre kötelezett, de gazdasági céllal belföldön nem telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön, az e törvényben szabályozott jogainak gyakorlására, kötelezettségeinek teljesítésére pénzügyi képviselőt bízhat meg.

(2) Abban az esetben, ha az adófizetésre kötelezett adóalany gazdasági céllal harmadik államban telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van harmadik államban, pénzügyi képviselő megbízása kötelező.

(3) A (2) bekezdés nem vonatkozik arra az adóalanyra, akire (amelyre) a XIX. fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni.

149. § (1) Az adóalany egyidejűleg csak egy pénzügyi képviselőt bízhat meg ilyen tevékenység folytatására.

(2)[2] A pénzügyi képviselet e törvényben nem szabályozott kérdéseiben az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

Adófizetési kötelezettség egyéb esetei

150. § (1) A levonható előzetesen felszámított adó összegének erejéig az adóalany kezesként felel a rá áthárított adó megfizetéséért, ha az adó áthárítására jogalapot teremtő ügylet fejében járó ellenérték adót is tartalmazó összegét

a) maradéktalanul nem térítette meg; vagy

b) egészben vagy túlnyomó részben nem pénzzel, nem készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy nem pénzhelyettesítő eszközzel térítette meg.

(2) A kezesi felelősség az (1) bekezdés *a)* pontjában említett esetben a meg nem térített összeg adótartalmának megfizetésére terjed ki.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjának alkalmazásában túlnyomó rész alatt az értendő, ha a pénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel történt megtérítés részaránya a megtérített összeg adótartalmát sem éri el.

151. § (1) Abban az esetben, ha

a) terméket egymást követően többször értékesítenek oly módon, hogy azt közvetlenül a sorban első értékesítőtől a sorban utolsó beszerző nevére szóló rendeltetéssel adják fel küldeményként vagy fuvarozzák el, illetőleg

b) szolgáltatás nyújtásában saját néven, de más javára járnak el,

---

1 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 120. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.

2 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 153. § 5.

az előzőek szerint érintett adóalanyok mindegyike (e § alkalmazásában a továbbiakban: részes adóalany) egyetemlegesen felelős azon adó megfizetéséért, amely bármely más részes adóalanynál, mint általa fizetendő adó megállapítható, de az az ehhez fűződő kötelezettségét egészben vagy részben nem teljesítette.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy a részes adóalanyok

a) belföldön nyilvántartásba vettek, vagy egyébként arra kötelezettek, és

b) együttesen kapcsolt vállalkozások

legyenek.

(3) A felelősség érvényesítésének nem akadálya, ha a részes adóalany - az e törvényben szabályozott jogállása alapján - adófizetésre egyébként nem kötelezett.

152. §[1] A 150. és 151. § szerinti esetekben az adófizetésre kötelezett nem mentesül e kötelezettsége alól, ha az erről szóló hatósági határozat közlésének napját követően az adó megfizetése nélkül szűnik meg a felelősségét megalapozó ok.

IX. Fejezet

ADÓ MEGÁLLAPÍTÁSA

1. alfejezet[2]

Önadózás[3]

153. § (1) Az adót az adófizetésre kötelezett - ha e törvény másként nem rendelkezik - maga állapítja meg (önadózás).

(2) Az önadózás e törvényben nem szabályozott kérdéseiben az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.

A levonási jog gyakorlásának módja[4]

153/A. §[5] (1) A belföldön nyilvántartásba vett adóalany az adómegállapítási időszakban megállapított fizetendő adó együttes összegét csökkentheti

a) a 120. § *b)* pontja, *c)* pont *cb)* alpontja szerinti, az ugyanezen adómegállapítási időszakban keletkezett levonható előzetesen felszámított adó,

b) az *a)* pont alá nem tartozó, az ugyanezen adómegállapítási időszakban vagy ezt megelőzően, de legfeljebb ezen adómegállapítási időszakot magában foglaló naptári évet megelőző egy naptári éven belül keletkezett levonható előzetesen felszámított adó

összegével.

(2) Ha az (1) bekezdés szerint megállapított különbözet előjele negatív, a különbözetet a belföldön nyilvántartásba vett adóalany

a) az Art. szerinti elévülési időre figyelemmel a soron következő adómegállapítási időszakban veheti figyelembe úgy, mint az akkori adómegállapítási időszakban az (1) bekezdés szerint megállapított fizetendő adó együttes összegét csökkentő tételt, vagy

b) a 186. §-ban meghatározott feltételek szerint és módon az állami adóhatóságtól visszaigényelheti.

---

1 Módosította: 2009. évi CX. törvény 62. § (1) f).
2 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 97. § (1). Hatályos: 2014. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 97. § (1). Hatályos: 2014. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 97. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.
5 Megállapította: 2015. évi CLXXXVII. törvény 124. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.

(3) Az Art. szerint el nem évült, az (1) bekezdés szerint nem érvényesített levonható előzetesen felszámított adó összegét a belföldön nyilvántartásba vett adóalany abban az adómegállapítási időszakban jogosult figyelembe venni az előzetesen felszámított adó összegét növelő tételként, amelyben az adólevonási jog keletkezett.

(4)[1] Az adóalany a belföldi nyilvántartásba vételét megelőzően keletkezett, az Art. szerint el nem évült, a XVIII. Fejezet szerint vissza nem téríttetett, levonható előzetesen felszámított adó összegét az előzetesen felszámított adó összegét növelő tételként a nyilvántartásba vétel napját magában foglaló adómegállapítási időszakban jogosult figyelembe venni.

Az adóalap és a fizetendő adó utólagos csökkenésének elszámolása[2]

153/B. §[3] (1) Abban az esetben, ha az adóalany által korábban megállapított és bevallott adóalap vagy az adóalany által korábban fizetendő adóként megállapított és bevallott adó csökken, az adóalany a különbözetet – ha az a fizetendő adót érinti, a 153/A. § (1) bekezdése szerint megállapított fizetendő adót csökkentő tételként – legkorábban abban az adómegállapítási időszakban jogosult figyelembe venni, amelyben

a) az eredeti számlát érvénytelenítő számla vagy az azt módosító számla a jogosult személyes rendelkezésére áll;

b) a jogosultnak az ellenértéket, az előleget vagy a betétdíjat visszatérítik az *a)* pont alá nem tartozó esetekben;

c) a jogosultnak a pénzt visszatérítik a 77. § (4) bekezdése szerinti esetben;

d) a termék Közösség területéről történő kiléptetésének hatóság általi igazolása az adóalany, az eredeti számlát módosító számla a jogosult személyes rendelkezésére áll a 98. § (5) bekezdés szerinti esetben.

(2) E § nem alkalmazható az 55. § (2) bekezdése szerinti számla érvénytelenítésre.

A levonható adó utólagos módosulásának elszámolása[4]

153/C. §[5] (1) Abban az esetben, ha a levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben utólag, az adólevonási jog keletkezését követően változás következik be, és ennek eredményeként az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összege csökken, az adóalany a különbözetet abban az adómegállapítási időszakban köteles a 153/A. § (1) bekezdése szerint megállapított fizetendő adó összegét növelő tételként figyelembe venni, amelyben

a) a különbözet alapjául szolgáló, a 127. § (1) bekezdésében említett okiratot módosító vagy azt érvénytelenítő okirat az adóalany személyes rendelkezésére áll, de nem később, mint a módosító vagy érvénytelenítő okirat kibocsátásának hónapját követő hónap 15. napja, feltéve, hogy az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összege közvetlenül olyan, a 127. § (1) bekezdésében említett okiraton alapul, amelyet más fél (hatóság) bocsátott ki;

b) részére a pénzt visszatérítik a 77. § (4) bekezdése szerinti esetben;

c) a változás bekövetkezik az *a)* és *b)* pontok alá nem tartozó esetekben.

(2) Ha a levonható adó összegét meghatározó tényezőkben bekövetkező utólagos változás eredményeként az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összege nő, az adóalany – az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül – a különbözetet legkorábban abban az adómegállapítási időszakban jogosult a 153/A. § (1) bekezdése szerint megállapított levonható előzetesen felszámított adó összegét növelő tételként figyelembe venni, amelyben a különbözet alapjául szolgáló, a 127. § (1) bekezdésében említett okiratot módosító okirat a személyes rendelkezésére áll.

---

1 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 65. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 97. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 97. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 97. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 97. § (2). Hatályos: 2014. I. 1-től.

(3) A 120. § *b)* pontja, *c)* pont *cb)* alpontja vagy *e)* pontja alapján keletkezett, eredetileg levonható, előzetesen felszámított adó összegét érintő különbözetet – az (1)–(2) bekezdésekben foglaltaktól eltérően – az adóalany abban az adómegállapítási időszakban kötelezett figyelembe venni, amelyben a fizetendő adó összegét növelő vagy csökkentő tételt el kell számolni.

(4) Az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezők utólagos változásának minősül a pénz visszatérítése az adóalany részére a 77. § (4) bekezdésében meghatározottak szerint, feltéve, hogy ezen adóalany részben vagy egészben adólevonásra jogosult, azon termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele vonatkozásában, amelyre tekintettel a pénzvisszatérítést kapja.

153/D. §[1] (1) Nem minősül az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezők utólagos változásának:

a) az adó áthárítására jogalapot teremtő ügylet fejében járó ellenérték teljes vagy részleges meg nem térítése, ide nem értve a 77. § (7) bekezdése szerinti esetet;

b) a 11. § (3) bekezdésében és a 14. § (3) bekezdésében meghatározott esetek;

c) a megsemmisülés és más olyan vagyoni kár, amelyet az adóalany tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan ok idézett elő, és ez utóbbi ok fennállását az adóalany bizonyítja;

d) a *c)* pontban nem említett egyéb vagyoni kár, ha az adóalany bizonyítja, hogy a kár elhárítása, illetve csökkentése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható;

e) ha az egycélú utalvány ellenében nem teljesítenek termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást.

(2) Ha az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összege az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti esetre tekintettel csökken, az adóalany a különbözet elszámolásakor köteles a bevallással egyidejűleg az erre a célra rendszeresített nyomtatványon az adóhatóság részére nyilatkozni ezen különbözet összegéről, valamint azon adóalany nevéről és adószámáról, aki (amely) e különbözet alapjául szolgáló, 77. § (7) bekezdése szerinti adóalap-csökkentést elszámolta.

2. alfejezet[2]

Az adó megállapításának egyéb esetei[3]

154. § (1)[4] Arra a személyre, szervezetre, akinek (amelynek) adóalanyisága kizárólag a 6. § (4) bekezdésének *b)* és *c)* pontján alapul, valamint adófizetésre a 140. § *a)* pontja alapján nem kötelezett, az adót az állami adóhatóság állapítja meg.

(2)[5] Új közlekedési eszköz Közösségen belüli beszerzése esetében, ha

a) az új közlekedési eszköz egyúttal a regisztrációs adóról szóló törvény hatálya alá is tartozik, és

b) annak beszerzője a 20. § (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott személy, szervezet vagy bármely más nem adóalany személy, szervezet, valamint

c) a beszerző egyúttal a regisztrációs adó alanya

az adót az állami adó- és vámhatóság állapítja meg.

155. § (1)[6] Termék importja esetében az adót a vámhatóság állapítja meg az adófizetésre kötelezettre.

---

1 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 29. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 97. § (3). Hatályos: 2014. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 97. § (3). Hatályos: 2014. I. 1-től.
4 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 27. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (3).
5 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 141. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
6 Módosította: 2009. évi CX. törvény 64. § (1) b).

(2)[1] A vámhatóság a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátása során határozattal állapítja meg az adót abban az esetben is, ha a termék importja a 95. § szerint mentes az adó alól.

156. § (1)[2] A 155. § (1) bekezdésétől eltérően – ide nem értve azokat az eseteket, amikor a vámtartozás a Vámkódex 79. cikkében meghatározottak alapján keletkezik – az adót önadózással állapítja meg az az adófizetésre kötelezett, akinek (amelynek) azt kérelmére a vámhatóság engedélyezi.

(2)[3] Az (1) bekezdésben említett engedély megszerzéséhez a következő feltételek teljesülése szükséges:

a) a kérelmező belföldön nyilvántartásba vett adóalany, akinek (amelynek) nincs olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amelynek alapján tőle adó fizetése ne lenne követelhető; továbbá

b)[4] a kérelmező a Vámkódex 39. cikk *a)* és *c)* pontjában meghatározott feltételt teljesíti, és egyúttal teljesül, hogy a kérelem benyújtását megelőző naptári évben a 89., 98–109. és 111–112. §-ok szerint adómentes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékeként megtérített vagy megtérítendő – éves szinten göngyölített – összeg eléri vagy meghaladja:

ba) az ugyanezen időszakban a 2. § *a)* pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékeként megtérített vagy megtérítendő – adó nélkül számított és éves szinten göngyölített – összeghez viszonyítottan a 67 százalékos hányadot, de legalább a 10 milliárd forintot vagy

bb) a 20 milliárd forintot; vagy

c)[5] a kérelmező a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (a továbbiakban: Vámvégrehajtási-rendelet) 14a. cikk (1) bekezdés *a)* vagy *c)* pontja szerinti engedélyezett gazdálkodói tanúsítvánnyal vagy a Vámkódex 38. cikk (2) bekezdés *a)* pontja szerinti engedélyezett gazdálkodó engedéllyel rendelkezik, vagy

d)[6] a kérelmező a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 76. cikk (1) bekezdés *c)* pontja szerinti egyszerűsített eljárásra vonatkozó, szabad forgalomba bocsátáshoz kiadott engedéllyel vagy a Vámkódex 182. cikke szerinti „Bejegyzés a nyilatkozattevő nyilvántartásába” vagy a Vámkódex 185. cikke szerinti önértékelésre vonatkozó engedéllyel rendelkezik.

(3)[7] Abban az esetben, ha a kérelmező csoportos adóalany [8. §], vagy ha az engedélyes jogutódlással úgy szűnik meg, hogy jogutódja csoportos adóalany, a (2) bekezdésben meghatározott feltételek közül

a) az *a)* pontot a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagra együttesen, mint egy adóalanyra,

b) a *b)* pontot

ba)[8] a Vámkódex 39. cikk *a)* és *c)* pontjában meghatározott feltétel tekintetében a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagra külön-külön,

bb) egyéb, a *ba)* alpontban nem említett rendelkezései tekintetében a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagra összesítetten,

c) a *c)* és *d)* pontot a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagra külön-külön

kell vizsgálni.

---

1 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 30. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 129. § (1). Módosította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (4) d).
3 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 52. §. Hatályos: 2009. IX. 1-től. Lásd: 2009. évi LXXVII. törvény 209. §.
4 Módosította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (4) e).
5 Megállapította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (2). Hatályos: 2016. V. 1-től.
6 Megállapította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (2). Hatályos: 2016. V. 1-től.
7 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 52. §. Hatályos: 2009. IX. 1-től. Lásd: 2009. évi LXXVII. törvény 209. §.
8 Módosította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (4) f).

(4)[1] A (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését az engedély iránti kérelemben kell igazolni. Abban az esetben, ha az engedély megszerzéséhez szükséges feltételek közül a kérelmező a (2) bekezdés *b)* pontjának teljesülését igazolja, a kérelmet legkésőbb a (2) bekezdés *b)* pontjában említett naptári évet követő év szeptember 30. napjáig kell benyújtani.

(5)[2] A (2) bekezdés *b)* pontját érintően tett önellenőrzés vagy utólagos adómegállapítás – ide nem értve a kérelem benyújtásáig beadott önellenőrzést, illetőleg az addig az időpontig véglegessé vált utólagos adómegállapítást – az elbírált kérelmet nem érinti.

(6)[3] Az engedélyes az adó önadózással történő megállapítására az engedélyező határozat véglegessé válásának napjától

a) számított 12 hónapig jogosult, ha jogosultságát a (2) bekezdésben meghatározott feltételek közül – az *a)* pont mellett – a *b)* pont teljesülésére alapítja;

b) határozatlan időtartamig jogosult, ha jogosultságát a (2) bekezdésben meghatározott feltételek közül – az *a)* pont mellett – a *c)* vagy *d)* pont teljesülésére alapítja.

(7)[4] Az önadózásra való jogosultság az engedélyező határozat visszavonásával, valamint a (6) bekezdés *a)* pontjában említett esetben az ott meghatározott időtartam elteltével szűnik meg. Az engedélyező határozatot a vámhatóság visszavonja, ha

a) azt az engedélyes kéri;

b) a (2) bekezdésben meghatározott feltételek közül az engedély megadását követően az engedélyesre

ba) az *a), c)* vagy *d)* pontok bármelyike, illetőleg

bb)[5] a *b)* pont tekintetében a Vámkódex 39. cikk *a)* vagy *c)* pontja a (6) bekezdés *a)* pontjában említett esetben az ott meghatározott időtartamon belül
nem teljesül;

c) az engedélyes jogutód nélkül megszűnik, vagy jogutódlással szűnik meg, de a jogutódra a (2) bekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek.

(8)[6] Az engedélyező határozat visszavonásáról rendelkező elsőfokú határozat elleni fellebbezésnek az intézkedés végrehajtására nincs halasztó hatálya.

157. § Abban az esetben, ha a 156. § szerinti engedélyes egyúttal közvetett vámjogi képviselő is, jogosult az adót önadózással megállapítani arra a termékimportra is, amelyben az importáló megbízása alapján jár el, függetlenül attól, hogy az importáló maga a 156. § szerint engedélyes-e, vagy nem.

158. § (1)[7] A 147., 150. és 151. §-okban említett esetekben az adót az állami adóhatóság állapítja meg az adófizetésre kötelezettre.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a 147. §-ban említett esetben az adófizetésére kötelezett egyúttal belföldön nyilvántartásba vett adóalany is, az adót önadózással állapítja meg, feltéve, hogy e törvényben szabályozott jogállása alapján tőle adó fizetése egyébként követelhető.

X. Fejezet

SZÁMLÁZÁS

1 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 52. §. Hatályos: 2009. IX. 1-től. Lásd: 2009. évi LXXVII. törvény 209. §.
2 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 52. §. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 7.
3 Megállapította: 2009. évi LXXVII. törvény 52. §. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 8.
4 Beiktatta: 2009. évi LXXVII. törvény 52. §. Hatályos: 2009. IX. 1-től. Lásd: 2009. évi LXXVII. törvény 209. §.
5 Módosította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (4) g).
6 Beiktatta: 2009. évi LXXVII. törvény 52. §. Hatályos: 2009. IX. 1-től. Lásd: 2009. évi LXXVII. törvény 209. §.
7 Módosította: 2009. évi CX. törvény 64. § (1) b).

A számlakibocsátásra irányadó szabályok [1]

158/A. § [2] (1) A számlára vonatkozó kötelezettségekre – a (2) és (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, ahol azt a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást, amelyre a számla vonatkozik, teljesítik.

(2) A számlára vonatkozó kötelezettségekre – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amelyben a terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye vagy a teljesítéssel legközvetlenebbül érintett állandó telephelye van, vagy ezek hiányában, amelyben állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van, ha

a) a terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó nem telepedett le gazdasági céllal a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítési helye szerinti tagállamban, vagy az ezen tagállamban lévő állandó telephelye a 137/A. § szerint nem érintett a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesülésében, és az adó fizetésére a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő kötelezett, vagy

b) a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helye a Közösség területén kívül van.

(3) A (2) bekezdés *a)* pontjában foglalt esetben a számlázási kötelezettségekre a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye szerinti tagállam rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a számlát a terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybevevő bocsátja ki.

(4) A számlára vonatkozó kötelezettségekre annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amelyben a Héa-irányelv XII. cím 6. fejezetének tartalmában megfelelő különös szabályozást alkalmazó adóalanyt nyilvántartásba vették azon termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás vonatkozásában, amely után az adófizetési kötelezettségének az adóalany ezen különös szabályozás alkalmazásával tesz eleget.

(5) A e §-ban foglalt rendelkezések nem terjednek ki a számla megőrzésére vonatkozó kötelezettségekre.

Számlakibocsátási kötelezettség

159. § (1) Az adóalany köteles - ha e törvény másként nem rendelkezik - a 2. § *a)* pontja szerinti termékértékesítéséről, szolgáltatásnyújtásáról a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője részére, ha az az adóalanytól eltérő más személy vagy szervezet, számla kibocsátásáról gondoskodni.

(2) Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az adóalany köteles számla kibocsátásáról gondoskodni abban az esetben is, ha

a) részére egy másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy előleget fizet;

b) [3] részére az *a)* pont alá nem tartozó személy, szervezet előleget fizet, és

ba) az előleg összege eléri vagy meghaladja a 900 000 forintnak megfelelő pénzösszeget, illetőleg

bb) egyéb, a *ba)* alpont alá nem tartozó esetekben pedig kéri a számla kibocsátását;

c) [4] belföldön kívül, a Közösség területén teljesít termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, feltéve, hogy az adott ügylet teljesítésével legközvetlenebbül érintett gazdasági célú letelepedési helye belföldön van, gazdasági célú letelepedési hely hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön és az adófizetésre kötelezett személy a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője;

---

1 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 130. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 67. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 19. §. Hatályos: 2009. II. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.
4 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 125. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.

d)[1] belföldön kívül harmadik államban teljesít termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, feltéve, hogy az adott ügylet teljesítésével legközvetlenebbül érintett gazdasági célú letelepedési helye belföldön van, gazdasági célú letelepedési hely hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön.

(3) A (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett esetben a számla annak a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának az adatait tartalmazza, amelynek teljesítése fejében járó ellenértékébe az előleg beszámítható.

(4)[2] A számlakibocsátási kötelezettség nem vonatkozik a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett esetre, feltéve, hogy az előleget a 89. § szerint adómentes termékértékesítéshez nyújtják.

160. § (1) A számlakibocsátási kötelezettségnek a kötelezett saját maga, illetőleg - megbízása alapján és képviseletében - az általa választott meghatalmazott is eleget tehet. Utóbbi esetben a kötelezettnek és meghatalmazottjának előzetesen és írásban különösen meg kell állapodnia egymással a számlakibocsátás elfogadásának feltételeiről és módjáról.

(2) A számlakibocsátáshoz fűződő, jogszabályban meghatározott kötelezettségek teljesítéséért a kötelezettel együtt a meghatalmazott egyetemlegesen felelős abban az esetben is, ha a felek az (1) bekezdésben említett megállapodásban másként rendelkeztek.

(3) Az ügylethez fűződő számlakibocsátási kötelezettségnek - feltéve, hogy annak nem a kötelezett saját maga tesz eleget - kizárólag egy meghatalmazott tehet eleget, még abban az esetben is, ha a kötelezett egyébként több személy részére is adott meghatalmazást.

161. § (1) A számla kibocsátásában meghatalmazottként akár a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője, akár harmadik személy eljárhat.

(2) A meghatalmazást írásba kell foglalni.

(3) A meghatalmazás szólhat 1 ügylethez fűződő számlakibocsátási kötelezettség teljesítésére, vagy szólhat a számlakibocsátási kötelezettség általános érvényű teljesítésére.

(4) A meghatalmazás korlátozása annyiban hatályos, amennyiben az magából a meghatalmazásból kitűnik.

162. § A megbízás és meghatalmazás 160. és 161. §-ban nem szabályozott kérdéseiben a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni.

163. §[3] (1) Az adóalany a számla kibocsátásáról legkésőbb

a) a teljesítésig,

b) előleg fizetése esetében a fizetendő adó megállapításáig,

de legfeljebb az attól számított ésszerű időn belül köteles gondoskodni.

(2)[4] Az (1) bekezdésben említett ésszerű idő

a) a 89. § szerinti termékértékesítés vagy olyan szolgáltatásnyújtás esetén, amely után az adót a Héa-irányelv 196. cikkének tartalmában megfelelő tagállami szabályozás alapján a szolgáltatást igénybevevő fizeti, a teljesítés hónapját követő hónap 15. napján belüli,

b)[5] az *a)* pont alá nem tartozó, valamint a kezelőszemélyzet nélküli automata berendezés útján teljesített termékértékesítéstől, szolgáltatásnyújtástól eltérő olyan esetekben, ahol az ellenértéket – ideértve az előleget is – készpénzzel vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel térítik meg, haladéktalan,

c)[6] egyéb, a *b)* pont alá nem tartozó olyan esetben, amelyben a számla áthárított adót tartalmaz, vagy annak áthárított adót kellene tartalmaznia, 8 napon belüli számlakibocsátási kötelezettséget jelent.

---

1 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 125. § (2). Hatályos: 2012. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 131. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 20. §. Hatályos: 2009. II. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.
4 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 132. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
5 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 121. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
6 Módosította: 2019. évi C. törvény 20. § 1.

164. §[1] (1) A 163. §-tól eltérően, ha az adóalany

a) a teljesítés napján egyidejűleg vagy

b) az adott naptári hónapban

ugyanannak a személynek, szervezetnek több, számlakibocsátásra jogalapot teremtő ügyletet teljesít, számlakibocsátási kötelezettségéről úgy is gondoskodhat, hogy azokról egy számlát (a továbbiakban: gyűjtőszámla) bocsát ki.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjától eltérően az adóalany a gyűjtőszámlát az egy naptári hónapot meghaladó, de a rá vonatkozó adómegállapítási időszakot meg nem haladó időszakban is kibocsáthatja ugyanannak a személynek, szervezetnek több általa teljesített ügyletről, feltéve, hogy ezen gyűjtőszámlában nem tüntet fel a 89. § szerint adómentes termékértékesítést vagy olyan szolgáltatásnyújtást, amely után az adót a Héa-irányelv 196. cikkének tartalmában megfelelő tagállami szabályozás alapján a szolgáltatást igénybevevő fizeti.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontja és a (2) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy a gyűjtőszámla alkalmazásáról a felek előzetesen megállapodjanak.

(4) Az (1) bekezdés *b)* pontja és a (2) bekezdés szerinti esetben a 163. §-t azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az ott említett ésszerű időt az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben a naptári hónap, a (2) bekezdés szerinti esetben a gyűjtőszámla kibocsátására kötelezett adóalanyra vonatkozó adómegállapítási időszak utolsó napjától kell számítani.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a gyűjtőszámlára egyebekben e törvénynek a számlára vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

Számlakibocsátási kötelezettség alóli mentesülés

165. § (1) Mentesül a számlakibocsátási kötelezettség alól az adóalany abban az esetben, ha

a)[2] termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása a 85. § (1) bekezdés *a)*, *b)*, *d)*, *f)–o)* pontja és a 86. § (1) bekezdés *a)–i)*, *l)*, *m)* pontja szerint mentes az adó alól, feltéve, hogy gondoskodik olyan, az ügylet teljesítését tanúsító okirat kibocsátásáról, amely a számvitelről szóló törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) rendelkezései szerint számviteli bizonylatnak minősül;

b)[3] a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az ellenérték adót is tartalmazó összegét legkésőbb a 163. § (1) bekezdésének *a)* pontjában, illetve a 164. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett időpontig készpénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel, pénzhelyettesítő eszközzel vagy többcélú utalvánnyal maradéktalanul megtéríti, és számla kibocsátását az adóalanytól nem kéri;

c)[4] a légi személyszállítás nyújtása a 105. § szerint mentes az adó alól, feltéve, hogy gondoskodik olyan, az ügylet teljesítését tanúsító okirat kibocsátásáról, amely a Számv. tv. rendelkezései szerint számviteli bizonylatnak minősül.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja nem alkalmazható a 6. § (4) bekezdésében, valamint a 29. és 89. §-ban meghatározott esetekben.

(3)[5] Az (1) bekezdés *b)* pontja nem alkalmazható abban az esetben sem, ha a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása

a) egy másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére történik;

b) az *a)* pont alá nem tartozó személy, szervezet részére történik, és az ellenérték adót is tartalmazó összege eléri vagy meghaladja a 900 000 forintnak megfelelő pénzösszeget.

(4)[6] Az (1) bekezdés *c)* pontja nem alkalmazható abban az esetben, ha a légi személyszállítás igénybevevője az adóalanytól számla kibocsátását kéri.

---

1 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 133. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Módosította: 2015. évi CLXXXVII. törvény 128. § b), 2019. évi C. törvény 20. § 2.
3 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 31. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
4 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 125. § (1). Hatályos: 2016. I. 1-től.
5 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 22. §. Hatályos: 2009. II. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.
6 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 125. § (2). Hatályos: 2016. I. 1-től.

(5)[1] Az (1) bekezdés *a)* pontja nem alkalmazható a 85. § (2) bekezdésében meghatározott egyéb oktatás nyújtása esetén.

165/A. §[2]

Nyugtakibocsátási kötelezettség

166. § (1)[3] Abban az esetben, ha az adóalany a 165. § (1) bekezdésének *b)* pontja szerint mentesül a számlakibocsátási kötelezettség alól, köteles a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője részére nyugta kibocsátásáról gondoskodni.

(2) Nyugta helyett az adóalany számla kibocsátásáról is gondoskodhat. Ebben az esetben mentesül a külön jogszabályban előírt gépi kiállítású nyugtakibocsátási kötelezettség alól [178. § (1) bekezdése].

Nyugtakibocsátási kötelezettség alóli mentesülés

167. § Mentesül a nyugtakibocsátási kötelezettség alól az adóalany abban az esetben, ha

a) sajtóterméket értékesít;

b)[4] a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény hatálya alá tartozó szerencsejáték szolgáltatást nyújt;

c) kezelőszemélyzet nélküli automataberendezés útján teljesíti termék értékesítését, szolgáltatás nyújtását.

Számla fogalma

168. § (1) Számla: minden olyan okirat, amely megfelel az e fejezetben meghatározott feltételeknek.

(2) A számlával egy tekintet alá esik minden más, az (1) bekezdéstől eltérő okirat is, amely megfelel 170. §-ban meghatározott feltételeknek és kétséget kizáróan az adott számlára hivatkozva, annak adattartalmát módosítja.

(3)[5] Nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany esetében számla a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása teljesítését tanúsító olyan okirat is, amely a Közösség azon tagállamában, ahol adóalanyként nyilvántartásba vették, tartalmában megfelel – e tagállam joga szerint – a Héa-irányelv 226–231. és 238–240. cikkeinek.

168/A. §[6] (1) A számla kibocsátásának időpontjától a számla megőrzésére vonatkozó időszak végéig biztosítani kell a számla eredetének hitelességét, adattartalma sértetlenségét és olvashatóságát.

(2) Az (1) bekezdésben említett követelménynek bármely olyan üzleti ellenőrzési eljárással eleget lehet tenni, amely a számla és a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési kapcsolatot biztosít.

Számla adattartalma

169. §[7] A számla kötelező adattartalma a következő:

a) a számla kibocsátásának kelte;

b) a számla sorszáma, amely a számlát kétséget kizáróan azonosítja;

c) a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának adószáma, amely alatt a termék értékesítését, szolgáltatás nyújtását teljesítette;

---

1 Beiktatta: 2019. évi C. törvény 13. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi LXXXII. törvény 65. § 1. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
3 Módosította: 2015. évi CLXXXVII. törvény 128. § c), 2018. évi LXXXII. törvény 64. § 1.
4 Megállapította: 2008. évi VII. törvény 10. §. Hatályos: 2008. III. 18-tól.
5 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 29. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).
6 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 134. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
7 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 135. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.

d) a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének

da) adószáma, amely alatt mint adófizetésre kötelezettnek a termék értékesítését, szolgáltatás nyújtását teljesítették, vagy

db) adószáma, amely alatt a 89. §-ban meghatározott termékértékesítést részére teljesítették, vagy

dc)[1] adószámának vagy csoportos általános forgalmiadó-alanyiság esetén csoportazonosító számának első nyolc számjegye, amely alatt, mint belföldön nyilvántartásba vett adóalany részére a termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesítették, feltéve, hogy a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója gazdasági céllal belföldön telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön;

e) a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának, valamint a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének neve és címe;

f)[2] az értékesített termék megnevezése, annak jelölésére – a számlakibocsátásra kötelezett választása alapján – az e törvényben alkalmazott vtsz., továbbá mennyisége vagy a nyújtott szolgáltatás megnevezése, annak jelölésére – a számlakibocsátásra kötelezett választása alapján – az e törvényben alkalmazott TESZOR’15, továbbá mennyisége, feltéve, hogy az természetes mértékegységben kifejezhető;

g) a 163. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett időpont, ha az eltér a számla kibocsátásának keltétől;

h) a „pénzforgalmi elszámolás” kifejezés, a XIII/A. fejezetben meghatározott különös szabályok szerinti adózás alkalmazása esetében;

i) az adó alapja, továbbá az értékesített termék adó nélküli egységára vagy a nyújtott szolgáltatás adó nélküli egységára, ha az természetes mértékegységben kifejezhető, valamint az alkalmazott árengedmény, feltéve, hogy azt az egységár nem tartalmazza;

j) az alkalmazott adó mértéke;

k) az áthárított adó, kivéve, ha annak feltüntetését e törvény kizárja;

l) az „önszámlázás” kifejezés, ha a számlát a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő állítja ki;

m) adómentesség esetében jogszabályi vagy a Héa-irányelv vonatkozó rendelkezéseire történő hivatkozás vagy bármely más, de egyértelmű utalás arra, hogy a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása mentes az adó alól;

n) a „fordított adózás” kifejezés, ha adófizetésre a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője kötelezett;

o) új közlekedési eszköz 89. §-ban meghatározott értékesítése esetében az új közlekedési eszközre vonatkozó, a 259. § 25. pontjában meghatározott adatok;

p) a „különbözet szerinti szabályozás – utazási irodák” kifejezés, a XV. fejezetben meghatározott különös szabályok szerinti utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében;

q) a „különbözet szerinti szabályozás – használt cikkek” vagy a „különbözet szerinti szabályozás – műalkotások”, vagy a „különbözet szerinti szabályozás – gyűjteménydarabok és régiségek” kifejezések közül a megfelelő kifejezés, a XVI. fejezetben meghatározott különös szabályok szerinti használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség értékesítése esetében;

r) pénzügyi képviselő alkalmazása esetében a pénzügyi képviselő neve, címe és adószáma.

Számlával egy tekintet alá eső okirat minimális adattartalma

170. § (1) A 168. § (2) bekezdésében említett okirat kötelező adattartalma a következő:

a) az okirat kibocsátásának kelte;

b) az okirat sorszáma, amely az okiratot kétséget kizáróan azonosítja;

1 Megállapította: 2019. évi C. törvény 14. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
2 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 84. § 12.

c) hivatkozás arra a számlára, amelynek adattartalmát az okirat módosítja;
d)[1]
e) a számla adatának megnevezése, amelyet a módosítás érint, valamint a módosítás természete, illetőleg annak számszerű hatása, ha ilyen van.

(2)[2] A számlával egy tekintet alá eső okiratra egyebekben e törvénynek a számlára vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a 163. §-ban említett ésszerű időt a módosításra [(1) bekezdés *e)* pontja] jogalapot teremtő tény, egyéb körülmény bekövetkeztétől kell számítani.

Számla adattartalmára vonatkozó egyéb szabályok

171. §[3] A gyűjtőszámlában az összes számlakibocsátásra jogalapot teremtő ügyletet tételesen, egymástól elkülönítve úgy kell feltüntetni, hogy az egyes ügyletek adóalapjai - a 169. § *j)* és *m)* pontja szerinti csoportosításban - összesítetten szerepeljenek.

172. §[4] A számlán az áthárított adót [169. § *k)* pontja] - a 80. § szerint meghatározott árfolyam alkalmazásával - forintban kifejezve abban az esetben is fel kell tüntetni, ha az egyéb adatok külföldi pénznemben kifejezettek.

Nyugta adattartalma

173. §[5] (1) A nyugta kötelező adattartalma a következő:
a) a nyugta kibocsátásának kelte;
b) a nyugta sorszáma, amely a nyugtát kétséget kizáróan azonosítja;
c) a nyugta kibocsátójának adószáma, valamint neve és címe;
d) a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának adót is tartalmazó ellenértéke.

(2) Abban az esetben, ha a nyugta egyúttal az abban megjelölt szolgáltatás igénybevételére is jogosít, akkor az (1) bekezdés *a)* pontjában foglalt adattartalom helyett elegendő azon feltüntetni azt az időpontot vagy időszakot, amikor a nyugtában megjelölt szolgáltatás igénybe vehető.

173/A. §[6] A nyugta kibocsátásának időpontjától a nyugta megőrzésére vonatkozó időszak végéig biztosítani kell a nyugta eredetének hitelességét, adattartalma sértetlenségét és olvashatóságát.

Megjelenési forma

174. §[7] A számla és a nyugta lehet elektronikus vagy papíralapú.

Elektronikus számlára vonatkozó szabályok[8]

175. § (1)[9]

(2)[10] Az elektronikus számla 168/A. § (1) bekezdésében említett eredetének hitelességére és adattartalmának sértetlenségére vonatkozó követelményeknek történő megfelelése úgy is biztosítható, ha az elektronikus számlát

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2008. évi VII. törvény 29. § (1). Hatálytalan: 2008. V. 1-től.
2 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 23. §. Hatályos: 2009. II. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.
3 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § c).
4 Módosította: 2008. évi VII. törvény 31. § c), 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § d).
5 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 98. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 99. §. Hatályos: 2014. VII. 1-től.
7 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 100. §. Hatályos: 2014. VII. 1-től.
8 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 137. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
9 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CLXXVIII. törvény 154. §. Hatálytalan: 2013. I. 1-től.
10 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 138. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.

a) [1] minősített elektronikus aláírással látják el; vagy

b) az elektronikus adatcsererendszerben (a továbbiakban: EDI) elektronikus adatként hozzák létre és továbbítják.

(3) [2] Az elektronikus számla alkalmazásának feltétele

a) a (2) bekezdés *b)* pontjában említett esetben, hogy a számlakibocsátásra kötelezett és a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője előzetesen és írásban megállapodjon az EDI alkalmazásáról és használatáról;

b) egyéb esetben a számlabefogadó beleegyezése, kivéve, ha jogszabály ettől eltérően rendelkezik.

(4) [3]

(5) [4] Külön jogszabály a 168/A. § (1) bekezdésében említett követelménynek való megfelelés érdekében az elektronikus számlára egyéb rendelkezéseket is megállapíthat.

(6) [5] Ha ugyanannak a számlabefogadónak több elektronikus számlát tartalmazó számlaköteget küldenek vagy ilyet bocsátanak a rendelkezésére, akkor a különböző számlák azonos adatait elegendő csak egyszer feltüntetni, feltéve, hogy minden számla esetében a teljes információ hozzáférhető.

Számla adattartalmára vonatkozó egyszerűsítés

176. § (1) A 169. §-tól eltérően a számla egyszerűsített adattartalommal is kibocsátható, ha

a) a számlakibocsátásra jogalapot teremtő ügylet a 159. § (2) bekezdésének *a)* pontja alá tartozik, feltéve, hogy a számlán szereplő adatok egyébként forintban kifejezettek;

b) a 159. § (2) bekezdésének *b)* pontjában és a 165. § (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott esetben az ott említett személy, szervezet az adóalanytól számla kibocsátását kéri, feltéve, hogy a számlán szereplő adatok egyébként forintban kifejezettek;

c) [6] a számlakibocsátásra jogalapot teremtő ügylet a 159. § (2) bekezdésének *c)* vagy *d)* pontjai alá tartozik;

d) [7] a számla adóval növelt végösszege nem haladja meg a 100 eurónak megfelelő pénzösszeget, feltéve, hogy a számlakibocsátásra jogalapot teremtő ügylet a 29. § vagy a 89. § szerinti termékértékesítéstől eltérő ügylet, továbbá a számlakibocsátásra a 159. § (2) bekezdés *c)* és *d)* pontjában említett esetektől eltérő esetben kerül sor.

(2) [8] A számla egyszerűsített adattartalma azt jelenti, hogy

a) az (1) bekezdés *a), b)* és *d)* pontjában említett esetben a 169. §-ban felsorolt adatok közül az *i)* pontban megjelölt helyett az ellenérték adót is tartalmazó összege, valamint a *j)* pontban megjelölt helyett az alkalmazott adómértéknek megfelelő, a 83. § szerint meghatározott százalékérték feltüntetése kötelező azzal, hogy egyúttal a *k)* pontban megjelölt adat nem tüntethető fel;

b) [9] az (1) bekezdés *c)* pontjában említett esetben a 169. §-ban felsorolt adatok közül csak az *a)–g)* és *n)* pontban megjelöltek kitöltése, továbbá az *i)* pontban megjelölt helyett az ellenérték pénzben kifejezett összegének feltüntetése kötelező.

(3) Az egyszerűsített adattartalmú számlára a számla adattartalmára vonatkozó egyéb rendelkezéseket e §-sal összhangban kell alkalmazni.

---

1 Módosította: 2016. évi CXXI. törvény 57. §.
2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 138. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CLXXVIII. törvény 154. §. Hatálytalan: 2013. I. 1-től.
4 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 138. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 138. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
6 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 11.
7 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 139. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.
8 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 139. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.
9 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § i).

Számlázásra vonatkozó egyéb szabályok

177. § Törvény a számla adattartalmára további rendelkezéseket is megállapíthat, de a 175. § (2) bekezdésének *a)* pontjában említett eset kivételével a számla aláírását nem teheti kötelezővé.

178. § (1) Külön jogszabály a számla és a nyugta kiállításának módjára, ideértve a nyugta-kibocsátási kötelezettség kötelező gépi kiállítással történő megvalósítását is, valamint a számla és a nyugta adóigazgatási azonosítására egyéb rendelkezéseket is megállapíthat.

(1a)[1] A nyugtaadási kötelezettség gépi kiállítással történő megvalósítása esetén a géppel kiállított nyugták, számlák, valamint a pénztárgép adatairól az adóalany – jogszabály szerint – rendszeresen adatszolgáltatást teljesít az állami adóhatóság részére, amely adatokat az állami adó-és vámhatóság kizárólag az Air. szerinti adózók ellenőrzéséhez, ellenőrzésre történő kiválasztásához törvényben meghatározott feladatai ellátásához használhatja fel az adó megállapításához való jog elévülési idején belül. Jogszabály előírhatja, hogy a nyugtakibocsátási kötelezettség kötelező gépi kiállítással történő megvalósítására szolgáló pénztárgép működését az állami adóhatóság hírközlő eszköz és rendszer útján felügyelje. Ebben az esetben az adatszolgáltatás – jogszabály szerint – az állami adóhatóság általi közvetlen adatlekérdezéssel is megvalósítható. Az adatszolgáltatáshoz szükséges adatkapcsolatot biztosító hírközlési szolgáltató a pénztárgép adóügyi ellenőrző egységének azonosítóit nem kapcsolhatja össze a pénztárgép üzemeltetőjének adataival. Az adatszolgáltatáshoz szükséges adatkapcsolatot biztosító hírközlési szolgáltató a pénztárgép üzemeltetője részére biztosított szolgáltatás szüneteltetéséről, illetve megszüntetéséről adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére. A közvetlen adatlekérdezéssel megvalósított adatszolgáltatás teljesítése alól az állami adóhatóság – az elektronikus hírközlő hálózat hiányára tekintettel – jogszabály szerint, kérelemre egyedi mentesítést adhat. Az egyedi mentesítés iránti kérelem elbírálása során a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság szakhatóságként működik közre az elektronikus hírközlő hálózat elérhetősége kérdésében.

(2) Számla magyar nyelven vagy élő idegen nyelven egyaránt kiállítható. E rendelkezés alkalmazásától az (1) bekezdésben említett esetben sem lehet eltérni.

(3) Idegen nyelven kiállított számla esetében az adóigazgatási eljárás keretében lefolytatott ellenőrzés során a számla kibocsátójától megkövetelhető, hogy saját költségére gondoskodjon a hiteles magyar nyelvű fordításról, feltéve, hogy a tényállás tisztázása másként nem lehetséges.

(4) Nyugta kizárólag magyar nyelven állítható ki.

XI. Fejezet

ADÓNYILVÁNTARTÁS

178/A. §[2] Az állami adóhatóság által az együttműködő közösségekről, a pénzforgalmi elszámolást választó adózókról és az MNB, illetve az EKB által hivatalosan közzétett árfolyamot alkalmazó adózókról vezetett nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

Okiratok megőrzése

1 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 122. §. Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 153. § 6.
2 Beiktatta: 2013. évi LXXXIV. törvény 68. §. Hatályos: 2013. VII. 1-től.

179. § (1)[1] Minden személy, szervezet, aki (amely) e törvényben szabályozott jogot gyakorol, illetőleg akire (amelyre) e törvény kötelezettséget állapít meg, köteles az adómegállapítás hiánytalan és helyes volta ellenőrizhetőségének érdekében az általa vagy nevében kibocsátott, valamint a birtokában levő vagy egyéb módon rendelkezésére álló okiratot legalább az adó megállapításához való jog elévüléséig megőrizni.

(2)[2] Az (1) bekezdés szerinti megőrzési kötelezettség papír alapú okirat esetében a kibocsátásra kötelezett részéről a másodlati példányra, a befogadó részéről az okirat eredeti példányára, vagy – ha azt e törvény nem zárja ki – eredeti példány hiányában annak hiteles másolatára vonatkozik. A megőrzési kötelezettség teljesíthető a papír alapon kibocsátott okirat elektronikus formában történő megőrzésével is. Elektronikus okirat kizárólag elektronikus formában őrizhető meg. A kötelezettség teljesítését nem befolyásolja az elektronikus okirat formátumának a 168/A. §-ban foglalt követelményeknek megfelelő megváltoztatása. A megőrzési kötelezettség elektronikus formában történő teljesítése esetén az adóalanynak elektronikusan kell megőriznie a számla eredetének hitelességét, adattartalma sértetlenségét biztosító adatokat is.

(3) Törvény az (1) bekezdéstől eltérően az okirat megőrzésére hosszabb határidőt, illetőleg jogszabály az okirat megőrzésének feltételeire és módjára további rendelkezéseket is megállapíthat.

Adónyilvántartásra vonatkozó általános szabályok

180. § (1) A 179. § (1) bekezdésében meghatározott személy, szervezet köteles folyamatos, megfelelően részletezett és rendszerezett nyilvántartást vezetni az adóról, amely a jogalap és az összegszerűség tekintetében egyaránt alkalmas az e törvényben szabályozott jogok gyakorlásának és kötelezettségek teljesítésének ellenőrzésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett kötelezettség különösen magában foglalja:

a) tételes mennyiségi nyilvántartás vezetését a 12. § (2) bekezdésének *f)-h)* pontjai szerint továbbított termékről;

b)[3] megfelelően részletezett nyilvántartás vezetését a szolgáltatást nyújtó adóalany részéről annak érdekében, hogy kétséget kizáróan azonosítani lehessen azt a terméket, amelyet a Közösség valamely más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany maga vagy - javára - más adott fel küldeményként ebben a tagállamban, vagy fuvarozott el ebből a tagállamból belföldre szóló rendeltetéssel azért, mert az azon végzett munka vagy közvetlenül arra irányuló szakértői értékelés tárgyául szolgál.

181. § A 180. §-t e törvénynek az adó nyilvántartására vonatkozó egyéb rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni.

Vevői készletre vonatkozó különös szabályok

182. §[4] Abban az esetben, ha a belföldön nyilvántartásba vett adóalany a Közösség valamely más tagállamában vevői készletet tart fenn, köteles a vevői készlet céljára továbbított termékekről folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló, 2011. március 15-i (EU) 282/2011 tanácsi végrehajtási rendelet által meghatározottak szerint.

---

1 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 141. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 141. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Módosította: 2009. évi CX. törvény 62. § (1) g).
4 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 32. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

183. §[1] Abban az esetben, ha a Közösség valamely más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany belföldön vevői készletet tart fenn, a 12/A. § (2) bekezdés *c)* pontjában és a 12/A. § (6) bekezdésében foglaltaknak belföldön megfelelő adóalany köteles a vevői készletből a részére értékesíteni szándékozott termékekről folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló, 2011. március 15-i (EU) 282/2011 tanácsi végrehajtási rendelet által meghatározottak szerint.

XII. Fejezet

ADÓ BEVALLÁSA, MEGFIZETÉSE ÉS VISSZAIGÉNYLÉSE

184. § Az adót önadózással megállapító adófizetésre kötelezett a megállapított adóról az Art. szerint bevallást tesz az állami adóhatóságnak.

185. § (1) Abban az esetben, ha a 184. § szerint bevallott adó megfizetési kötelezettséget eredményez, az adófizetésre kötelezett az adót legkésőbb az Art.-ban meghatározott esedékességig fizeti meg az állami adóhatóságnak.

(2) A határozattal megállapított adót az adófizetésre kötelezett legkésőbb a határozatba foglalt esedékességig fizeti meg.

186. § (1)[2] A 153/A. § (1) bekezdése szerint megállapított negatív előjelű különbözet összege legkorábban az Art.-ban meghatározott esedékességtől kezdődően igényelhető vissza, ha

a) azt a 184. § szerinti bevallás benyújtásával egyidejűleg a belföldön nyilvántartásba vett adóalany az állami adóhatóságtól kérelmezi; továbbá

b) az abszolút értékben kifejezve eléri vagy meghaladja:

ba) havi bevallásra kötelezett esetében az 1 000 000 forintot,

bb) negyedéves bevallásra kötelezett esetében a 250 000 forintot,

bc) éves bevallásra kötelezett esetében az 50 000 forintot.

(2)–(4)[3]

(5) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés *b)* pontja csak több, egymást követő bevallási időszakban bevallott különbözet előjelhelyes göngyölítésével teljesül, a belföldön nyilvántartásba vett adóalany legkorábban akkor kérelmezheti az (1) bekezdés *a)* pontja szerint az érintett bevallási időszakok között előjelhelyesen göngyölített különbözet visszaigénylését, amikor annak abszolút értékben kifejezett összege az adott bevallási időszakban eléri vagy meghaladja az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott összeget.

(6) Megszűnés esetében, ha az

a) jogutódlással történik, és a jogelőd záróbevallásában bevallott összegre nem teljesül az (1) bekezdés *b)* pontja, a záróbevallásban bevallott összeggel való rendelkezés joga a jogutódra, illetőleg - több jogutód esetében - a felek által kijelölt jogutódra száll át, aki (amely) azt a rá vonatkozó rendelkezések szerint gyakorolhatja;

b) jogutód nélkül történik, a belföldön nyilvántartásba vett adóalany a különbözet visszaigénylését akkor is kérelmezheti, ha a záróbevallásában bevallott összegre nem teljesül az (1) bekezdés *b)* pontja.

MÁSODIK RÉSZ

KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

1 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 33. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Módosította: 2011. évi CXXIII. törvény 4. §, 2013. évi CC. törvény 108. § j).
3 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CXXIII. törvény 5. §. Hatálytalan: 2011. IX. 27-től. Lásd: 2011. évi CXXIII. törvény 1. §, 3. §.

XIII. Fejezet

ALANYI ADÓMENTESSÉG

187. § (1) Az az adóalany, aki (amely) gazdasági céllal belföldön telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön, jogosult az e fejezetben meghatározottak szerint alanyi adómentességet választani.

(2) Abban az esetben, ha az adóalany él az (1) bekezdésben említett választási jogával, az alanyi adómentesség időszakában az adóalany alanyi adómentes minőségében

a) adófizetésre nem kötelezett;

b) előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult;

c) kizárólag olyan számla kibocsátásáról gondoskodhat, amelyben áthárított adó, illetőleg a 83. §-ban meghatározott százalékérték nem szerepel.

188. § (1) Alanyi adómentesség abban az esetben választható, ha az adóalany 2. § *a)* pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenértéknek - forintban kifejezett és éves szinten göngyölített - összege

a) sem a tárgy naptári évet megelőző naptári évben ténylegesen,

b) sem a tárgy naptári évben ésszerűen várhatóan, illetőleg ténylegesen

nem haladja meg a (2) bekezdésben meghatározott felső értékhatárt.

(2)[1] Az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatár: 12 000 000 forintnak megfelelő pénzösszeg.[2]

(3) Az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatárba nem számítandó be:

a) az adóalany vállalkozásában

aa) tárgyi eszközként használt termék értékesítése,

ab) immateriális jószágként használt, egyéb módon hasznosított vagyoni értékű jog végleges átengedése,

b) az *aa)* alpont alá nem tartozó új közlekedési eszköz 89. § (1) és (2) bekezdés szerinti értékesítése,

c) az *aa)* alpont alá nem tartozó beépített ingatlan (ingatlanrész) és ehhez tartozó földrészlet értékesítése, amelynek

ca) első rendeltetésszerű használatbavétele még nem történt meg, vagy

cb)[3] első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de az arra jogosító hatósági engedély véglegessé válása, vagy használatbavétel-tudomásulvételi eljárás esetén a használatbavétel hallgatással történő tudomásulvétele és az értékesítés között még nem telt el 2 év, vagy beépítése az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentés alapján valósult meg, és a beépítés tényét igazoló hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év,

d) az *aa)* alpont alá nem tartozó építési telek (telekrész) értékesítése,

e) a 85. § (1) bekezdése szerinti adómentes termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás,

f) a 86. § (1) bekezdésének *a)-g)* pontjai szerinti adómentes, kiegészítő jellegű szolgáltatásnyújtás,

g) a XIV. fejezetben szabályozott jogállású adóalanynak a mezőgazdasági tevékenysége körébe tartozó termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása

fejében megtérített vagy megtérítendő ellenérték.

---

1 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 57. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 5/2025. (I. 25.) Korm. rendelet 2. §.

3 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 65. §. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 1.

189. § Az adóalany belföldi nyilvántartásba vételével egyidejűleg is választhatja a tárgy naptári évre az alanyi adómentességet. Ilyen esetben elegendő a 188. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett feltételt időarányosan teljesíteni.

190. § Az adóalany az alanyi adómentességet a tárgy naptári év végéig választja.

191. § (1) Az alanyi adómentesség megszűnik, ha

a) az adóalany az alanyi adómentességet a tárgy naptári évet követő naptári évre nem kívánja alkalmazni;

b) az adóalany jogutódlással szűnik meg, de a jogutódra a 188. § (1) bekezdésében említett feltételek nem teljesülnek, vagy az előzőekben említett feltételek teljesülnek ugyan, de a jogutód az alanyi adómentességet nem kívánja választani;

c) a tárgy naptári évben a tényadatok alapján a 188. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett feltétel nem teljesül.

(2) Ha az alanyi adómentesség az (1) bekezdés *c)* pontja szerint szűnik meg, az adóalany alanyi adómentes minőségben nem járhat el az olyan termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása esetében sem, amelynek ellenértékével meghaladja az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatárt.

(3) Abban az esetben, ha az alanyi adómentesség az (1) bekezdés *c)* pontja szerint szűnik meg, az adóalany az alanyi adómentesség választására vonatkozó joggal a megszűnés évét követő második naptári év végéig nem élhet.

192. § (1) Az adóalany az alanyi adómentesség választásáról, illetőleg annak megszűnéséről az állami adóhatóságnak nyilatkozik.

(2)[1] Az adóalany az (1) bekezdésben említett nyilatkozatot a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig teszi meg. Ha az alanyi adómentesség a 191. § (1) bekezdés *b)* vagy *c)* pontja szerint szűnik meg, az adóalany az (1) bekezdésben említett nyilatkozatot az Adóig. vhr. változásbejelentésre vonatkozó szabályai szerint teszi meg.[2]

193. § (1) Az adóalany az alanyi adómentesség időszakában nem járhat el alanyi adómentes minőségében

a) a 188. § (3) bekezdésének *a)-d)* pontjaiban meghatározott esetekben;

b) a 11. és 12. § szerinti termékértékesítése esetében;

c) a 14. § szerinti szolgáltatásnyújtása esetében;

d)[3] a külföldön teljesített szolgáltatásnyújtása esetében;

e)[4] a terméknek a 19. § *a)* pontja szerinti Közösségen belüli beszerzése esetében, illetőleg abban az esetben sem, ha élt a 20. § (5) bekezdésében említett választási jogával, vagy ha a 20. § (7) bekezdése vonatkozik rá;

f)[5] a terméknek a 19. § *b)* és *c)* pontja szerinti Közösségen belüli beszerzése esetében;

g)[6] termék importja esetében.

(2)[7] Az adóalany nem járhat el alanyi adómentes minőségében abban az esetben sem, ha az alanyi adómentesség időszakát megelőzően keletkezett levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben utólag, az alanyi adómentesség időszakában olyan változás következik be, amelynek eredményeként az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét a különbözet csökkenti, és amelynek rendezésére a 153/C. § (1) bekezdése alkalmazandó.

(3) Az adóalany az alanyi adómentesség időszakában szintén nem járhat el alanyi adómentes minőségében a 139-141., 146., 147. és 150. §-okban említett esetekben.

---

1 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 142. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 5/2025. (I. 25.) Korm. rendelet 4. §.

3 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 30. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).

4 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 30. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).

5 Jelölését módosította: 2009. évi CX. törvény 30. §.

6 Jelölését módosította: 2009. évi CX. törvény 30. §.

7 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § k).

194. §[1] Az adóalany jogosult nem alanyi adómentes minőségében eljárni abban az esetben, ha az alanyi adómentesség időszakát megelőzően keletkezett levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben utólag, az alanyi adómentesség időszakában olyan változás következik be, amelynek eredményeként az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét a különbözet növeli, és amelynek rendezésére a 153/C. § (2) bekezdése alkalmazandó.

195. § (1) Az alanyi adómentesség időszakában keletkezett előzetesen felszámított adó levonására az adóalany akkor sem jogosult, ha nem alanyi adómentes minőségében jár el.

(2)[2] Az (1) bekezdéstől eltérően:

a) a 11. § (2) bekezdésének *a)* pontja,

b) a 188. § (3) bekezdésének *aa)* alpontja,

c) a 188. § (3) bekezdésének *b)–d)* pontjai és

d) a 193. § (1) bekezdésének *d)* pontja

szerinti termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása esetében az adóalany jogosult az alanyi adómentesség időszakában keletkezett, az *a)–d)* pontokhoz kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására.

(3)[3] A (2) bekezdés szerinti jog gyakorlására egyebekben az előzetesen felszámított adó levonására vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

a) a (2) bekezdés *c)* pontjában említett esetben az adólevonási jog keletkezésére és az előzetesen felszámított adóként figyelembe vehető összeg megállapítására a 122. §-t,

b) a (2) bekezdés *d)* pontjában említett esetben az adólevonási jog terjedelmére a 121. § *a)* pontját

kell alkalmazni.

196. § Az alanyi adómentesség időszakában keletkezett előzetesen felszámított adóra - a 195. § (2) bekezdésében említett kivétellel - az adóalany a későbbiekben sem alapíthat adólevonási jogot.

XIII/A. Fejezet[4]

PÉNZFORGALMI ELSZÁMOLÁS[5]

196/A. §[6] Pénzforgalmi elszámolás esetében e törvény rendelkezéseit az e fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

196/B. §[7] (1) Az az adóalany, aki (amely)

a) a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Kkv.) rendelkezései szerint a tárgy naptári év első napján kisvállalkozás, vagy annak minősülne, ha a Kkv. hatálya alá tartozna, és

b) gazdasági céllal belföldön telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön, továbbá

c) nem áll csőd- vagy felszámolási eljárás hatálya alatt,

jogosult az e fejezetben meghatározottak szerint pénzforgalmi elszámolást választani, kivéve, ha alanyi adómentességben részesül.

(2) Abban az esetben, ha az adóalany él az (1) bekezdésben említett választási jogával,

---

1 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § l).
2 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 31. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).
3 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 31. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).
4 Beiktatta: 2012. évi CXLVI. törvény 15. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.
5 Beiktatta: 2012. évi CXLVI. törvény 15. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.
6 Beiktatta: 2012. évi CXLVI. törvény 15. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.
7 Beiktatta: 2012. évi CXLVI. törvény 15. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.

a) az általa belföldön, a pénzforgalmi elszámolás időszakában teljesített összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása után – ide nem értve a termék 10. § *a)* pontja és 89. §-a szerinti értékesítését, valamint azon termékértékesítéseket, szolgáltatásnyújtásokat, amelyekre az adóalany a törvény Második részében meghatározott más különös rendelkezéseket alkalmazza – az általa fizetendő adót az adót is tartalmazó ellenérték jóváírásakor, kézhezvételekor állapítja meg;

b) termék beszerzéséhez – ide nem értve a termék 10. § *a)* pontja szerinti értékesítésnek megfelelő beszerzést –, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan rá áthárított adó levonásának jogát a pénzforgalmi elszámolás időszakában legkorábban abban az adómegállapítási időszakban gyakorolja, amelyben az adót is tartalmazó ellenértéket a részére terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó számára megfizeti;

c) számla érvénytelenítése vagy módosítása esetén az alábbiak szerint kell eljárni:

ca)[1] olyan számla érvénytelenítése, vagy ellenérték visszatérítéssel járó módosítása esetén, amelyen a 169. § *h)* pontja szerint a pénzforgalmi elszámolásra utalás szerepelt, az áthárított adó csökkenését a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany fizetendő adót csökkentő tételként, a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő adóalany fizetendő adót növelő tételként abban az adómegállapítási időszakban veszi figyelembe, amelyben a kötelezett a jogosultnak az ellenértéket visszatéríti,

cb)[2] ellenérték fizetési kötelezettséget keletkeztető számlamódosítás esetén, – feltéve, hogy a 169. § *h)* pontja szerinti pénzforgalmi elszámolásra utalás szerepelt azon a számlán, amelynek adattartalmát az okirat módosítja – a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany a módosításból eredően keletkező fizetendő adót az *a)* pont szerint állapítja meg, a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő adóalany adólevonási joga is ekkor keletkezik,

cc) a pénzforgalmi elszámolást választó adóalany, az általa befogadott számlának a pénzforgalmi elszámolás időszakában történő érvénytelenítése vagy módosítása esetén a *ca)* és *cb)* alpontokban foglaltakat mint a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője értelemszerűen alkalmazza.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában

a) ha az ellenérték jóváírása, kézhezvétele, megfizetése részletekben történik,

aa) a fizetendő adót a részlet jóváírásakor, kézhezvételekor, legalább a megfizetett részlet erejéig kell megállapítani,

ab) a levonási jog a megfizetett részlet erejéig gyakorolható;

b) az ellenérték jóváírásának, kézhezvételének, megfizetésének kell tekinteni azt is, ha az abból származó követelése vagy kötelezettsége engedményezés, elengedés, tartozásátvállalás miatt vagy más módon szűnik meg.

(4)[3] A (2) bekezdés *a)* pontja nem alkalmazható arra a termékértékesítésre, szolgáltatásnyújtásra, amely teljesítését tanúsító számlán az adóalany a 169. § *h)* pontja szerinti hivatkozást, utalást nem tüntette fel.

(5) A pénzforgalmi elszámolást választó adóalanynak, ha a teljesítés és a fizetendő adó – (2) bekezdés *a)* pontja szerinti – megállapítása között

a) az e törvényben szabályozott jogállásában olyan változás történik, amelynek eredményeként tőle adófizetés nem lenne követelhető,

b) felszámolási, végelszámolási vagy kényszertörlési eljárás alá kerül,

c) tevékenységét szünetelteti, vagy

d) b) pont szerinti eljárás nélkül jogutód nélkül megszűnik,

a fizetendő adót – a (2) bekezdés *a)* pontjától eltérően – az *a)* pontban említett esetben a jogállás-változást megelőző napon, a *b)* pontban említett esetben a tevékenységet lezáró adóbevallásban, a *c)* és *d)* pontokban említett esetben az Art. szerinti soron kívül benyújtandó adóbevallásban kell megállapítani.

(6) Ha a pénzforgalmi elszámolást választó adóalany

---

1 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § e).
2 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § e).
3 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § f).

a) e törvényben szabályozott jogállásában olyan változás történik, amelynek eredményeként előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult,

b) felszámolási, végelszámolási vagy kényszertörlési eljárás alá kerül,

c) tevékenységét szünetelteti, vagy

d) b) pont szerinti eljárás nélkül jogutód nélkül megszűnik,

a termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan rá áthárított adó levonásának jogát – a (2) bekezdés *b)* pontjától eltérően – az *a)* pontban említett esetben a jogállás-változást megelőző napon, a *b)* pontban említett esetben a tevékenységet lezáró adóbevallásban, a *c)* és *d)* pontokban említett esetben az Art. szerinti soron kívül benyújtandó adóbevallásban gyakorolhatja.

196/C. §[1] (1) A pénzforgalmi elszámolás abban az esetben választható, ha az adóalany összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenérték adó nélkül számított és éves szinten göngyölített összege

a) sem a tárgy naptári évet megelőző naptári évben ténylegesen,

b) sem a tárgy naptári évben ésszerűen várhatóan, illetve ténylegesen

nem haladja meg a 125 000 000 forintnak megfelelő pénzösszeget.

(2) A pénzforgalmi elszámolás választására jogosító felső értékhatárba nem számítandó be:

a) az adóalany vállalkozásában

aa) tárgyi eszközként használt termék értékesítése,

ab) immateriális jószágként használt, egyéb módon hasznosított vagyoni értékű jog végleges átengedése,

b) a termék 89. § szerinti értékesítése,

c) a 85. § (1) bekezdése szerinti adómentes termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás,

d) a 86. § (1) bekezdés *a)–g)* pontjai szerinti adómentes, kiegészítő jellegű szolgáltatásnyújtás

fejében megtérített vagy megtérítendő ellenérték.

196/D. §[2] Az adóalany belföldi nyilvántartásba vételével, valamint az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatár átlépésével egyidejűleg is választhatja a tárgy naptári évre a pénzforgalmi elszámolást. Ilyen esetben elegendő a 196/C. § (1) bekezdés *b)* pontjában említett feltételt időarányosan teljesíteni.

196/E. §[3] Az adóalany a pénzforgalmi elszámolást a tárgy naptári év végéig terjedő időszakra választja.

196/F. §[4] (1) A pénzforgalmi elszámolás megszűnik

a) a naptári év utolsó napjával, ha az adóalany a pénzforgalmi elszámolást a tárgy naptári évet követő naptári évre nem kívánja alkalmazni;

b) a pénzforgalmi elszámolás választására jogosító értékhatár meghaladásának napját követő nappal, ha a tárgy naptári évben a tényadatok alapján a 196/C. § (1) bekezdés *b)* pontjában említett feltétel nem teljesül;

c) a naptári év utolsó napjával, ha az adóalany a tárgy naptári évet követő naptári év első napján nem minősül a 196/B. § (1) bekezdés *a)* pontja értelmében kisvállalkozásnak;

d) az eljárás jogerős elrendelését megelőző nappal, ha az adóalany csőd-, felszámolási, végelszámolási vagy kényszertörlési eljárás hatálya alá kerül;

e) az adóalany tevékenységének szüneteltetését megelőző nappal.

(2) Ha a pénzforgalmi elszámolás az (1) bekezdés *b)* pontja szerint szűnik meg, az adóalany a pénzforgalmi elszámolást nem alkalmazhatja az olyan termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása esetében sem, amelynek ellenértékével meghaladja a pénzforgalmi elszámolás választására jogosító felső értékhatárt.

(3) Abban az esetben, ha a pénzforgalmi elszámolás az (1) bekezdés *b)* pontja szerint szűnik meg, az adóalany a pénzforgalmi elszámolás választásának jogával a megszűnés évét követő második naptári év végéig nem élhet.

---

1 Beiktatta: 2012. évi CXLVI. törvény 15. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.
2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 68. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2012. évi CXLVI. törvény 15. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.
4 Beiktatta: 2012. évi CXLVI. törvény 15. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.

(4) Az adóalany a 196/B. § (5) bekezdésére is figyelemmel a 196/B. § (2) bekezdés *a)* pontját a pénzforgalmi elszámolás megszűnését követően is alkalmazza.

196/G. §[1] (1) Az adóalany a pénzforgalmi elszámolás választásáról, illetőleg annak megszűnéséről az állami adóhatóságnak nyilatkozik.

(2)[2] Az adóalany az (1) bekezdésben említett nyilatkozatot a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig teszi meg. Ha a pénzforgalmi elszámolás a 196/F. § (1) bekezdés *b)*, *d)* vagy *e)* pontja szerint szűnik meg, az adóalany az (1) bekezdésben említett nyilatkozatot az Adóig. vhr. változásbejelentésre vonatkozó szabályai szerint teszi meg.

XIV. Fejezet

MEZŐGAZDASÁGI TEVÉKENYSÉGET FOLYTATÓ ADÓALANYRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

Mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany jogállása

197. § (1) A mezőgazdasági tevékenységet egészben vagy meghatározó részben folytató adóalany jogállására, aki (amely)[3]

a) a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény (a továbbiakban: Kkv.) rendelkezései szerint egyúttal mikro- és önálló vállalkozás is, vagy annak minősülne, ha a Kkv. hatálya alá tartozna, és

b) gazdasági céllal belföldön telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön,

ilyen minőségében e fejezet rendelkezései alkalmazandók (a továbbiakban: mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany), feltéve, hogy nem élt jogállása megváltoztatásának jogával.

(2) Abban az esetben, ha az adóalany a tárgyév július 1. napján már nem minősül az (1) bekezdés *a)* pontjának értelmében mikro- és önálló vállalkozásnak, jogállása - az egyéb feltételek teljesülésétől függetlenül - legkésőbb a tárgyév december 31. napjával megszűnik.

(3) Abban az esetben, ha az adóalany

a) él az (1) bekezdésben említett választási jogával, illetőleg

b) jogállása a (2) bekezdés szerint megszűnik,

a választás, illetőleg a megszűnés évét követő második naptári év végéig az adóalanyt nem illeti meg az e fejezetben szabályozott jogállás.

(4)[4] Az adóalany e fejezet szerinti jogállásának megváltoztatásáról előzetesen az Adóig. vhr. változásbejelentésre vonatkozó szabályai szerint, a megszűnéséről a tárgyévet megelőző naptári év utolsó napjáig nyilatkozik az állami adó- és vámhatóságnak.

198. § (1)[5] E fejezet alkalmazásában mezőgazdasági tevékenység:

a) a 7. *számú melléklet* I. részében felsorolt termékek termelése és feldolgozása, feltéve, hogy azt az adóalany saját vállalkozásában végzi;

b) a 7. számú melléklet II. részében felsorolt szolgáltatások nyújtása, feltéve, hogy azok teljesítéséhez az adóalany saját vállalkozásának tárgyi eszközeit, egyéb termelési eszközeit és tényezőit használja, egyéb módon hasznosítja, amelyek rendeltetésük szerint szokásosan az *a)* pontban említettek megvalósítását szolgálják; valamint

---

1 Beiktatta: 2012. évi CXLVI. törvény 15. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 143. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Módosította: 2008. évi VII. törvény 31. § d).
4 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 144. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 Számozását módosította: 2011. évi CLVI. törvény 127. §.

c) az *a)* és *b)* pont alá tartozó termékek értékesítése, szolgáltatások nyújtása után kompenzációs felár megtérítésére tarthat igényt.

(2)[1] E fejezet alkalmazásában mezőgazdasági tevékenységet meghatározó részben folytató adóalanynak minősül az az adóalany, akinek (amelynek) a mezőgazdasági tevékenységen kívüli tevékenységéből származó – adót is tartalmazó – éves bevétele időarányosan nem haladja meg az alanyi adómentesség választására jogosító értékhatárt, illetve az az adóalany, akinek (amelynek) a mezőgazdasági tevékenységen kívüli tevékenységéből származó – adót is tartalmazó – éves bevétele időarányosan meghaladja ugyan az alanyi adómentesség választására jogosító értékhatárt, azonban a mezőgazdasági tevékenységből származó – kompenzációs felárat is tartalmazó – éves bevétele időarányosan több, mint az egyéb tevékenységéből származó – adót is tartalmazó – időarányos éves bevétele.

199. § (1) A mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany e tevékenysége körében:

a) adófizetésre nem kötelezett;

b) előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult.

(2) A mezőgazdasági tevékenység folytatásának időszakában keletkezett és az e tevékenységéhez kapcsolódó előzetesen felszámított adóra az adóalany jogállása megváltozását követően sem alapíthat adólevonási jogot.

Kompenzációs felár megtérítése iránti igény

200. § (1) A kompenzációs felár megtérítése iránti igény érvényesíthetőségének személyi feltétele, hogy a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője

a) belföldön nyilvántartásba vett adóalany legyen, aki (amely) egyúttal nem mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany; vagy

b) a Közösség valamely más tagállamában vagy harmadik államban nyilvántartásba vett adóalany legyen, aki (amely) egyúttal nem minősül ezen állam joga szerint olyan adóalanynak, akinek (amelynek) jogállása tartalmában megfelel a Héa-irányelv XII. címének 2. fejezetében foglaltaknak.

(2) A kompenzációs felár megtérítése iránti igény érvényesíthetőségének tárgyi feltétele, hogy a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása a 2. § *a)* pontja szerint történjen.

(3) Az egyéb feltételek teljesítésének sérelme nélkül a kompenzációs felár megtérítése iránti igény érvényesíthető abban az esetben is, ha a termék értékesítése a Közösség valamely más tagállamában nyilvántartásba vett nem adóalany jogi személynek történik, feltéve, hogy a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, a nem adóalany jogi személynek e beszerzése után adót kell fizetnie e tagállam joga szerint.[2]

Kompenzációs felár megállapítása és áthárítása

201. § (1) A kompenzációs felár alapjának megállapítása során e törvénynek az adó alapjára vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(2) A kompenzációs felár mértéke a kompenzációs felár alapjának:

a) 12 százaléka a 7. számú melléklet I. részének A. pontjában felsorolt termékek esetében;

b) 7 százaléka a 7. számú melléklet I. részének B. pontjában felsorolt termékek, valamint a 7. számú melléklet II. részében felsorolt szolgáltatások esetében.

202. § (1) A mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany a kompenzációs felárat terméke értékesítésének, szolgáltatása nyújtásának teljesítésével hárítja át.

(2) Az (1) bekezdésben említett jog gyakorlása érdekében a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany, ha termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása

1 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 127. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

2 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (9).

a) a 200. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett adóalany részére történik, személyesen rendelkeznie kell a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője által a nevére szólóan, magyar nyelven kibocsátott, az ügylet teljesítését tanúsító felvásárlási okirat példányával, egyúttal mentesül a számlakibocsátási kötelezettség alól;

b) az *a)* pont alá nem tartozó más személy, szervezet részére történik, számlakibocsátási kötelezettségének úgy tesz eleget, hogy

ba)[1] a 169. § *i)* pontjában megjelölt adat helyett a kompenzációs felár alapját,

bb)[2] a 169. § *j)* pontjában megjelölt adat helyett az alkalmazott kompenzációs felár mértékét [201. § (2) bekezdése],

bc)[3] a 169. § *k)* pontjában megjelölt adat helyett az áthárított kompenzációs felárat tünteti fel.

(3) A (2) bekezdés *a)* pontjában említett felvásárlási okirat kötelező adattartalma a következő:

a) a felvásárlási okirat kibocsátásának kelte;

b) a felvásárlási okirat sorszáma, amely a felvásárlási okiratot kétséget kizáróan azonosítja;

c) a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának, valamint a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének neve, címe és adószáma;

d) az értékesített termék megnevezése, és az annak jelölésére legalább az e törvényben alkalmazott vtsz., továbbá mennyisége, illetőleg a nyújtott szolgáltatás megnevezése, továbbá mennyisége, feltéve, hogy az természetes mértékegységben kifejezhető;

e) a teljesítés időpontja, ha az eltér a felvásárlási okirat kibocsátásának keltétől;

f) a kompenzációs felár alapja, továbbá az értékesített termék kompenzációs felár nélküli egységára, illetőleg a nyújtott szolgáltatás kompenzációs felár nélküli egységára, ha az természetes mértékegységben kifejezhető, valamint az alkalmazott árengedmény, feltéve, hogy azt az egységár nem tartalmazza;

g) az alkalmazott kompenzációs felár mértéke;

h) az áthárított kompenzációs felár;

i) a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának, valamint a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének aláírása.

(4) Az okirattal kapcsolatos, a (2) és (3) bekezdésben nem szabályozott kérdésekben egyebekben e törvénynek a számlázásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy felvásárlási okirat esetében

a) a kibocsátási kötelezettségről kizárólag a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője saját maga gondoskodhat;

b) a 159., 164., 165. és 176. §-ok nem alkalmazhatók.

Kompenzációs felár előzetesen felszámított adóként történő figyelembevétele

203. § A mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany által - a kompenzációs felár megtérítttetése iránti igény érvényesítése érdekében - áthárított kompenzációs felár a 120. § *a)* pontja szerint, mint előzetes felszámított adó vehető figyelembe.

Előzetesen felszámított adó levonása, visszaigénylése

204. § (1) A 203. § szerint megállapított előzetesen felszámított adóra a 200. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője adólevonási jogot alapíthat.

(2) Az (1) bekezdésben említett jog gyakorlására egyebekben az előzetesen felszámított adó levonására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

---

1 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § g).
2 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § g).
3 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § g).

a) az adólevonási jog a kompenzációs felárral növelt ellenérték maradéktalan megtérítésekor keletkezik;
b) a 202. § (2) bekezdésének *a)* pontjában említett esetben az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele az, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon az általa kibocsátott felvásárlási okirat másodlati példánya.

XV. Fejezet

UTAZÁSSZERVEZÉSI SZOLGÁLTATÁSRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

205. § Utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében a törvény rendelkezéseit az e fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

Fogalommeghatározások

206. § (1) E fejezet alkalmazásában
a)[1] *utazásszervezési szolgáltatás:* adóalany által - saját nevében - utasnak nyújtott olyan, jellegadó tartalma alapján egészben vagy meghatározó részben turisztikai szolgáltatás, amelynek teljesítéséhez saját nevében, de az utas javára megrendelten, más adóalany vagy adóalanyok (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: más adóalany) által teljesített szolgáltatásnyújtás, termékértékesítés (így különösen: személyszállítás, szálláshely-szolgáltatás, ellátás és idegenvezetés) szükséges;
b) utazásszervező: az utazásszervezési szolgáltatást nyújtó adóalany;
c)[2] *utas:* az utazásszervezőnek tett nyilatkozata alapján az az ügyfél, aki (amely) a szolgáltatást
ca) nem adóalanyként vagy nem adóalanyi minőségében, illetőleg
cb) egyéb, a *ca)* alpont alá nem tartozó esetekben pedig a saját nevében és javára veszi igénybe;
d)[3]
(2)[4] Az utazásszervező köteles ügyfelét a teljesítést megelőzően nyilatkozattételre felhívni, és annak keretében nyilatkoztatni arról, hogy a szolgáltatást utasként vagy nem utasként kívánja igénybe venni.
(3)[5] Az egyéb feltételek teljesülésének sérelme nélkül szintén utazásszervezési szolgáltatás az is,
a) amelynek időtartama nem haladja meg a 24 órát, illetőleg
b) amely éjszakai szálláshelyadást nem tartalmaz.
(4)[6] E fejezet rendelkezései nem alkalmazhatók az utazásközvetítő tevékenységére, aki (amely) az utazásszervező megbízásából és annak nevében köt megállapodást az utassal.

207. § Az utazásszervezési szolgáltatás egyetlenegy szolgáltatás nyújtásának tekintendő.

Teljesítés helye

208. § Utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol az utazásszervező gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

---

1 Megállapította: 2008. évi LXXXI. törvény 24. § (1). Hatályos: 2009. II. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 61. § (1). Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi LXXII. törvény 46. § 4. Hatálytalan: 2020. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 61. § (2). Hatályos: 2011. I. 1-től.
5 Számozását módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 61. § (2).
6 Számozását módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 61. § (2).

Előleg

209. § (1) Az utazásszervező által jóváírt, kézhez vett előleget úgy kell tekinteni, mint amely rendre az általa számított árrésnek megfelelő részt is arányosan tartalmazza.

(2) Fizetendő adót - ha e fejezet rendelkezéseiből más nem következik - az előlegből az az arányos rész tartalmaz, amely az utazásszervező által számított árrésnek felel meg.

Adó alapja

210. § (1) Utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapja az utazásszervező árrése.

(2)[1] Az árrés az a pénzben kifejezett különbözet, amelynél a kisebbítendő tag az utas által megtérített vagy megtérítendő, pénzben kifejezett - adó nélkül számított - ellenérték, a kivonandó tag pedig az utazásszervezési szolgáltatás teljesítéséhez szükséges, a 206. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett, más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtás, termékértékesítés megtérített vagy megtérítendő, pénzben kifejezett – adóval számított – együttes ellenértéke (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: egyedi nyilvántartáson alapuló módszer).

(3) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés szerinti számítás eredményeként a különbözet nem pozitív előjelű, árrésként nulla érték veendő figyelembe.

Adó alóli mentesség

211. § (1) Abban az esetben, ha az utazásszervezési szolgáltatás teljesítéséhez szükséges, a 206. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtás, termékértékesítés teljesítési helye a Közösség területén kívül van, az utazásszervezési szolgáltatás nyújtása a 110. § (1) bekezdésének értelmében - mint közvetítői szolgáltatás nyújtása - mentes az adó alól.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adó alóli mentesség csak arányos részben illeti meg az utazásszervezőt abban az esetben, ha az utazásszervezési szolgáltatás teljesítéséhez szükséges, a 206. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett, más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtás, termékértékesítés teljesítési helye részben a Közösség területén, részben azon kívül van.

Előzetesen felszámított adó levonása

212. §[2] Az utazásszervezési szolgáltatás teljesítéséhez szükséges, a 206. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett, más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtáshoz, termékértékesítéshez kapcsolódóan megállapított adóra – mint előzetesen felszámított adóra – az utazásszervező adólevonási jogot nem alapíthat.

212/A–212/C. §[3]

XVI. Fejezet

HASZNÁLT INGÓSÁGOKRA, MŰALKOTÁSOKRA, GYŰJTEMÉNYDARABOKRA ÉS RÉGISÉGEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

1 Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 215. § (2) f), 2010. évi CXXIII. törvény 69. § (1) s).
2 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 62. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2019. évi LXXII. törvény 46. § 5. Hatálytalan: 2020. I. 1-től.

1. alfejezet

Fogalommeghatározások

213. § (1) E fejezet alkalmazásában

a) használt ingóság: olyan műalkotásnak, gyűjteménydarabnak és régiségnek nem minősülő ingó termék, amely adott, illetőleg kijavítása vagy rendbehozatala utáni állapotában eredeti rendeltetésének megfelelően használható;

b) műalkotás: a *8. számú melléklet* I. részében felsorolt termékek;

c) gyűjteménydarab: a 8. számú melléklet II. részében felsorolt termékek;

d) régiség: a 8. számú melléklet III. részében felsorolt termékek;

e) viszonteladó: minden olyan adóalany, aki (amely) ilyen minőségében továbbértékesítési céllal használt ingóságot, műalkotást, gyűjteménydarabot vagy régiséget szerez be, importál, vagy egyébként tart tulajdonában, illetőleg e körben - megbízás alapján - bizományosként jár el;

f) nyilvános árverés szervezője: minden olyan adóalany, aki (amely) ilyen minőségében használt ingóságot, műalkotást, gyűjteménydarabot vagy régiséget nyilvános árverésre bocsát azzal a céllal, hogy azt az árverésen a legtöbbet ajánlónak értékesítse;

g) nyilvános árverés szervezőjének megbízója: minden olyan személy, szervezet, aki (amely) megbízás alapján terméket ad át azzal a céllal, hogy azt a nyilvános árverés szervezője - ellenérték fejében - nyilvános árverésre bocsássa.

(2) Az (1) bekezdés *g)* pontjában említett megbízásnak rendelkeznie kell arról, hogy a terméknek nyilvános árverésre bocsátásakor és annak értékesítésekor is a nyilvános árverés szervezője a saját nevében, de megbízója javára jár el.

2. alfejezet

Viszonteladóra vonatkozó különös szabályok

214. § (1) A viszonteladó tevékenységére a törvény rendelkezéseit az ezen alfejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ezen alfejezet rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a viszonteladó új közlekedési eszközt értékesít a 89. § szerint.

215. § (1) Ezen alfejezet alkalmazásában

a) értékesítési ár: az ellenérték egésze, amely a viszonteladó termékértékesítése adóalapjául szolgálna, illetőleg abba beletartozna, ideértve magát az e törvényben szabályozott adót is, de kivéve a 71. § (1) bekezdésében meghatározott összegeket;

b) beszerzési ár: az *a)* pont szerint meghatározott ellenérték, amelyet a viszonteladó a részére értékesítőnek megtérít vagy megtéríteni köteles.

(2) A 220. § (1) bekezdése *a)* pontjának alkalmazása esetében - az (1) bekezdés *b)* pontjától eltérően - beszerzési ár: minden, ami a termék importjának adóalapjául szolgál, illetőleg abba beletartozik, ideértve magát az e törvényben szabályozott adót is.

216. § Használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség viszonteladó általi értékesítése esetében az adó alapjának megállapítására a 217. § alkalmazandó, feltéve, hogy a viszonteladó részére az előzőekben felsorolt termékeket a Közösség területéről a következők bármelyike értékesítette:

a) nem adóalany személy, szervezet;

b) olyan adóalany, akinek (amelynek) termékértékesítése a 87. § szerint mentes az adó alól;

c) alanyi adómentes adóalany vagy olyan adóalany, akire (amelyre) ilyen minőségében a Közösség nyilvántartásbavétele helye szerinti tagállamának azon joga vonatkozik, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 282-292. cikkeinek, feltéve, hogy termékértékesítésének tárgya tárgyi eszköz;

d) másik viszonteladó vagy olyan adóalany, akinek (amelynek) termékértékesítésére ilyen minőségében az érintett közösségi tagállamnak azon joga vonatkozik, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 312-325. cikkeinek.

217. § (1) Az adó alapja a viszonteladó árrése, csökkentve magával az árrésre jutó adó összegével.

(2)[1] Az árrés a termék értékesítési árának (kisebbítendő tag) és beszerzési árának (kivonandó tag) a különbözetével egyezik meg (ezen alfejezet alkalmazásában a továbbiakban: egyedi nyilvántartáson alapuló módszer).

(3) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés szerinti számítás eredményeként a különbözet nem pozitív előjelű, árrésként nulla érték veendő figyelembe.

218. § (1)[2] A belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó dönthet úgy is, hogy az egyedi nyilvántartáson alapuló módszer helyett az adómegállapítási időszakban fizetendő adó összegének megállapítása érdekében a globális nyilvántartáson alapuló módszert alkalmazza. Ezen döntését a viszonteladó a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak.

(2) A globális nyilvántartáson alapuló módszer alkalmazása esetében a viszonteladó által fizetendő adó összesített alapja az azonos adómérték alá eső termékeknek az adó-megállapítási időszakra összesített árréstömege, csökkentve magával az erre az árréstömegre jutó adó összegével.

(3) Az árréstömeg az azonos adómérték alá eső termékeknek az adómegállapítási időszakra összesített értékesítésiár-összegének (kisebbítendő tag) és a 216. § szerinti beszerzéseknek az ugyanezen időszakra összesített beszerzésiár-összegének (kivonandó tag) a különbözete.

(4) Abban az esetben, ha a (3) bekezdés szerinti számítás eredményeként a különbözet nem pozitív előjelű, árréstömegként nulla érték veendő figyelembe.

219. § (1) A globális nyilvántartáson alapuló módszer alkalmazása esetében a viszonteladó mentesül a termék egyedi árrésének nyilvántartása, illetőleg az adó alapjának 217. § szerinti megállapítása alól.

(2) A globális nyilvántartáson alapuló módszer választása mellett sem alkalmazható ez a módszer azon termékre, amelynek beszerzési ára meghaladja az 50 000 forintnak megfelelő pénzösszeget. Ilyen esetben a viszonteladó az (1) bekezdést sem alkalmazhatja.

220. § (1) A belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó - az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján - dönthet úgy is, hogy a következőkben felsorolt esetekben a termék értékesítésének adóalapját a 217. § szerint állapítja meg:

a) műalkotásnak, gyűjteménydarabnak vagy régiségnek a viszonteladó általi közvetlen importja esetében;

b) műalkotás annak alkotójától vagy az alkotó jogutódjától történő közvetlen beszerzése esetében.[3]

(2) A globális nyilvántartáson alapuló módszer választása mellett sem alkalmazható ez a módszer az (1) bekezdésre kiterjedően. Ilyen esetben a viszonteladó a 219. § (1) bekezdését sem alkalmazhatja.

(3)[4] A viszonteladó az (1) bekezdés szerinti döntését a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig jelenti be.

221. § Mentes az adó alól a viszonteladó termékértékesítése, ha az a 98. § (1) bekezdése, a 103. és 104. §, valamint 107. § (1) bekezdése alapján, az ott meghatározott feltételek szerint történik.

---

1 Módosította: 2008. évi LXXXI. törvény 215. § (2) g).
2 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 145. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Lásd: 2007. évi CXXVII. törvény 261. § (3).
4 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 146. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

222. § (1) Az egyedi, illetőleg globális nyilvántartáson alapuló módszert alkalmazó viszonteladó ilyen minőségében

a)[1] a használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab, régiség beszerzéséhez – ideértve ezek Közösségen belüli beszerzését is –, importjához kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult;

b) kizárólag olyan számla kibocsátásáról gondoskodhat, amelyben áthárított adó, illetőleg a 83. §-ban meghatározott százalékérték nem szerepel.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja szerint kibocsátott számla a termék beszerzőjét előzetesen felszámított adó levonására nem jogosítja.

223. § (1) Az egyedi, illetőleg globális nyilvántartáson alapuló módszert alkalmazó viszonteladó köteles a termékekről folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni. A mennyiségi nyilvántartásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) nyitókészleten levő termékek mennyisége;

b) beszerzett (importált) termékek mennyisége adómegállapítási időszakonként;

c) értékesített termékek mennyisége adómegállapítási időszakonként;

d) zárókészleten levő termékek mennyisége.

(2) A mennyiségi nyilvántartást elkülönítetten kell vezetni abban az esetben, ha a viszonteladó a globális nyilvántartáson alapuló módszer mellett egyúttal az egyedi nyilvántartáson alapuló módszert is köteles alkalmazni.

(3) Tételes leltárral kell alátámasztani

a) a nyitókészletet a készlet létesítésének napjára,

b) a zárókészletet a készlet megszüntetésének napjára,

c) egyéb esetekben pedig a nyitó- és zárókészletet a viszonteladó üzleti éve utolsó napjára - mint mérlegfordulónapra -

vonatkozó mennyiségi felvétellel. A leltározásra a Számv. tv. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés *c)* pontján belül elkülönítetten kell kimutatni a 221. § szerint értékesített termékeket.

224. § (1)[2] A belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó dönthet úgy is, hogy tevékenységének egészére nem alkalmazza ezen alfejezet rendelkezéseit. Ezen döntését a viszonteladó a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett áttérés kezdő napjára szóló időzítéssel a viszonteladónak a 223. § (3) bekezdésének *a)* pontja szerint kell eljárnia. Az így megállapított nyitókészleten levő termékekre jutó előzetesen felszámított adóra - az adólevonási jog gyakorlásának egyéb feltételeinek sérelme nélkül - a viszonteladó legkorábban az áttérés kezdő napjától kezdődően adólevonási jogot gyakorolhat.

225. § (1) Ha a belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó élt választási jogával, attól

a) a 218. § (1) bekezdésében említett esetben a választása évét követő naptári év végéig,

b) a 220. § (1) bekezdésében említett esetben a választása évét követő második naptári év végéig,

c) a 224. § (1) bekezdésében említett esetben a választása évét követő második naptári év végéig

nem térhet el.

(2)[3] Ha a viszonteladó a határnap lejártáig az állami adóhatóságnak másként nem nyilatkozik, választása a határnapot követően az (1) bekezdésben említett megfelelő időtartammal meghosszabbodik.

---

1 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 123. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 147. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Megállapította: 2013. évi CC. törvény 101. §. Hatályos: 2013. XI. 30-tól.

226. § (1)[1] A 225. § (2) bekezdésében említett határnapra szóló időzítéssel a viszonteladónak a 223. § (3) bekezdésének *b)* pontja szerint kell eljárnia. Az így megállapított zárókészleten levő termékekre jutó előzetesen felszámított adóra - az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek teljesülésétől függetlenül - adólevonási jogot nem alapíthat, illetőleg ha ezzel a jogával már élt, azt önellenőrzéssel helyesbíti.

(2) Az (1) bekezdésben említett önellenőrzés a határnapot követő év január 31. napjáig pótlékmentesen végezhető el.

227. § E törvény kifejezett rendelkezésének hiányában arra a viszonteladóra, aki (amely) él a 224. § (1) bekezdésében említett választási jogával, ezen alfejezet rendelkezései nem vonatkoznak.

3. alfejezet

Nyilvános árverés szervezőjére vonatkozó különös szabályok

228. § (1) A nyilvános árverés szervezőjének tevékenységére a törvény rendelkezéseit az ezen alfejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ezen alfejezet rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a nyilvános árverés szervezője új közlekedési eszközt értékesít a 89. § szerint.

229. § Használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség nyilvános árverés szervezője általi értékesítése esetében az adó alapjának megállapítására a 231. § alkalmazandó, feltéve, hogy a nyilvános árverés szervezőjének megbízója a következők bármelyike:

a) nem adóalany személy, szervezet;

b) olyan adóalany, akinek (amelynek) az eladási megbízással teljesülő termékértékesítése a 87. § szerint mentes az adó alól;

c) alanyi adómentes adóalany vagy olyan adóalany, akire (amelyre) ilyen minőségében a Közösség nyilvántartásbavétele helye szerinti tagállamának azon joga vonatkozik, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 282-292. cikkeinek, feltéve, hogy az eladási megbízással teljesülő termékértékesítésének tárgya tárgyi eszköz;

d) viszonteladó vagy olyan adóalany, akinek (amelynek) az eladási megbízással teljesülő termékértékesítésére ilyen minőségében az érintett közösségi tagállamnak azon joga vonatkoznak, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 312-325. cikkeinek.

230. § Az eladási megbízás alapján a nyilvános árverés szervezője részére történő termékértékesítés akkor teljesül, amikor a nyilvános árverés szervezője a terméket a nyilvános árverésen értékesíti.

231. § (1) Az adó alapja az a pénzben kifejezett különbözet, amelynél

a) a kisebbítendő tag:

aa) az árverési vételárul szolgáló ellenérték,

ab) az adók, vámok, illetékek, járulékok, hozzájárulások, lefölözések és más, kötelező jellegű befizetések, és

ac) a felmerült járulékos költségek, amelyeket a nyilvános árverés szervezője hárít át az árverési vevőnek (így különösen: a bizománnyal, egyéb közvetítéssel, csomagolással, fuvarozással és biztosítással összefüggő díjak és költségek) együttes összege;

b) a kivonandó tag:

ba) a nyilvános árverés szervezőjének megbízóját megillető, a (2) bekezdés szerint meghatározott összeg, és

bb) a nyilvános árverés szervezője által az árverési vevőre áthárított és fizetendő adó együttes összege.

1 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § n).

(2) A nyilvános árverés szervezőjének megbízóját az a pénzben kifejezett különbözet illeti meg, amelynél a kisebbítendő tag az árverési vételárul szolgáló ellenérték, a kivonandó tag pedig az eladási megbízás teljesítéséért a nyilvános árverés szervezőjét megillető ellenérték.

(3) Az (1) bekezdés *bb)* alpontjában említett áthárított fizetendő adó összegének megállapításához a termékre a 83. § szerint meghatározott százalékértéket kell alkalmazni.

232. § (1) A nyilvános árverés szervezője ilyen minőségében kizárólag olyan számla kibocsátásáról gondoskodhat, amelyben

a)[1] a 169. § *i)* pontjában megjelölt adatok helyett a 231. § (1) bekezdése *a)* pontjában meghatározott adatok - egymástól elkülönítetten - szerepelnek;

b) áthárított adó, illetőleg a 83. §-ban meghatározott százalékérték nem szerepel.

(2) Az (1) bekezdés szerint kibocsátott számla az árverési vevőt előzetesen felszámított adó levonására nem jogosítja.

233. § (1) A nyilvános árverés szervezője köteles a 229. §-ban felsorolt ügyletekről tételes nyilvántartást vezetni. A nyilvántartásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) az árverési vevő által a nyilvános árverés szervezőjének - okirattal igazoltan - megtérített, illetőleg megtérítendő összegeket;

b) a nyilvános árverés szervezője által a megbízójának megtérített, illetőleg megtérítendő összegeket.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás alapján a nyilvános árverés szervezője elszámolást ad megbízójának, amelynek tartalmaznia kell az eladási megbízás alapján a nyilvános árverés szervezője részére teljesített termékértékesítés adóalapjának megállapításához szükséges adatokat, így különösen a 231. § (2) bekezdésében meghatározott különbözetet.

XVII. Fejezet

BEFEKTETÉSI ARANYRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

234. § A befektetési aranyra vonatkozóan a törvény rendelkezéseit az e fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

Fogalommeghatározás

235. § (1) E fejezet alkalmazásában befektetési arany:

a) legalább 995 ezrelék, vagy azt meghaladó tisztaságú, a nemesfémpiacokon elfogadott, de legalább egy grammot meghaladó súlyú, rúd vagy lemez formájú arany, függetlenül attól, hogy arról bocsátottak-e ki olyan értékpapírt, amelynek megszerzése egyúttal az abban megjelölt termék tulajdonjogának megszerzését is jelenti, vagy nem;

b) legalább 900 ezrelék vagy azt meghaladó tisztaságú, az 1800. év után vert aranyérme, amely az érmét kibocsátó államban törvényes fizetőeszköz vagy az volt, feltéve, hogy az érme értékesítésének szokásos piaci ára legfeljebb 80 százalékkal haladja meg az érme aranytartalmának nemesfémpiacokon kialakult szabadpiaci értékét.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjától függetlenül befektetési arany az az érme is, amely szerepel a Héa-irányelv 345. cikke szerint közzétett listán.

Adó alóli mentesség

236. § (1) Mentes az adó alól a befektetési arany értékesítése, Közösségen belüli beszerzése, valamint importja, ideértve

1 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 153. § h).

a) a befektetési aranyat képviselő okiratokat (tanúsítványokat), amelyek kiutalt vagy ki nem utalt aranyra, illetőleg aranyalapon vezetett számlán történő kereskedésre vonatkoznak;

b) az aranyban nyújtott olyan kölcsönt és csereügyletet, amely a befektetési aranyra tulajdoni vagy hitelezői jogot biztosít;

c) a befektetési aranyra vonatkozó olyan tőzsdei vagy azon kívüli határidős ügylet, amely a befektetési aranyra vonatkozó tulajdonjog elidegenítését, vagy az azon levő hitelezői jog átszállását eredményezi.

(2) Mentes az adó alól a harmadik fél közvetítői tevékenysége is, ha a befektetési aranyat értékesítő fél nevében és javára közvetít.

Adókötelessé tétel

237. § (1) A 236. § (1) bekezdésétől eltérően az a belföldön nyilvántartásba vett adóalany, aki (amely) befektetési aranyat állít elő, vagy más aranyat befektetési arannyá alakít át, az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy a befektetési arany más adóalany részére történő értékesítését adókötelessé teszi. [1]

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben az adó alapjára a 82. § (1) bekezdésében említett adómérték alkalmazandó.

(3) Az az adóalany, aki (amely) élt az (1) bekezdésben említett választási jogával, attól a választása évét követő ötödik naptári év végéig nem térhet el.

238. § A 237. §-ban említett választási jog - az ott meghatározottak szerint - megilleti azt a belföldön nyilvántartásba vett adóalanyt is, aki (amely) gazdasági tevékenysége keretében aranyat általában ipari felhasználásra értékesít, arra a 235. § *a)* pontjában említett aranyrúd vagy aranylemez értékesítésére, amely más adóalany részére történik.

239. § (1) A 236. § (2) bekezdésétől eltérően az a belföldön nyilvántartásba vett adóalany, aki (amely) harmadik félként a befektetési aranyat értékesítő fél nevében és javára közvetít, az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy közvetítői tevékenységét adókötelessé teszi, feltéve, hogy a befektetési aranyat értékesítő fél élt a 237. vagy 238. § szerinti választási jogával. [2]

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben az adó alapjára a 82. § (1) bekezdésében említett adómérték alkalmazandó.

(3) A harmadik fél (1) bekezdésben említett választásához mindaddig kötve van, ameddig a befektetési aranyat értékesítő fél a befektetési arany értékesítésére az adókötelessé tételt alkalmazza.

Előzetesen felszámított adó levonása

240. § Abban az esetben, ha az adóalany által teljesítendő befektetési arany értékesítése mentes lenne az adó alól, az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül, az adóalany jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet

a) a befektetési arany beszerzéséhez kapcsolódóan egy olyan másik adóalany hárított át rá, aki (amely) a befektetési arany értékesítésére a 237. vagy 238. § szerint az adókötelessé tételt alkalmazza;

b) a befektetési aranytól eltérő arany belföldi vagy Közösségen belüli beszerzéséhez, illetőleg importjához kapcsolódóan egy másik adóalany rá áthárított, vagy mint adófizetésre kötelezett fizetendő adóként megállapított, illetőleg megfizetett, feltéve, hogy az aranyat utóbb saját maga vagy - nevében - más befektetési arannyá alakítja át;

---

1 Lásd: 2007. évi CXXVII. törvény 261. § (3).
2 Lásd: 2007. évi CXXVII. törvény 261. § (3).

c) szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany rá áthárított, vagy mint adófizetésre kötelezett fizetendő adóként megállapított, feltéve, hogy a szolgáltatás igénybevétele az arany - ideértve a befektetési aranyat is - megjelenési formájának (rúd, lemez vagy érme), súlyának vagy tisztaságának megváltozatására irányul.

241. § Abban az esetben, ha az adóalany befektetési aranyat állít elő, vagy más aranyat befektetési arannyá alakít át, jogosult - az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül - az e tevékenységéhez kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására úgy, mintha a később adó alól mentes befektetési arany értékesítése adóköteles lenne.

Számlázás

242. § Befektetési arany értékesítése esetében az adóalany mindenkor köteles számla kibocsátásáról - a 169. § szerinti adattartalommal - gondoskodni.

Nyilvántartás

243. § (1) Az adóalany köteles a befektetési aranyról folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni. A mennyiségi nyilvántartásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) nyitókészleten levő befektetési arany mennyisége;

b) beszerzett (importált) befektetési arany mennyisége adómegállapítási időszakonként;

c) befektetési aranyként előállított vagy azzá átalakított arany mennyisége adómegállapítási időszakonként;

d) értékesített befektetési arany mennyisége adómegállapítási időszakonként;

e) zárókészleten levő befektetési arany mennyisége.

(2) A mennyiségi nyilvántartást elkülönítetten kell vezetni a befektetési arany megjelenési formája (rúd, lemez vagy érme), súlya és tisztasága szerint.

(3) Tételes leltárral kell alátámasztani

a) a nyitókészletet a készlet létesítésének napjára,

b) a zárókészletet a készlet megszüntetésének napjára,

c) egyéb esetekben pedig a nyitó- és zárókészletet az adóalany üzleti éve utolsó napjára - mint mérlegfordulónapra -

vonatkozó mennyiségi felvétellel. A leltározásra a Számv. tv. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

XVIII. Fejezet

BELFÖLDÖN NEM LETELEPEDETT ADÓALANY ADÓ-VISSZATÉRÍTTETÉSI JOGA

244. §[1] (1) Az az adóalany,

a) akinek (amelynek) gazdasági célú letelepedési helyére, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelyére vagy szokásos tartózkodási helyére a (2) és (3) bekezdésben meghatározottak teljesülnek, és

b) aki (amely) belföldön nem teljesít termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, kivéve

ba) a 93. § (2) bekezdése, a 102. §, a 111. § (3) bekezdése, a 112. § (2) bekezdése és a 116. § szerint adómentes termékfuvarozást és termékfuvarozáshoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatásnyújtást,

bb) a 105. § szerint adómentes személyszállítást,

bc) a 139–141. §-okban felsorolt eseteket, feltéve, hogy az ott meghatározottak szerint a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az adófizetésre kötelezett,

1 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 33. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).

jogosult az adó e fejezet szerinti visszatérítésére.

(2) Az adóalanyt az adó-visszatérítési jog abban az esetben illeti meg, ha az adóvisszatérítési időszakban [251/B. § (1) bekezdése]

a) gazdasági célú letelepedési helye nem belföldön, hanem a Közösség valamely más tagállamában van, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van nem belföldön, hanem a Közösség valamely más tagállamában (a továbbiakban: a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany);

b)[1] gazdasági célú letelepedési helye a 8/A. számú mellékletben felsorolt államok valamelyikében vagy olyan harmadik államban van, amely állammal Magyarország az adó kölcsönös visszatérítéséről nemzetközi megállapodást kötött (a továbbiakban együtt: elismert harmadik állam), gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van elismert harmadik államban (a továbbiakban: elismert harmadik államban letelepedett adóalany)

[e fejezet alkalmazásában – eltérő rendelkezés hiányában – *a)* és *b)* pont a továbbiakban együtt: belföldön nem letelepedett adóalany].

(3) Abban az esetben, ha az adóalanynak a Közösség valamely más tagállamán vagy az elismert harmadik államon kívül más harmadik államban is van gazdasági célú letelepedési helye, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye, adó-visszatérítésre az egyéb feltételek teljesülése mellett is csak annyiban jogosult, amennyiben annak a gazdasági célú letelepedési helyének betudhatóan, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig annak a lakóhelyének vagy szokásos tartózkodási helyének betudhatóan folytat adóalanyi minőségét megalapozó gazdasági tevékenységet, amely a Közösség valamely más tagállamában vagy elismert harmadik államban van.

245. §[2] A 244. § (2) bekezdésének *b)* pontjában említett, az adó kölcsönös visszatérítéséről szóló nemzetközi megállapodás Magyarország részéről történő megkötésének feltétele, hogy az érintett harmadik állam[3]

a) alkalmazzon olyan adót, amely megfelel a 258. § (2) bekezdésében meghatározottaknak, valamint

b) vállaljon kötelezettséget arra, hogy az adó kölcsönös visszatérítéséről szóló nemzetközi megállapodás tényleges hatálybalépésének időpontjától kezdődően saját jogának megfelelően és hátrányos megkülönböztetés nélkül biztosítja az adó-visszatéríttetési jogot annak az adóalanynak, akinek (amelynek) gazdasági célú letelepedési helye belföldön van, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön.

246. §[4] A belföldön nem letelepedett adóalany – az egyéb feltételek teljesülésétől függetlenül – nem alapíthat adó-visszatéríttetési jogot arra az előzetesen felszámított adóra,

a) amelyet egy másik adóalany – akár a jogalap, akár az összegszerűség tekintetében – tévesen vagy egyéb okból jogszabálysértően hárított át;

b) amely olyan termék beszerzését terheli, amelynek értékesítése a 89. § vagy 98. § (1) bekezdésének *b)* pontja értelmében mentes az adó alól, vagy az ott meghatározottak szerint mentes lenne az adó alól;

c) amely ingatlan beszerzését terheli.

247. §[5] (1) Abban a mértékben, amilyen mértékben a belföldön nem letelepedett adóalany által belföldön beszerzett, importált terméket és belföldön igénybe vett szolgáltatást

a) a 121. §-ban felsorolt ügyletek érdekében használják, egyéb módon hasznosítják, illetőleg

---

1 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 12.
2 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 34. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).
3 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 13.
4 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 35. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).
5 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 36. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).

b) olyan ügyletek érdekében használják, egyéb módon hasznosítják, amelyek esetében a 139–141. §-ok szerint a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az adófizetésre kötelezett,
a belföldön nem letelepedett adóalany jogosult a termék beszerzését, importját és szolgáltatás igénybevételét terhelő előzetesen felszámított adó [120. § *a)*, *c)* és *d)* pontjai] visszatérítésére.

(2) Az (1) bekezdéstől függetlenül a belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszatérítési joga kiterjed a 203. § szerint megállapított előzetesen felszámított adóra is.

(3)[1] Az előzetesen felszámított adó levonására vonatkozó rendelkezések közül a 119., 124–128., 153/C. és 153/D. §-okat, valamint a 204. § (2) bekezdését az adó-visszatérítési jogra is megfelelően alkalmazni kell.

248. §[2] (1) Az adó-visszatérítési jog egészében abban az esetben illeti meg a belföldön nem letelepedett adóalanyt, ha abban az államban, ahol – a 244. § (2) és (3) bekezdése szerint – letelepedett, az adott naptári évben az ott érvényes jog szerint kizárólag adólevonásra jogosító termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesít.[3]

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az adó-visszatérítési jog részlegesen illeti meg a belföldön nem letelepedett adóalanyt, ha abban az államban, ahol – a 244. § (2) és (3) bekezdése szerint – letelepedett, az adott naptári évben az ott érvényes jog szerint egyaránt teljesít adólevonásra jogosító és arra nem jogosító termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást. Ebben az esetben az adó-visszatérítési jog az előzetesen felszámított adónak arra az arányos részére terjed ki, amilyen arányban a belföldön nem letelepedett adóalany abban az államban, ahol – a 244. § (2) és (3) bekezdése szerint – letelepedett, az adott naptári évben az ott érvényes jog szerint jogosult az adólevonásra jogosító termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében adólevonási jogát gyakorolni (a továbbiakban: levonási arány).

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó a 203. § szerint megállapított előzetesen felszámított adóra. Ebben az esetben az adó-visszatérítési jog egészében illeti meg a belföldön nem letelepedett adóalanyt.

249. §[4] (1)[5] Az adó-visszatérítési jog érvényesítése a belföldön nem letelepedett adóalany erre irányuló, az állami adóhatóság jogszabályban kijelölt szervéhez címzett írásos kérelmére történik (a továbbiakban: adó-visszatérítési kérelem).[6]

(2) A Közösség más tagállamában letelepedett adóalany esetében az adó-visszatérítési jog érvényesítésének feltétele, hogy adó-visszatérítési kérelme a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló 2008/9/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: Héavisszatérítési-irányelv) rendelkezéseit átültető tagállami jogszabálynak megfelelően az állami adóhatóság rendelkezésére álljon.[7]

(3) Az elismert harmadik államban letelepedett adóalany az adó-visszatérítési kérelmet közvetlenül az állami adóhatósághoz nyújtja be.[8]

(4)[9] Az adó-visszatérítettési kérelemben közölt információkat és az azzal egyidejűleg vagy később megteendő egyéb írásos információkat és nyilatkozatokat magyar, angol, német vagy francia nyelven lehet megadni.

---

1 Módosította: 2013. évi CC. törvény 108. § o).
2 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 37. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).
3 Lásd: 2009. évi CX. törvény 66. §.
4 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 38. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).
5 Módosította: 2010. évi CXXIII. törvény 70. §.
6 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).
7 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7).
8 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (9).
9 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 143. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.

(5) A Közösség más tagállamában, illetőleg az elismert harmadik államban letelepedett adóalanyra vonatkozó adó-visszatéríttetési kérelem kötelező adattartalmát, formátumát és kitöltésének módját külön jogszabály állapítja meg.

250. §[1] (1) Abban az esetben, ha a belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszatéríttetési joga olyan termék beszerzését, importját és szolgáltatás igénybevételét terhelő előzetesen felszámított adóra terjed ki, amelynél az ügylet adóalapja

a) üzemanyag esetében eléri vagy meghaladja a 250,

b) egyéb, az *a)* pont alá nem tartozó esetekben pedig eléri vagy meghaladja az 1000 eurónak megfelelő pénzösszeget, a belföldön nem letelepedett adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító, a 127. § (1) bekezdésének *a)*, *c)* és *d)* pontjában említett okiratról készített másolatot az adó-visszatérítttetési kérelem benyújtásával egyidejűleg, annak mellékleteként csatolni kell.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség teljesítésének módjára is a 249. § (2)–(4) bekezdéseit kell megfelelően alkalmazni.

251. §[2] (1) Abban az esetben, ha az adó-visszatérítttetési kérelemnek az állami adóhatósághoz történt érkeztetéséhez képest az adó-visszatérítttetési kérelemben közölt adó-visszatérítttetési jog terjedelme az évközben alkalmazott ideiglenes levonási arány és az év egészére vonatkozó végleges levonási arány mértékbeli eltérése miatt utólag változik, a belföldön nem letelepedett adóalany

a) köteles a változással arányban kiigazítani a visszatérítttetni kért vagy a már részére visszatérített előzetesen felszámított adót, ha az előzőek szerinti változás következtében az adó-visszatérítttetési jog terjedelme csökken;

b) jogosult a változással arányban kiigazítani a visszatérítttetni kért vagy a már részére visszatérített előzetesen felszámított adót, ha az előzőek szerinti változás következtében az adó-visszatérítttetési jog terjedelme nő.

(2) A kiigazítást az év egészére vonatkozó végleges levonási arány mértékének megállapítását követő első olyan adó-visszatérítttetési kérelemben kell, illetőleg lehet elvégezni, amely az (1) bekezdés szerint érkeztetett adó-visszatérítttetési kérelemben megjelölt adóvisszatérítési időszak naptári évét követi.

(3) Abban az esetben, ha a kiigazítás a (2) bekezdés szerint azért nem végezhető el, mert a belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszatérítttetési kérelmet nem nyújt be, a kiigazítást a 251/C. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül, az állami adóhatósághoz címzett, erre irányuló írásos nyilatkozattal kell, illetőleg lehet pótolni.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott nyilatkozattételi kötelezettség teljesítésének módjára is a 249. § (2)–(4) bekezdéseit kell megfelelően alkalmazni.

251/A. §[3] (1) Az adó-visszatérítttetési kérelem az adóvisszatérítési időszakban keletkezett előzetesen felszámított adót tartalmazhatja.

(2) Az (1) bekezdésen kívül az adó-visszatérítttetési kérelem azt az előzetesen felszámított adót is tartalmazhatja, amely az adóvisszatérítési időszakot megelőzően keletkezett, de amelynek érvényesítésére korábban nem nyújtottak be adó-visszatérítttetési kérelmet, ha az előzetesen felszámított adó az adott naptári évben keletkezett.

(3) Egy adóvisszatérítési időszakra több adó-visszatérítttetési kérelem is benyújtható. Az ugyanarra az adóvisszatérítési időszakra vonatkozó adó-visszatérítttetési kérelem azt az előzetesen felszámított adót tartalmazhatja, amelynek érvényesítésére korábban nem nyújtottak be adó-visszatérítttetési kérelmet.

(4) Egy naptári évre legfeljebb 5 kérelem terjeszthető elő.

---

1 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 39. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).

2 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 40. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).

3 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 144. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.

251/B. §[1] (1) Az adóvisszatérítési időszak nem haladhatja meg az 1 naptári évet, és nem lehet kevesebb 3 naptári hónapnál, kivéve, ha az adó-visszatéríttetési kérelem olyan időszakra vonatkozik, amely egy naptári év 3 naptári hónapnál kevesebb fennmaradó része.[2]

(2) Abban az esetben, ha az adó-visszatéríttetési kérelem

a) 1 naptári évnél rövidebb, de legalább 3 naptári hónapot elérő adóvisszatérítési időszakra vonatkozik, a visszatéríttetni kért előzetesen felszámított adó összege nem lehet kevesebb 400,

b) 1 naptári évre vagy olyan időszakra vonatkozik, amely egy naptári év 3 naptári hónapnál kevesebb fennmaradó része, a visszatéríttetni kért előzetesen felszámított adó összege nem lehet kevesebb 50
eurónak megfelelő pénzösszegnél.[3]

251/C. §[4] (1) Az elismert harmadik államban letelepedett adóalany a tárgy naptári évre vonatkozó adó-visszatéríttetési kérelmet legkésőbb a tárgy naptári évet követő év szeptember 30. napjáig nyújthatja be úgy, hogy a kérelemnek eddig az időpontig az állami adóhatósághoz be is kell érkeznie. A határidő elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának nincs helye.

(2) Az állami adóhatóság a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany tárgy naptári évre vonatkozó adó-visszatéríttetési kérelméről – egyéb elutasító ok hiányában – abban az esetben dönt érdemben, ha azt a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany igazoltan legkésőbb a tárgy naptári évet követő év szeptember 30. napjáig – a 249. § (2) bekezdése szerint – benyújtotta. A határidő elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának nincs helye.[5]

(3) Az állami adóhatóság a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany adó-visszatéríttetési kérelmét elutasítja, ha az adó-visszatéríttetési kérelmet annak ellenére továbbították, hogy azt a Héavisszatérítési-irányelv

a) 15. cikkének (1) bekezdését átültető tagállami jogszabály értelmében nem tekinthették volna benyújtottnak, vagy

b) 18. cikkének (1) bekezdését átültető tagállami jogszabály értelmében nem továbbíthatták volna.[6]

251/D. §[7] (1)[8] Az állami adóhatóság az adó-visszatéríttetési eljárás során az Air.-nek az elektronikus kapcsolattartására vonatkozó szabályai szerint jár el azzal, hogy külön jogszabályban meghatározott esetben a kapcsolattartásra számítógépes rendszeren keresztül – elektronikus levél útján – is van lehetőség.

(2) Az állami adóhatóság az adó-visszatéríttetési kérelem érkeztetésének tényéről és időpontjáról a Közösség más tagállamában letelepedett adóalanyt elektronikus úton, haladéktalanul értesíti.

251/E. §[9] (1) Az állami adóhatóság az adó-visszatéríttetési kérelemről – ha e törvény másként nem rendelkezik – 4 hónapon belül dönt.[10]

(2) Az adó-visszatéríttetési kérelemről szóló döntését az állami adóhatóság kizárólag elektronikus úton közli a Közösség más tagállamában letelepedett adóalannyal.

---

1 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (9).
2 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7).
3 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (8).
4 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).
5 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), 2010. évi CXXIII. törvény 236. § (1)-(2).
6 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7).
7 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7).
8 Módosította: 2011. évi CLXXIV. törvény 60. §, 2017. évi CLIX. törvény 153. § 7.
9 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7).
10 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (9).

251/F. §[1] (1) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság a rendelkezésre álló adatok, egyéb információk alapján úgy ítéli meg, hogy az adó-visszatéríttetési kérelemről megalapozott döntés nem hozható, a 251/E. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül – írásos megkereséssel – kiegészítő adatokat, egyéb információkat kérhet

a) a belföldön nem letelepedett adóalanytól,

b) attól a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságtól, amely a belföldön nem letelepedett adóalanyt, mint abban az államban – a 244. § (2) és (3) bekezdése szerint – letelepedett adóalanyt nyilvántartásba vette, valamint

c) harmadik féltől, ha alapos okkal feltehető, hogy az adó-visszatéríttetési kérelem elbírálásához érdemben tud hozzájárulni.

(2) Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az állami adóhatóság további 1 alkalommal – szintén írásos megkereséssel – pótlólagos kiegészítő adatokat, egyéb információkat is kérhet.

(3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti írásos megkeresés magában foglalhatja a belföldön nem letelepedett adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító, a 127. § (1) bekezdésének *a)*, *c)* és *d)* pontjában említett okirat eredeti példánya vagy annak hiteles másolata benyújtásának előírását, ha alapos kétség merült fel az adó-visszatéríttetés jogalapja vagy a visszatéríttetni kért előzetesen felszámított adó összegszerűsége tekintetében. Erre az esetre a 250. § (1) bekezdésében meghatározott összeghatárok nem vonatkoznak.

(4) A válaszadásra nyitva álló határidő 1 hónap, amely az (1) és (2) bekezdésben említett megkeresés közlésétől számítandó.

251/G. §[2] (1) Abban az esetben, ha az adó-visszatéríttetési kérelem benyújtója a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany, az állami adóhatóság a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében említett megkeresését a 251/F. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában meghatározott címzettekkel kizárólag elektronikus úton közli, és e címzettek válaszát szintén kizárólag elektronikus úton fogadja, kivéve, ha a megkeresés alapján a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító, a 127. § (1) bekezdésének *a)*, *c)* és *d)* pontjában említett okirat eredeti példányát vagy annak hiteles másolatát kell benyújtani, és az nem elektronikus formában létrehozott okirat.

(2) Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany adó-visszatéríttetési kérelmének elbírálása során szintén az ott meghatározott kizárólagos elektronikus kapcsolattartás alkalmazandó abban az esetben is, ha az állami adóhatóság nyilvántartása szerint a 251/F. § (1) bekezdésének *c)* pontjában meghatározott címzett rendelkezik az elektronikus kapcsolattartáshoz szükséges eszközökkel.

251/H. §[3] (1) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság élt a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott jogával, az adó-visszatéríttetési kérelemről a megkeresésre adott válasz érkeztetésétől számított 2 hónapon belül, vagy ha a megkeresésre érdemben nem kapott hiánytalan választ, a 251/F. § (4) bekezdésében meghatározott határidő lejártát követő 2 hónapon belül dönt.

(2)[4] Ha az állami adóhatóság az adó-visszatéríttetési kérelem elfogadásáról vagy részleges elfogadásáról dönt és az (1) bekezdés szerint számított határidő rövidebb, mint az adó-visszatéríttetési kérelem beérkezésétől számított 6 hónap, abban az esetben az állami adóhatóság számára döntésre nyitva álló határidő – az (1) bekezdéstől eltérően – az adó-visszatéríttetési kérelem beérkezésétől számított 6 hónap.

---

1 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).

2 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7).

3 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).

4 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 58. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

(3)[1] Az (1) bekezdésben foglaltaktól függetlenül az állami adóhatóság döntésére nyitva álló határidő nem haladhatja meg

a) a 7 hónapot, ha az állami adóhatóság a 251/F. § (1) bekezdésében, illetve

b) a 8 hónapot, ha az állami adóhatóság a 251/F. § (2) bekezdésében

meghatározott jogával élt.

251/I. §[2] (1) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság az adó-visszatéríttetési kérelem elfogadásáról vagy részleges elfogadásáról dönt, az adóvisszatérítésről a döntés meghozatalával egyidejűleg, de legkésőbb az attól számított 10 munkanapon belül intézkedik.

(2)[3] Az adóvisszatérítés átutalással történik, a belföldön nem letelepedett adóalany által az adó-visszatéríttetési kérelemben megjelölt fizetési számlára. Az adóvisszatérítés napjának az a nap számít, amelyen az átutalásra az állami adóhatóság megbízást adott.

(3)[4] Az adóvisszatérítés átutalásának költsége a belföldön nem letelepedett adóalanyt terheli, ha az átutalás nem belföldön vezetett fizetési számlára történik. Ebben az esetben a költség a visszatérítendő adóból tartandó vissza.

(4) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság az adóvisszatérítést késedelmesen teljesíti, a késedelem minden napjára a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet. Nem terheli kamatfizetési kötelezettség az állami adóhatóságot, ha a belföldön nem letelepedett adóalany a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében említett megkeresésre a döntésre nyitva álló határidőn belül érdemben nem adott hiánytalan választ.

251/J. §[5] Az állami adóhatóság a belföldön nem letelepedett adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító, a 127. § (1) bekezdésének *a)*, *c)* és *d)* pontjában említett okiratot, amelyet eredeti példányban vagy hiteles másolatban nyújtottak be, és az nem elektronikus formában létrehozott okirat, legkésőbb az adó-visszatéríttetési kérelemről szóló döntés meghozatalával egyidejűleg visszaküldi a belföldön nem letelepedett adóalanynak.

251/K. §[6] (1) A visszatérített adót a belföldön nem letelepedett adóalany köteles visszafizetni, ha a visszatérítés – akár a jogalap, akár az összegszerűség tekintetében – az adó-visszatéríttetési jog keletkezésekor fennálló vagy azt követően beálló jogszabálysértés következtében történt.

(2) Abban az esetben, ha a belföldön nem letelepedett adóalany az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségét megállapító döntésnek nem tesz eleget, az állami adóhatóság

a) a visszafizetendő adót a belföldön nem letelepedett adóalanyt megillető esedékes visszatérítendő adóból levonhatja, vagy

b) a belföldön nem letelepedett adóalany további adó-visszatéríttetési jogának érvényesítésére irányuló eljárást vagy eljárásokat felfüggesztheti mindaddig, amíg visszafizetési kötelezettségének eleget nem tesz.

251/L. §[7] (1) Az állami adóhatóság a visszatérített adót érintő, a 251. § (1) bekezdésében meghatározott

a) kiigazítást a 251. § (2) bekezdése szerinti esetben az ott említett adó-visszatéríttetési kérelem elbírálása során veszi figyelembe;

b) kiigazításról a 251. § (3) bekezdése szerinti esetben az ott említett nyilatkozat elbírálása alapján dönt, és intézkedik a kiigazítással érintett különbözet visszafizetési kötelezettségének előírásáról vagy átutalásáról.

---

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 58. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).
3 Megállapította: 2011. évi CLXVI. törvény 67. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
4 Megállapította: 2011. évi CLXVI. törvény 67. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).
6 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).
7 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (7), (9).

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti eljárásra egyebekben az adó-visszatérítési jog érvényesítésére irányuló eljárásra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

251/M. §[1] (1) Az elismert harmadik államban letelepedett adóalany az adó-visszatérítési kérelmet, a kérelem mellékleteként csatolandó vagy később benyújtandó okiratokat és egyéb írásos nyilatkozatokat – ha e fejezet rendelkezéseiből kifejezetten más nem következik – elektronikus formában és elektronikus úton is benyújthatja az állami adóhatósághoz, feltéve, hogy adó-visszatérítési kérelmében elektronikus kapcsolattartásra szolgáló címet is megjelöl, egyúttal nyilatkozik arról is, hogy rendelkezik az elektronikus kapcsolattartáshoz szükséges eszközökkel. Ebben az esetben az állami adóhatóság az adó-visszatérítési eljárás során a 251/D. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint jár el.

(2) Az elismert harmadik államban letelepedett adóalany mellett az állami adóhatóság szintén az (1) bekezdésben említett, az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok szerint jár el az elismert harmadik államban letelepedett adóalany adó-visszatérítési kérelmének elbírálása során a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében említett megkeresésének a 251/F. § (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontjában meghatározott címzettekkel történő közlése során, ha azok – az állami adóhatóságnak a címzettek bejelentése, illetőleg az elismert harmadik államban letelepedett adóalany bejelentése alapján vezetett nyilvántartása szerint – rendelkeznek az elektronikus kapcsolattartáshoz szükséges eszközökkel.

251/N. §[2] (1) Az e fejezetben szabályozott adó-visszatérítési jog illeti meg a 200. § (3) bekezdésében említett nem adóalany jogi személyt is azzal, hogy

a) adó-visszatérítési joga kizárólag a 203. § szerint megállapított előzetesen felszámított adóra terjed ki;

b) adó-visszatérítési jogát az elismert harmadik államban letelepedett adóalanyra vonatkozó szabályok szerint érvényesítheti.[3]

(2) A 200. § (3) bekezdésében említett nem adóalany jogi személyre vonatkozó adó-visszatérítési kérelem kötelező adattartalmát, formátumát és kitöltésének módját külön jogszabály állapítja meg.

XIX. Fejezet

TELEKOMMUNIKÁCIÓS, RÁDIÓS ÉS AUDIOVIZUÁLIS MÉDIASZOLGÁLTATÁSOKKAL, VALAMINT ELEKTRONIKUS ÚTON NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOKKAL KAPCSOLATOS KÜLÖNÖS SZABÁLYOK[4]

1. alfejezet[5]

A Közösség területén nem letelepedett adóalanyra vonatkozó különös szabályok[6]

1 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1), (9).
2 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 41. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).
3 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (9).
4 Megállapította: 2014. évi XXXIII. törvény 12. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 13. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 13. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.

252. § (1)[1] Az az adóalany, aki (amely) nem telepedett le gazdasági céllal a Közösség területén, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig nem rendelkezik lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel a Közösség területén, a 45/A. § szerinti szolgáltatásnyújtás Közösség területén történő megkezdését megelőzően kérelmezheti, hogy őt az állami adó- és vámhatóság ilyen minőségében nyilvántartásba vegye.

(2)[2] Az állami adóhatóság a kérelmet elutasítja, ha az adóalanyt a Közösség valamely más tagállamában ilyen minőségében már nyilvántartásba vették, vagy erre irányuló kérelmét a Közösség valamely más tagállamában már benyújtotta és annak elbírálása jogerősen még nem zárult le.

(3) Abban az esetben, ha az adóalanyt az állami adóhatóság ilyen minőségében belföldön nyilvántartásba vette, az adóalany szolgáltatásnyújtására a törvény rendelkezéseit az e fejezetben, valamint az Art.-ben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

253. § (1)[3] Az adóalany a belföldi nyilvántartásba vételének időszakában keletkezett előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult, megilleti azonban annak a XVIII. fejezet rendelkezései szerinti visszatéríttetése.

(2)[4] Az (1) bekezdés szerinti jogát az adóalany az elismert harmadik államban letelepedett adóalanyra vonatkozó szabályok szerint érvényesítheti azzal, hogy esetében

a) a 244. § helyett a 252. § alkalmazandó;

b) az e fejezet szerinti jogállást nem kell igazolni.

(3)[5] Az az adóalany, aki (amely) a 45/A. § szerinti szolgáltatás nyújtása utáni adófizetési kötelezettségét azon tagállami szabályozás alapján teljesíti, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 358–369. cikkében foglaltaknak, az előzetesen felszámított adót a XVIII. fejezet rendelkezései szerint jogosult visszatérítteni.

(4)[6] A (3) bekezdés szerinti jogát az adóalany az elismert harmadik államban letelepedett adóalanyra vonatkozó szabályok szerint érvényesítheti, azzal, hogy esetében

a) a 244. § helyett a (3) bekezdés alkalmazandó;

b) az e fejezet szerinti jogállását nem kell igazolni.

2. alfejezet[7]

Belföldön letelepedett adóalanyra vonatkozó különös szabályok[8]

253/A. §[9] (1) Az az adóalany, aki (amely) a 45/A. § szerinti szolgáltatást teljesít a Közösség olyan tagállamában, ahol nem rendelkezik gazdasági célú letelepedéssel, kérelmezheti, hogy őt az állami adóhatóság ilyen minőségében nyilvántartásba vegye, feltéve, hogy gazdasági tevékenységének székhelye belföldön van, vagy gazdasági tevékenységének székhelye a Közösség területén kívül van, azonban belföldön rendelkezik állandó telephellyel.

---

1 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 69. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Megállapította: 2014. évi XXXIII. törvény 14. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Számozását módosította: 2009. évi CX. törvény 42. §.
4 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 42. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (10).
5 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 15. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 15. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 16. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 16. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
9 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 16. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.

(2) Az állami adóhatóság a kérelmet elutasítja, ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösség területén kívül van és őt a Közösség valamely más tagállamában ilyen minőségében már nyilvántartásba vették, vagy erre irányuló kérelmét a Közösség más tagállamában már benyújtotta és annak elbírálása jogerősen még nem zárult le.

(3) Abban az esetben, ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösség területén kívül van, azonban a Közösség legalább két tagállamában is rendelkezik állandó telephellyel, az adóalany választhat, hogy melyik állandó telephelye szerinti tagállamban kéri az (1) bekezdés szerinti minőségében történő nyilvántartásba vételét.

(4) Abban az esetben, ha az adóalanyt a (3) bekezdés szerinti választása alapján az állami adóhatóság ilyen minőségében nyilvántartásba vette, az adóalanyt ezen döntése a választása évét követő második naptári év végéig köti.

3. alfejezet [1]

A Közösség területén letelepedett adóalanyra vonatkozó különös szabályok [2]

253/B. § [3] (1) Az az adóalany,

a) akinek (amelynek) gazdasági célú letelepedési helye, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nem belföldön, hanem a Közösség valamely más tagállamában van, és

b) akit (amelyet) belföldön adóalanyként nem vettek nyilvántartásba és egyébként belföldön adóalanyként történő nyilvántartásba vételre nem kötelezett, és

c) aki (amely) belföldön a 45/A. § szerinti szolgáltatást nyújt oly módon, hogy adófizetési kötelezettségét a gazdasági célú letelepedése, ennek hiányában lakóhelye, vagy szokásos tartózkodási helye szerinti tagállamban teljesíti azon tagállami szabályozás alapján, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 369a–369k. cikkében foglaltaknak,

az előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult, megilleti azonban annak a XVIII. fejezet rendelkezései szerinti visszatérítettése.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jogát az adóalany azzal érvényesítheti, hogy esetében a 244. § helyett az (1) bekezdés alkalmazandó.

HARMADIK RÉSZ

VEGYES, ÉRTELMEZŐ ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XX. Fejezet

VEGYES RENDELKEZÉSEK

Gazdasági célú letelepedés

254. § (1) Az adóalany ott telepedik le gazdasági céllal, ahol gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye van.

1 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 16. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 16. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 16. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.

(2) Abban az esetben, ha e törvény a gazdasági célú letelepedés helyéhez joghatást fűz, és az adóalanynak az (1) bekezdésben említett székhelye mellett egy vagy több állandó telephelye is van, a joghatást a székhelynek vagy annak az állandó telephelynek kell betudni, amely az adott ügylet teljesítésével a legközvetlenebbül érintett.

(3) A (2) bekezdést kell megfelelően alkalmazni az adóalany lakóhelyére vagy szokásos tartózkodási helyére abban az esetben, ha nincs gazdasági célú letelepedési helye.

Szokásos piaci ár

255. § (1) Szokásos piaci ár az a teljes pénzösszeg, amelyet tisztességes versenyfeltételek mellett az adott termékértékesítéssel vagy szolgáltatásnyújtással összehasonlítható körülmények között a teljesítés helye szerinti államban és a teljesítés időpontjában a beszerzőnek vagy az igénybevevőnek fizetnie kellene egy tőle független értékesítőnek vagy nyújtónak.

(2) Összehasonlítható körülmények hiányában - az (1) bekezdéstől eltérően - a szokásos piaci ár:

a) termék értékesítése esetében nem lehet alacsonyabb a termék vagy az ahhoz hasonló termék beszerzési áránál, ilyen ár hiányában pedig a teljesítés időpontjában megállapított előállítási értékénél;

b) szolgáltatás nyújtása esetében nem lehet alacsonyabb annál a pénzben kifejezett összegnél, amely a nyújtónál a teljesítés érdekében kiadásként felmerül.

Átváltási árfolyam

256. § (1)[1] Ahol e törvény euróban meghatározott pénzösszeget említ, ott az annak megfelelő forintösszeg megállapításához a 2003. évi uniós csatlakozási szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján érvényes, az MNB által közzétett hivatalos forint/euró devizaárfolyamot (252,19 forint/euró) kell alkalmazni azzal, hogy az átváltás eredményeként kapott pénzösszeget - a matematikai kerekítési szabályok alkalmazásával - 100 000 forintra, illetőleg ha az átváltás eredményeként kapott összeg nem haladja meg a 100 000 forintot, 1000 forintra kell kerekíteni.

(2) Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a 99. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett esetben a tárgy naptári év egészére alkalmazandó forintösszeg megállapításához a tárgy naptári évet megelőző év október hónapjának első munkanapján érvényes árfolyamot kell alkalmazni.[2]

(3)[3] Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a 45/A. § (3) bekezdésének *c)* pontjában meghatározott összeg forintban történő megállapításához az Európai Központi Bank által a 2017/2455/EU tanácsi irányelv elfogadásának (2017. december 5.) napján közzétett forint/euró árfolyamot (313,96 forint/euró) kell alkalmazni.

Egyes adókötelezettségek alóli mentesülés

1 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 14.
2 Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (15).
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 70. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

257. § (1)[1] Az adót önadózással megállapító, a (2) bekezdésben meghatározott adófizetésre kötelezett, akinek (amelynek) az adott adómegállapítási időszakban nincs olyan önadózással megállapítandó fizetendő adója, amelyről ellenkező esetben az állami adóhatóságnak bevallást kell tennie, illetve nincs a 4/A. számú melléklet I. pont szerinti összesítő nyilatkozat benyújtási kötelezettséget keletkeztető ügylete, és adólevonásra nem jogosult vagy adólevonásra jogosult ugyan, de ugyanezen adómegállapítási időszakban adólevonási jogot nem gyakorol, mentesül az adott adómegállapítási időszakra vonatkozóan az Art. szerinti bevallástételi kötelezettség alól.

(2) A bevallástételi kötelezettség alól a következők mentesülnek:

a) az az adóalany, aki (amely) kizárólag a 85. § (1) bekezdése, 86. § (1) bekezdése vagy 87. §-a szerint adómentes termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást végez;

b) az az adóalany, aki (amely) ilyen minőségében

ba) alanyi adómentességben részesül;

bb) mezőgazdasági tevékenységet folytatóként jár el.

(3)[2] Mentesül az Art. szerinti bejelentkezési kötelezettség alól az a belföldön gazdasági céllal nem letelepedett, belföldön lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkező adóalany, aki (amely) belföldön

a) kizárólag a 95. § szerinti adómentes termékimportot megalapozó 89. § szerinti termékértékesítést teljesít és az adómentesség érvényesítéséhez közvetett vámjogi képviselőt hatalmaz meg,

b) kizárólag adóraktározási eljárás hatálya alatt álló terméket értékesít, feltéve, hogy a termék az értékesítés közvetlen következményeként nem kerül ki ezen eljárás hatálya alól, vagy a terméket az állami adó- és vámhatóság a Közösség területén kívülre kilépteti, vagy

c) kizárólag adóraktározási eljárás hatálya alatt álló terméket értékesít a 89. § szerint a Közösség másik tagállamába, és az adómentesség érvényesítéséhez az adóraktár üzemeltetőjét hatalmazza meg, feltéve, hogy a Közösség másik tagállamában gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában ott lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik.

(4)[3] Mentesül az Art. szerinti bejelentkezési kötelezettség alól a belföldön gazdasági céllal nem letelepedett, belföldön lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkező adóalany a 45/A. § szerinti szolgáltatásnyújtása tekintetében, feltéve, hogy adófizetési kötelezettségét

a) a Közösség területén letelepedett adóalany a gazdasági célú letelepedése, ennek hiányában lakóhelye, vagy szokásos tartózkodási helye szerinti,

b) a Közösség területén nem letelepedett adóalany a választása szerinti

tagállamban teljesíti azon tagállami szabályozás alapján, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 358–369. cikkében vagy 369a–369k. cikkében foglaltaknak.

(5)[4] Mentesül az Art. szerinti bejelentkezési kötelezettség alól az az egyéni vállalkozónak nem minősülő természetes személy adóalany, aki kizárólag a 86. § (1) bekezdés *l)* pontja szerinti adómentes szolgáltatást nyújt, feltéve, hogy nem él a 88. § (1) bekezdés *b)* pont szerinti választási jogával és a 257/B. § szerint közösségi adószám kiváltására nem kötelezett.

Adóvisszatérítés kérelemre[5]

1 Megállapította: 2017. évi CLIX. törvény 148. § (1). Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 148. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 148. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 148. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 63. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

257/A. §[1] (1) Külföldi illetőségű adományozótól származó pénzbeni adomány, segély (a továbbiakban együtt: adomány) esetében, ha annak kedvezményezettje igazoltan a 85. § (4) bekezdés *b)–f)* pontjában felsorolt személyek, szervezetek valamelyike, az állami adóhatóság – a kedvezményezett írásos kérelmére – visszatéríti a termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan rá áthárított és az ellenérték részeként megtérített, illetőleg az általa fizetendő adóként is megállapított előzetesen felszámított adót, feltéve, hogy

a)[2] a termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele a kedvezményezett alapszabályában (alapító okiratában) megjelölt olyan tevékenységnek ellátását szolgálja, amely az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény alapján közhasznú tevékenység, egyházi jogi személynek minősülő kedvezményezett esetében pedig a külön törvényben meghatározott feltételeknek megfelelő tevékenység,

b) az adományozó az adomány összegét – az adóügyi illetősége szerinti állam joga szerint – a vonatkozó adózási rendelkezésekkel összhangban számolta el,

c) az adományozó az adomány felhasználását kifejezetten ahhoz a feltételhez köti, hogy a kedvezményezettet mentesíteni kell a termékek, szolgáltatások árába (díjába) belefoglalt adó viselése alól, és

d) a kedvezményezettet az adólevonási jog egészben vagy részben nem illeti meg.

(2) Az adó-visszatérítéstési jog legfeljebb olyan hányadban illeti meg a kedvezményezettet, amilyen hányadban az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott tevékenység, feladat ellátását szolgáló kiadásokból az adomány összege részesedik.

Közösségi adószám[3]

257/B. §[4] (1) Az adóalany

a) 19. §, 21. § és 22. § (1) bekezdése szerinti Közösségen belüli termékbeszerzést,

b) 89. § szerinti termékértékesítést,

c) a Közösség valamely másik tagállamában gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában ott lakóhellyel, vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező adóalany részére 37. § szerinti szolgáltatásnyújtást, vagy

d) a Közösség valamely másik tagállamában gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában ott lakóhellyel, vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező adóalanytól 37. § szerinti szolgáltatás igénybevételt

közösségi adószám birtokában végezhet.

(2) A 20. § szerinti Közösségen belüli termékbeszerzést, feltéve, hogy az belföldön adófizetési kötelezettséget keletkeztet, az adóalany és a nem adóalany jogi személy közösségi adószám birtokában végezhet.

(3) Az adóalany, nem adóalany jogi személy közösségi adószámának megállapítása érdekében az állami adó- és vámhatóságnál előzetesen bejelenti, hogy az (1)–(2) bekezdésben meghatározott ügyletet kíván végezni.

(4) Amennyiben az adóalany, nem adóalany jogi személy él a 20. § (5) bekezdésében meghatározott választási jogával, választását a tárgyévet megelőző adóév utolsó napjáig jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak. Amennyiben a tárgyévet megelőző évben nem volt Közösségen belüli termékbeszerzése, e választását a tárgyévre a tárgyévi első Közösségen belüli termékbeszerzését megelőzően jelenti be.

(5) Ha az adóalany, nem adóalany jogi személy a 20. § (7) bekezdésében foglaltak szerint járt el, e tényt az e rendelkezéssel érintett első Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítésének napját követő hónap 20. napjáig jelenti be az állami adó- és vámhatósághoz.

---

1 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 63. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Módosította: 2011. évi CLXXV. törvény 175. § c), 2013. évi CXXXIII. törvény 111. § b).
3 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 149. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 149. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

Távértékesítésre vonatkozó bejelentési szabályok [1]

257/C. § [2] (1) Az az adóalany, aki (amely) belföldön gazdasági célú letelepedési hellyel, gazdasági célú letelepedés hiányában lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkezik, és a 29–30. § szerinti termékértékesítés utáni adófizetési kötelezettségét a Közösség azon tagállama által, ahol a termék a feladás vagy elfuvarozás megkezdésekor van – a Héa-irányelv 34. cikk (4) bekezdésével összhangban – biztosított választása alapján vagy a 30. § (2) bekezdésében meghatározott értékhatár túllépése miatt belföldön teljesíti, az erre a célra rendszeresített nyomtatványon köteles bejelentkezni az állami adó- és vámhatósághoz. Amennyiben az adóalany választása alapján teljesíti belföldön az adófizetési kötelezettségét, választását azon termékértékesítést megelőzően kell bejelentenie, amely után az adófizetési kötelezettségét belföldön teljesíti. Az értékhatár túllépése esetén az adóalany a bejelentését azon termékértékesítését megelőzően teljesíti, amelynek ellenértékével túllépi az értékhatárt.

(2) Amennyiben a belföldön nyilvántartásba vett adóalany a 29–30. § szerinti termékértékesítés utáni adófizetési kötelezettségét a 30. § (4) bekezdése szerinti választása alapján a Közösség másik tagállamában teljesíti, azt a választását követő 15 napon belül köteles bejelenteni az állami adó- és vámhatóságnak.

(3) Amennyiben a belföldön nyilvántartásba vett adóalany a 29–30. § szerinti termékértékesítés utáni adófizetési kötelezettségét a Közösség azon tagállama által – a Héa-irányelv 34. cikkével összhangban – meghatározott értékhatár túllépése miatt, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, a Közösség ezen másik tagállamában teljesíti, azt az értékhatár túllépését követő 15 napon belül köteles bejelenteni az állami adó- és vámhatóságnak.

A végzett tevékenységre vonatkozó nyilatkozatok módosítása [3]

257/D. § [4] Ha kizárólag a 85. §, 86. § vagy 87. § szerinti adómentes tevékenységet végző adóalany tevékenysége oly módon változik, hogy a továbbiakban nem vagy nem kizárólag a 85. §, 86. § vagy 87. § szerinti adómentes tevékenységet végez, köteles a kizárólag adómentes tevékenység végzéséről adott nyilatkozatát az Art. változásbejelentésre vonatkozó szabályai szerint megváltoztatni.

257/E. § [5] Amennyiben az adóalany az e törvény szerinti bejelentését az e törvényben előírt feltételek hiánya miatt nem tehette volna meg, bejelentését az előző naptári évről vagy annak utolsó hónapjáról, negyedévéről adott bevallásával egyidejűleg, a naptári év első napjára visszamenően módosíthatja.

257/F. § [6] Az adóalany az állami adó- és vámhatósághoz benyújtott kijavítási kérelem útján a bevallások utólagos adóellenőrzésének megkezdését megelőzően, az adó megállapításához való jog elévülési idején belül kezdeményezheti a 20. § (5) bekezdése, 30. § (4) bekezdése, 45/A. § (5) bekezdése, 80. § (2) bekezdés *b)* pontja, 80/A. § (1) bekezdése, 88. § (1) bekezdése, 192. § (1) bekezdése, 196/G. § (1) bekezdése, 197. § (1) bekezdése, 212/A. § (1) bekezdése, 218. § (1) bekezdése, 220. § (1) bekezdése, 224. § (1) bekezdése szerinti választásának vagy választása hiányának módosítását, feltéve, hogy a módosítás nem érinti az általa megállapított és bevallott adóalap, fizetendő adó és az előzetesen felszámított, levonható adó összegét.

Adatszolgáltatás [7]

1 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 149. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 149. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 149. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 149. §. Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 64. § 2.
5 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 149. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
6 Megállapította: 2019. évi C. törvény 15. §. Hatályos: 2019. XII. 13-tól.
7 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 149. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

257/G. §[1] Az adóalany a 4/A. számú mellékletben, valamint a 10. számú mellékletben meghatározottak szerint köteles adatot szolgáltatni.

Ingatlan értékesítésére vonatkozó bejelentési szabály[2]

257/H. §[3] A 6. § (4) bekezdés *b)–c)* pontja alapján adóalanynak minősülő személy, szervezet a termékértékesítésről az e célra rendszeresített nyomtatványon az állami adó- és vámhatóságnak bejelentést tesz:

a) a 2018. naptári évben teljesített termékértékesítés esetén 2019. január 31-ig,

b) a 2018. december 31-ét követően teljesített termékértékesítés esetében a teljesítés időpontját követő 30 napon belül.

Állapotrögzítő[4]

257/I. §[5] A hivatkozással meghatározott termékek és szolgáltatások vonatkozásában a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2017. október 12-i (EU) 2017/1925 bizottsági végrehajtási rendelet 2018. január 1-jei állapota szerinti áruazonosító számot (vámtarifaszám) és a TESZOR’15 2018. év január 1. napján érvényes besorolási rendjét kell irányadónak tekinteni. A vámtarifaszám és besorolási rend ezt követő (időközi) változása az adókötelezettséget nem változtatja meg.

Különös adóvisszatérítés[6]

257/J. §[7] (1) Az adóalany kérelmezheti az őt terhelő előzetesen felszámított adó összegének visszatérítését, ha az neki fel nem róható okból, az adósemlegesség elvébe ütközően, más módon nem térült vagy térül meg.

(2) Az adóalany a kérelmet az állami adóhatósághoz írásban terjeszti elő, legkésőbb 6 hónappal az adómegállapításhoz való jog elévülését megelőzően. A határidő jogvesztő, elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. Az adóalany e kérelem előterjesztésére a folyamatban lévő adóhatósági ellenőrzés során is jogosult.

(3) A kérelemben az adóalany igazolja az (1) bekezdés szerinti feltételeknek való megfelelést.

(4) A kérelemről az állami adóhatóság a kérelem beérkezésétől számított 6 hónapon belül dönt. Az állami adóhatóság az adó visszatérítését akkor engedélyezi, ha a visszatérítés alapjául szolgáló adó a költségvetés felé megfizetésre került.

XXI. Fejezet

ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK

258. § (1) A Közösség tagállamaiban az e törvényben használt "adó" kifejezés jelentését a *9. számú melléklet* tartalmazza.

(2) E törvény alkalmazásában az "adó" kifejezés harmadik állam esetében olyan adót vagy adójellegű befizetést jelent, amely lényeges szabályozási tartalmában alapvetően a következő elvek érvényesülésének tesz együttesen eleget

a) típusa szerint: közvetett;

---

1 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 149. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 72. §. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 72. §. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
4 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 73. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 74. §. Hatályos: 2019. VII. 1-től.
6 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 34. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 34. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

b) a költségvetési bevétel valós realizálási helye szerint: végső fogyasztást terhelő;

c) a termékek, szolgáltatások forgalmához való fizetési kötelezettség kapcsolódása szerint: minden forgalmi szakaszra kiterjedő;

d) beszedésének módja szerint: adóhalmozódást kiküszöbölő.

(3) E törvény alkalmazásában az "adószám" kifejezés

a)[1] Magyarország esetében a belföldön adófizetésre kötelezettként nyilvántartásba vett egyedi azonosítására szolgáló, az Art.-ben meghatározott adószámot (közösségi adószámot), csoportazonosító számot jelenti;

b) a Közösség más tagállamai esetében a tagállamban az (1) bekezdés szerint meghatározott adó fizetésére kötelezettként hatósági nyilvántartásba vett egyedi azonosítására szolgáló olyan betűből és/vagy számból álló jelet jelenti, amely a tagállam joga szerint tartalmában megfelel a Héa-irányelv 215. cikkének;

c) harmadik állam esetében az adott államban a (2) bekezdésnek megfelelő adó fizetésére kötelezettként hatósági nyilvántartásba vett egyedi azonosítására szolgáló jelet jelenti.

(4) E törvény alkalmazásában a "jövedéki termék" és a "jövedéki adó" kifejezés

a)[2] Magyarország esetében a Jöt. hatálya alá tartozó terméket és a Jöt. alapján fizetett vagy fizetendő adót jelenti;

b) a Közösség más tagállamai esetében azt a terméket és azt az adót jelenti, amely termékre és adóra a tagállamnak az a joga vonatkozik, amely tartalmában megfelel a Jövedékiadó-irányelv rendelkezéseinek, figyelemmel az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló 2003/96/EK tanácsi irányelv 3. cikkére is, kivéve a földgázcsővezeték-hálózaton keresztül szállított gázt és a villamos energiát, valamint az e termékek után - az előzőek szerint meghatározott - fizetett vagy fizetendő adót.

259. § E törvény alkalmazásában

1. *adóbiztosíték:* az adó megfizetésének biztosítására szolgáló összeg, amelyet a Vám tv.-nek a vámbiztosíték nyújtására vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nyújtanak, és amely összegében

a) a 95. § szerinti adómentesség esetében megfelel a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló eljárásban megállapított adónak;

b) az adóraktározási eljárás során kiraktározandó/kiraktározott termék esetében megfelel a termék szokásos piaci árának figyelembevételével megállapított fizetendő adónak;

1/A.[3] *adattartalom sértetlensége:* a számlának a törvényben előírt adattartalmát nem változtatták meg;

2.[4] *állandó telephely:* a székhelyen kívül a gazdasági tevékenység helyhez kötött folytatására huzamosabb időtartamra létesített vagy arra szánt földrajzilag körülhatárolt hely, amelyen a gazdasági tevékenység – székhelyhez képesti – önálló folytatásához szükséges egyéb feltételek is ténylegesen rendelkezésre állnak, ideértve az adóalany kereskedelmi képviseletét is, de csak annyiban, amennyiben a 37. § (1) bekezdésének alkalmazásában az adóalany kereskedelmi képviselete a legközvetlenebbül érintett, kivéve, ha az Európai Unió kötelező jogi aktusa ettől eltérően rendelkezik;

3. *áruminta:* a képviselt terméknek kisebb és jellemző része vagy mennyisége, amelyet kizárólag a képviselt termék bemutatásának céljára adnak, és amely fizikai állapotánál, vagyoni értékénél fogva más cél elérésére nem is alkalmas;

3/A.[5] *behajthatatlan követelés:* termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás alapján keletkezett, követelésként fennálló ellenérték vagy részellenérték adót is tartalmazó összege, amelyet a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója ekként számol el nyilvántartásában az alábbi okok valamelyike alapján:

---

1 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 15.
2 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 16.
3 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 145. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.
4 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 43. §. Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 17.
5 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 35. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

a) a követelésre az adós ellen vezetett végrehajtás során nincs fedezet vagy a talált fedezet azt csak részben fedezi,

b) a követelést a hitelező a csődeljárás, a felszámolási eljárás, az önkormányzatok adósságrendezési eljárása során egyezségi megállapodás keretében elengedte,

c) a követelésre a felszámoló által adott írásbeli igazolás (nyilatkozat) szerint nincs fedezet, feltéve, hogy a felszámolás kezdő időpontja óta legalább 2 év telt el,

d) a követelésre a felszámolás, az adósságrendezési eljárás befejezésekor vagyonfelosztási javaslat szerinti értékben átvett eszköz nem nyújt fedezetet;

4. *bérbeadás, -vétel:* a bérleti szerződésen alapuló jogviszony mellett minden olyan egyéb jogviszony is, amelynek tartama alatt a jogosult az ellenérték egészét vagy túlnyomó részét a termék időleges használatáért téríti vagy téríteni köteles a kötelezettnek;

5.[1] *elektronikus számla:* az e törvényben előírt adatokat tartalmazó számla, amelyet elektronikus formában bocsátottak ki és fogadtak be;

6. *ellenérték:* bármilyen vagyoni előny, ideértve a meglévő követelés mérséklésére elismert vagyoni értéket is, de ide nem értve a kártérítést;

6/A.[2] *eredet hitelessége:* a terméket értékesítő, a szolgáltatást nyújtó vagy a számlát kibocsátó azonosságának biztosítása;

7.[3] *építési telek:* az olyan

a) telek, amely beépítésre szánt területen fekszik, az építési szabályoknak megfelelően kialakított, a közterületnek gépjármű-közlekedésre alkalmas részéről az adott közterületre vonatkozó jogszabályi előírások szerint, vagy önálló helyrajzi számon útként nyilvántartott magánútról gépjárművel közvetlenül, zöldfelület, illetve termőföld sérelme nélkül megközelíthető, és amelynek a közterülettel vagy magánúttal közös határvonala legalább 3,00 m, továbbá amely egyúttal nem minősül beépített ingatlannak,

b) telek vagy telkek csoportja, amely a nyomvonal jellegű építmények elhelyezésére szolgál (építési terület) és amely egyúttal nem minősül beépített ingatlannak;

7/A.[4] *halottszállító személygépkocsi:* az olyan személygépkocsi, amelyet a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló rendelet szerinti halottszállító kocsiként tüntetnek fel a járműnyilvántartásban;

7/B.[5] *internet-hozzáférési szolgáltatás:* csomagkapcsolt módon felépülő, a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2015/2120/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikk 2. pontja szerinti internet-hozzáférési szolgáltatás. Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény szerinti hálózati szolgáltatás nem minősül e törvény alkalmazásában internet-hozzáférési szolgáltatásnak;

8. *készpénz-helyettesítő fizetési eszköz:* a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz;

8/A.[6] *kísérleti fejlesztés:* a meglévő tudományos, technológiai, üzleti és egyéb, vonatkozó ismeretek és szakértelem megszerzése, összesítése, megosztása és felhasználása új, módosított vagy javított termékek, eljárások vagy szolgáltatások terveinek és szabályainak létrehozása vagy megtervezése céljából;

---

1 Megállapította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 145. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 145. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Megállapította: 2013. évi XXXVII. törvény 55. § (5). Hatályos: 2013. IV. 21-től.
4 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 102. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
5 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 47. §. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
6 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 124. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.

9. *kis érték:* a juttatott vagyoni előny értéke nem haladja meg az 5000 forintnak megfelelő pénzösszeget, amelyet a termék átengedéskori - adót is tartalmazó - szokásos piaci árának alapulvételével kell megállapítani;

9/A.[1] *közcélú adomány:* a közhasznú szervezet részére törvényben meghatározott közhasznú tevékenysége támogatására, az oktatási intézmény részére az alapító okiratában meghatározott tevékenysége támogatására, valamint az egyházi jogi személy részére törvényben meghatározott tevékenysége támogatására fordított termék, szolgáltatás, feltéve hogy

a) az ügyletre vonatkozó okirat, egyéb körülmény valós tartalma alapján nem állapítható meg, hogy az nem vagy csak látszólag szolgálja a közhasznú, a közérdekű, az oktatási intézmény esetében az alapító okiratában meghatározott, továbbá az egyházi jogi személy esetében törvényben meghatározott tevékenységét,

b) az nem jelent vagyoni előnyt az adományozónak, az adományozó tagjának vagy részvényesének, vezető tisztségviselőjének, felügyelőbizottsága vagy igazgatósága tagjának, könyvvizsgálójának, illetve ezen személyek vagy a természetes személy tag vagy részvényes közeli hozzátartozójának azzal, hogy nem minősül vagyoni előnynek az adományozó nevére, tevékenységére történő utalás, és

c) az adományozó rendelkezik a közhasznú szervezet, az oktatási intézmény, illetve az egyházi jogi személy által kiállított olyan igazolással, amely tartalmazza az adományozó és az adományozott nevét, székhelyét vagy állandó lakóhelyét, adószámát, adószám hiányában egyedi azonosítására szolgáló jelét és a támogatott célt;

10. *külföldi utas:* az a természetes személy, aki Közösség egyetlen tagállamának sem állampolgára, és nem jogosult a Közösség egyetlen tagállamában sem állandó tartózkodásra, továbbá az, aki a Közösség valamely tagállamának állampolgára ugyan, de lakóhelye a Közösség területén kívül van;

11.[2] *lakóhely:* tartós ottlakásra szolgáló hely, amellyel a természetes személy személyes és gazdasági kapcsolatai a legszorosabbak (létérdekek központja), kivéve, ha az Európai Unió kötelező jogi aktusa ettől eltérően rendelkezik;

12. *lakóingatlan:* lakás céljára létesített és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan. Nem minősül lakóingatlannak a lakás rendeltetésszerű használatához nem szükséges helyiség még akkor sem, ha az a lakóépülettel egybeépült, így különösen: a garázs, a műhely, az üzlet, a gazdasági épület;

13. *nem független felek:* olyan, jogilag egyébként egymástól független felek, akik (amelyek)

a) egymás viszonylatában kapcsolt vállalkozások;

b) között névre szóló tulajdonosi (tagsági) jogviszony áll fenn;

c) között az egyik fél a másik félnek vezető tisztségviselője vagy felügyelőbizottsági tagja;

d) között a 6. § (5) bekezdése szerinti viszony áll fenn;

e) egymás közeli hozzátartozói, vagy az *a)-d)* alpontokban meghatározottak közeli hozzátartozója;

13/A.[3] *összes hasznos alapterület:* az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet 1. számú mellékletének 2016. január 1-jén hatályos 34., 46., 46a. és 88. pontjai által meghatározott alapterület;

14. *pénz:* a névértéken elfogadott pénz;

15.[4] *pénzhelyettesítő eszköz:* fizetési megbízás vagy ígérvény - ide nem értve a pénzt és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt -, ha azzal a kötelezett pénztartozást térít meg, feltéve, hogy annak jogosult általi elfogadásával a jogosult eredeti pénzkövetelése a kötelezettel szemben megszűnik;

---

1 Megállapította: 2015. évi LXXXI. törvény 21. §. Hatályos: 2015. VI. 25-től.
2 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 18.
3 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 67. §. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
4 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 84. § 13.

16. *pénzügyi eszköz:* a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvényben meghatározott pénzügyi eszköz, kivéve azt a pénzügyi eszközt, amelynek megszerzése egyúttal az abban megjelölt termék tulajdonjogának megszerzését is jelenti;

17.[1]

18.[2] *sorozat jelleg:* ha 2 naptári éven belül negyedik vagy további építési telket (telekrészt) és/vagy beépítés alatt álló vagy beépített új ingatlant értékesítenek, valamint a rá következő 3 naptári éven belül további építési telket (telekrészt) és/vagy beépítés alatt álló vagy beépített új ingatlant értékesítenek azzal, hogy ha olyan építési telket (telekrészt) és/vagy beépítés alatt álló vagy beépített új ingatlant értékesítenek,

a) amely tulajdon kisajátításának tárgyát képezi, vagy

b) amelynek szerzése az értékesítőnél – az illetékekről szóló törvény alapján – öröklési illeték tárgyát képezte,

az az előzőekben említett darabszámba beleszámít ugyan, de önmagában nem minősül sorozat jellegűnek, továbbá azon – lakóterület besorolású – építési telkek (telekrészek), amelyeket telekmegosztással egyazon építési telekből (telekrészből) alakítottak ki – darabszámtól függetlenül – az előzőekben említett darabszámba egy építési telekként (telekrészként) számítanak be;

19.[3] *székhely:* a gazdasági tevékenység folytatásának az a helye, ahol a központi ügyvezetés helye van, kivéve, ha az Európai Unió kötelező jogi aktusa ettől eltérően rendelkezik;

20.[4] *szokásos tartózkodási hely:* adott naptári évben az adott állam területén a természetes személy tartózkodásának időtartama összességében - a ki- és beutazás napját is egész naptári napnak számítva - eléri, vagy meghaladja a 183 napot, kivéve, ha az Európai Unió kötelező jogi aktusa ettől eltérően rendelkezik;

21. *tárgyi eszköz:* az ingatlan, valamint az olyan ingó termék, amely vállalkozáson belüli rendeltetésszerű használatot feltételezve, legalább 1 évet meghaladó időtartamban szolgálja a gazdasági tevékenység folytatását;

22. *továbbértékesítési cél:* a mástól szerzett termék saját használat vagy egyéb módon történő hasznosítás nélküli értékesítése, amely értékesítéskori használati értékében legfeljebb csak a kereskedelemben szokásos értékváltozás miatt tér el a szerzéskori használati értékétől;

23. *telekommunikációs szolgáltatások:* jel, írás, kép, hang vagy bármely természetű egyéb értelmezhető információ továbbítása, kibocsátása és vétele rádiós, optikai vagy egyéb elektromágneses rendszeren keresztül, ideértve az ezek továbbítására, kibocsátására és vételére szolgáló rendszerek használatára vonatkozó jogok időleges vagy végleges átengedését, valamint a globális információs hálózatokhoz való hozzáférés biztosítását is;

24. *termék fuvarozása:* az is, ha az értékesített termék közlekedési eszköz, és annak fuvarozása oly módon történik, hogy a fuvarozás megkezdésének és befejezésének helye közötti távolságot a közlekedésben maga az értékesített közlekedési eszköz teszi meg;

24/A.[5] *a) utalvány:* olyan eszköz, amelyet termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás ellenértékeként, illetve részellenértékeként kell elfogadni, és amely esetében magán az eszközön vagy a kapcsolódó dokumentációban – ideértve az eszköz általános szerződési feltételeit is – fel van tüntetve a beszerezhető termékeknek, igénybe vehető szolgáltatásoknak vagy azok lehetséges értékesítőinek, szolgáltatóinak a megnevezése;

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi XXXIII. törvény 19. § f). Hatálytalan: 2015. I. 1-től.
2 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 129. §. Módosította: 2013. évi XXXVII. törvény 55. § (6).
3 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 19.
4 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 20.
5 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 75. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

b) egycélú utalvány: olyan utalvány, amelynek kibocsátásakor ismert az utalvány tárgyát képező termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye, valamint az adott termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás után fizetendő adó összege;

c) többcélú utalvány: az egycélú utalványtól eltérő utalvány;

d) utalvány beváltása: utalvány termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékeként, illetve részellenértékeként történő elfogadása;

e) utalvány beváltója: aki az utalványt termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékeként, illetve részellenértékeként saját név alatt elfogadja;

25. *új közlekedési eszköz:*

a) szárazföldi közlekedési eszköz esetében azt a gépjárművet jelenti, amelynek beépített erőgépének hengerűrtartalma meghaladja a 48 cm^3-t, vagy teljesítménye meghaladja a 7,2 kilowattot, feltéve, hogy az értékesítés teljesítésekor az első forgalomba helyezéstől számítva legfeljebb 6 hónap telt el, vagy az általa megtett távolságból legfeljebb 6000 kilométert tett meg;

b) víziközlekedési eszköz esetében azt a járművet jelenti, amelynek hosszúsága meghaladja a 7,5 métert - kivéve: a nyílt tengeri forgalomban használt olyan járművet, amelyet kereskedelmi személyszállításra, egyéb kereskedelmi, ipari és halászati tevékenységre, valamint tengeri mentésre vagy segítségnyújtásra használnak, továbbá a partmenti halászati tevékenységre használt járművet is -, feltéve, hogy az értékesítés teljesítésekor az első forgalomba helyezéstől számítva legfeljebb 3 hónap telt el, vagy az általa hajózott órákból legfeljebb 100 órát hajózott;

c) légiközlekedési eszköz esetében azt a járművet jelenti, amelynek teljes felszállási tömege meghaladja az 1550 kilogrammot - kivéve: azt a járművet, amelyet kizárólag vagy túlnyomó részben nemzetközi légikereskedelmi forgalomban részt vevő vállalkozás használ - feltéve, hogy az értékesítés teljesítésekor az első forgalomba helyezéstől számítva legfeljebb 3 hónap telt el, vagy az általa repült órákból legfeljebb 40 órát repült;

25/A.[1] *üzletág:* a vállalkozásnak olyan működő egysége, amely szervezeti szempontból függetlenül, a hozzá tartozó vagyonnal alkalmas az önálló gazdasági tevékenység tartós folytatására;

26.[2]

XXII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Felhatalmazás

260. § (1)[3] Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg

a)[4] az adó-visszatéríttetési jog gyakorlásához fűződő, a közhasznú tevékenységet folytató személyt, szervezetet [100. § (2) bekezdése], továbbá a külföldi illetőségű adományozót és a tőle származó pénzbeni adomány kedvezményezettjét [257/A. §] terhelő igazolási kötelezettségeket, valamint az adó-visszatéríttetési kérelmek kötelező adattartalmát és az utólagos adóvisszatérítés egyes eljárási szabályait;[5]

1 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 145. § (4). Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi LXXII. törvény 46. § 6. Hatálytalan: 2020. I. 1-től.
3 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 44. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.
4 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 64. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
5 Lásd: 15/2010. (XII. 28.) NGM rendelet.

b) a Közösség más tagállamában [244. § (2) bekezdésének *a)* pontja] és az elismert harmadik államban [244. § (2) bekezdésének *b)* pontja] letelepedett adóalanyra, valamint a 200. § (3) bekezdésében említett nem adóalany jogi személyre vonatkozó adó-visszatéríttetési kérelem kötelező adattartalmát, formátumát és kitöltésének módját, továbbá az elismert harmadik államban letelepedett adóalanyt és a 200. § (3) bekezdésében említett nem adóalany jogi személyt terhelő igazolási kötelezettségeket; [1]

c) [2] a számla és a nyugta kiállításának módjára vonatkozó szabályokat, ideértve a nyugtakibocsátási kötelezettség kötelező gépi kiállítással történő megállapítását is; [3]

d) [4] a számla és a nyugta adóigazgatási azonosítására vonatkozó szabályokat; [5]

e) [6] a gépi nyugta-, illetve nyugta- és számlaadásra szolgáló pénztárgéppel rögzített adatok állami adóhatóság felé történő adatszolgáltatásának és az állami adóhatóság által a pénztárgépek működése felett gyakorolt felügyeletnek a szabályait, a közvetlen adatlekérdezéssel megvalósított adatszolgáltatás teljesítése alóli egyedi mentesítés szabályait; [7]

f) [8] a gépi nyugta-, illetve nyugta- és számlaadásra szolgáló pénztárgép, taxaméter forgalmazása engedélyezésének szabályait – ide értve az engedélyezésre hatáskörrel rendelkező szerv kijelölését is –, a forgalmazási engedély kiadásának műszaki és személyi követelményeit, a forgalmazási engedély kiadásáért, módosításáért, kiterjesztéséért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, valamint a díj beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával és visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat; [9]

g) [10] a pénztárgép, taxaméter forgalmazásának, szervizelésének és üzemeltetésének szabályait, a szervizek nyilvántartására és a nyilvántartásba vételére, nyilvántartásból való törlésére, a műszerészi igazolványra, annak kiadására, érvényességére és visszavonására vonatkozó szabályokat;

h) [11] a pénztárgép forgalmazásával, üzemeltetésével, szervizelésével kapcsolatos kötelezettségek ellenőrzésére vonatkozó szabályokat; [12]

i) [13] a számlázási funkcióval rendelkező programokkal szembeni követelményeket, valamint ezen programokkal kiállított számlák adatainak állami adóhatóság felé történő adatszolgáltatásának szabályait, és a számlázási funkcióval rendelkező programok értékesítésére és használatára vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó szabályokat;

j) [14] a számla, egyszerűsített adattartalmú számla, nyugta nyomtatványok forgalmazásának, nyilvántartásának szabályait, valamint ezek előállításának, adóigazgatási azonosításra alkalmasságának feltételeit;

---

1 Lásd: 32/2009. (XII. 21.) PM rendelet.
2 Megállapította: 2012. évi CCVIII. törvény 51. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Lásd: 3/2013. (II. 15.) NGM rendelet, 48/2013. (XI. 15.) NGM rendelet, 49/2013. (XI. 15.) NGM rendelet, 23/2014. (VI. 30.) NGM rendelet, 8/2025. (III. 31.) NGM rendelet.
4 Beiktatta: 2012. évi CCVIII. törvény 51. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
5 Lásd: 23/2014. (VI. 30.) NGM rendelet.
6 Beiktatta: 2012. évi CCVIII. törvény 51. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
7 Lásd: 3/2013. (II. 15.) NGM rendelet, 48/2013. (XI. 15.) NGM rendelet.
8 Beiktatta: 2012. évi CCVIII. törvény 51. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
9 Lásd: 3/2013. (II. 15.) NGM rendelet, 48/2013. (XI. 15.) NGM rendelet, 49/2013. (XI. 15.) NGM rendelet.
10 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 125. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
11 Beiktatta: 2012. évi CCVIII. törvény 51. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
12 Lásd: 3/2013. (II. 15.) NGM rendelet, 48/2013. (XI. 15.) NGM rendelet, 50/2013. (XI. 15.) NGM rendelet.
13 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 68. §. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
14 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 48. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

(2)[1] Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy - a külpolitikáért és a honvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben - rendeletben állapítsa meg a 107. § és 108. § szerinti adómentességhez, illetőleg adó-visszatérítettési jog gyakorlásához fűződő igazolási kötelezettséget, az adó-visszatérítettési kérelem kötelező adattartalmát, valamint az utólagos adó-visszatérítettés eljárási szabályait.[2]

(3)[3] Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy - az e-közigazgatásért felelős miniszterrel és az informatikáért felelős miniszterrel egyetértésben - rendeletben állapítsa meg az elektronikus úton kibocsátott számla és az abban foglalt adattartalom sértetlensége és eredetiségének hitelessége biztosítására vonatkozó szabályokat.[4]

Hatályba léptető rendelkezések

261. § (1) Ez a törvény - a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel - 2008. január 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit - a (4)-(8) bekezdésekben meghatározott eltérésekkel és a 269. §-ban foglaltak figyelembevételével - ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.

(2) A 8. §, valamint az Art. - e törvénnyel megállapított - 22/A. §-a és 33. §-ának (9) bekezdése, továbbá az Art. - e törvénnyel módosított - 178. §-ának 1. pontja e törvény kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy a csoportos adóalanyiságot engedélyező, 2008. január 1. napját megelőzően jogerőre emelkedett határozatok esetében a határozat jogerőre emelkedéséhez fűződő jogkövetkezményeket 2008. január 1. napjától kell alkalmazni.

(3) A 20. § (5) bekezdésében, a 30. § (4) bekezdésében, a 80. § (2) bekezdésének *b)* pontjában, a 88. § (1) bekezdésében, a 218. § (1) bekezdésében, a 220. § (1) bekezdésében, a 224. § (1) bekezdésében, a 237. § (1) bekezdésében és a 239. § (1) bekezdésében meghatározott választási jog gyakorlására vonatkozó előzetes bejelentési kötelezettséggel összefüggő rendelkezések e törvény kihirdetésének napján lépnek hatályba azzal, hogy azokat ettől az időponttól kezdődően lehet az állami adóhatóság felé teljesíteni úgy, hogy az azokhoz fűződő jogkövetkezményeket 2008. január 1. napjától kell alkalmazni, feltéve, hogy e törvény rendelkezéseiből más nem következik.

(4) Ha a tulajdon kisajátítása egyúttal termék értékesítését is eredményezi, e törvény rendelkezéseit azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a tulajdon kisajátítására irányuló eljárás 2008. január 1. napján vagy azt követően indul.

(5) Adóvisszaigénylési, illetőleg -visszatérítettési ügyekben a 99., 100., 107. és 108. §-okat, valamint a XVIII. fejezet rendelkezéseit azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adóvisszaigénylési, illetőleg - visszatérítettési jog 2008. január 1. napján vagy azt követően keletkezik.

(6) Azokban az esetekben, amelyekben az adóalany a 2007. évet érintően a rá vonatkozó utolsó bevallási időszakban az Áfa tv. [262. §] rendelkezései szerint negatív előjelű elszámolandó adót állapít meg, és e törvény hatálybalépését követően annak visszaigénylését kérelmezi az állami adóhatóságtól, adó-visszaigénylési kérelmének benyújtására és annak elbírálására - az adóalany előzetes bejelentése alapján - a 186. §-t kell alkalmazni.

(7) A 259. § 18. pontjában említett 2 naptári év első éve a 2008. év.

(8) A 156. és 157. §-t először 2008. július 1. napjától kezdődően kell alkalmazni azzal, hogy a 156. § (3) bekezdésében említett kérelmet legkésőbb 2008. március 31. napjáig kell a vámhatósághoz benyújtani.

---

1 Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 153. § 8.
2 Lásd: 15/2008. (V. 16.) PM rendelet, 11/2010. (III. 31.) PM rendelet.
3 Módosította: 2014. évi XXXV. törvény 66. §.
4 Lásd: 46/2007. (XII. 29.) PM rendelet, 23/2014. (VI. 30.) NGM rendelet.

Hatályát vesztő rendelkezések

262. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg:

a) az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.),

b) az Áfa tv. módosításáról szóló 1993. évi LXX. törvény,

c) a Magyar Köztársaság 1994. évi pótköltségvetéséről szóló 1994. évi LXV. törvény 39. §-ának (5) bekezdése és 40. §-a,

d) a mezőgazdasági termelők adózási feltételeit meghatározó egyes törvények módosításáról szóló 1997. évi XVII. törvény 7. §-ának (15) bekezdése,

e) az Áfa tv. módosításáról szóló 1998. évi LXIV. törvény,

f) az adókra, járulékokra és egyéb költségvetési befizetésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 1999. évi XCIX. törvény 200. §-a,

g) az adókra, járulékokra és egyéb költségvetési befizetésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2000. évi CXIII. törvény 270. §-a,

h) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény 305. §-a,

i) az egyes adótörvények módosításáról szóló 2003. évi XVIII. törvény 12. §-ának (2) bekezdéséből "e törvénnyel megállapított 305. §-ának (12) bekezdését, valamint" szövegrész és 13. § (2) bekezdése,

j) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény 211-213. §-ai,

k) az Áfa tv. módosításáról szóló 2004. évi IX. törvény 67-71. §-ai,

l) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2004. évi CI. törvény 303. és 304. §-a,

m) az adókról és járulékokról szóló törvények módosításáról szóló 2005. évi XXVI. törvény 57-59. §-ai és 62. §-a,

n) az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXII. törvény 45. §-a,

o) az Áfa tv. módosításáról szóló 2005. évi XCVII. törvény,

p) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2005. évi CXIX. törvény 182. §-a,

q) az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi LXI. törvény 228-230. §-ai,

r) az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi CXXXI. törvény 132. §-a, 196-199. §-ai és 217. §-a,

s) az Áfa tv. módosításáról szóló 2007. évi LXII. törvény

hatályukat vesztik azzal, hogy rendelkezéseit - a (4) és (5) bekezdésben meghatározott eltérésekkel és a 269. §-ban foglaltak figyelembevételével - azokban az esetekben még alkalmazni kell, amelyekben az Áfa tv. szerinti adófizetési kötelezettség, illetőleg adólevonási jogosultság 2007. december 31. napjáig bezárólag keletkezett.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg továbbá:

a) a kiskereskedelmi, a vendéglátó-ipari és fogyasztási szolgáltató tevékenységet végző állami vállalatok vagyonának privatizálásáról (értékesítéséről, hasznosításáról) szóló 1990. évi LXXIV. törvény 15. §-ának (4) bekezdése,

b) a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 56. §-ának (4) bekezdéséből az "- és általános forgalmi adó" szövegrész,

c) a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 56. §-ának (4) bekezdése,

d) a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény 30. §-ának (2) bekezdéséből az "- és általános forgalmi adó" szövegrész,

e) az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény 9. §-ának (1) bekezdéséből a ", valamint az általános forgalmi adó" szövegrész,

f) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak 1999. évi költségvetéséről szóló 1998. évi XCI. törvény 14. §-ának (2) bekezdéséből az "általános forgalmi adó- és" szövegrész,

g) a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvény 88. § (1) bekezdésének harmadik mondatából "az általános forgalmi adó és" szövegrész, valamint (2) bekezdésének második mondatából "az általános forgalmi adó és" szövegrész

hatályukat vesztik azzal, hogy rendelkezéseit - a 269. §-ban foglaltak figyelembevételével - azokban az esetekben még alkalmazni kell, amelyekben az Áfa tv. szerinti adófizetési kötelezettség, illetőleg adólevonási jogosultság 2007. december 31. napjáig bezárólag keletkezett.

(3) [1]

(4) Az Áfa tv. 7. § (3) bekezdésének *e)* pontját és 9. § (3) bekezdésének *a)* pontját e törvény hatálybalépését követően is alkalmazni kell abban az esetben, ha a terméknek más tulajdonába történő ellenérték nélküli átadása, illetőleg ha a szolgáltatásnak ellenérték nélkül történő nyújtása érdekében igazoltan szükséges termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele e törvény kihirdetése napját megelőzően történt.

(5) [2]

Módosuló jogszabályok

263-266. § [3]

267. § Ahol más jogszabály az Áfa tv.-t említi, azon e törvény hatálybalépésétől kezdődően - ha e törvény másként nem rendelkezik - e törvény rendelkezéseit kell érteni.

Jogharmonizációs záradék

268. § Ez a törvény - az Art.-vel együtt - a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 72/230/EGK második irányelve (1972. június 12.) a nemzetközi utazás során alkalmazandó forgalmi és jövedéki adóra vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezések összehangolásáról;

b) a Tanács 78/1032/EGK harmadik irányelve (1978. június 12.) a nemzetközi utazás során alkalmazandó forgalmi és jövedéki adóra vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezések összehangolásáról;

c) [4]

d) a Tanács 83/181/EGK irányelve (1983. március 28.) a 77/388/EGK irányelv 14. cikk (1) bekezdése *d)* pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról, valamint annak a következő irányelvekkel történt módosításai:

da) a Tanács 85/346/EGK irányelve (1985. július 8.) a 77/388/EGK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése *d)* pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról szóló 83/181/EGK irányelv módosításáról;

db) a Tanács 88/331/EGK irányelve (1988. június 13.) a 77/388/EGK irányelv 14. cikke (1) bekezdése *d)* pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról szóló 83/181/EGK irányelv módosításáról;

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2008. évi LXXXI. törvény 240. §. Hatálytalan: 2009. I. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2008. évi LXXXI. törvény 240. §. Hatálytalan: 2009. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2008. évi LXXXI. törvény 240. §. Hatálytalan: 2009. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CX. törvény 64. § (1) c). Hatálytalan: 2010. I. 1-től.

dc) a Tanács 89/219/EGK irányelve (1989. március 7.) a 77/388/EGK irányelv 14. cikk (1) bekezdése *d)* pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról szóló 83/181/EGK irányelvnek a Kombinált Nómenklatúra bevezetése figyelembevételével történő módosításáról;

e) a Tanács 86/560/EGK tizenharmadik irányelve (1986. november 17.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról - a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályairól;

f) a Tanács 2006/79/EK irányelve (2006. október 5.) a harmadik országokból származó nem kereskedelmi jellegű kisebb küldemények behozatalának adómentességéről;

g)[1] a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről, valamint annak a következő irányelvekkel történt módosításai:

ga) a Tanács 2006/138/EK irányelve (2006. december 19.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóra vonatkozó rendelkezések alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról;

gb) a Tanács 2007/75/EK irányelve (2007. december 20.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékekre vonatkozó egyes átmeneti rendelkezések tekintetében történő módosításáról;

gc) a Tanács 2008/8/EK irányelve (2008. február 12.) a 2006/112/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról;

gd) a Tanács 2008/117/EK irányelve (2008. december 16.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a Közösségen belüli ügyletekkel kapcsolatos adócsalás elleni küzdelem érdekében történő módosításáról;

ge) a Tanács 2009/47/EK irányelve (2009. május 5.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottérték-adó kedvezményes mértéke tekintetében történő módosításáról;

gf)[2] a Tanács 2009/69/EK irányelve (2009. június 25.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek az importtal kapcsolatos adócsalás tekintetében történő módosításáról;

gg)[3] a Tanács 2009/162/EU irányelve (2009. december 22.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv különböző rendelkezéseinek módosításáról;

gh)[4] a Tanács 2010/23/EU irányelve (2010. március 16.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a fordított adózási mechanizmus bizonyos csalásra alkalmas szolgáltatásokra vonatkozó választható és ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról;

gi)[5] a Tanács 2010/45/EU irányelve (2010. június 13.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról;

gj)[6] a Tanács 2013/43/EU irányelve (2013. július 22.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a fordított adózás bizonyos, csalásra alkalmas termékek és szolgáltatások értékesítésére vonatkozó fakultatív és ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról;

---

1 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 45. §. Hatályos: 2010. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 65. § (1). Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 65. § (1). Hatályos: 2011. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 65. § (1). Hatályos: 2011. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 147. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 103. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.

gk)[1] a Tanács 2016/856/EU irányelve (2016. május 25.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a minimális általános adómérték tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettség időtartama tekintetében történő módosításáról;

gl)[2] a Tanács 2016/1065/EU irányelve (2016. június 27.) a 2006/112/EK irányelvnek az utalványok megítélése tekintetében történő módosításáról;

gm)[3] a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve (2017. december 5.) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról;

gn)[4] a Tanács (EU) 2018/912 irányelve (2018. június 22.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a minimális általános adómérték tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettség tekintetében történő módosításáról;

go)[5] a Tanács (EU) 2018/1695 irányelve (2018. november 6.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a bizonyos csalásra alkalmas termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása esetén alkalmazott választható fordított adózás, valamint a héacsalás elleni gyorsreagálási mechanizmus alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról;

gp)[6] a Tanács (EU) 2018/1910 irányelve (2018. december 4.) a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes, a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról;

h)[7] a Tanács 2008/9/EK irányelve (2008. február 12.) a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottértékadó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról, valamint annak a következő irányelvvel történt módosítása:

ha) a Tanács 2010/66/EU irányelve (2010. október 14.) a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottértékadó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló 2008/9/EK irányelv módosításáról;

i)[8] a Tanács 2013/61/EU irányelve (2013. december 17.) a 2006/112/EK és a 2008/118/EK irányelvnek a francia legkülső régiók és különösen Mayotte vonatkozásában történő módosításáról;

j)[9] a Tanács (EU) 2019/475 irányelve (2019. február 18.) a 2006/112/EK és a 2008/118/EK irányelvnek az olasz Campione d'Italia településnek és a Luganói-tó olaszországi vizeinek az Unió vámterületébe, valamint a 2008/118/EK irányelv területi hatálya alá történő bevonása érdekében történő módosításáról.

Átmeneti rendelkezések

1 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 49. §. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
2 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 76. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 76. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 76. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 59. §. Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 43. § 11.
6 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 36. § (1). Hatályos: 2020. I. 1-től.
7 Megállapította: 2010. évi CXXIII. törvény 65. § (2). Hatályos: 2011. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 126. §. Hatályos: 2014. XI. 27-től.
9 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 36. § (2). Hatályos: 2020. I. 1-től.

269. § (1) Abban az esetben, ha e törvény és az Áfa tv. ugyanazon érintett félre vagy felekre nézve ugyanazon tényállásbeli elemeken nyugvó adóztatandó ügyletből származó, önadózással gyakorlandó jogokról és kötelezettségekről egyaránt rendelkezik, az önadózással gyakorlandó jogokat és kötelezettségeket e törvény hatálybalépésétől kezdődően is kizárólagosan az Áfa tv. rendelkezései alapján kell megállapítani és alkalmazni, kivéve, ha e törvény az Áfa tv.-hez képest valamennyi érintett félre együttesen és összességében a kötelezettségek hiányát állapítja meg, vagy kevésbé terhes kötelezettségeket állapít meg, illetőleg új jogokat vagy többletjogokat állapít meg. Utóbbi esetben a jogokat és kötelezettségeket - valamennyi érintett fél együttes döntése alapján - e törvény rendelkezései alapján lehet megállapítani és alkalmazni még akkor is, ha azok e törvény hatálybalépését megelőzően - az elévülési időn belül - keletkeztek, feltéve, hogy erről a döntésről valamennyi érintett fél közös elhatározással, előzetesen és írásban nyilatkozik az állami adóhatóságnak, amelynek legkésőbb 2008. február 15. napjáig az állami adóhatóság illetékes szervéhez be kell érkeznie. A határidő elmulasztása esetében igazolási kérelem benyújtásának nincs helye. Ilyen esetben az önellenőrzés pótlékmentesen végezhető el.

(2) A 262. § (2) bekezdésének *g)* pontjában megjelölt jogszabályhelyen meghatározott átadásokhoz kapcsolódó, e törvény hatálybalépését megelőzően teljesített beszerzések tekintetében az adólevonási jog - e törvény rendelkezéseitől függetlenül - továbbra is gyakorolható.

(3) E törvény hatálybalépését követően továbbra is nulla százalékos adómérték alkalmazandó az ISPA előcsatlakozási eszközből támogatott projekt keretében közvetlenül a kedvezményezett részére történő termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak azon részére, amelyet Kohéziós Alapból finanszíroznak. E rendelkezést azon termékértékesítések, szolgáltatásnyújtások esetén lehet először alkalmazni, amelyek után az adófizetési kötelezettség 2004. május 1-jét követően keletkezik.

(4) Az Áfa tv. alapján választott csoportos adóalanyiság 2007. december 31. napjával megszűnik, és a bevallással le nem fedett időszakról a csoport valamennyi tagja bevallást tesz valamennyi adójáról az Art. soron kívüli bevallásra vonatkozó szabályai szerint.

(5) Az a személy, szervezet, akinél (amelynél) külön törvény rendelkezései alapján köthető koncessziós szerződés keretében átengedhető vagyont, vagyoni értékű jogot, tevékenység gyakorlásának lehetőségét olyan beruházás hozza létre, amelyhez kapcsolódó - 2004. január 1. és 2007. december 31. közötti időszakban teljesített - beszerzésekre jutó előzetesen felszámított adó tekintetében az Áfa tv. előírásai alapján adólevonási jog nem állt fenn, az így le nem vont előzetesen felszámított adó tekintetében utólag - e törvénynek az adó levonására vonatkozó előírásainak figyelembevételével - adólevonási joggal élhet, feltéve, hogy a beruházással létrejövő vagyon, vagyoni értékű jog, tevékenység gyakorlásának átengedése, hasznosítása e törvény rendelkezései szerint adófizetési kötelezettséget keletkeztet. Az adólevonási jog akkor keletkezik, amikor a beruházással létrejövő vagyon, vagyoni értékű jog, tevékenység gyakorlásának átengedése után a fizetendő adót - e törvény rendelkezései szerint - meg kell állapítani. Az adólevonási jog kizárólag úgy gyakorolható, hogy az utólag levonható előzetesen felszámított adóként figyelembe vehető összeg adott adómegállapítási időszakban nem haladhatja meg az ugyanezen adómegállapítási időszakban - a beruházással létrejövő vagyon, vagyoni értékű jog, tevékenység gyakorlásának átengedése után - megállapított fizetendő adó összegét.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Áfa tv. előírásai szerinti önálló pozíciószámonként számított árrést alkalmazó adóalany az adott pozíciószám alá eső utak árrés számítását 2007. december 31. napján köteles lezárni, és az így megállapított adót bevallásába beállítani. Az előbbiek szerint megfizetett adó az e törvény hatálybalépését követően beérkezett szolgáltatói számlák figyelembevételével korrigálható.

270. §[1] (1) Az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi CXXIII. törvénnyel (a továbbiakban: Mód1. törvény) módosított 206. § (1) bekezdés *c)* pontját és a Mód1. törvénnyel megállapított 206. § (2) bekezdését azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az utazásszervezőnek fizetett előleg jóváírása, kézhezvétele, előlegfizetés hiányában pedig az utazásszervezési szolgáltatás teljesítése 2011. január 1-jére vagy azt követő napra esik.

(2) A Mód1. törvénnyel megállapított 257/A. §-t azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a pénzbeni adomány, segély felhasználása 2011. január 1-jén vagy azt követően beszerzett termék, igénybe vett szolgáltatás érdekében történik.

(3) A 3. számú melléklet I. részének a Mód1. törvénnyel megállapított 18. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2011. január 1-jére vagy azt követő napra esik.

271. §[2] A 3. számú melléklet II. rész az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló 2011. évi XXXV. törvénnyel megállapított 2. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló 2011. évi XXXV. törvény hatálybalépésének napjára vagy azt követő időszakra esik.

272. §[3] A 7. §-nak az Összefogás az Államadósság Ellen Alapba történő befizetésekhez kapcsolódó kedvezmények megalkotásáról és az Alap létrehozásával kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2011. évi LVII. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított (4)–(5) bekezdéseit azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont a Módtv. hatálybalépésének napjára vagy azt követő időszakra esik.

273. §[4] (1) A törvény az egyes gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XCVI. törvénnyel megállapított 17. § (3) bekezdés *d)* pontjának és 18. § (2) bekezdésének rendelkezései azokban az esetekben is alkalmazhatók, amelyekben az egyéni vállalkozói tevékenység folytatására való jogosultság egyéni cég alapítása miatti megszűnése 2010. január 1-je vagy azt követő időpont.

(2) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés alkalmazása egyúttal önellenőrzést is igényel, az önellenőrzés pótlékmentesen végezhető el.

274. §[5] (1)[6] A törvény az egyes gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XCVI. törvénnyel megállapított 17. § (3) bekezdés *g)* pontjának és 18. § (2) bekezdésének rendelkezései azokban az esetekben is alkalmazhatók, amelyekben a mezőgazdasági tevékenységét megszüntető, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból támogatásban részesülő természetes személy adóalany a gazdaságát a mezőgazdasági tevékenységet tovább folytató, a Ptk. szerinti közeli hozzátartozónak minősülő természetes személy részére 2010. január 1-jén vagy azt követő időpontban adja át.

(2) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés alkalmazása egyúttal önellenőrzést is igényel, az önellenőrzés pótlékmentesen végezhető el.

275. §[7] (1) A törvény egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel megállapított 59. § (3) bekezdését abban az esetben kell először alkalmazni, amikor az előlegnek a törvény 59. § (1) bekezdése szerinti jóváírása, kézhezvétele 2012. január 1. napjára esik, vagy azt követi.

---

1 Beiktatta: 2010. évi CXXIII. törvény 66. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2011. évi XXXV. törvény 1. §. Hatályos: 2011. IV. 12-től.
3 Beiktatta: 2011. évi LVII. törvény 10. §. Hatályos: 2011. VI. 10-től.
4 Beiktatta: 2011. évi XCVI. törvény 10. §. Hatályos: 2011. VII. 15-től.
5 Beiktatta: 2011. évi XCVI. törvény 10. §. Hatályos: 2011. VII. 15-től.
6 Módosította: 2013. évi CCLII. törvény 163. § (3).
7 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 130. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

(2) A törvénynek az alkalmazandó általános forgalmiadó-mértékre vonatkozó, egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel megállapított rendelkezéseit – a (3)–(4) bekezdésbe foglalt eltéréssel – azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a törvény 84. §-a szerint megállapított időpont 2012. január 1. napjára esik vagy azt követi.

(3) A törvénynek az alkalmazandó általános forgalmiadó-mértékre vonatkozó, 2011. december 31. napján hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni arra a termékértékesítésre, szolgáltatásnyújtásra, amelynél a teljesítést a törvény 58. §-a szerint kell megállapítani, és az az időszak, amelyre az adott részlet vagy elszámolás vonatkozik, még 2012. január 1. napja előtt befejeződik, de az ellenérték megtérítése 2012. január 1. napján vagy azt követően válik esedékessé.

(4) Azt az általános forgalmiadó-mértékváltozással érintett termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, amelynél a teljesítést a törvény 58. §-a szerint kell megállapítani, és az az időszak, amelyre az adott részlet vagy elszámolás vonatkozik, még 2012. január 1. napja előtt megkezdődik, de 2012. január. 1. napján vagy azt követően fejeződik be, azon naptári napok száma szerint, amelyek

a) 2012. január 1. napját megelőző időszakra, illetőleg

b) 2012. január 1. napjára vagy azt követő időszakra

esnek, az alkalmazandó általános forgalmi adó mértéke szempontjából úgy kell tekinteni, mint amelynél az *a)* és *b)* pont szerint külön-külön, időarányos részteljesítés történik. Az *a)* pont szerinti időarányos részteljesítésre a törvény 2011. december 31. napján hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni, ha az ellenérték megtérítése 2012. január 1. napján vagy azt követően válik esedékessé.

(5) Az általános forgalmiadó-mértékváltozás miatt a gépi nyugta- és/vagy számlaadásra szolgáló pénztárgépet és taxamétert legkésőbb 2012. február 29. napjáig az arra jogosított szervizzel át kell állíttatni.

(6) A (5) bekezdésben említett átállításig

a) a gépi nyugtaadásra szolgáló taxamétert és

b) az általános forgalmi adó nyugtán való feltüntetésére vagy számlakiállításra is alkalmas pénztárgépet

használó, nyugta-, illetőleg számlakibocsátási kötelezettségének kézi kibocsátású nyugtával, számlával tesz eleget.

(7) A törvény 124. § (2) bekezdés *a)* pontja 2011. december 31-én hatályos szabályát továbbra is alkalmazni kell azokra az elszámolási időszakokra, amelyeknek a kezdő napja 2012. január 1. napját megelőző napra esik.

(8) A törvény egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel megállapított 131. § (2) bekezdését először arra az adómegállapítási időszakra kell alkalmazni, amely 2012. január 1. napján kezdődik.

(9) A törvény egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel megállapított 135. § (2) bekezdését abban az esetben kell először alkalmazni, amikor a tárgyi eszköz rendeltetésszerű használatbavétele 2011. december 31. napját követően történt meg.

(10) Az adóalany dönthet úgy is, hogy a 2011. december 31. napján vagy azt megelőzően rendeltetésszerű használatba vett tárgyi eszközökre is a törvény egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel megállapított 135. § (2) bekezdését alkalmazza. Az adóalany köteles ezen döntését adónyilvántartásában megfelelően rögzíteni. Ilyen esetben az önellenőrzés pótlékmentesen végezhető el.

(11) A törvény egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvénnyel megállapított 5. számú melléklet 3/A. pontját azokban az esetekben kell először alkalmazni, amelyekben az arányszámot 2012. évre állapítják meg.

276. §[1] (1) A fordított adózás mezőgazdasági szektorra történő kiterjesztésével kapcsolatban egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi XLIX. törvénnyel (a továbbiakban: Mód2 törvény) megállapított 142. § (1) bekezdés *i)* pontját – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – azon ügyletek esetén kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2012. július 1. napjára esik, vagy azt követi.

(2) A Mód2 törvénnyel megállapított 6/A. számú mellékletben felsorolt termékek értékesítése esetén, ha a teljesítés időpontja 2012. július 1. napjára esik, vagy azt követi, de a terméket beszerző adóalanynak a 60. § (1)–(3) bekezdése szerint a fizetendő adót 2012. július 1. napját megelőzően kellene megállapítani, a Mód2 törvénnyel megállapított 142. § (1) bekezdés *i)* pontja nem alkalmazandó.

(3) Amennyiben a Mód2 törvénnyel megállapított 142. § (1) bekezdés *i)* pontja hatálya alá tartozó termékértékesítéshez fizetett előleg jóváírásának, kézhezvételének időpontja 2012. július 1. napját megelőző napra esik, az előleg jóváírására, kézhezvételére tekintettel fizetendő adót az ügyletet saját nevében teljesítő adóalany fizeti az 59. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően, a termék beszerzőjének adófizetési kötelezettsége – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az adóalapnak az előleg adót nem tartalmazó összegével csökkentett része után keletkezik.

277. §[2]

278. §[3] A 3/A. számú melléklet II. rész az adózást érintő egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi LXIX. törvénnyel megállapított 2. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont az adózást érintő egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi LXIX. törvény kihirdetését követő 31. napra vagy azt követő időszakra esik.

279. §[4] (1) Az adóalany – az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén – az alanyi adómentességet 2013. naptári évre abban az esetben választhatja, ha az adóalany 2. § *a)* pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenértéknek – forintban kifejezett és éves szinten göngyölített – összege

a) sem a 2012. naptári évben ténylegesen,

b) sem a 2013. naptári évben ésszerűen várhatóan, illetve ténylegesen

nem haladja meg a 6 000 000 forintnak megfelelő pénzösszeget.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállása esetén az adóalany az alanyi adómentességet 2013. naptári évre abban az esetben is választhatja, ha a 191. § (3) bekezdésében rögzített időtartam még nem telt el.

280. §[5] Az adóalany – az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén – a XIII/A. Fejezet szerinti pénzforgalmi elszámolást első alkalommal 2013. január 1. napjától kezdődő adómegállapítási időszakra alkalmazhatja.

281. §[6] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2012. évi CLXXVIII. törvénnyel (a továbbiakban: Mód3 törvény) megállapított, 2013. január 1. napján hatályba lépő rendelkezéseit – a (2)–(7) bekezdésben meghatározott eltéréssel – azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adófizetési kötelezettség 2013. január 1. napján vagy azt követően keletkezik.

(2) E törvénynek a Mód3 törvénnyel megállapított 44. § (2)–(3) bekezdését először arra az esetre kell alkalmazni, amelyben az elszámolási időszak 2013. január 1. napján vagy azt követően kezdődik, és az adott elszámolási időszakra vonatkozóan az ellenérték megtérítésének esedékessége 2012. december 31. napját követi, feltéve hogy az adófizetési kötelezettség keletkezésének megállapítására belföldi teljesítés esetén e törvény 58. §-a lenne az irányadó.

---

1 Beiktatta: 2012. évi XLIX. törvény 2. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
2 Nem lép hatályba a 2012. évi CLXXVIII. törvény 378. § alapján.
3 Beiktatta: 2012. évi LXIX. törvény 57. §. Hatályos: 2012. VII. 20-tól.
4 Beiktatta: 2012. évi CXLVI. törvény 16. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.
5 Beiktatta: 2012. évi CXLVI. törvény 17. §. Hatályos: 2012. X. 16-tól.
6 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 148. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.

(3) E törvénynek a Mód3 törvénnyel megállapított 80/A. §-ában foglaltaknak megfelelő döntéséről az adóalany a Mód3 törvény hatálybalépésének időpontjától kezdődően tehet az állami adóhatóság felé bejelentést, azzal együtt, hogy az ahhoz fűződő jogkövetkezményeket 2013. január 1. napjától kell alkalmazni.

(4) E törvénynek a Mód3 törvénnyel megállapított 164. §-át először arra a számlára kell alkalmazni, amelyet olyan időszakról állítanak ki, amelynek kezdő időpontja 2013. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

(5) Az adólevonási jog gyakorlására vonatkozó tárgyi feltételt – az egyéb, e törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén – teljesíti az olyan 2012. évben, de 2013. évi teljesítési időponttal kiállított számla is, amely nem tartalmazza az e törvénynek a Mód3 törvénnyel megállapított 169. §-a *d)* pont *dc)* alpontja szerinti adatot.

(6) E törvénynek a Mód3 törvénnyel megállapított 249. § (4) bekezdése a belföldön nem letelepedett adóalanyok 2012. december 31-ét követően benyújtott adó-visszatéríttetési kérelmeire alkalmazandó először.

(7) E törvénynek a Mód3 törvénnyel megállapított 251/A. §-a a belföldön nem letelepedett adóalanyok 2013. évi adóvisszatérítési időszakaira vonatkozó adó-visszatérítettési kérelmeire alkalmazandó először.

282. §[1] (1) E § alkalmazásában

a) Közösség: a Horvát Köztársaság csatlakozása előtti Közösség területe;

b) kibővült Közösség: a Horvát Köztársaság csatlakozása utáni Közösség területe;

c) csatlakozás: a Horvát Köztársaság csatlakozása az Európai Unióhoz.

(2) A terméknek teljes vámmentességgel járó ideiglenes behozatali eljárás hatálya alá vagy a 111. § (1) bekezdésében meghatározott eljárások egyikének hatálya alá helyezése időpontjában hatályos rendelkezéseket a Horvát Köztársaság csatlakozását követően továbbra is alkalmazni kell ezen termékeknek az említett eljárások hatálya alóli kikerüléséig, feltéve, hogy a következő feltételek együttesen teljesülnek:

a) a terméket a Közösségbe vagy a Horvát Köztársaságba a csatlakozást megelőzően importálták;

b) a termék a Közösségbe vagy a Horvát Köztársaságba történő importja óta ezen eljárás hatálya alatt áll;

c) a termék a csatlakozást megelőzően nem került ki ezen eljárás hatálya alól.

(3) A terméknek árutovábbítási eljárás hatálya alá történő helyezésekor hatályos rendelkezéseket a Horvát Köztársaság csatlakozását követően továbbra is alkalmazni kell ezen terméknek az említett eljárás hatálya alóli kikerüléséig, feltéve, hogy a következő feltételek együttesen teljesülnek:

a) a termék a csatlakozást megelőzően került az árutovábbítási eljárás hatálya alá;

b) a termék a csatlakozást megelőzően nem került ki ezen eljárás hatálya alól.

(4) Termékimportnak minősül a Horvát Köztársaságban vagy a Közösségben bizonyíthatóan szabad forgalomban lévő terméknek

a) az ideiglenes behozatalra vonatkozó szabályozás vagy a 111. § (1) bekezdésében meghatározott eljárások egyike alóli vagy ezen eljárások egyikének megfelelő olyan eljárás hatálya alóli kikerülése, amelynek hatálya alá a csatlakozást megelőzően került a (2) bekezdésben meghatározott feltételek szerint;

b) az árutovábbítási eljárás hatálya alóli kikerülése, ha ezen eljárás alá a termék a Horvát Köztársaság területén a csatlakozást megelőzően került abból a célból, hogy azt az adóalanyként eljáró személy ezen időpontot megelőzően ellenérték fejében értékesítse.

(5) Termékimportnak minősül az is, ha a csatlakozást követően az adóalany vagy nem adóalany olyan terméket használ a tagállam területén, amelyet a csatlakozást megelőzően értékesítettek számára a Közösség vagy a Horvát Köztársaság területén, feltéve, hogy a következő feltételek együttesen teljesülnek:

a) ezen termék értékesítésére adómentesség vonatkozik a 98. § értelmében vagy a Horvát Köztársaságban érvényben lévő egyenértékű rendelkezés értelmében;

1 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 149. §. Hatályos: 2013. VII. 1-től.

b) a csatlakozást megelőzően nem történt meg ezen termék importja a Horvát Köztársaság vagy a Közösség területére.

(6) A (4) bekezdésében meghatározott esetekben az importot abban a tagállamban kell teljesítettnek tekinteni, amelynek területén a termék kikerül azon eljárás alól, amelynek hatálya alá a csatlakozást megelőzően került.

(7) Nem keletkezik adófizetési kötelezettség a (4) és (5) bekezdésben meghatározott termékimportnak minősülő esetekben, feltéve, hogy a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) az importált terméket a kibővült Közösségen kívülre adják fel vagy fuvarozzák el;

b) az ideiglenes behozatal következtében a (4) bekezdés *a)* pontja értelmében importált termék nem közlekedési eszköz és abba a tagállamba adják fel vagy fuvarozzák el, ahonnan azt exportálták azon személy részére, aki (amely) azt exportálta;

c) az ideiglenes behozatal következtében a (4) bekezdés *a)* pontja értelmében importált termék olyan közlekedési eszköz, amelyet a csatlakozást megelőzően szereztek be vagy importáltak a Horvát Köztársaságba vagy a Közösség valamelyik tagállamába a hazai piacára vonatkozó adózási rendet szabályozó általános szabályok alapján, vagy amely nem részesült export címén Héa-mentességben vagy -visszatérítésben.

(8) Az (7) bekezdés *c)* pontjában említett feltétel teljesítettnek minősül a következő esetekben:

a) a közlekedési eszköz első forgalomba helyezésének időpontja és az Európai Unióhoz történő csatlakozás időpontja között több, mint nyolc év telt el;

b) ha az import címén fizetendő adó összege elhanyagolható.

283. §[1] (1) E törvénynek a Mód3 törvénnyel megállapított 9. számú melléklet 11/A. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adófizetési kötelezettség 2013. július 1. napján vagy azt követően keletkezik.

(2) A Horvát Köztársaságban gazdasági céllal letelepedett adóalanyokat az Áfa tv. XVIII. Fejezetében szabályozott adó-visszatéríttetési jog az ott meghatározott feltételek fennállása mellett a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása napján vagy azt követően belföldön teljesített ügyletek tekintetében illeti meg. A Horvát Köztársaságban letelepedett adóalanyok esetében a 2013. évi adóvisszatérítési időszakra vonatkozóan benyújtott adó-visszatéríttetési kérelmekre a 251/B. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt összeget időarányosan kell figyelembe venni.

284. §[2] E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények módosításáról szóló 2014. évi XXV. törvénnyel megállapított 58. § (1) bekezdését az olyan 2014. június 30-át követő elszámolási időszakokra kell alkalmazni, amely tekintetében a fizetés esedékessége 2014. június 30-át követő időpont.

285. §[3] (1) E törvénynek a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvénnyel módosított 85. § (2) bekezdés *b)* pontját azokban az esetekben kell először alkalmazni, amelyekben a felnőttképzést folytató intézmények által indított képzések indításának időpontja 2013. szeptember 1. napjára esik vagy azt követi.

(2) A felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény 30. § (2) bekezdése szerinti képzési programok tekintetében e törvény 85. § (2) bekezdés *b)* pontjának 2013. augusztus 31. napján hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

286. §[4] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított 135. § (5) bekezdését abban az esetben kell először alkalmazni, amikor a vagyoni értékű jog adóalany általi szerzése 2014. január 1. napján vagy azt követően történt meg.

---

1 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 150. §. Hatályos: 2013. VII. 1-től.
2 Megállapította: 2014. évi XXV. törvény 10. §. Hatályos: 2014. VII. 4-től.
3 Beiktatta: 2013. évi LXXVII. törvény 35. § (2). Hatályos: 2013. IX. 1-től.
4 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 105. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.

(2) Az adóalany dönthet úgy is, hogy a 2014. január 1. napját megelőzően szerzett vagyoni értékű jogra is az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított 135. § (5) bekezdését alkalmazza. Az adóalany köteles ezen döntését adónyilvántartásában megfelelően rögzíteni. Ilyen esetben az önellenőrzés pótlékmentesen végezhető el.

287. §[1] A 3. számú melléklet I. részének az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított 19–24. pontjait azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2014. január 1-jére vagy azt követő napra esik.

288. §[2] (1) Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XXXIII. törvénnyel (a továbbiakban: Mód4 törvény) megállapított 45/A. §-t azon ügyletek esetén kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2015. január 1. napjára esik vagy azt követi.

(2) Amennyiben a Mód4 törvénnyel megállapított 45/A. § hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtásához fizetett előleg jóváírásának, kézhezvételének időpontja 2015. január 1. napját megelőző napra esik, az előleg jóváírására, kézhezvételére tekintettel fizetendő adót a 2015. január 1. napját megelőzően hatályos szolgáltatás teljesítési helyére vonatkozó szabályok alapján kell megállapítani.

(3) A Mód4 törvénnyel megállapított 45/A. § hatálya alá tartozó olyan szolgáltatás nyújtása esetén, amelynek teljesítési időpontja 2015. január 1. napjára esik vagy azt követi, és amelyre tekintettel a (2) bekezdés szerint előleg fizetésére került sor, az ügylet teljesítési időpontjában a szolgáltatásnyújtó adófizetési kötelezettsége az adóalapnak az előleg adót nem tartalmazó összegével csökkentett része után keletkezik.

289. §[3] (1) A Mód4 törvénnyel megállapított 142. § (1) bekezdés *j)* pontját – a (2)–(3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – azon ügyletek esetén kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2015. január 1. napjára esik vagy azt követi.

(2) A Mód4 törvénnyel megállapított 6/B. mellékletben felsorolt termékek értékesítése esetén, ha a teljesítés időpontja 2015. január 1. napjára esik vagy azt követi, de a terméket beszerző adóalanynak a 60. § (1)–(3) bekezdése szerint a fizetendő adót 2015. január 1. napját megelőzően kellene megállapítani, a Mód4 törvénnyel megállapított 142. § (1) bekezdés *j)* pontja nem alkalmazandó.

(3) Amennyiben a Mód4 törvénnyel megállapított 142. § (1) bekezdés *j)* pontja hatálya alá tartozó termékértékesítéshez fizetett előleg jóváírásának, kézhezvételének időpontja 2015. január 1. napját megelőző napra esik, az előleg jóváírására, kézhezvételére tekintettel fizetendő adót az ügyletet saját nevében teljesítő adóalany fizeti az 59. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően, a termék beszerzőjének adófizetési kötelezettsége – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az adóalapnak az előleg adót nem tartalmazó összegével csökkentett része után keletkezik.

290. §[4] Ha a belföldön nyilvántartásba vett adóalany az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2014. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Mód5 törvény) kihirdetését követő napig az állami adóhatóságnak nyilatkozott arról, hogy a 86. § (1) bekezdés *j)* és *k)* pontjában említett valamennyi termékértékesítését adókötelessé teszi, nyilatkozatát 2015. február 28-ig a lakóingatlan értékesítésére vonatkozóan – a 88. § (4) bekezdésére tekintettel – megváltoztathatja. A lakóingatlan-értékesítés adó alóli mentességére vonatkozó nyilatkozat 2015. január 1-jétől kezdődően alkalmazandó.

---

1 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 106. §. Hatályos: 2014. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 17. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2014. évi XXXIII. törvény 17. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 127. §. Hatályos: 2014. XI. 27-től.

291. §[1] E törvénynek a Mód5 törvénnyel megállapított 125. § (2) bekezdés *j)* pontját azokban az esetekben is alkalmazni lehet, amelyekben az adólevonási jog keletkezésének időpontja az e törvénynek a Mód5 törvénnyel megállapított 125. § (2) bekezdés *j)* pontja hatálybalépésének időpontját megelőzi.

292. §[2] E törvénynek a Mód5 törvénnyel megállapított 86. § (3) bekezdését a 2014. december 31-ét követően kezdődő időszakokra kell először alkalmazni, feltéve, hogy az ügyletre e törvény 58. §-a vonatkozik.

293. §[3] Az adólevonási jog gyakorlására vonatkozó tárgyi feltételt – az egyéb, e törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén – teljesíti az olyan 2014. évben, de 2015. évi teljesítési időponttal kiállított, 2 000 000 forintot el nem érő áthárított adót tartalmazó számla is, amely nem tartalmazza az e törvénynek a Mód5 törvénnyel módosított 169. § *d)* pont *dc)* alpontja szerinti adatot.

294. §[4] (1) E törvénynek a Mód5 törvénnyel módosított 142. § (1) bekezdés *c)* pontját – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – azon ügyletek esetében kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2015. január 1. napjára vagy azt követő időpontra esik.

(2) E törvénynek a Mód5 törvénnyel módosított 142. § (1) bekezdés *c)* pontja szerinti, építési hatósági engedélyhez vagy építési hatósági tudomásulvételi eljáráshoz nem kötött szolgáltatás nyújtása esetén, ha a teljesítés időpontja 2015. január 1. napjára esik vagy azt követi, de a szolgáltatást igénybevevő adóalanynak a 60. § (1)–(3) bekezdése szerint a fizetendő adót 2015. január 1. napját megelőzően kellene megállapítani, a Mód5 törvénnyel módosított 142. § (1) bekezdés *c)* pontját nem kell alkalmazni.

(3) Amennyiben a Mód5 törvénnyel módosított 142. § (1) bekezdés *c)* pontja hatálya alá tartozó, építési hatósági engedélyhez vagy építési hatósági tudomásulvételi eljáráshoz nem kötött szolgáltatásnyújtáshoz fizetett előleg jóváírásának, kézhezvételének időpontja 2015. január 1. napját megelőző napra esik, az előleg jóváírására, kézhezvételére tekintettel fizetendő adót az ügyletet saját nevében teljesítő adóalany fizeti az 59. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően, a szolgáltatás igénybevevőjének adófizetési kötelezettsége – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az adóalapnak az előleg adót nem tartalmazó összegével csökkentett része után keletkezik.

295. §[5] A 3. számú melléklet I. részének a Mód5 törvénnyel megállapított 25–48. pontjait azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2015. január 1-jére vagy azt követő napra esik.

296. §[6]

297. §[7] E törvénynek a Mód5 törvénnyel megállapított 58. § (1) és (1a) bekezdését az olyan 2015. december 31-ét követően kezdődő elszámolással vagy fizetéssel érintett időszakokra kell először alkalmazni, amelyek tekintetében a fizetés esedékessége, valamint a számla vagy a nyugta kibocsátásának időpontja 2015. december 31-ét követő időpont.

298. §[8] A 3. számú melléklet I. részének az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi LXXXI. törvénnyel megállapított 49. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2016. január 1-jére vagy azt követő napra esik.

---

1 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 128. §. Hatályos: 2014. XI. 27-től.
2 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 129. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 130. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 131. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 132. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
6 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi LXXIV. törvény 137. § 2. Hatálytalan: 2016. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 134. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2015. évi LXXXI. törvény 22. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.

299. §[1] (1) E törvénynek az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvénnyel megállapított 165. § (1) bekezdés *c)* pontját és (4) bekezdését, valamint 165/A. §-át és 166. § (1) bekezdését azon ügyletek esetén kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2016. január 1. napjára esik vagy azt követi.

(2) E törvénynek az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvénnyel megállapított 153/A. §-át azon ügyletek esetén kell először alkalmazni, amikor a levonási jog 2016. január 1. napján vagy azt követően keletkezik.

300. §[2] A 3. számú melléklet I. részében foglalt táblázatnak az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról szóló 2015. évi CCXII. törvénnyel megállapított 50. és 51. sorát azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2016. január 1-jére vagy azt követő napra esik.

301. §[3] (1) E törvénynek az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvénnyel módosított 156. §-át a 2016. április 30-át követően benyújtott kérelmek esetén kell alkalmazni.

(2) A 2016. május 1-jét megelőzően hatályos 156. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott feltételek teljesítése alapján meghozott jogerős határozatok 156. § (6) bekezdés *a)* pontjában meghatározott érvényességi idejét a 156. § 2016. május 1-jén hatályba lépő módosítása nem érinti.

302. §[4] E törvénynek az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvénnyel megállapított 4. számú melléklet 2. pont *a)* alpontját a 2016. április 30-át követően benyújtott kérelmek esetén kell alkalmazni.

303. §[5] E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel (a továbbiakban: Mód6 törvény) megállapított 8/A. számú melléklet 3. pontja szerinti államban letelepedett adóalanyok tekintetében a XVIII. Fejezet szerinti adó-visszatérítést azon ügyletek esetén kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2014. január 1. napjára esik vagy azt követi. E törvénynek a Mód6 törvénnyel megállapított 8/A. számú melléklet 3. pontja szerinti államban letelepedett adóalanyok a 2014. évre vonatkozó adó-visszatérítettési kérelmeiket e törvény 251/C. § (1) bekezdésétől eltérően 2016. szeptember 30. napjáig nyújthatják be az állami adóhatósághoz.

304. §[6] (1) A 3. számú melléklet I. részének a Mód6 törvénnyel megállapított 52–54. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

(2) A 3/A. számú melléklet I. részének Mód6 törvénnyel módosított 1. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

305. §[7] (1) A 3/A. számú melléklet II. részének a Mód6 törvénnyel megállapított 3. pontját

a) az olyan 2016. december 31-ét követően kezdődő elszámolással vagy fizetéssel érintett időszakokra kell először alkalmazni, amelyek tekintetében a fizetés esedékessége, valamint a számla vagy a nyugta kibocsátásának időpontja 2016. december 31-ét követő időpont, ha a teljesítés időpontját az 58. § szerint kell megállapítani,

b) az *a)* pont alá nem tartozó esetekben akkor kell először alkalmazni, amikor a 84. § szerint megállapított időpont 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

---

1 Beiktatta: 2015. évi CLXXXVII. törvény 127. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2015. évi CCXII. törvény 23. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2016. évi XIII. törvény 130. § (3). Hatályos: 2016. V. 1-től.
4 Beiktatta: 2016. évi XIII. törvény 130. § (3). Hatályos: 2016. V. 1-től.
5 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 69. §. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
6 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 70. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 71. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.

(2) A 3/A. számú melléklet II. részének a Mód6 törvénnyel megállapított 4. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

306. §[1] (1) A 6. számú melléklet Mód6 törvénnyel megállapított 30. és 31. pontját – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – azon ügyletek esetén kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

(2) A 6. számú melléklet Mód6 törvénnyel megállapított 30. és 31. pontjában meghatározott termékek értékesítése esetén a 142. § (1) bekezdés *d)* pontja nem alkalmazandó, ha a teljesítés időpontja 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik, de a terméket beszerző adóalanynak a 60. § (1)–(3) bekezdése szerint a fizetendő adót 2017. január 1-jét megelőzően kellene megállapítani.

(3) Ha a 6. számú melléklet Mód6 törvénnyel megállapított 30. és 31. pontjában meghatározott termékek értékesítéséhez fizetett előleg jóváírásának, kézhezvételének, megszerzésének időpontja 2017. január 1-jét megelőző napra esik, az előleg jóváírására, kézhezvételére, megszerzésére tekintettel fizetendő adót az ügyletet saját nevében teljesítő adóalany fizeti az 59. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően, a termék beszerzőjének adófizetési kötelezettsége – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az adóalapnak az előleg adót nem tartalmazó összegével csökkentett része után keletkezik.

307. §[2] Az adólevonási jog gyakorlására vonatkozó tárgyi feltételt – az egyéb, e törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén – teljesíti az olyan 2016. évben, de 2017. évi teljesítési időponttal kiállított, 1 000 000 forintot el nem érő áthárított adót tartalmazó számla is, amely nem tartalmazza a Mód6 törvénnyel módosított 169. § *d)* pont *dc)* alpontja szerinti adatot.

308. §[3] A 3. számú melléklet II. részének a Mód6 törvénnyel megállapított 3. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2018. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

309. §[4]

310. §[5] (1) Az adóalany – az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén – az alanyi adómentességet 2017. naptári évre abban az esetben választhatja, ha az adóalany 2. § *a)* pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenértéknek – forintban kifejezett és éves szinten göngyölített – összege

a) sem a 2016. naptári évben ténylegesen,

b) sem a 2017. naptári évben észszerűen várhatóan, illetve ténylegesen

nem haladja meg a 8 000 000 forintnak megfelelő pénzösszeget.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállása esetén az adóalany az alanyi adómentességet 2017. naptári évre abban az esetben is választhatja, ha a 191. § (3) bekezdésében rögzített időtartam még nem telt el.

311. §[6] A 3. számú melléklet I. részének az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXXVII. törvénnyel (a továbbiakban: Mód7 törvény) megállapított 55–58. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2018. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

312. §[7] A 3. számú melléklet II. részének a Mód7 törvénnyel megállapított 4. pontját

---

1 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 72. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 73. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 74. § (1). Hatályos: 2018. I. 1-től.
4 Hatályba lép: az adópolitikáért felelős miniszter által a Magyar Közlönyben közzétett azon egyedi határozat kihirdetését követő 31. napon.
5 Beiktatta: 2016. évi CXXV. törvény 77. §. Hatályos: 2016. XI. 26-tól.
6 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 50. § (1). Hatályos: 2018. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 50. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.

a) az olyan 2017. december 31-ét követően kezdődő elszámolással vagy fizetéssel érintett időszakokra kell először alkalmazni, amelyek tekintetében a fizetés esedékessége, valamint a számla vagy a nyugta kibocsátásának időpontja 2017. december 31-ét követő időpont, ha a teljesítés időpontját az 58. § szerint kell megállapítani,

b) az *a)* pont alá nem tartozó esetekben akkor kell először alkalmazni, amikor a 84. § szerint megállapított időpont 2018. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

313. §[1] E törvénynek a Mód7 törvénnyel módosított 6. § (4) bekezdés *b)* pont *bb)* alpontja, 8. § (3) bekezdés második mondata, (5), (9), (10) és (12) bekezdése, 57. § (2) bekezdése, 85. § (5) bekezdés *a)–c)* pontjai és (6) bekezdése, 86. § (1) bekezdés *j)* pont *jb)* alpontja, 142. § (1) bekezdés *g)* pontja, 156. § (5) és (6) bekezdései, 188. § (3) bekezdés *c)* pont *cb)* alpontja vonatkozásában véglegessé vált döntés alatt a 2018. január 1-jét megelőzően jogerőre emelkedett határozatot, valamint véglegessé válás alatt a 2018. január 1-jét megelőzően történt jogerőre emelkedést is érteni kell.

314. §[2] (1) E törvénynek az egyes törvényeknek a közérdekű nyugdíjas szövetkezetek létrehozásával összefüggő módosításáról szóló 2017. évi LXXXIX. törvénnyel (a továbbiakban: Mód8 törvény) módosított 142. § (1) bekezdés *c)* pontját – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – azon ügyletek esetében kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2018. január 1. napjára vagy azt követő időpontra esik.

(2) E törvénynek a Mód8 törvénnyel módosított 142. § (1) bekezdés *c)* pontja szerinti közérdekű nyugdíjas szövetkezet által nyújtott szolgáltatás esetén, ha a teljesítés időpontja 2018. január 1. napjára vagy azt követő időpontra esik, de a szolgáltatást igénybevevő adóalanynak a 60. § (1)–(3) bekezdése szerint a fizetendő adót 2018. január 1. napját megelőzően kellene megállapítani, a Mód8 törvénnyel módosított 142. § (1) bekezdés *c)* pontját nem kell alkalmazni.

(3) Amennyiben e törvénynek a Mód8 törvénnyel módosított 142. § (1) bekezdés *c)* pontja hatálya alá tartozó, közérdekű nyugdíjas szövetkezet által nyújtott szolgáltatáshoz fizetett előleg jóváírásának, kézhezvételének időpontja 2018. január 1. napját megelőző napra esik, az előleg jóváírására, kézhezvételére tekintettel fizetendő adót az ügyletet saját nevében teljesítő adóalany fizeti az 59. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően, a szolgáltatás igénybevevőjének adófizetési kötelezettsége – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az adóalapnak az előleg adót nem tartalmazó összegével csökkentett része után keletkezik.

315. §[3] A 3. számú melléklet I. részének az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló 2017. évi CXXXIII. törvénnyel módosított 11. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2018. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

316. §[4] A 2017. december 31-ét követően adószám-felfüggesztés hatálya alatt álló adóalanyra a 137. § 2017. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

317. §[5] (1) E törvénynek az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról szóló 2017. évi CLIX. törvénnyel megállapított 2018. július 1-jétől hatályos 10. számú melléklete 5–8. pontjait a 2018. június 30-át követően nyomdai úton előállított nyomtatvány használatával kibocsátott vagy számlázási funkcióval rendelkező programmal kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat tekintetében kell először alkalmazni. Azon kibocsátott vagy kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat tekintetében, amelyről a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalanynak mind a 2018. június 30-ig hatályos, mind a 2018. július 1-jétől hatályos szabályok alapján adatot kell szolgáltatni, az adóalany dönthet úgy is, hogy csak a 2018. július 1-jétől hatályos szabályok szerint szolgáltat adatot.

---

1 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 51. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2017. évi LXXXIX. törvény 12. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2017. évi CXXXIII. törvény 1. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 150. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 77. §. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.

(2) Azon, 2018. július 1-jét megelőzően nyomdai úton előállított nyomtatvány használatával kibocsátott vagy számlázási funkcióval rendelkező programmal kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat tekintetében, amelyben feltüntetett adót 2018. június 30-át követően kezdődő vagy 2018. július 1-jét magában foglaló adómegállapítási időszakban kell megállapítani és bevallani, a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany a 10. számú melléklet 2018. június 30-án hatályos szabályait köteles alkalmazni.

(3) A 2018. július 1-jén vagy azt követően kezdődő adómegállapítási időszakokról teljesítendő bevallás tekintetében e törvénynek a bevallás benyújtására előírt határidő napján hatályos 10. számú melléklet 1–4. pontjait kell alkalmazni. Éves bevallásra kötelezett adóalany a 10. számú melléklet 2018. június 30-án hatályos szabályait köteles alkalmazni azon számlák tekintetében, amelyek alapján 2018. évben gyakorol levonási jogot.

318. §[1] E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel (a továbbiakban: Mód9 törvény) megállapított 18/A–18/B. §-át, 66/A. §-át, 153/D. § *e)* pontját, 259. § 24/A. pontját, valamint a Mód9 törvénnyel módosított 66. § (1) bekezdését és 259. § 15. pontját a 2018. december 31-ét követően kibocsátott utalványok esetében kell először alkalmazni.

319. §[2] A 3. számú melléklet I. részének a Mód9 törvénnyel módosított 54. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2019. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

320. §[3] E törvény 142. § (9) bekezdését utoljára a 2022. június 30. napját magában foglaló adómegállapítási időszak tekintetében kell alkalmazni.

321. §[4]

322. §[5]

323. §[6] E törvénynek a Mód9 törvénnyel megállapított 45/A. § (3)–(4) bekezdését azokban az esetekben kell először alkalmazni, amelyekben a teljesítés időpontja 2018. december 31-ét követi.

324. §[7] (1) Az adóalany – az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén – az alanyi adómentességet 2019. naptári évre abban az esetben választhatja, ha az adóalany 2. § *a)* pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenértéknek – forintban kifejezett és éves szinten göngyölített – összege

a) sem a 2018. naptári évben ténylegesen,

b) sem a 2019. naptári évben észszerűen várhatóan, illetve ténylegesen

nem haladja meg a 12 000 000 forintnak megfelelő pénzösszeget.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállása esetén az adóalany az alanyi adómentességet 2019. naptári évre abban az esetben is választhatja, ha a 191. § (3) bekezdésében rögzített időtartam még nem telt el.

325. §[8] E törvénynek az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi LXXXII. törvénnyel megállapított 124. § (4) bekezdés *b)* pontját arra az esetre kell először alkalmazni, amikor az elszámolási időszak 2018. december 31-ét követően kezdődik és a levonási jog 2018. december 31-ét követően keletkezik.

---

1 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 78. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 79. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 80. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Hatályba lép: az adópolitikáért felelős miniszter azon egyedi határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét követő 31. nap, amely megállapítja Magyarország és a Szerbia Köztársaság közötti viszonosság megszűnésének időpontját.
5 Hatályba lép: az adópolitikáért felelős miniszter azon egyedi határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét követő 31. nap, amely megállapítja Magyarország és a Török Köztársaság közötti viszonosság megszűnésének időpontját.
6 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 83. §. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
7 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 60. §. Hatályos: 2018. XI. 24-től.
8 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 61. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

326. §[1] Ha az utazásszervező 2019. év vonatkozásában él e törvény 212/A. § (1) bekezdése szerinti választási jogával, köteles e törvény 206. § (1) bekezdés *d)* pontja szerinti önálló pozíciószámot legkésőbb a 2019. december 31-ét magában foglaló adó-megállapítási időszakban lezárni.

327. §[2] E törvény 2019. december 31-én hatályos 3. számú melléklet I. rész 50–51. pontja szerinti lakóingatlan-értékesítés általános forgalmi adó mértékére a 2019. december 31-én hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni akkor is, ha a 84. § szerint megállapított időpont a 2020. január 1. napjával kezdődő és 2023. december 31. napjával záruló időszakra esik, feltéve, hogy

a) építési engedélyhez kötött építési munka esetén a lakóingatlan építésére 2018. november 1. napján van végleges építési engedély, vagy

b) az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységet legkésőbb 2018. november 1. napján bejelentették.

328. §[3] (1) A 2020. január 1-jét megelőzően, belföldön fenntartott vevői készlet céljára továbbított termékekre a 2019. december 31-én hatályos 22. § (3)–(5) bekezdés, 144. §, 183. §, 259. § 26. *a)* pontját kell alkalmazni, azzal, hogy az ilyen, 2020. december 31-én még a vevői készletben lévő termékre 2020. december 31-én beáll a 22. § (1) bekezdése szerinti joghatás.

(2) Abban az esetben, ha a belföldön nyilvántartásba vett adóalany 2020. január 1-jét megelőzően továbbított terméket a Közösség valamely más tagállamában fenntartott vevői készletébe, úgy a 12. § (1) bekezdése szerinti joghatás akkor áll be, amikor a vevői készlet helye szerinti tagállam szabályozása értelmében ezen termék után Közösségen belüli termékbeszerzés jogcímén adófizetési kötelezettség keletkezik. Az adóalany az ily módon továbbított termékekről a 2019. december 31-én hatályos 182. § szerint vezet folyamatos mennyiségi nyilvántartást.

329. §[4] E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények uniós jogharmonizációs kötelezettségek miatt szükséges módosításáról szóló 2019. évi LXXII. törvénnyel (a továbbiakban: Mód10 törvény) módosított 98. § (2) bekezdés *a)* pontja, 98. § (5) bekezdése, 101. § (2) bekezdés *a)* pontja, 102. § (1) bekezdés *b)* pontja alkalmazható ezen módosítások hatálybalépését megelőzően teljesített ügyletekre is.

330. §[5] E törvénynek a Mód10 törvénnyel módosított 165. § (1) bekezdés *b)* pontja alkalmazható a 2018. december 31-ét követően teljesített ügyletek esetében is.

331. §[6] (1) E törvénynek a Mód10 törvénnyel megállapított 12/A. §-át és 182. §-át abban az esetben kell először alkalmazni, amikor az adóalany 2019. december 31-ét követően továbbít belföldről terméket egy másik tagállamba. E törvénynek a Mód10 törvénnyel megállapított 22. § (3)–(6) bekezdését és 183. §-át abban az esetben kell először alkalmazni, amikor az adóalany 2019. december 31-ét követően továbbít másik tagállamból terméket belföldre.

(2) E törvénynek a Mód10 törvénnyel megállapított 27. § (2) bekezdését abban az esetben kell először alkalmazni, amikor a sorban első értékesítő által teljesített termékértékesítés 2019. december 31-ét követi.

(3) E törvénynek a Mód10 törvénnyel megállapított 89. § (1a) bekezdését arra a termékértékesítésre kell először alkalmazni, amelynek teljesítési időpontja 2019. december 31-ét követi.

---

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 62. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 63. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 37. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 38. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
5 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 39. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
6 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 40. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

332. §[1] E törvénynek a Mód10 törvénnyel megállapított 77. § (7)–(10) bekezdése, 259. § 3/A. pontja, valamint a Mód10 törvénnyel módosított 153/D. §-a azokban az esetekben is alkalmazható, amikor a behajthatatlan követelésként történő elszámolás alapjául szolgáló termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítésének időpontja 2020. január 1. napját megelőzi, de 2015. december 31. napját követő időpontra esik.

333. §[2]

334. §[3] A 3. számú melléklet II. részének az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXIII. törvénnyel megállapított 5. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2020. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

335. §[4] A felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvénynek a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő módosító és hatályon kívül helyező rendelkezésekről szóló 2019. évi CXII. törvény hatálybalépését megelőző napon hatályos rendelkezései szerinti felnőttképzési tevékenységhez kapcsolódó mentességre e törvény 85. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjának 2019. augusztus 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

336. §[5] (1) Az egyszerűsített vállalkozói adó alanya – az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény 2020. január 1. napjával történő hatályon kívül helyezése következtében keletkező adóalanyiságához kapcsolódóan – 2020. január 15. napjáig teljesíti az Art. 16. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozattételi kötelezettséget. A határidő elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának nincs helye.

(2) Nyilatkozattétel hiányában úgy kell tekinteni, hogy az adóalany 2020. január 1. napjától e törvénynek a választás hiányában rá irányadó szabályait alkalmazza.

337. §[6] Az adólevonási jog gyakorlására vonatkozó tárgyi feltételt – az egyéb, e törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén – teljesíti az olyan 2020. július 1-jét megelőzően, de 2020. június 30-át követő teljesítési időponttal kibocsátott, kiállított, 100 000 forintot el nem érő áthárított adót tartalmazó számla is, amely nem tartalmazza a Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvények módosításáról szóló 2019. évi C. törvénnyel módosított 169. § *d)* pont *dc)* alpontja szerinti adatot.

338. §[7] (1) E törvény 10. számú melléklete 2020. június 30. napján hatályos 1–4., 12–13. pontjait kell alkalmazni azon számla, számlával egy tekintet alá eső okirat esetén, amely alapján az adóalany 2020. június 30. napját magában foglaló adómegállapítási időszakban gyakorol levonási jogot, veszi figyelembe a módosítás vagy érvénytelenítés hatását.

(2) E törvény 10. számú melléklete 2020. június 30. napján hatályos 5. és 7–8. pontját kell alkalmazni a 2020. július 1. napja előtt kibocsátott számla, számlával egy tekintet alá eső okirat esetén. E törvény 10. számú melléklete 2020. június 30. napján hatályos 6. pontját kell alkalmazni a 2020. július 1. napja előtt kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat esetén.

1. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

A Közösség területe és tagállamai

1. A Közösség területe - a 2-4. pontokban említett eltérésekkel - a Szerződés 299. cikkében felsorolt tagállamokat és azok államterületét (a továbbiakban: tagállam területe) - az ott meghatározott eltérések figyelembevételével - jelenti.

---

1 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 41. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Hatályba lép: 2021. I. 1-jén.
3 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 49. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
4 Megállapította: 2019. évi CXII. törvény 60. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2019. évi C. törvény 16. §. Hatályos: 2019. XII. 13-tól.
6 Beiktatta: 2019. évi C. törvény 17. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
7 Beiktatta: 2019. évi C. törvény 18. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.

2. A Közösség területe, ezzel együtt a tagállam területe nem foglalja magában a következő tagállamok alábbiak szerint meghatározott részét, amelyek a Közösség, ezzel együtt a tagállam vámterületének részét képezik:

a) Egyesült Királyság:

- Csatorna-szigetek;

b) Finn Köztársaság:

- Aland szigetek;

c) [1] Francia Köztársaság:

– az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkében, valamint 355. cikkének (1) bekezdésében említett francia területek;

d) Görög Köztársaság:

- Athosz-hegy;

e) Spanyol Királyság:

- Kanári-szigetek;

f) [2] Olasz Köztársaság:

– Campione d'Italia,

– a Luganói-tó olaszországi vizei.

3. A Közösség területe, ezzel együtt a tagállam területe nem foglalja magában a következő tagállamok alábbiak szerint meghatározott részét, amely részek nem tartoznak a Közösség vámterületéhez:

a) Egyesült Királyság:

- Gibraltár;

b) Németországi Szövetségi Köztársaság:

- Büsingen területe,
- Helgoland szigete;

c) [3] Olasz Köztársaság:

– Livigno;

d) Spanyol Királyság:

- Ceuta,
- Melilla.

4. E törvény alkalmazásában nem minősül harmadik államnak:

a) Man-sziget,

b) Monacói Hercegség,

c) az Egyesült Királyság ciprusi felségterületei (Akrotiri és Dhekelia).

5. E törvény alkalmazásában azokat az ügyleteket, amelyek

a) a Man-sziget területéről kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnek, úgy kell tekinteni, mintha azok az Egyesült Királyság területéről kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnének;

b) a Monacói Hercegség területéről kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnek, úgy kell tekinteni, mintha azok a Francia Köztársaság területéről kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnének;

c) az Egyesült Királyság ciprusi felségterületeiről (Akrotiri és Dhekelia) kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnek, úgy kell tekinteni, mintha azok a Ciprus területéről kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnének.

2. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Közhatalmi tevékenységnek nem minősülő tevékenységek

1. Telekommunikációs szolgáltatások nyújtása
2. Víz-, gáz-, villamos energia- és hőellátás
3. Termék fuvarozása

1 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 135. § 1., 6. melléklet. Hatályos: 2014. XI. 27-től.
2 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 44. §, 1. melléklet 1. Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 44. §, 1. melléklet 2. Hatályos: 2020. I. 1-től.

4. Vízi és légi kikötői szolgáltatások nyújtása
5. Személy szállítása
6. Értékesítési célra előállított új termék értékesítése
7. Mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos olyan intervenciós tevékenység, amelyet az e termékek közös piaci szabályozásáról szóló rendeletek alapján végeznek
8. Kereskedelmi jellegű kiállítások, vásárok és bemutatók szervezése és rendezése
9. Raktározási szolgáltatások nyújtása
10. Kereskedelmi jellegű hirdetési- és reklámszolgáltatások nyújtása
11. Utazás szervezése
12. Munkahelyi és egyéb vendéglátás
13. [1] Rádiós és audiovizuális médiaszolgáltatások keretében végzett kereskedelmi jellegű tevékenység

3. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez [2]

A 82. § (2) bekezdésének alkalmazása alá tartozó termékek, szolgáltatások [3]

I. [4] rész: termékek [5]

Sor-szám	Megnevezés	vtsz.
1.	Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló törvény hatálya alá tartozó olyan humán gyógyszerek, amelyeket külön jogszabályban meghatározott hatóság forgalomba hozatalra engedélyezett, valamint a nem kereskedelmi jellegű áruforgalomban az erre jogosult hatóság engedélyével importált gyógyszerek; Humán gyógyászati célú magisztrális készítmények.	
2.	Hagyományos gyógynövény drogok közvetlen lakossági fogyasztásra, kiskereskedelemben szokásos kiszerelésben	1211 90 86; 1211 50 00-ból 1302-ből
3.	Az arra feljogosított hatóság által engedélyezett humán célra felhasználásra kerülő diagnosztikai reagensek	3002 11-ből; 3002 12-ből; 3002 13-ból; 3002 14-ből; 3002 15-ből 3002 19-ből 3002 90-ből 3006 20-ból 3006 30-ból 3821-ből 3822-ből
4.	Orvosi radioaktív izotópok	2844 40 20 00-ból
5.	Speciális gyógyászati célra szánt tápszerek (élelmiszerek), valamint anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek (élelmiszerek),	1901 10 00-ból 2106 90 92-ből 2106 90 98-ból
6.	Egészségügyi oxigén (max. 10, ill. 20 liter űrtartalmú, 150, ill. 200 bar nyomású palackban kiszerelve vagy cseppfolyós formában, kizárólag gyógyszerkönyvi minőségű termék)	2804 40-ből
7.	Braille-tábla műanyagból	3926 90-ből
8.	Fehér bot vakoknak	6602-ből

1 Módosította: 2010. évi CLXXXV. törvény 226. § (2) 1.
2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 20/2024. (II. 8.) Korm. rendelet 1. § a).
3 Megállapította: 2009. évi CIX. törvény 42. § (2), 3. számú melléklet 1. Hatályos: 2010. I. 15-től. Lásd: 1/2010. (I. 15) PM határozat.
4 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 86. §, 8. melléklet. Hatályos: 2019. VII. 1-től.
5 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 267/2022. (VII. 29.) Korm. rendelet 2. §.

9.	Pontozó vakoknak	8205 59 80-ből
10.	Braille-tábla fémből	8310-ből
11.	Braille-írógép, Braille-nyomtató, Braille-kijelző vakoknak	8472 90 90-ből 8443-ból 8543-ból
12.	Információátalakító egység vakok és hallássérültek részére (a szövetség által a tagok felé beszerzési ár alatt forgalmazott termék)	8471-ből
13.	Telefonkezelő adapter vakok számára	8517 69 90-ből
14.	Braille-óra vakoknak	9102-ből
15.	Könyv	4901-ből 4903
16.	Napilap (hetenként legalább négyszer megjelenő kiadvány); Folyóirat, más újság (évente legalább egyszer megjelenő kiadvány)	4902
17.	Kotta	4904
18.	A 15. és 17. pontban meghatározott termékek bármely más fizikai adathordozón reprodukált formája	
19.	Fajtiszta tenyészsertés	0103 1000
20.	Háziasított sertés, 50 kg-nál kisebb tömegű	0103 9110
21.	Élő, háziasított koca, legalább egyszer ellett, legalább 160 kg tömegű	0103 9211
22.	Élő, háziasított sertés, legalább 50 kg tömegű	0103 9219
23.	Házi sertés egészben vagy félben, frissen vagy hűtve	0203 1110
24.	Házi sertés egészben vagy félben, fagyasztva	0203 2110
25.	Fajtatiszta tenyész szarvasmarha	0102 21 10 0102 21 30 0102 21 90
26.	Más, élő háziasított szarvasmarha	0102 29 05-ből 0102 29 10-ből 0102 29 21-ből 0102 29 29-ből 0201 29 41-ből 0102 29 49-ből 0102 29 51-ből 0102 29 59-ből 0102 29 61-ből 0102 29 69-ből 0102 29 91-ből 0102 29 99-ből
27.	Fajtatiszta tenyészjuh	0104 10 10
28.	Más, élő háziasított juh	0104 10 30-ból 0104 10 80-ból
29.	Fajtatiszta tenyészkecske	0104 20 10
30.	Más, élő háziasított kecske	0104 20 90-ből
31.	Háziasított szarvasmarhafélék húsa frissen vagy hűtve, egész vagy fél	0201 10 00-ból
32.	Háziasított szarvasmarhafélék húsa frissen vagy hűtve, másképpen darabolt, csonttal, „kompenzált” negyedek	0201 20 20-ból
33.	Háziasított szarvasmarhafélék húsa frissen vagy hűtve, másképpen darabolt, csonttal, bontatlan vagy bontott elülső testnegyed	0201 20 30-ból
34.	Háziasított szarvasmarhafélék húsa frissen vagy hűtve, másképpen darabolt, csonttal, bontatlan vagy bontott hátulsó testnegyed	0201 20 50-ből
35.	Háziasított szarvasmarhafélék húsa fagyasztva, egész vagy fél	0202 10 00-ból
36.	Háziasított szarvasmarhafélék húsa fagyasztva, másképpen darabolt, csonttal, „kompenzált” negyedek	0202 20 10-ből
37.	Háziasított szarvasmarhafélék húsa fagyasztva, másképpen darabolt, csonttal, elülső negyedek egyben vagy darabolva	0202 20 30-ból
38.	Háziasított szarvasmarhafélék húsa fagyasztva, másképpen darabolt, csonttal, hátulsó negyedek egyben vagy darabolva	0202 20 50-ből
39.	Egész vagy fél háziasított bárány, frissen vagy hűtve	0204 10 00-ból
40.	Más háziasított juhhús frissen vagy hűtve, egész vagy fél	0204 21 00-ból
41.	Más háziasított juhhús frissen vagy hűtve, másképpen darabolt, csonttal, rövid elülső negyed	0204 22 10-ből
42.	Egész vagy fél háziasított bárány fagyasztva	0204 30 00-ból
43.	Más háziasított juhhús fagyasztva, egész vagy fél	0204 41 00-ból
44.	Más háziasított juhhús fagyasztva, másképpen darabolt, csonttal, rövid elülső negyed	0204 42 10-ből

45.	Háziasított kecskehús, frissen vagy hűtve, egész vagy fél	0204 50 11-ből
46.	Háziasított kecskehús, frissen vagy hűtve, rövid elülső negyed	0204 50 13-ból
47.	Háziasított kecskehús, fagyasztva, egész vagy fél	0204 50 51-ből
48.	Háziasított kecskehús, fagyasztva, rövid elülső negyed	0204 50 53-ból
49.	Házi sertéshús frissen, hűtve vagy fagyasztva	0203-ból (kivéve: 0203 1110, 0203 2110)
50-51.[1]		
51.	A 86. § (1) bekezdés *j)* pont *ja)* vagy *jb)* alpontja alá tartozó olyan egylakásos lakóingatlan, amelynek összes hasznos alapterülete nem haladja meg a 300 négyzetmétert	
52.	A 0105 vtsz. alá tartozó baromfi élelmezési célra alkalmas húsa, vágási melléktermé ke és belsősége frissen, hűtve vagy fagyasztva	0207
53.	Madártojás héjában, frissen	0407-ből
54.	Tej (kivéve az anyatejet)	040110-ből 0401 20-ból
55.	Emberi fogyasztásra alkalmas élő hal, a díszhal kivételével	0301-ből
56.	Emberi fogyasztásra alkalmas hal (ideértve a halbőrt, ikrát, haltejet, halmájat és más belsőségeket is) frissen, hűtve vagy fagyasztva, a cápa kivételével	0302-ből 0303-ból
57.	Emberi fogyasztásra alkalmas halfilé és más halhús (aprított is) frissen, hűtve vagy fagyasztva, a cápahús kivételével	0304-ből
58.	Házi sertés élelmezési célra alkalmas vágási melléktermé ke és belsősége, frissen, hűtve vagy fagyasztva	0206 30-ból 0206 41-ből 0206 49-ből

I/A.[2] rész: termékek a gyógyászati segédeszközök társadalombiztosítási támogatásba történő befogadásáról, támogatással történő rendeléséről, forgalmazásáról, javításáról és kölcsönzéséről szóló 14/2007. (III. 14.) EüM rendelet 2012. január 1. napján hatályos 10. *számú mellékletében* meghatározott gyógyászati segédeszközök közül

Sor-szám	**Megnevezés**	**ISO-kód**
1.	Lábortézisek dongalábra	06 12 03 03
2.	Lábortézisek a láb izomzatának bénulására	06 12 03 15
3.	Peroneus-emelők	06 12 06 06 03
4.	Egyedi méretvétel alapján egyedileg készített boka-láb ortézisek	06 12 06 09
5	Egyedi méretvétel alapján egyedileg készített csípőortézisek	06 12 15 09
6.	Négykörsínes térd-boka-láb ortézisek	06 12 18 03
7.	Tartozékok alsóvégtag-ortézisekhez	06 12 30
8.	Felső végtagok protézis-rendszerei	06 18
9.	Alsó végtagok protézis-rendszerei	06 24
10.	Epithesisek	06 30 21 03
11.	C–3 Ortopéd cipő csonkolt vagy rövidült végtagra	06 33 06 06 09
12.	C–4 Ortopéd cipő erősen deformált és rövidült végtagra	06 33 06 06 12
13.	Csonkharisnyák	09 06 18 03
14.	Tracheostomiás segédeszközök	09 15
15.	Sztómaterápiás segédeszközök a 09 18 14 06 ISO-kód alá tartozó sztómavédők kivételével	09 18
16.	Elektromos motorral meghajtott kerekesszékek, rásegített kormányzással	12 21 27
17.	Tápszondák	15 09 30
18.	Távcsőszemüvegek	21 03 21
19.	Hanggenerátorok	21 42 12

1 Hatályon kívül helyezte: 2015. évi CCXII. törvény 25. §. Hatálytalan: 2020. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2012. évi CLIV. törvény 15. §, 1. melléklet. Hatályos: 2013. I. 1-től.

II.[1] rész: szolgáltatások

Sorszám	Megnevezés
1.	Távhőszolgáltatás, ideértve a villamos energiáról szóló törvény alapján megújuló energiaforrásnak minősülő energiaforráson alapuló hőszolgáltatást
2.[2]	Előadóművész személyes közreműködésével *a)* vendéglátás keretében, üzletben, *b)* nem nyilvánosan meghirdetett családi esemény, baráti rendezvény keretében, zárt körben, vagy *c)* belépődíj nélkül tartott, a zenés, táncos rendezvények működésének biztonságosabbá tételéről szóló kormányrendelet hatálya alá nem tartozó, közösségi rendezvényeken nyújtott hangszeres élőzenei szolgáltatás.
3.[3]	Étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalom (TESZOR'15 56.10-ből)
4.[4]	Internet-hozzáférési szolgáltatás
5.[5]	Kereskedelmi szálláshely-szolgáltatás

3/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez[6]

A 82. § (3) bekezdésének alkalmazása alá tartozó termékek, szolgáltatások

I.[7] rész: termékek

Sor-szám	Megnevezés	vtsz.
1.	Tej és tejtermékek (kivéve az anyatejet, továbbá a 3. számú melléklet I. rész 54. pontja szerinti termékeket)	0401-ből 0402 0403 0404 10 0405-től 0406-ig
2.	Tejtermékek (kivéve az italként közvetlen fogyasztásra alkalmas, tej pótlására szolgáló olyan imitátumokat, amelyek általában tej és permeátum – esetenként savó és/vagy tejszín – különböző arányú keverékéből állnak, és amelyek minősége, mennyiségi összetétele különbözik a természetes tejétől, tejfehérje tartalma lényegesen alacsonyabb a természetes tejénél)	0404 90-ből

1 Beiktatta: 2009. évi CIX. törvény 42. § (2), 3. számú melléklet 2. Hatályos 2010. I. 15-től. Lásd: 1/2010. (I. 15) PM határozat.
2 Beiktatta: 2011. évi XXXV. törvény 2. §. Hatályos: 2011. IV. 12-től.
3 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 87. §, 9. melléklet. Hatályos: 2019. VII. 1-től. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 2021. évi XCIX. törvény 145. § (1), (2).
4 Beiktatta: 2017. évi LXXVII. törvény 52. § b), 4. melléklet. Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2019. évi LXXIII. törvény 50. §, 2. melléklet 1. Hatályos: 2020. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2009. évi XXXV. törvény 3. § (1), 1. számú melléklet. Hatályos: 2009. VII. 1-től. Lásd még: 2009. évi XXXV. törvény 56–59. §.
7 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 88. §, 10. melléklet. Hatályos: 2019. VII. 1-től.

3.	Ízesített tej	2202 99 91-ből 2202 99 95-ből 2202 99 99-ből
4.	Gabona, liszt, keményítő vagy tej felhasználásával készült termék (kivéve a 3. számú melléklet I. rész 5. pontja szerinti termékeket)	1901-ből 1903 1904 1905 10 1905 40 1905 90

II. [1] rész: szolgáltatások

Sorszám	Megnevezés
1. [2]	
2. [3]	a zenés, táncos rendezvények működésének biztonságosabbá tételéről szóló 23/2011. (III. 8.) Korm. rendelet 2012. január 1. napján hatályos állapota szerint meghatározott alkalmi szabadtéri rendezvényre történő, kizárólag belépést biztosító szolgáltatás.
3. [4]	
4. [5]	

4. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Adóraktározási eljárás

1. Az adóraktározási eljárás a termék adóraktárba történő beraktározását, ott tárolását, valamint onnan történő kiraktározását foglalja magában.

2. Adóraktár:

a) [6] a jövedéki termékek kivételével az a vámhatóság által adóraktározási eljárás céljára engedélyezett raktár, amelynek engedélyezési és működtetési feltételei – a biztosítéknyújtástól eltekintve – megegyeznek a vámjogszabályokban meghatározott, I. típusú közvámraktár engedélyezési és működtetési feltételeivel,

b) a jövedéki termékek esetében a Jöt.-ben meghatározott adóraktár, feltéve, hogy azt - az adóraktár üzemeltetőjének, engedélyesének (a továbbiakban együtt: adóraktár üzemeltetője) kérelmére - a vámhatóság adóraktározási eljárás céljára is engedélyezte. Az engedély megszerzéséhez az szükséges, hogy az adóraktár maga és az adóraktár üzemeltetőjének nyilvántartása egyaránt alkalmas legyen az adóraktározási eljárás hatálya alá vonható jövedéki termékek és az ezen eljárás hatálya alá nem vonható jövedéki termékek egyértelmű, megbízható és maradéktalan elkülönítésére.

3. Beraktározás: érvényes jogcím meglétének feltételével a termék fizikai betárolása az adóraktárba.

4. Kiraktározás: érvényes jogcím meglétének feltételével a termék fizikai kitárolása az adóraktárból.

---

1 Megállapította: 2009. évi XXXV. törvény 3. § (2), 2. számú melléklet. Hatályos: 2009. évi XXXV. törvény 38. § (3) bekezdésében meghatározott időponttól, 2009. VIII. 1-től. Lásd: 3/2009. (VII. 30.) PM határozat, 2009. évi XXXV. törvény 56–59. §. Lásd még: 2009. évi LXXVII. törvény 190. §.

2 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi LXXIII. törvény 51. §. Hatálytalan: 2020. I. 1-től.

3 Beiktatta: 2012. évi LXIX. törvény 58. §, 2. melléklet. Hatályos: 2012. VII. 20-tól.

4 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi LXXVII. törvény 54. §. Hatálytalan: 2018. I. 1-től.

5 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVI. törvény 77. § a). Hatálytalan: 2018. I. 1-től.

6 Megállapította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (5), 1. melléklet 1. Hatályos: 2016. V. 1-től.

5. Adóraktár üzemeltetője - az egyéb jogszabályi rendelkezések sérelme nélkül - kizárólag olyan belföldön nyilvántartásba vett adóalany lehet, akinek (amelynek) nincs olyan jogállása, amely természeténél fogva az e törvényben szabályozott kötelezettségek teljesítésével összeegyeztethetetlen lenne, vagy annak csorbítására lenne alkalmas.

6. Az adóraktár a vámhatóság felügyelete alatt áll, amely közvetlen vagy közvetett egyaránt lehet.

7. Beraktározó kizárólag a termék

a) értékesítője lehet; vagy

b) Közösségen belüli beszerzője lehet.

8. A beraktározást maga a beraktározó, illetőleg a nevében és képviseletében eljáró meghatalmazottja indítványozhatja.

9. A beraktározás az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervnél indítványozható az erre a célra rendszeresített okmány (a továbbiakban: beraktározási okmány) benyújtásával.

10. A beraktározási okmány kötelező adattartalma a következő:

a) a beraktározó adószáma, valamint neve és címe;

b) a beraktározás jogcíméül szolgáló ügylet [7. pont] teljesülését tanúsító okirat sorszáma vagy egyéb olyan jel, amely az okiratot kétséget kizáró módon azonosítja;

c) a beraktározandó termék megnevezése és mennyisége;

d) az adóraktár üzemeltetőjének neve, címe és adószáma;

e) az adóraktár nyilvántartási száma és címe.

11. A beraktározási okmányt 3 példányban kell benyújtani.

12. A beraktározási okmány benyújtásával egyidejűleg a vámhatóságnak be kell mutatni a beraktározás jogcíméül szolgáló ügylet teljesülését tanúsító okirat eredeti példányát vagy annak hiteles másolatát, továbbá csatolni kell az erről készített másolatot 2 példányban.

13. Abban az esetben, ha a beraktározást nem maga a beraktározó indítványozza, a nevében és képviseletében eljárónak a beraktározási okmányhoz csatolnia kell nevére szóló írásos meghatalmazást is.

14.[1] A beraktározás indítványozásával egyidejűleg a vámhatóság áruvizsgálatot tart, amely teljes, részleges vagy az okmányokra irányuló egyaránt lehet.

15. Az áruvizsgálat eredményét, valamint a beraktározás tényét és időpontját a vámhatóság a beraktározási okmány záradékolásával közli.

16. A záradékolt beraktározási okmány 1 példányát a beraktározó, 1 példányát az adóraktár üzemeltetője, 1 példányát pedig a vámhatóság köteles megőrizni. A 12. pontban említett csatolt másolat egyik példányát az adóraktár üzemeltetője, másik példányát pedig a vámhatóság szintén köteles megőrizni.

17. Abban az esetben, ha az adóraktárban tárolt terméket a 113. § szerint értékesítették, az értékesítő köteles - a 24. pontban említett eset kivételével - megküldeni az értékesítéséről szóló számla hiteles másolatából 1 példányt az adóraktár üzemeltetőjének, 1 példányt pedig az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervnek, akik (amelyek) azt kötelesek megőrizni.

18.[2] Kiraktározó kizárólag a termék

a) 7/b. alpontban említett beraktározója lehet; vagy

b) igazolt utolsó értékesítője lehet, aki (amely) azt a 113. § szerint értékesítette; vagy

c) azon utolsó beszerzője lehet, aki (amely) részére a terméket a *b)* pont szerinti igazolt utolsó értékesítő értékesítette.

---

1 Megállapította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (5), 1. melléklet 2. Hatályos: 2016. V. 1-től.

2 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 133. §, 7. melléklet 1. Hatályos: 2012. I. 1-től.

19.[1] A kiraktározás indítványozásának feltétele, hogy a kiraktározó a kiraktározandó termék után adóbiztosítékot nyújtson. Abban az esetben, ha a kiraktározó képviseletére pénzügyi képviselőt bíz meg, a kiraktározó helyett a pénzügyi képviselő is nyújthatja saját nevében az adóbiztosítékot. Abban az esetben, ha a kiraktározó az adóraktár üzemeltetőjét hatalmazza meg a 89/A. § szerint, a kiraktározó helyett az adóraktár üzemeltetője nyújtja a saját nevében az adóbiztosítékot. Mentesül az adóbiztosíték nyújtása alól az a kiraktározó, illetve az a pénzügyi képviselő, aki (amely) az Art. rendelkezései szerint egyúttal megbízható adózó is.

20. A kiraktározást maga a kiraktározó, illetőleg a nevében és képviseletében eljáró meghatalmazottja indítványozhatja.

21. A kiraktározás az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervnél indítványozható az erre a célra rendszeresített okmány (a továbbiakban: kiraktározási okmány) benyújtásával.

22. A kiraktározási okmány kötelező adattartalma a következő:

a) a kiraktározó adószáma, valamint neve és címe;

b) hivatkozás a kiraktározó jogosultságának jogcímére [18. pont];

c) a kiraktározandó termék megnevezése és mennyisége;

d) az adóraktár üzemeltetőjének neve, címe és adószáma;

e) az adóraktár nyilvántartási száma és címe.

22/A.[2] Amennyiben a kiraktározó helyett az adóraktár üzemeltetője jár el a 89. § (1) bekezdése szerinti adómentesség érvényesítése érdekében a kiraktározási okmányon a kiraktározó adószáma alatt a 258. § (3) bekezdés *b)* pontja szerinti adószámot kell érteni, valamint ezt a tényt a kiraktározási okmányon fel kell tüntetni.

23. A kiraktározási okmányt 3 példányban kell benyújtani.

24. A kiraktározási okmányhoz csatolni kell a kiraktározó által a kiraktározandó termékre nyújtott adóbiztosítékról [19. pont] szóló igazolást is.

25.[3] A 18/b. alpont szerinti esetben a kiraktározási okmány benyújtásával egyidejűleg a vámhatóságnak be kell mutatni a termék értékesítéséről kibocsátott eredeti számlát vagy annak hiteles másolatát, és csatolni kell az erről készített másolatot 2 példányban. Ha azonban a kiraktározás indítványozásakor a termék értékesítésének teljesítése még nem fejeződött be, vagy befejeződött ugyan, de a számla kibocsátása később történik, a kiraktározási okmány benyújtásával egyidejűleg

a) jövedéki termék esetében, ha a kiraktározás egyúttal megvalósít olyan tényállást, amelyhez a Jöt. haladéktalan okiratkibocsátási kötelezettséget fűz, akkor ennek az okiratnak,

b) egyéb, az *a)* pont alá nem tartozó esetekben pedig a Számv. tv. rendelkezései szerint szigorú számadás alá vont számviteli bizonylatként kezelt szállítólevélnek

eredeti példányát vagy annak hiteles másolatát kell a vámhatóságnak bemutatni, és csatolni kell az erről készített másolatot 2 példányban, kivéve, ha az *a)* pont szerinti okirat – a Jöt. rendelkezései alapján – egyébként is a vámhatóság rendelkezésére áll. Az első mondatban foglalt kötelezettséget azonban – az előzőektől függetlenül – legkésőbb a termék adójogi helyzete rendezésének igazolására megállapított határidőn [38. pont] belül pótolni kell.

26. A 18. *b)* alpont alkalmazásában a kiraktározó abban az esetben igazolt utolsó értékesítő, ha a 17. pont szerint rendelkezésre álló számlák meg nem szakított láncolatában az utolsó számlán a termék beszerzőjeként szereplő személye megegyezik a 25. pont szerint bemutatott számla kibocsátójának személyével.

---

1 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 135. § 3., 8. melléklet 1. Módosította: 2017. évi LXXVII. törvény 53. § 9.

2 Beiktatta: 2014. évi LXXIV. törvény 135. § 3., 8. melléklet 2. Hatályos: 2015. I. 1-től.

3 Megállapította: 2009. évi CX. törvény 46. § (1), 1. számú melléklet 1. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (11).

27. Abban az esetben, ha a kiraktározást nem maga a kiraktározó indítványozza, a nevében és képviseletében eljárónak a kiraktározási okmányhoz csatolnia kell a nevére szóló írásos meghatalmazást is.

28.[1] A kiraktározás indítványozásával egyidejűleg a vámhatóság áruvizsgálatot tart, amely teljes, részleges vagy az okmányokra irányuló egyaránt lehet.

29. Az áruvizsgálat eredményét, valamint a kiraktározás tényét és időpontját a vámhatóság a kiraktározási okmány záradékolásával közli.

30.[2] A záradékolt kiraktározási okmány 1 példányát a kiraktározó, 1 példányát az adóraktár üzemeltetője, 1 példányát pedig vámhatóság köteles megőrizni. A 25. pontban említett csatolt másolat egyik példányát az adóraktár üzemeltetője, másik példányát pedig a vámhatóság szintén köteles megőrizni.

31. Az adóraktár üzemeltetője köteles az adóraktározási eljárás hatálya alá tartozó termékekről folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni. A mennyiségi nyilvántartásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) a nyitó adóraktári készleten levő termékek megnevezése és mennyisége;

b) az adóraktárba igazoltan beraktározott termékek megnevezése és mennyisége;

c) az adóraktárból igazoltan kiraktározott termékek megnevezése és mennyisége;

d) a záró adóraktári készleten levő termékek megnevezése és mennyisége.

32. A 31. pont szerinti nyilvántartást adóraktáranként elkülönítetten úgy kell vezetni, hogy a beraktározó [7. pont], a 17. pont szerint rendelkezésre álló számlák meg nem szakított láncolatában az utolsó számlán a termék beszerzőjének, valamint a kiraktározó [18. pont] személye egyértelműen és kétséget kizáróan megállapítható legyen.

33. Az adóraktár üzemeltetője köteles tételes leltárral alátámasztani

a) a nyitó adóraktári készletet az adóraktár létesülésének napjára,

b) a záró adóraktári készletet az adóraktár megszűnésének napjára,

c) egyéb esetekben pedig a nyitó- és záró adóraktári készletet naptári negyedévente, a naptári negyedév végének utolsó napjára vonatkozó mennyiségi felvétellel. A leltározásra a Számv. tv. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

34. Abban az esetben, ha a leltározás a nyilvántartáshoz képest mennyiségi eltérést mutat, a mennyiségi eltérés körébe tartozó terméket úgy kell tekinteni, mint

a) amely a mennyiségi eltérés feltárásakor a 2. § *a)* pontja szerint adóztatandó értékesítés tárgya, és

b) amelyet a mennyiségi eltérés feltárásakor kiraktároztak.

35.[3] A 34. pontban említett esetben a kiraktározó megegyezik a nyilvántartásban szereplő személlyel [32. pont].

36.[4] Abban az esetben, ha a 35. pont szerint a termék kiraktározójának személye nem állapítható meg, az adóraktár üzemeltetője minősül a termék kiraktározójának.

37.[5] A 34. pontban említett esetben a kiraktározónak a termékre adóbiztosítékot kell nyújtani, amelyre a 19. pontban meghatározott mentesség nem vonatkozik.

38.[6] A vámhatóság a 19., illetve a 37. pont szerint nyújtott adóbiztosítékot felszabadítja, ha a kiraktározó, vagy – ha az adóbiztosítékot az adóraktár üzemeltetője nyújtotta – az adóraktár üzemeltetője a kiraktározott termék adójogi helyzetének rendezését a kiraktározástól számított 90 napon belül igazolja. Ellenkező esetben a vámhatóság az esedékessé vált adót kiszabja és beszedi, megfizetés hiányában a kiraktározáshoz nyújtott adóbiztosíték terhére érvényesíti.

39. A 38. pont alkalmazásában a kiraktározott termék adójogi helyzete rendezésének igazolása jelenti:

---

1 Megállapította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (5), 1. melléklet 3. Hatályos: 2016. V. 1-től.
2 A második mondat szövegét módosította: 2009. évi CX. törvény 62. § (1) i).
3 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 133. §, 7. melléklet 2. Hatályos: 2012. I. 1-től.
4 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 133. §, 7. melléklet 2. Hatályos: 2012. I. 1-től.
5 Módosítva: 2009. évi CX. törvény 62. § (1) j) alapján.
6 Megállapította: 2014. évi LXXIV. törvény 135. § 3., 8. melléklet 3. Hatályos: 2015. I. 1-től.

a) a termék értékesítése után megállapított fizetendő adó bevallását igazoló, illetőleg abban az esetben, ha a termék értékesítése - e törvény értelmében - mentes az adó alól, az annak teljesülését igazoló okirat bemutatását a vámhatóságnak;

b) a termék Közösségen belüli beszerzése után megállapított fizetendő adó bevallását igazoló okirat bemutatását a vámhatóságnak abban az esetben, ha a kiraktározó a termék Közösségen belüli beszerzője [7. *b)* alpont].

40. Mentesül a 39. *a)* alpontban meghatározott okiratbemutatási kötelezettség alól a kiraktározó abban az esetben, ha a termék Közösség területéről való kiléptetésének tényéről a vámhatóság - az elektronikus kiviteli eljárás részeként, a kiviteli adatok vámhatóságok közötti informatikai adatcsere keretében - elektronikus üzenet formájában igazolást kapott.

41.[1] Az üzemeltető kérelmére a vámhatóság a raktár adóraktározási eljárás céljára történő engedélyezése során vagy azt követően engedélyezheti az adóraktározási eljárás egyszerűsített végrehajtását is (a továbbiakban: egyszerűsített adóraktározási eljárás), amelynek engedélyezési és működtetési feltételei megegyeznek a vámjogszabályok által, a vámraktározásra meghatározott, a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés engedélyezésére megállapított feltételeknek.

42.[2] Egyszerűsített adóraktározási eljárás alkalmazásának esetében e melléklet hivatkozott rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a 9. pont egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a beraktározás az adóraktár üzemeltetőjénél indítványozható;

b) a 11. ponttól eltérően a beraktározási okmányt 2 példányban kell benyújtani;

c) a 12. pontban meghatározott okirat-bemutatási kötelezettséget az adóraktár üzemeltetője felé kell teljesíteni, továbbá az erről készített másolatot 1 példányban az adóraktár üzemeltetőjének kell csatolni, aki (amely) köteles azt megőrizni;

d) a 13. pontban meghatározott kötelezettséget az adóraktár üzemeltetője felé kell teljesíteni;

e) a 14. és 28. pont egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a vámhatóság áruvizsgálatot az egyszerűsített adóraktározási eljárás hatálya alá vont termék tekintetében tart;

f) a 15. és 16. pont nem alkalmazandó;

g) a 17. pont egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az értékesítőnek az értékesítéséről szóló számla hiteles másolatát az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervnek nem kell megküldeni;

h) a 21. pont egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a kiraktározás az adóraktár üzemeltetőjénél indítványozható;

i) a 23. ponttól eltérően a kiraktározási okmányt 2 példányban kell benyújtani;

j) a 24. pontban meghatározott kötelezettséget az adóraktár üzemeltetője felé kell teljesíteni;

k) a 25. pontban meghatározott, a kiraktározás feltételeként szabott okirat-bemutatási kötelezettséget az adóraktár üzemeltetője felé kell teljesíteni, továbbá az erről készített másolatot 1 példányban az adóraktár üzemeltetőjének kell csatolni, aki (amely) köteles azt megőrizni;

l) a 27. pontban meghatározott kötelezettséget az adóraktár üzemeltetője felé kell teljesíteni;

m) a 29. és 30. pont nem alkalmazandó;

n) a 31–33. pontokban foglalt rendelkezések mellett az adóraktár üzemeltetője nyilvántartásának tartalmaznia kell a *b)–d)*, *g)* és *i)–k)* pontok szerint rendelkezésére bocsátott adatokat is.

43.[3] A 42. pontban foglaltakon túl, egyszerűsített adóraktározási eljárás alkalmazásának esetében

---

1 Megállapította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (5), 1. melléklet 4. Hatályos: 2016. V. 1-től.

2 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 43. § (1), 1. számú melléklet 2. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).

3 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 43. § (1), 1. számú melléklet 2. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).

a) a beraktározás az adóraktár üzemeltetője nyilvántartásában való bejegyzéssel – mint beraktározás – történik, ennek tényét az időpont megjelölésével együtt az adóraktár üzemeltetője a beraktározási okmányon is feltünteti, amelynek egyik példányát a beraktározó, másik példányát az adóraktár üzemeltetője köteles megőrizni;

b) a kiraktározás az adóraktár üzemeltetője nyilvántartásában való bejegyzéssel – mint kiraktározás – történik, ennek tényét az időpont megjelölésével együtt az adóraktár üzemeltetője a kiraktározási okmányon is feltünteti, amelynek egyik példányát a kiraktározó, másik példányát az adóraktár üzemeltetője köteles megőrizni;

c) az adóraktár üzemeltetője köteles a beraktározás [*a)* pont], illetőleg a kiraktározás [*b)* pont] tényével egyidejűleg az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervet értesíteni;

d) az adóraktár üzemeltetője köteles az értékesítésről szóló számla hiteles másolatának kézhezvételével egyidejűleg az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervet értesíteni, ha az adóraktárban tárolt terméket értékesítették [17. pont];

e)[1] a vámhatóság engedélye alapján a Vámvégrehajtási-rendelet 14a. cikk (1) bekezdés *a)* vagy *c)* pontja szerinti engedélyezett gazdálkodói tanúsítvánnyal vagy a Vámkódex 38. cikk (2) bekezdés *a)* pontja szerinti engedélyezett gazdálkodó engedéllyel rendelkező beraktározó, illetve kiraktározó a 18/b alpont szerinti esetben okirat-bemutatási kötelezettségének legkésőbb a termék adójogi helyzete rendezésének igazolására megállapított határidőn (38. pont) belül, pótlólag is eleget tehet, feltéve, hogy a beraktározási okmány a beraktározás jogcíméül szolgáló ügylet teljesülését tanúsító okirat sorszáma helyett az ügylet beazonosítását szolgáló adatokat tartalmazza. A pótlásra rendelkezésre álló határidőt az egyszerűsített adóraktározási eljárás engedélyében rögzíteni kell.

4/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez[2]

I. Összesítő nyilatkozat

1. Az adóalany nyilatkozik:

a) az állami adó- és vámhatóság által megállapított közösségi adószámáról, valamint a 89. § (4) bekezdése szerinti termékértékesítés teljesítése esetén az adóalanynak azon, a Közösség más tagállamának hatósága által megállapított adószámáról, ahol ezen ügylet tekintetében adófizetésre kötelezett,

b) a terméket beszerző és a terméket értékesítő, valamint a szolgáltatást nyújtó és szolgáltatást igénybe vevő adószámáról,

c) a Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező terméket beszerző részére teljesített, a 89. § (1), (3) és (4) bekezdései hatálya alá tartozó termékértékesítésről (ideértve azt az esetet is, amikor a közvetett vámjogi képviselő az importáló helyett vagy az adóraktár üzemeltetője az adófizetésre kötelezett helyett, tesz bevallást az importáló vagy az adófizetésre kötelezett által teljesített termékértékesítésről),

d) a Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező terméket beszerző részére teljesített azon termékértékesítésről, amelyet részére az 52. §-nak megfelelő Közösségen belüli beszerzésként értékesítettek, valamint a Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező értékesítőtől megvalósított azon termékbeszerzéséről, amelyet részére az 52. §-nak megfelelően teljesítettek,

e) a Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező adóalany vagy adószámmal rendelkező adóalanynak nem minősülő jogi személy részére teljesített, a 37. § hatálya alá eső azon szolgáltatásnyújtásról, amely adóköteles a teljesítési hely szerinti tagállamban, és amely után az igénybevevő az adófizetésre kötelezett,

---

1 Megállapította: 2016. évi XIII. törvény 130. § (5), 1. melléklet 5. Hatályos: 2016. V. 1-től.

2 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 152. § (1) a), 3. melléklet. Hatályos: 2018. I. 1-től.

f) a Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező adóalanytól megvalósított 19. §, 21. § és 22. § (1) bekezdés szerinti Közösségen belüli termékbeszerzéséről, illetve a 37. § hatálya alá eső azon szolgáltatás igénybevételéről, amely után beszerzőként, igénybevevőként adófizetésre kötelezett,

g) a *c)–f)* pontokban meghatározott ügyletek adó nélkül számított összesített ellenértékéről beszerzőnkénti, igénybevevőnkénti (értékesítőnkénti, nyújtónkénti) részletezésben, illetve a 89. § (4) bekezdése hatálya alá tartozó ügyletek összesített ellenértékéről,

h) a 77. § szerinti utólagos adóalap csökkentés esetén a korrekció összegéről (összesítő nyilatkozat).

1/A.[1] Az 1. pontban említetteken túl az adóalany nyilatkozik azon adóalany adószámáról, akinek (amelynek) a 12/A. § szerint terméket adtak fel vagy fuvaroztak el, valamint az ezekben az adatokban a benyújtást követően bekövetkezett változásokról – ideértve a terméknek a belföldre történő továbbítását is.

Az 1. pontban említetteken túl az adóalany nyilatkozik azon adóalany adószámáról, aki (amely) a részére úgy továbbított terméket, hogy az tartalmában megfelel a Közösség azon tagállama jogának – összhangban a Héa-irányelv 17a. cikkben foglaltakkal –, amely tagállamból a terméket továbbította.

2. Az összesítő nyilatkozatot a havi bevallásra kötelezett adóalany havonta, a tárgyhónapot követő hónap 20. napjáig, a negyedéves bevallásra kötelezett adóalany negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjáig nyújtja be az állami adó- és vámhatósághoz.

3. A rá irányadó bevallási gyakoriságtól függetlenül, az adóalanynak a negyedéves gyakoriságú összesítő nyilatkozatról havi gyakoriságú összesítő nyilatkozatra kell áttérnie, ha

a) a 89. § (1) és (4) bekezdésében meghatározott termékértékesítés, valamint a 91. § (2) bekezdése szerinti termékbeszerzésnek megfelelő termékértékesítés vagy

b) a 19. §, 21. § és 22. § (1) bekezdésében meghatározott Közösségen belüli termékbeszerzés tárgynegyedévre vonatkozó, adó nélkül számított összesített ellenértéke meghaladja az 50 000 eurónak megfelelő pénzösszeget. Ebben az esetben az áttéréssel érintett időszakra vonatkozó összesítő nyilatkozatot a tárgynegyedév első napjától az értékhatár meghaladásának hónapja utolsó napjáig tartó időszakról, ezen időszakot követő hónap 20. napjáig kell benyújtani.

4. Ha a 3. pont szerinti áttérést követő négy naptári negyedévben az adóalany nem haladja meg az ott meghatározott értékhatárt, és a negyedik naptári negyedévet követő adómegállapítási időszakra nem havi bevallásra kötelezett, a negyedik naptári negyedévet követő adómegállapítási időszakra negyedéves gyakoriságú összesítő nyilatkozatot nyújt be.

5.[2] A közösségi adószámmal rendelkező, adóalanynak nem minősülő jogi személy, a 257. § szerint bevallástételi kötelezettség alól mentesülő adóalany az összesítő nyilatkozatot havonta, az ügylet teljesítését követő hó 20. napjáig az 1. és 6. pontban foglaltak szerint nyújtja be.

6. Az 1. pontban meghatározott ügyletekről (összegekről) arra az időszakra vonatkozóan kell összesítő nyilatkozatot tenni, amelynek során az adófizetési kötelezettség keletkezett. Az 1. pont *h)* pontjában meghatározott összeget arra az időszakra vonatkozó összesítő nyilatkozatban kell szerepeltetni, amelyben a terméket beszerző, illetve szolgáltatást igénybe vevő a 77. § szerinti utólagos adóalap-csökkenés esetén a korrekció összegéről értesítést kapott. Az 1. pont *e)* pontjában meghatározott szolgáltatás ellenértékének utólagos módosítása esetén a korrekció összegét arra az időszakra vonatkozó összesítő nyilatkozatban kell szerepeltetni, amelyben a szolgáltatást igénybevevő a korrekció összegéről értesítést kapott.

---

1 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 45. §, 2. melléklet. Hatályos: 2020. I. 1-től.

2 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 89. §, 11. melléklet 1.

7. Ha az adóalany évesről negyedéves vagy havi, illetve negyedévesről havi bevallásra tér át, és az 1. pontban meghatározott ügylet teljesítési időpontja az áttéréssel érintett bevallással le nem fedett időszakra esik, az összesítő nyilatkozatot az adóalany a bevallással egyidejűleg nyújtja be.

8. Nem kell összesítő nyilatkozatot tenni arra az időszakra, amelyben az adóalany az 1. pontban meghatározott termékértékesítést, Közösségen belüli termékbeszerzést, szolgáltatásnyújtást nem teljesített, és a részére ilyen szolgáltatást nem nyújtottak.

9. Az összesítő nyilatkozat a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül.

10. Az összesítő nyilatkozatot az adóalany az erre a célra rendszeresített elektronikus űrlapon, elektronikus úton terjeszti elő az állami adó- és vámhatósághoz.

II. Adatszolgáltatás személygépkocsi Közösségen belüli beszerzéséről, importjáról [1]

Az adóalany az adómegállapítási időszakról benyújtott bevallásában nyilatkozik azon személygépkocsik alvázszámáról, amelyek vonatkozásában termékimport vagy Közösségen belüli termékbeszerzés jogcímén az adott adómegállapítási időszakban adófizetési kötelezettsége keletkezett.

III. Adatszolgáltatás új közlekedési eszköz értékesítéséről

1. Az adóalany az erre a célra rendszeresített nyomtatványon adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatósághoz a 89. § (2) bekezdése szerinti termékértékesítésről, annak teljesítési időpontját magában foglaló adómegállapítási időszakot követő hónap 20. napjáig.

2. Az 1. pont szerinti adatszolgáltatás az alábbiakat tartalmazza:

a) a Közösség másik tagállamában letelepedett, letelepedés hiányában ott állandó lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel bíró, közösségi adószámmal nem rendelkező vevő neve, címe,

b) az új közlekedési eszköz azonosító adatai és adó nélkül számított ellenértéke,

c) a számla kiállításának időpontja, illetve az első forgalomba helyezés időpontja, ha az megelőzi a számlakiállítás időpontját.

5. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Az előzetesen felszámított adó arányos megosztásának 123. § (3) bekezdésében említett számítási módszere

1. Az előzetesen felszámított adó arányos megosztásának 123. § (3) bekezdésében említett számítása a következő képlet alkalmazásával történik:

$$L = A \times L(H);$$

ahol

L: az arányosítással megosztandó előzetesen felszámított adóból a levonható rész összege;

A: az arányosítással megosztandó előzetesen felszámított adó éves szinten összesített összege;

L(H): a levonási hányados, amelynek

- számlálójában az adólevonásra jogosító termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékének - ideértve az ezekhez kapcsolódó előleget is - adó nélkül számított, forintban megállapított és éves szinten összesített összege szerepel,

1 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 89. §, 11. melléklet 2. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.

- nevezőjében pedig egyrészt a számlálóban szereplő összeg, másrészt az adólevonásra nem jogosító termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékének - ideértve az ezekhez kapcsolódó előleget is - adó nélkül számított, forintban megállapított és éves szinten összesített összege szerepel együttesen.

2. Abban az esetben, ha az adóalany közvetlenül olyan pénzbeni támogatásban részesül, amely a 65. § szerint a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának árát (díját) közvetlenül nem befolyásolja, a támogatás forintban megállapított és éves szinten összesített összege az 1. pont szerinti levonási hányados nevezőjének értékét növeli.

3. Az 1. pont szerinti levonási hányadosnak sem a számlálójában, sem a nevezőjében nem szerepelhet:

a) a tárgyi eszköz értékesítésének ellenértéke, amelyet az adóalany az értékesítést megelőzően saját vállalkozásában használt;

b) az ingatlan értékesítésének, illetőleg az ingatlanhoz kapcsolódó szolgáltatás nyújtásának ellenértéke, ha a tevékenységet az adóalany eseti jelleggel végzi;

c) a 86. § (1) bekezdésének *a)-g)* pontjaiban felsorolt szolgáltatások nyújtásának ellenértéke, ha a tevékenységet az adóalany eseti jelleggel végzi.

3/A.[1] Az 1. pont szerinti levonási hányados számításakor az ellenérték helyett a szokásos piaci árat kell figyelembe venni, ha az adó alapjának megállapítására egyébként a 67. § (1) bekezdés *a)* vagy *c)* pontját kell alkalmazni.

4. A 3. *b)* és 3. *c)* alpont alkalmazásában nem tekinthető eseti jellegűnek, ha az adóalany a tevékenységet - az arra irányadó külön jogszabályi rendelkezések alapján - engedéllyel végzi, vagy kizárólag engedéllyel végezhetné, illetőleg ha a 3. *b)* és 3. *c)* alpontban említett tevékenységekből származó ellenérték adó nélkül számított, forintban megállapított és éves szinten összesített összegének részaránya meghaladja az 1. pont szerinti levonási hányados nevezője értékének a 10 százalékát.

5. Az 1. pont szerinti levonási hányadost felfelé kerekítve, 2 tizedesjegy pontossággal kell megállapítani.

6. Az előzetesen felszámított adó arányos megosztását véglegesen a tárgyévre vonatkozó adatokkal a tárgyév utolsó adómegállapítási időszakáról szóló bevallás elkészítésének keretében kell elvégezni.

7. Az előzetesen felszámított adó arányos megosztását ideiglenesen, a tárgyévre vonatkozó évközi adatokkal - a tárgyév utolsó adómegállapítási időszakát megelőzően - a tárgyévi adómegállapítási időszakokról szóló bevallások elkészítésének keretében is el kell végezni.

8. A 7. pont szerinti megosztás alkalmazása során az évközi adatokat az adómegállapítási időszakok között göngyölíteni kell, és azt a levonható előzetesen felszámított adó összeget kell előjelhelyesen megállapítani, amely a tárgyidőszaki és azt megelőző utolsó adómegállapítási időszak eredményének különbözeteként adódik.

9. A 7. pontban említett megosztáshoz az adóalany:

a) választhatja a tárgyévet megelőző évre vonatkozó végleges levonási hányadost, feltéve, hogy ilyen hányadossal rendelkezik; vagy egyebekben

b) azt a levonási hányadost alkalmazhatja, amely a tárgyévre vonatkozó évközi és az adómegállapítási időszakok között göngyölített adatok eredménye.

10. Ha az adóalany élt a 9. *a)* alpontban említett választási jogával, attól a 7. pont szerinti megosztás egész időszakában nem térhet el. Az adóalany ez esetben a 7. pont szerinti megosztással érintett adómegállapítási időszakaiban az arányosítással megosztandó előzetesen felszámított adó összegét - a 8. ponttól eltérően - a 9. *a)* alpont szerinti levonási hányados alkalmazásával köteles megosztani.

11. Abban az esetben, ha az adóalanyra a 7. pont szerinti megosztás is vonatkozik, a 6. pont szerinti megosztás során a 8. pontban említett számítási módszert kell megfelelően alkalmazni.

---

1 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 133. §, 8. melléklet. Hatályos: 2012. I. 1-től.

12. Abban az esetben, ha a 6. pontban említett bevallás benyújtását követően a véglegesen levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben változás következik be, és a számítás eredményeként adódó új összeg a 6. pontban említett bevallásban közölt összeghez képest abszolút értékben legalább 10 000 forintnak megfelelő pénzösszeggel tér el, az adóalany köteles előzetesen felszámított adó arányos megosztását utólag kiigazítani.

6. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez[1]

A 142. § (1) bekezdése d) pontjának alkalmazása alá tartozó termékek

Sorszám	Megnevezés	vtsz.
1.	Vas- és acélhulladék és -törmelék	7204 kivéve: 7204 50
2.	Rézhulladék és -törmelék	7404
3.	Nikkelhulladék és -törmelék	7503
4.	Alumíniumhulladék és -törmelék	7602
5.	Ólomhulladék és -törmelék	7802
6.	Cinkhulladék és -törmelék	7902
7.	Ónhulladék és -törmelék	8002
8.	Volfrám- (tungsten) hulladék és törmelék	8101 97
9.	Molibdénhulladék és -törmelék	8102 97
10.	Tantálhulladék és -törmelék	8103 30
11.	Magnéziumhulladék és -törmelék	8104 20
12.	Kobalthulladék és -törmelék	8105 30
13.	Bizmuthulladék és -törmelék	8106 00 10-ből
14.	Kadmiumhulladék és -törmelék	8107 30
15.	Titánhulladék és -törmelék	8108 30
16.	Cirkóniumhulladék és -törmelék	8109 30
17.	Antimonhulladék és -törmelék	8110 20
18.	Mangánhulladék és -törmelék	8111 00 19
19.	A vas- vagy acélgyártásnál keletkező szemcsézett salak (salakhomok)	2618
20.	Salak, kohósalak (a szemcsézett salak kivételével), reve és, a vas- vagy az acélgyártásnál keletkező más hulladék	2619
21.	Fémeket, arzént vagy ezek vegyületeit tartalmazó hamu és maradvány (a vas- vagy acélgyártásnál keletkező hamu és üledék kivételével)	2620-ból
22.	Visszanyert (hulladék és használt) papír vagy karton	4707
23.	Üvegcserép és más üveghulladék	7001 00 10
24.	Műanyag hulladék és -forgács	3915
25.	Lágygumihulladék, -törmelék és -forgács, és az ezekből nyert por és granulátum	4004
26.	Nemesfém- vagy nemesfémmel platírozott fémtörmeléke és hulladéka és -törmelék; más nemesfémet vagy nemesfémvegyületet tartalmazó törmelék és hulladék, elsősorban nemesfém visszanyeréséhez	7112
27.	Szemcse és por nyersvasból, tükörvasból, vasból vagy acélból	7205
28.	Használt vagy új rongy, zsineg-, kötél-, hajókötél- és használt áruk textilanyagból készült zsinegből, kötélből vagy hajókötélből	6310-ből
29.	Primer cella, primer elem és elektromos akkumulátor hulladéka; kimerült primer cella, kimerült primer elem és kimerült elektromos akkumulátor	8548 10-ből
30.	Krómhulladék és -törmelék	8112 22
31.	Vanádiumhulladék és -törmelék	8112 92 21-ből

1 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 90. §, 12. melléklet. Hatályos: 2019. VII. 1-től.

6/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez [1]

A 142. § (1) bekezdés i) pontjának alkalmazása alá tartozó termékek

Sorszám	Megnevezés	vtsz.
1.	Kukorica	1005
2.	Búza és kétszeres	1001
3.	Árpa	1003
4.	Rozs	1002
5.	Zab	1004
6.	Triticale	1008 60 10
7.	Napraforgó-mag, törve is	1206
8.	Repce- vagy olajrepcemag, törve is	1205
9.	Szójabab, törve is	1201

6/B. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez [2]

A 142. § (1) bekezdés j) pontjának alkalmazása alá tartozó termékek

Sorszám	Megnevezés	vtsz.
1.	Síkhengerelt, legalább 600 mm szélességű termék vasból vagy ötvözetlen acélból, melegen hengerelve, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül	7208
2.	Síkhengerelt, legalább 600 mm szélességű termék vasból vagy ötvözetlen acélból, hidegen hengerelve (hidegen tömörítve), plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül	7209
3.	Síkhengerelt, legalább 600 mm szélességű termék vasból vagy ötvözetlen acélból, plattírozva, lemezelve vagy bevonva	7210
4.	Síkhengerelt, kevesebb mint 600 mm szélességű termék vasból vagy ötvözetlen acélból, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül	7211
5.	Síkhengerelt, kevesebb mint 600 mm szélességű termék vasból vagy ötvözetlen acélból, plattírozva, lemezelve vagy bevonva	7212
6.	Melegen hengerelt rúd vasból vagy ötvözetlen acélból, szabálytalanul felgöngyölt tekercsben	7213
7.	Más rúd vasból vagy ötvözetlen acélból, kovácsolva, melegen hengerelve, melegen húzva vagy -extrudálva, hengerlés után csavarva is, de tovább nem megmunkálva	7214
8.	Más rúd vasból vagy ötvözetlen acélból	7215
9.	Szögvas, idomvas és szelvény vasból vagy ötvözetlen acélból	7216
10.	Huzal vasból vagy ötvözetlen acélból	7217
11.	Varrat nélküli cső és üreges profil vasból vagy nem ötvözött acélból (az öntöttvas cső kivételével)	7304-ből
12.	Más cső és üreges profil vasból vagy nem ötvözött acélból (pl. nyitva vagy hegesztve, szegecselve vagy hasonlóan zárva)	7306-ból
13	Rács, sodronyfonat, és kerítésfonat a keresztezéseknél hegesztve, legalább 3 mm keresztmetszetű huzalból, és lyukmérete legalább 100 cm^2	7314 20

1 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 91. §, 13. melléklet. Hatályos: 2019. VII. 1-től. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 613/2021. (XI. 8.) Korm. rendelet 5. §.

2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 92. §, 14. melléklet. Hatályos: 2019. VII. 1-től. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 613/2021. (XI. 8.) Korm. rendelet 5. §.

6/C. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez [1]

Nyilatkozat a fordított adózás alá tartozó ügyletekről

1. Az adóalany bevallásában nyilatkozik az adómegállapítási időszakban teljesített, a 142. § (1) bekezdés *i)* és *j)* pontja alá tartozó termékértékesítése tekintetében a termék beszerzőjének adószámáról, a termékértékesítés teljesítésének időpontjáról, valamint – a 6/A. és 6/B. számú mellékletben meghatározott vámtarifaszám szerinti bontásban – az értékesített termék ezer forintra kerekített összegben meghatározott adóalapjáról és kilogrammban meghatározott mennyiségéről.
2. Az adóalany bevallásában azon, a 142. § (1) bekezdés *i)* és *j)* pontja alá tartozó termékértékesítésnek megfelelő termékbeszerzései tekintetében, amelyek után termékbeszerzőként az adott adómegállapítási időszakban adófizetési kötelezettsége keletkezett, nyilatkozik a termékértékesítő adószámáról, a termékértékesítés teljesítésének időpontjáról, valamint – a 6/A. és 6/B. számú mellékletben meghatározott vámtarifaszám szerinti bontásban – a beszerzett termék ezer forintra kerekített összegben meghatározott adóalapjáról és kilogrammban meghatározott mennyiségéről.
3. Az 1. és 2. pont alkalmazásában nem kell nyilatkozni a kilogrammban meghatározott mennyiségről, ha a termék külön jogszabály szerint hibrid vetőmagnak minősül és erről a tényről a terméket értékesítő nyilatkozik.

7. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

A mezőgazdasági tevékenység körébe tartozó termékek és szolgáltatások

I. [2] *RÉSZ: TERMÉKEK*

A. pont

Sorszám	Megnevezés	vtsz.
1.	Élő növény (beleértve azok gyökereit is), dugvány, oltvány stb. Zöldségpalánta	0602 10 0602 20, 0602 90 30-ból
2.	Burgonya frissen vagy hűtve	0701
3.	Élelmezési célra alkalmas zöldségfélék, és egyes gyökerek és gumók (kivéve: hántolt és feles) szaporítóanyag zöldségfélékhez	0702-től 0709-ig, 0713-ból, 1209 91
4.	Szőlő frissen	0806 10
5.	Élelmezési célra alkalmas gyümölcs és dió és dinnyefélék héja	0802 11-től 0802 52-ig, 0807 11, 0807 19, 0808, 0809, 0810 10-től 0 810 40-ig, 0810 90-ből
6.	Hazai termesztésű fűszernövények	0904 21-ből 0904 22-ből, 0909-ből, 0910-ből

1 Beiktatta: 2017. évi CLIX. törvény 152. § (1) b), 4. melléklet. Hatályos: 2018. I. 1-től. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 613/2021. (XI. 8.) Korm. rendelet 5. §.

2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 93. §, 15. melléklet. Hatályos: 2019. VII. 1-től.

7.	Gabonafélék, muhar, csumiz	1001-től 1007-ig, 1008 10, 1008 21 1008 29, 1008 30, 1008 40 . 1008 50. 1008 90ből
8.	Különféle magvak, ipari és gyógynövények Szaporítóanyag ipari növényekhez	1201, 1202 1204-től 1207-ig, 1209-ből, 1210-ből, 1211 90-ből, 1212 91, 1212 99 80-ból, 1213, 1401 90-ből, 1403 00, 2401 10, 2401 20, 5301 10, 5302 10
9.	Mákgubó	1211 90 86-ból
10.	Takarmánynövények (kivéve az őrlemény és a pellet) Szaporítóanyag takarmánynövényekhez	1214-ből 2308 40-ból, 1209-ből
11.	Feldolgozott, tartósított saját előállítású zöldség, gyümölcs, savanyúság, citrusfélék és dinnyefélék héja paradicsomlé	0711, 0712, 0811-től 0813-ig, 0814-ből, 2001, 2003-től 2009-ig, 2002-ből
12.	Must és bor	2204-ből
13.	Borseprő, borkő	2307-ből
14.	Szőlőtörköly	2308 00 11 2308 0019

B. pont

Sorszám	Megnevezés	vtsz.
1.	Ló, szarvasmarha, sertés, juh, kecske, baromfi és más élő állat (a sportló, versenyló, kutya, macska, díszállat, laboratóriumi és állatkerti állat kivételével)	0101-től 0105-ig, 0106-ból
2.	Halak (csak az édesvízi halak, halikra), rákok, puhatestű és más gerinctelen víziállatok	0301-ből, 0302-ből, 0306 19 10, 0307-ből, 0307 60, 0307 91-ből
3.	Nyers tej	0401-ből
4.	Friss tojás	0407-ből
5.	Természetes méz	0409
6.	Máshol nem említett állati eredetű termékek (szőr, háziállatok spermája, propolisz, méhpempő, virágpor, méhviasz, méhpempővel dúsított méz)	0502, 0503, 0505, 0511-ből, 1301 90ből, 0410-ből, 1212 99-ből, 1521 90-ből, 2106 90 98-ból
7.	Állati vagy növényi trágya	3101
8.	Nyers szőrme	4301-ből
9.	Legombolyításra alkalmas selyemhernyógubó	5001
10.	Nyers gyapjú	5101-ből
11.	Erdei fák és cserjék csemetéje, oltványa	0602-ből
12.	Erdei fák és cserjék magja	1209 99-ből

13.	Feldolgozott tej és tejtermékek	0401-ből, 0402-től 0406-ig

II. RÉSZ: SZOLGÁLTATÁSOK

Sor-szám	Megnevezés
1.	Talajművelés, aratás, cséplés, préselés, szüretelés, betakarítás, vetés és ültetés
2.	Mezőgazdasági termékek csomagolása és piacra történő előkészítése, mint például mezőgazdasági termékek szárítása, tisztítása, aprítása, fertőtlenítése és silózása
3.	Mezőgazdasági termékek tárolása
4.	Ló, szarvasmarha, sertés, juh, kecske, baromfi és más élő állat (a sportló, versenyló, kutya, macska, díszállat, laboratóriumi és állatkerti állat kivételével) gondozása, tenyésztése és hízlalása
5.	Mezőgazdasági, erdőgazdálkodási vagy halgazdasági vállalkozásokban alkalmazott eszközök mezőgazdasági célokra történő bérbeadása
6.	Műszaki segítségnyújtás
7.	Gyomirtás és mezőgazdasági kártevők irtása, növények és földek permetezése
8.	Mezőgazdasági, erdőgazdálkodási öntöző berendezések üzemeltetése
9.	Vízlecsapoló berendezések üzemeltetése
10.	Fák nyesése és kivágása, valamint egyéb mező- és erdőgazdálkodási szolgáltatások

8. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez [1]

Műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek

I. rész: műalkotások

1. művész által saját kezűleg készített festmény, rajz, pasztellkép, részekből összeállított kép (kollázs) és dekoratív tábla (vtsz. 9701-ből);
2. művész által saját kezűleg készített és korlátozott számban előállított metszet, nyomat és litográfia (vtsz. 9702-ból);
3. művész által saját kezűleg készített szobrászművészeti alkotás bármilyen anyagból (vtsz. 9703-ból), valamint az erről legfeljebb 8 példányban készített öntvénymásolat, amelynek sokszorozását a művész vagy jogutódjának személyes felügyelete alatt végezték;
4. művész saját eredeti terve alapján legfeljebb 8 példányban készített kézi szövésű faliszőnyeg, kárpit (vtsz. 5805-ból) és fali drapéria (vtsz. 6304-ból);
5. művész által saját kezűleg készített és szignált egyedi kerámia;
6. művész által saját kezűleg, legfeljebb 8 számozott példányban készített, és a művész vagy a művészeti műhely által szignált réz alapú tűzzománc, kivéve az ötvös- és ékszertermékeket;
7. művész által saját kezűleg készített, és általa vagy felügyelete alatt legfeljebb 30 számozott példányban – minden méretet és hordozót ideértve – sokszorozott, és a művész által szignált fénykép.

II. rész: gyűjteménydarabok

1. posta- és illetékbélyeg, lebélyegzett postabélyeg, első napi bélyegzéssel ellátott boríték, postai papíráru (bélyeges papír) és más hasonló, érvénytelenítve vagy postatiszta, a 4907 vtsz. alá tartozó kivételével, feltéve, hogy ezek nincsenek forgalomban, illetőleg nem is szánják forgalomra (vtsz. 9704);
2. állattani, növénytani, ásványtani, anatómiai, történelmi értékű, archeológiai, paleontológiai, etnográfiai vagy numizmatikai gyűjtemény és gyűjteménydarab (vtsz. 9705).

1 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 94. §, 16. melléklet. Hatályos: 2019. VII. 1-től.

III. rész: régiségek

– a vtsz. 9701–9705 alá nem tartozó, 100 évnél idősebb régiség (vtsz. 9706).

8/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez [1]

A 244. § (2) bekezdése b) pontjának alkalmazása alá tartozó államok

1. Liechtensteini Hercegség
2. Svájci Államszövetség
3. [2] Norvég Királyság
4. [3] Szerbia Köztársaság
5. [4] Török Köztársaság

A Török Köztársaságban gazdasági céllal letelepedett adóalanyt az adó-visszatérítettési jog a XVIII. Fejezet egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az alábbi termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás tekintetében illeti meg:

a) termékfuvarozási vagy személyszállítási szolgáltatás nyújtása érdekében beszerzett üzemanyag, igénybevett úthasználati szolgáltatás, a gépjármű működtetéséhez, üzemben tartásához beszerzett termék vagy igénybevett szolgáltatás;

b) kiállításon, vásáron kiállítóként való megjelenés érdekében beszerzett termék, igénybevett szolgáltatás.

9. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Az "adó" kifejezés jelentése a Közösség egyes tagállamaiban

1. A Belga Királyság esetében: Belasting over de toegevoegde waarde (BTW), illetőleg Taxe sur la valeur ajoutée (TVA);
2. a Bolgár Köztársaság esetében: Danak varhu doba-vena stojnost;
3. Ciprus esetében: Foros Prostithemenis Aksias (FPA);
4. a Cseh Köztársaság esetében: Daň z přidané hodnoty (DPH);
5. a Dán Királyság esetében: Merværdiafgift (Moms);
6. az Egyesült Királyság esetében: Value Added Tax (VAT);
7. az Észt Köztársaság esetében: Käibemaksu;
8. a Finn Köztársaság esetében: Arvonlisävero (ALV);
9. a Francia Köztársaság esetében: Taxe sur la valeur ajoutée (TVA);
10. a Görög Köztársaság esetében: Foros Prostithemenis Aksias (FPA);
11. a Holland Királyság esetében: Belasting over de toegevoegde waarde (BTW);
11/A. [5] a Horvát Köztársaság esetében: Porez na dodanu vrijednost (PDV);
12. Írország esetében: Cáin Bhreisluacha, illetőleg Value Added Tax (VAT);
13. a Lengyel Köztársaság esetében: Podatek od towarow i usług;
14. a Lett Köztársaság esetében: Pievienotās vērtības nodoklis (PVN);
15. a Litván Köztársaság esetében: Pridetines vertes mokestis (PVM)
16. a Luxemburgi Nagyhercegség esetében: Taxe sur la valeur ajoutée (TVA);
17. a Máltai Köztársaság esetében: It-Taxxa Fuq Il-Valur Mizjud;
18. [6] Magyarország esetében: Általános forgalmi adó (ÁFA);

---

1 Beiktatta: 2009. évi CX. törvény 46. § (2), 2. számú melléklet. Hatályos: 2010. I. 1-től. Ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni. Lásd: 2009. évi CX. törvény 61. § (1).
2 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 75. § f), 11. melléklet. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 95. § a), 17. melléklet 1. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 95. § b), 17. melléklet 2. Hatályos: 2019. V. 22-től.
5 Beiktatta: 2012. évi CLXXVIII. törvény 152. § d), 8. melléklet. Hatályos: 2013. VII. 1-től.
6 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 131. § 21.

19. a Németországi Szövetségi Köztársaság esetében: Umsatzsteuer (USt);
20. az Olasz Köztársaság esetében: Imposta sul valore aggiunto (IVA);
21. az Osztrák Köztársaság esetében: Umsatzsteuer (USt);
22. a Portugál Köztársaság esetében: Imposto sobre o Valor Acrescentado (IVA);
23. Románia esetében: Taxa pe valoarea ădaugată (TVA);
24. a Spanyol Királyság esetében: Impuesto sobre el Valor Añdido;
25. a Svéd Királyság esetében: Mervärdesskatt (Moms);
26. a Szlovák Köztársaság esetében: Daň z pridanej hodnoty (DPH);
27. a Szlovén Köztársaság esetében: Davek na dodano vrednost.

10. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez [1]

Összesítő jelentés

Számla kiállítása, -kibocsátása

1. Az adóalany köteles az állami adó- és vámhatóság részére adatot szolgáltatni egy másik, belföldön nyilvántartásba vett adóalany részére belföldön teljesített termékértékesítéséről – ide nem értve a 89. § szerinti termékértékesítést –, szolgáltatásnyújtásáról kibocsátott vagy kiállított számláról, számlával egy tekintet alá eső okiratról.
2. A nyomdai úton előállított nyomtatvány használatával kibocsátott számla 169. § szerinti, számlával egy tekintet alá eső okirat 170. § szerinti adattartalmáról köteles adatot szolgáltatni az adóalany.
3. Amennyiben a nyomdai úton előállított nyomtatvány használatával kibocsátott számlában vagy számlával egy tekintet alá eső okiratban az áthárított adó összege az 500 000 forintot eléri vagy meghaladja, az adóalany a számla kibocsátását követő naptári napon belül, egyéb esetben a kibocsátást követő négy naptári napon belül köteles adatot szolgáltatni.
4. A számlázási funkcióval rendelkező programmal kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat esetében az adóalany külön jogszabályban meghatározott elektronikus módon teljesít adatszolgáltatást a számla, számlával egy tekintet alá eső okirat külön jogszabályban meghatározott adattartalmáról.
5. Amennyiben az adóalany az általa teljesített termékértékesítéshez, szolgáltatáshoz 59. § szerinti előleget kapott, a teljesítésről kibocsátott, kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat vonatkozásában az előleg figyelembevételével adódó különbözetről szolgáltat adatot.
6. Az 1–5. pont szerinti adatszolgáltatást az állami adó- és vámhatóság által erre a célra biztosított elektronikus felületen kell teljesíteni. Az elektronikus felület az adóalany egyedi azonosítására szolgáló adatok igénylését követően használható. Az azonosító adatokat az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja igényli.
7. Az 1–5. pont szerinti adatszolgáltatást az adóalany nevében az a személy is teljesítheti, akit az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja a 6. pont szerinti elektronikus felületen megjelöl. Az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja által megjelölt személy által teljesített valamennyi adatszolgáltatás az adóalany nevében tett jognyilatkozatnak minősül.
8. Az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja a 6. pont szerinti elektronikus felületen megjelöli azon személyt, akinek az elektronikus felületen szolgáltatott adatokhoz hozzáférési lehetőséget ad.

Számla befogadása

1 Megállapította: 2019. évi C. törvény 21. §, 2. melléklet. Hatályos: 2020. VII. 1-től.

9. Az adóalany termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele esetén arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallásban, amelyben az ügylet teljesítését vagy az előleg megfizetését tanúsító számla alapján adólevonási jogot gyakorol, számlánként nyilatkozni köteles:

a) a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany – ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is – adószámának, csoportos adóalanyiság esetén csoportazonosító számának első nyolc számjegyéről,

b) a nevére szóló számlában feltüntetett adóalapról és áthárított adó összegről, a számla sorszámáról, valamint

c) a számlában a 169. § *g)* pontja szerint feltüntetett időpontról, ennek hiányában a számla kibocsátásának keltéről.

10. A 9. pont szerinti számla módosítása vagy érvénytelenítése esetén a számlával egy tekintet alá eső okiratot befogadó adóalany abban a bevallásban, amelyben a módosítás, érvénytelenítés hatását figyelembe veszi, köteles a módosított, érvénytelenített számlát érintően a 9. pont szerint nyilatkozni. Ebben az esetben az adóalany nyilatkozik annak a számlának a 9. pontban meghatározott adatairól, amelyet a módosítás, érvénytelenítés érint, a módosítás számszaki hatásáról az adóalap és áthárított adó tekintetében, valamint a számlát módosító, érvénytelenítő okirat sorszámáról.

11. Amennyiben az adóalany 59. § szerinti előleget fizetett, a teljesítésről kibocsátott, kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat vonatkozásában az előleg figyelembevételével adódó különbözetről szolgáltat adatot.

12. A 9–10. pont szerinti nyilatkozatra a bevallásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

13. A XIII/A. Fejezet szerinti adózási módot választó adóalany által kibocsátott számla esetében a 9–10. pont szerinti nyilatkozatot csak egyszer, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallásban kell megtenni, amelyben ezen számla alapján az adóalany első alkalommal adólevonási jogot érvényesít.

14. A XIII/A. Fejezet szerinti adózási módot választó adóalany termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele esetén a 9–10. pont szerinti nyilatkozatot ugyanazon számláról csak egyszer, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallásban teljesíti, amelyben ezen számla alapján első alkalommal adólevonási jogot érvényesít.

TARTALOMJEGYZÉK

2007. évi CXXVII. törvény 1
az általános forgalmi adóról 1
ELSŐ RÉSZ 1
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK 1
I. Fejezet 1
ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK 1
Bevezető rendelkezés 1
Alkalmazási hatály 1
Adóalany 2
Gazdasági tevékenység 2
Csoportos adóalanyiság 4
Termék értékesítése 6
Szolgáltatás nyújtása 9
Termék értékesítésére és szolgáltatás nyújtására vonatkozó közös szabályok 10
Az utalványok átruházására vonatkozó szabályok 12
Termék Közösségen belüli beszerzése 13
Termék importja 15
II. Fejezet 15
TELJESÍTÉS HELYE 15
1. alfejezet 16
Teljesítés helye termék értékesítése esetében 16
Általános szabály 16
Különös szabályok 16
2. alfejezet 18
Teljesítés helye szolgáltatás nyújtása esetében 18
Különös értelmezési alapelvek 18
Általános szabályok 19
Különös szabályok 19
3. alfejezet 22
Teljesítés helye termék Közösségen belüli beszerzése esetében 22
Általános szabály 22
Különös szabályok 23
4. alfejezet 23
Teljesítés helye termék importja esetében 23
Általános szabály 23
Különös szabályok 23
III. Fejezet 24
ADÓFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG KELETKEZÉSE, FIZETENDŐ ADÓ MEGÁLLAPÍTÁSA 24
Általános szabályok 24

Termék értékesítésére és szolgáltatás nyújtására vonatkozó különös szabályok ... 24
Termék Közösségen belüli beszerzésére vonatkozó különös szabályok ... 26
Termék importjára vonatkozó különös szabályok ... 27
IV. Fejezet ... 27
ADÓALAPJA ... 27
Adó alapja termék értékesítése és szolgáltatás nyújtása esetében ... 27
Adó alapja termék Közösségen belüli beszerzése esetében ... 29
Adó alapja termék importja esetében ... 29
Adó alapjának utólagos csökkenése ... 30
Adó alapjának forintban történő megállapítása ... 32
V. Fejezet ... 33
ADÓ MÉRTÉKE ... 33
VI. Fejezet ... 34
ADÓ ALÓLI MENTESSÉG ... 34
Adó alóli mentesség a tevékenység közérdekű jellegére tekintettel ... 34
Adó alóli mentesség a tevékenység egyéb sajátos jellegére tekintettel ... 39
Adókötelessé tétel ... 40
Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli értékesítése esetében ... 41
Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli beszerzése esetében ... 43
Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli fuvarozása esetében ... 43
Adó alóli mentesség termék importja esetében ... 44
Adó alóli mentesség termék Közösség területén kívülre történő értékesítéséhez kapcsolódóan ... 48
Adó alóli mentesség nemzetközi közlekedéshez kapcsolódóan ... 51
Adó alóli mentesség termék Közösség területén kívülre történő értékesítésével azonos megítélés alá tartozó ügyletek esetében ... 52
Adó alóli mentesség közvetítői tevékenység esetében ... 54
Adó alóli mentesség a termék nemzetközi forgalmához kapcsolódó egyes tevékenységek esetében ... 55
VII. Fejezet ... 56
ADÓ LEVONÁSA ... 56
Adólevonási jog keletkezése és terjedelme ... 56
Előzetesen felszámított adó megosztása ... 57
Adólevonási jog korlátozása ... 58
Adólevonási jog korlátozása alóli kivételek ... 59

Adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltételei 60
Adólevonási jog engedményezése 61
Tárgyi eszközre vonatkozó különös szabályok 62
Adólevonási jog elenyészése 63
VIII. Fejezet 63
ADÓFIZETÉSRE KÖTELEZETT 63
Adófizetésre kötelezett termék értékesítése és szolgáltatás nyújtása esetében 63
Adófizetésre kötelezett termék Közösségen belüli beszerzése esetében 66
Adófizetésre kötelezett termék importja esetében 66
Adófizetésre kötelezett a termék nemzetközi forgalmához kapcsolódó egyes tevékenységek esetében 66
Számla kibocsátójának adófizetési kötelezettsége 67
Pénzügyi képviselő 67
Adófizetési kötelezettség egyéb esetei 67
IX. Fejezet 68
ADÓ MEGÁLLAPÍTÁSA 68
1. alfejezet 68
Önadózás 68
A levonási jog gyakorlásának módja 68
Az adóalap és a fizetendő adó utólagos csökkenésének elszámolása 69
A levonható adó utólagos módosulásának elszámolása 69
2. alfejezet 70
Az adó megállapításának egyéb esetei 70
X. Fejezet 72
SZÁMLÁZÁS 72
A számlakibocsátásra irányadó szabályok 73
Számlakibocsátási kötelezettség 73
Számlakibocsátási kötelezettség alóli mentesülés 75
Nyugtakibocsátási kötelezettség 76
Nyugtakibocsátási kötelezettség alóli mentesülés 76
Számla fogalma 76
Számla adattartalma 76
Számlával egy tekintet alá eső okirat minimális adattartalma 77
Számla adattartalmára vonatkozó egyéb szabályok 78
Nyugta adattartalma 78
Megjelenési forma 78
Elektronikus számlára vonatkozó szabályok 78
Számla adattartalmára vonatkozó egyszerűsítés 79
Számlázásra vonatkozó egyéb szabályok 80
XI. Fejezet 80

ADÓNYILVÁNTARTÁS ---- 80
Okiratok megőrzése ---- 80
Adónyilvántartásra vonatkozó általános szabályok ---- 81
Vevői készletre vonatkozó különös szabályok ---- 81
XII. Fejezet ---- 82
ADÓ BEVALLÁSA, MEGFIZETÉSE ÉS VISSZAIGÉNYLÉSE ---- 82
MÁSODIK RÉSZ ---- 82
KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK ---- 82
XIII. Fejezet ---- 83
ALANYI ADÓMENTESSÉG ---- 83
XIII/A. Fejezet ---- 85
PÉNZFORGALMI ELSZÁMOLÁS ---- 85
XIV. Fejezet ---- 88
MEZŐGAZDASÁGI TEVÉKENYSÉGET FOLYTATÓ ADÓALANYRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK ---- 88
Mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany jogállása ---- 88
Kompenzációs felár megtérítttetése iránti igény ---- 89
Kompenzációs felár megállapítása és áthárítása ---- 89
Kompenzációs felár előzetesen felszámított adóként történő figyelembevétele ---- 90
Előzetesen felszámított adó levonása, visszaigénylése ---- 90
XV. Fejezet ---- 91
UTAZÁSSZERVEZÉSI SZOLGÁLTATÁSRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK ---- 91
Fogalommeghatározások ---- 91
Teljesítés helye ---- 91
Előleg ---- 92
Adó alapja ---- 92
Adó alóli mentesség ---- 92
Előzetesen felszámított adó levonása ---- 92
XVI. Fejezet ---- 92
HASZNÁLT INGÓSÁGOKRA, MŰALKOTÁSOKRA, GYŰJTEMÉNYDARABOKRA ÉS RÉGISÉGEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK ---- 92
1. alfejezet ---- 93
Fogalommeghatározások ---- 93
2. alfejezet ---- 93
Viszonteladóra vonatkozó különös szabályok ---- 93
3. alfejezet ---- 96
Nyilvános árverés szervezőjére vonatkozó különös szabályok ---- 96
XVII. Fejezet ---- 97

BEFEKTETÉSI ARANYRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK ---- 97
Fogalommeghatározás ---- 97
Adó alóli mentesség ---- 97
Adókötelessé tétel ---- 98
Előzetesen felszámított adó levonása ---- 98
Számlázás ---- 99
Nyilvántartás ---- 99
XVIII. Fejezet ---- 99
BELFÖLDÖN NEM LETELEPEDETT ADÓALANY ADÓ-VISSZATÉRÍTTETÉSI JOGA ---- 99
XIX. Fejezet ---- 106
TELEKOMMUNIKÁCIÓS, RÁDIÓS ÉS AUDIOVIZUÁLIS MÉDIASZOLGÁLTATÁSOKKAL, VALAMINT ELEKTRONIKUS ÚTON NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOKKAL KAPCSOLATOS KÜLÖNÖS SZABÁLYOK ---- 106
1. alfejezet ---- 106
A Közösség területén nem letelepedett adóalanyra vonatkozó különös szabályok ---- 106
2. alfejezet ---- 107
Belföldön letelepedett adóalanyra vonatkozó különös szabályok ---- 107
3. alfejezet ---- 108
A Közösség területén letelepedett adóalanyra vonatkozó különös szabályok ---- 108
HARMADIK RÉSZ ---- 108
VEGYES, ÉRTELMEZŐ ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ---- 108
XX. Fejezet ---- 108
VEGYES RENDELKEZÉSEK ---- 108
Gazdasági célú letelepedés ---- 108
Szokásos piaci ár ---- 109
Átváltási árfolyam ---- 109
Egyes adókötelezettségek alóli mentesülés ---- 109
Adóvisszatérítés kérelemre ---- 110
Közösségi adószám ---- 111
Távértékesítésre vonatkozó bejelentési szabályok ---- 112
A végzett tevékenységre vonatkozó nyilatkozatok módosítása ---- 112
Adatszolgáltatás ---- 112
Ingatlan értékesítésére vonatkozó bejelentési szabály ---- 113
Állapotrögzítő ---- 113
Különös adóvisszatérítés ---- 113
XXI. Fejezet ---- 113
ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK ---- 113
XXII. Fejezet ---- 118

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ---- 118
Felhatalmazás ---- 118
Hatályba léptető rendelkezések ---- 120
Hatályát vesztő rendelkezések ---- 121
Módosuló jogszabályok ---- 122
Jogharmonizációs záradék ---- 122
Átmeneti rendelkezések ---- 124
1. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 138
A Közösség területe és tagállamai ---- 138
2. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 139
Közhatalmi tevékenységnek nem minősülő tevékenységek ---- 139
3. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 140
A 82. § (2) bekezdésének alkalmazása alá tartozó termékek, szolgáltatások ---- 140
I. rész: termékek ---- 140
I/A. rész: termékek a gyógyászati segédeszközök társadalombiztosítási támogatásba történő befogadásáról, támogatással történő rendeléséről, forgalmazásáról, javításáról és kölcsönzéséről szóló 14/2007. (III. 14.) EüM rendelet 2012. január 1. napján hatályos 10. számú mellékletében meghatározott gyógyászati segédeszközök közül ---- 142
II. rész: szolgáltatások ---- 143
3/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 143
A 82. § (3) bekezdésének alkalmazása alá tartozó termékek, szolgáltatások ---- 143
I. rész: termékek ---- 143
II. rész: szolgáltatások ---- 144
4. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 144
Adóraktározási eljárás ---- 144
4/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 149
I. Összesítő nyilatkozat ---- 149
II. Adatszolgáltatás személygépkocsi Közösségen belüli beszerzéséről, importjáról ---- 151
III. Adatszolgáltatás új közlekedési eszköz értékesítéséről ---- 151
5. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 151
Az előzetesen felszámított adó arányos megosztásának 123. § (3) bekezdésében említett számítási módszere ---- 151
6. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 153
A 142. § (1) bekezdése d) pontjának alkalmazása alá tartozó termékek ---- 153
6/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 154
A 142. § (1) bekezdés i) pontjának alkalmazása alá tartozó termékek ---- 154

6/B. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 154
A 142. § (1) bekezdés j) pontjának alkalmazása alá tartozó termékek ---- 154
6/C. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 155
Nyilatkozat a fordított adózás alá tartozó ügyletekről ---- 155
7. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 155
A mezőgazdasági tevékenység körébe tartozó termékek és szolgáltatások ---- 155
I. RÉSZ: TERMÉKEK ---- 155
II. RÉSZ: SZOLGÁLTATÁSOK ---- 157
8. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 157
Műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek ---- 157
8/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 158
A 244. § (2) bekezdése b) pontjának alkalmazása alá tartozó államok ---- 158
9. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 158
Az "adó" kifejezés jelentése a Közösség egyes tagállamaiban ---- 158
10. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez ---- 159
Összesítő jelentés ---- 159
Számla kiállítása, -kibocsátása ---- 159
Számla befogadása ---- 159